

VJESNIK

SLUŽBENI

VOJNOG ORDINARIJATA

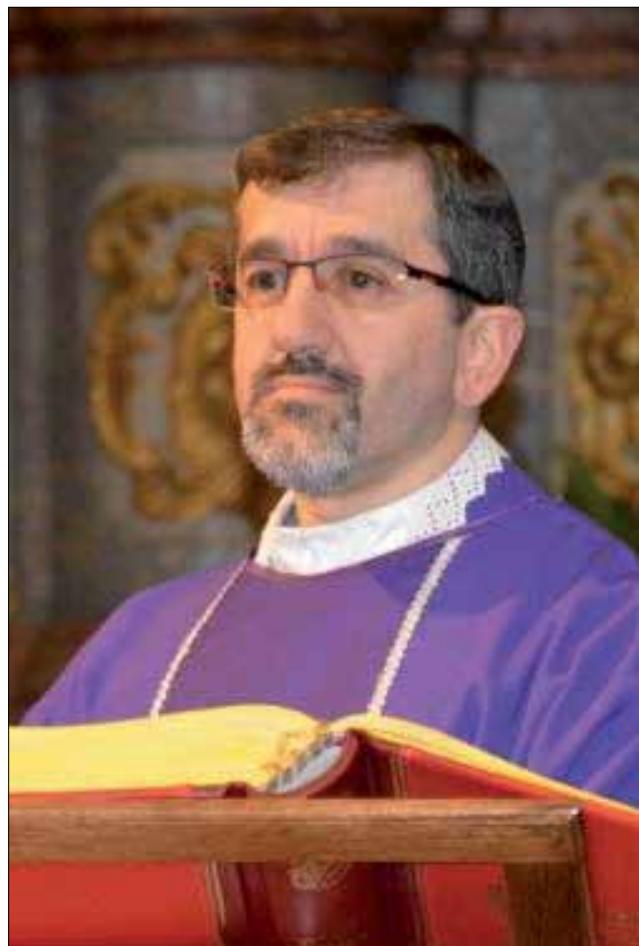
SLUŽBENI VJESNIK VOJNOG ORDINARIJATA U REPUBLICI HRVATSKOJ
Izdavač: Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj, Ksaverska cesta 12, 10000 ZAGREB
tel: 01/4670-660; 01/4670-659; 01/3784-489 (MORH); faks: 01/4670-662
www.vojni-ordinarijat.hr; e-pošta: vojni.ordinarijat@mohr.hr
Odgovara: Msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij

PRVOSLOV

Službeni vjesnik Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj odražava život u svoj svojoj dinamici, svjedočanstvo je žive uključenosti Vojnoga ordinarijata u crkvena i državna događanja tijekom godine s jasnom odrednicom naviještanja Božje riječi i svjedočenja u dvama državnim ministarstvima, Ministarstvu obrane i Ministarstvu unutarnjih poslova RH, koje uvijek vodi sakramentalnomu zajedništvu, napose euharistiji, središtu i vrhuncu svega kršćanskog života. Pastoralna briga i zauzetost u poslanju vidljiva je u zgušnutu i sadržajno ispunjenu, bogatu tijeku događanja u proteklome tromjesečju, dijelom je predstavljena i opisana u ovome broju Vjesnika.

Svakako treba izdvojiti nekoliko važnih događaja koji se odnose na život i rad Vojnoga ordinarijata u spomenutome razdoblju. Ponajprije, s početkom travnja biskupovim dekretom razriješen je službe generalnoga vikara o. Jakov Mamić, OCD, koji je otiašao u mirovinu, a don Marko Medo imenovan je generalnim vikarom, prethodno je razriješen službe pastoralnoga vikara u MORH-u. Nakon imenovanja novih policijskih kapelana za Policijsku upravu zadarsku i Policijsku upravu međimursku u kapelansku službu uvedeni don Martin Jadreško i vlč. Vjekoslav Vidaček. Tomu treba pridodati i popunjavanje predviđenih slobodnih mjesta u Uredu kurije Vojnoga ordinarijata, o imenovanjima se može pročitati u dijelu koji se odnosi na dekrete i imenovanja. Sve navedeno upućuje na potrebu sustavna pristupa i dugoročna planiranja. U bitnome rad i djelovanje Vojnoga ordinarijata određuje narav i posebnost ove personalne biskupije, sa zahtjevima i izazovima koji nikako nisu «uobičajeni pastoralni okviri».

Na polju pastoralnoga djelovanja, o čemu se može pročitati u ovome broju *Službenoga vjesnika*, vrijedno je istaknuti dva hodočašća. Prvo je hodočašće krajem travnja, u okviru proslave dvadesete obljetnice osnutka Vojnoga ordinarijata u Republici Hrvatskoj, a sudjelovala su izaslanstva triju hrvatskih ministarstava (Ministarstva obrane, Ministarstva unutarnjih poslova i Ministarstva branitelja) i polaznici dvadesetoga naraštaja Ratne škole «Ban Josip Jelačić» s Hrvatskoga vojnog učilišta «Dr. Franjo Tuđman», na grobo-

ve apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla u Rimu. Predvođeno vojnim ordinarijem msgr. Jurom Bogdanom hrvatsko je izaslanstvo također sudjelovalo na sveopćoj Papinoj audijenciji, na kojoj su papi Franji uručili zajednički dar – *Splitski evanđelistar*, najstariju rukopisnu knjigu u Hrvatskoj koja potječe iz 8. – 9. stoljeća. Papa je u svome obraćanju hrvatskim hodočasnicima izrazio radost i dobrodošlicu, zazvavši Božji blagoslov na predstavnike triju ministarstava, sa željom da u povjerenome poslanju u društvu unose nadu i mir. Susret s papom Franjom zasigurno je svima bio veliko ohrabrenje i poticaj.

Posebno mjesto u godišnjemu pastoralnom programu Vojnoga ordinarijata zauzima međunarodno vojno-poličjsko hodočašće u Lurd koje se svake godine odvija u svibnju. O važnosti i briži za organizaciju i provedbu ovoga hodočašća

najbolje govori Povjerenstvo koje se na najvišim razinama nekoliko puta tijekom godine sastajalo, predviđalo i detaljno planiralo sve što je potrebno za bespjekornu organizaciju, a po povratku se u zajedničkoj raščlambi pružio osvrt, sa smjernicama za poboljšanje idućega hodočašća. Hrvatska je jedna od pedeset zemalja koje su sudjelovale u ovogodišnjem, 60. međunarodnom vojno-poličkom hodočašću, pod geslom *Pacem in terris – Mir na zemlji* (ovo je 26. hodočašće Hrvatske vojske, policije i branitelja u Lurd s oko devetsto hodočasnika). O svemu, poštovani čitalji našega Vjesnika, temeljito možete pročitati u ovome broju u dijelu koji se odnosi na događaje i izvješća iz života i rada Vojnoga ordinarijata.

Novi broj *Službenoga vjesnika Vojnoga ordinarijata*, osim navedenoga, nudi pregršt različitih tema i sadržaja iz života Crkve, sveopće i hrvatske, koje itekako vrijedi pročitati i o njima promišljati. Napose potičemo na čitanje poruka pape Franje, kao i izjava i priopćenja sa zajedničkih zasjedanja

Hrvatske biskupske konferencije. Djelatnicima i službenicima u Ministarstvu obrane i Ministarstvu unutarnjih poslova Republike Hrvatske bliske su proslave i obilježavanja različitih obljetnica kako na razini pojedinih kapelanija, tako i na razini ministarstava, pa su od posebna interesa tekstovi i fotografije s tih proslava, kao i homilije koje je u različitim prigodama i slavlјima izrekao vojni ordinarij.

Uvjereni smo da će ovaj broj *Službenoga vjesnika Vojnoga ordinarijata u Republici Hrvatskoj* svojim obiljem biti na korist i izgradnju svima koji ga budu čitali, kao vjeran svjedok života jedne biskupije.

fra Frano Musić, OFM
biskupski vikar za pastoral u MUP-u

SVETA STOLICA

Poruka za Dan posvećenja klera 2018. Kongregacija za kler

Dragi svećenici,

Dan posvećenja klera, koji se slavi na svetkovini Presvetog Srca Isusova, pruža nam prigodu zaustaviti se u Gospodinovoj prisutnosti, da bismo obnovili sjećanje na naš susret s njim i tako s većim žarom prionuli uz naše poslanje u službi Božjeg naroda. Ne smijemo, naime, zaboraviti da divota poziva koji nas je privukao, zanos kojim smo izabrali kročiti putom posebnog posvećenja Gospodinu i čuda koja vidimo u našem prezberskom životu, imaju svoj izvor u onom času kad su nam se pogledi susreli s Božnjim.

Svi mi, naime, „*doživjeli smo u svome životu neki susret s njim*“ i svaki od nas može sačiniti vlastito duhovno sjećanje i vraćati se s radošću na taj trenutak „*u kojem sam osjetio da me Isus gleda*“ (PAPA FRANJO, *Homilia u Svetoj Marti*, 24. travnja 2015.).

I prvi su učenici iskusili radost prijateljstva s Isusom, koja im je zauvijek promijenila život. No, nakon navještaja Muke, nad njihovo se srce nadvio veo tame koji im je potamnio put. Žar nasljedovanja, san o Božjem kraljevstvu koje je inauguirao Učitelj i prvi plodovi poslanja, sad se susreću s teškom i neshvatljivom stvarnošću, zbog koje im se poljuljala nada, probudile se sumnje i zaprijetila im opasnost da se ugasi radost naviještanja evanđelja.

To je nešto što se može dogoditi uvijek, pa i u svećenikovu životu. Zahvalno sjećanje na početni susret, radost nasljedovanja i žar apostolske službe, koji je plamlio u srcu godinama i nije gasnuo ni u situacijama koje nisu uvijek bile lake, mogu ustuknuti pred umornošću ili obeshrabrenošću što dovodi do nadiranja nutarnje pustinje suhoće i do toga da naš svećenički život bude obavljen sjenom tuge.

Upravo u tim trenucima, međutim, Gospodin, koji nikada ne zaboravlja života svoje djece, poziva nas uzići s njim na goru, kao što je učinio s Petrom, Jakovom i Ivanom, preobrazivši se pred

njima. Odvezvi ih „visoko“ i „u osamu“ Isus ih vodi na čudesno putovanje preobraženja, od pustinje do Tabora i od tame k svjetlu.

Dragi svećenici, trebamo se svakoga dana preobražavati uvijek novim susretom s Gospodinom koji nas je pozvao. Pustiti mu da nas „povede visoko“ i da ostanemo „u osami“ s njim nije službena dužnost, izvanskska radnja ili beskorisno gubljenje vremena na zadaće povezane sa službom, već živo vrelo koje teče u nama i prijeći da naš „evo me“ uvene i presahne.

Kontemplirajući evanđeoski prizor Gospodinova preobraženja, dakle, možemo uočiti tri mala koraka, koja će nam pomoći potvrditi naše prijanje uz Gospodina i obnoviti naš svećenički život: *uzaći visoko, pustiti da budemo preobrazeni, biti svjetlo za svijet*.

1. Uzaći visoko, jer ako ostanemo uvijek usredotočeni na stvari koje treba učiniti, prijeti nam opasnost da postanemo zatočenici sadašnjosti, da svakodnevne zadaće iscrpe iz nas svaki atom snage, da ostanemo previše usredotočeni na sebe same te se, tako, u nama gomilaju umori i frustracije koji mogu biti pogubni. Jednako tako, „uzaći visoko“ je protulijek onim napastima „duhovne svjetovnosti“ koje nas, također iza privida pobožnosti, udaljavaju od Boga i braće i vode do toga da stavljamo sigurnosti u stvari ovoga svijeta. Imamo, naprotiv, potrebu svakoga dana uranjati u Božju ljubav, napose molitvom. Uzlazak na goru podsjeća nas da je naš život stalni uspon prema svjetlu koje dolazi odozgor, putovanje prema Taboru Božje prisutnosti, koji širom otvara nove i iznenađujuće obzore. Ta nas stvarnost ne želi navesti na bijeg od pastoralnih obaveza i svakodnevnih izazova koji su pred nama, već nas želi podsjetiti da je Isus središte svećeničkog života i da sve možemo samo u Onome koji nas jača (Fil 4, 13). Stoga, „uzlazak učenika na goru Tabor potiče nas da razmišljamo o važnosti odvajanja od svjetovnih stvari, da bismo uzdigli svoj duh k nebu i razmišljali o Isusu. Riječ je o tome da se oraspoloži-

mo za pozorno i molitveno slušanje Krista, ljubljenog Sina Očeva, tražeći trenutke molitve koji omogućuju poslušno i radosno prihvaćanje Riječi Božje” (PAPA FRANJO, Angelus, 6. kolovoza 2017.).

2. Pustiti da budemo preobraženi jer svećenički život nije neki program u kojem je sve već unaprijed isplanirano ili birokratska služba koju treba obavljati prema unaprijed utvrđenoj shemi; naprotiv, to je živo iskustvo svakodnevnog odnosa s Gospodinom, po kojem postajemo znak njegove ljubavi prema Božjem narodu. Zato, “*nećemo moći živjeti tu službu s radošću ako ne budemo doživjeli i iskusili trenutke osobne molitve, oči u oči s Gospodinom, govoreći mu, razgovarajući s njim*” (PAPA FRANJO, Susret sa župnicima grada Rima, 15. veljače 2018.). U tome iskustvu bivamo prosvijetljeni Gospodinovim licem i preobraženi njegovom prisutnošću. I svećenički život je “preobraženost” Božjom milošću kako bi naše srce postalo milosrdno, uključivo i suosjećajno poput Kristova. Riječ je jednostavno o tome da budemo – kao što je nedavno podsjetio Sveti Otac – “*obični, jednostavni, blagi, uravnoteženi svećenici, ali koji se neprestano daju obnavljati od Duha*” (PAPA FRANJO, Homilija na euharistijskom slavlju s misionarima milosrđa, 10. travnja 2018.). To se prepričanje događa prije svega po molitvi, koja mijenja srce i preobražava život: svaki od nas “postaje” Onaj kome se molimo. Bit će dobro podsjetiti, na ovaj Dan posvećenja, da “*svetost se sastoji u uobičajenoj otvorenosti transcendenciji, izraženoj u molitvi i klanjanju. Sveci se odlikuju duhom molitve i potrebom za zajedništvom s Bogom*” (PAPA FRANJO, Gaudete et exsultate, br. 147). Uspinjući se na goru bit ćemo prosvijetljeni Kristovim svjetлом i moći ćemo sići u dolinu i svima nositi radost evanđelja.

3. Biti svjetlo za svijet jer iskustvo susreta s Gospodinom šalje nas na put služenja braći, njegova riječ ne želi da je se zatvara u privatnost osobne pobožnosti i zidove hrama i, prije svega, svećenički je život misijski poziv, koji zahtijeva hrabrost i oduševljenje izaći iz sebe samih da bismo naviještali čitavom svijetu ono što smo čuli, vidiјeli i dotaknuli u našem osobnom iskustvu (usp. 1 Iv 1, 1-3). Prva je zadaće Crkve i, samim tim, prva velika apostolska zadaća prezbitera omogu-

ćiti drugima da upoznaju Isusovu nježnost i ljubav, kako bi svi mogli biti zahvaćeni njegovom prisutnošću koja oslobađa od zla i preobražava život. Ako postoji neka želja koju trebamo gajiti, onda je to “*da budemo svećenici koji su kadri u puštinji svijeta podići znamen spasenja, to jest Kristov križ, kao izvor spasenja i obnove za čitavo društvo i za sam svijet*” (PAPA FRANJO, Homilija na euharistijskom slavlju s misionarima milosrđa, 10. travnja 2018.). Očaravajući susret s Gospodinom mora zadobiti svoj opipljiv izraz u odgovornom uzimanju u životu u službi Božjeg naroda koji, prolazeći često tamnom dolinom tegoba, patnje i grijeha treba mudre pastire i pastire koji zrače poput Mojsija. Naime, “*po završetku čudesnog iskustva Preobraženja, učenici su sišli s gore (r. 9) očiju i srca preobraženih susretom s Gospodinom. To je put kojim i mi možemo ići. Sve življe ponovno otkrivanje Isusa nije cilj samom sebi, nego nas navodi da ‘siđemo s gore’... Preobraženi Kristovom prisutnošću i žarom njegove riječi, bit ćemo konkretni znak Božje životvorne ljubavi prema svoj našoj braći, osobito prema onima koji trpe, koji su sami i napušteni, prema bolesnima i mnoštvu muškaraca i žena koji su, u različitim dijelovima svijeta, poniženi nepravdom, zlostavljanjem i nasiljem*” (PAPA FRANJO, Angelus, 6. kolovoza 2017.).

Dragi svećenici, neka ljepota ovoga dana, posvećenog Srcu Isusovu, učini da u nama poraste želja za svetošću. Crkva i svijet trebaju svete svećenike! Papa Franjo u novoj apostolskoj pobudnici o svetosti, *Gaudete et exsultate*, podsjetio je na svećenike koji s oduševljenjem naviještaju evanđelje, rekavši da “*Crkva ne treba toliko birokrate i službenike, već oduševljene misionare, koje izjeda gorljivost za prenošenjem istinskog života. Sveci iznenađuju, jer nas njihov život poziva da izademo iz spokojne i umrtvijujuće osrednjosti*” (PAPA FRANJO, *Gaudete et exsultate*, br. 138). Morat ćemo prijeći, prije svega u svome srcu, ovaj put preobrazbe: uzaći na goru, pustiti Gospodinu da nas preobrazi, da bismo zatim postali svjetlo za svijet i za osobe koje su nam povjerene. Neka vas Presveta Marija, Žena svjetla i Majka svećenika, trajno prati i čuva!

Poruka pape Franje za 60. međunarodno vojno hodočašće u Lourdes

Njegova Ekscelencija
Mons. Antoine de Romanet
Francuski vojni biskup
PARIZ

Njegova svetost papa Franjo radostan je što se u žarkoj molitvi sjedinjuje sa svim vojnim i policijskim hodočasnicima i njihovim obiteljima u Gospinome Svetištu u Lourdesu, prigodom 60. Međunarodnog vojnog hodočašća. Ovogodišnja tema hodočašća *Pacem in Terris* (Mir na zemlji) priziva lik voljenog Pape Ivana XXIII., koji je pod tim naslovom napisao jednu od svojih najljepših enciklika. Ima li potrebe po-dsjetiti da je riječ o kardinalu Roncalliju, budućem Papi Ivanu XXIII. Koji je posvetio podzemnu Baziliku u Lourdesu? «Društvo je - napisao je on u *Pacem in Terris* – uređeno, korisno i u skladu s ljudskim dostojanstvom samo kad je utemeljeno na *istini*, [...] kada počiva na *pravdi*, [...] kada je oživljeno *ljubavlju*, [...] kada se ostvaruje u *slobodi*» (*Pacem in Terris*, br. 35.). Istina, Pravda, Ljubav, Sloboda... su vrline koje Kristova milost uzdiže i kruni za sve krštenike i one se u potpunosti moraju poštovati u vojnom zanimanju.

Vaša kršćanska vjera i vaša ukorijenjenost u Bogu mogu vam samo pomoći u ostvarivanju borbenih zadaća za pravedne razloge i u održavanju reda, sigurnosti i zaštite ljudi, koje se od vas tako često traže na nacionalnoj i međunarodnoj razini. Neka zapovjednici otkrivaju u Kristu svjetlost

pravednih i razumnih odluka, promičući mir i služeći na dobro svih. I neka vojnici, koji moraju biti poslušni, nalaze u Njemu veliki spokoj u požrtvovnosti svojih života. Upravo je zbog Isusove žrtve na Križu moguće prihvatići smrt za život drugih, kao što nam je pukovnik Beltrame nedavno dao lijep primjer.

Papa Franjo je duboko zahvalan svima koji u operacijama djeluju plemenito na održavanju *Mira na Zemlji*. On za sve njih moli i traži zaštitu Djevice Marije. Osobito pozdravlja sve one koji izbliza ili izdaleka pomažu i štite izbjeglice, pozivajući nas da na njih "gledamo [...] kao na prigodu za izgradnju budućnosti u miru" (Poruka za Svjetski dan mira 2018., br. 2). Papa moli i za poginule i ranjene, kao i za njihove drage ožalošćene obitelji.

Svim nazočnim hodočasnicima i njihovim obiteljima, Sveti Otac iz svega srca udjeljuje apostolski blagoslov.

Vatikan, 30. travnja 2018.

kardinal Pietro Parolin
državni tajnik Njegove Svetosti

Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2018.

Zajedno s mladima donosimo evanđelje svima

Dragi mladi,

želim zajedno s vama razmišljati o poslanju koje nam je Krist povjerio. U svom obraćanju vama obraćam se ujedno svim kršćanima koji u Crkvi žive avanturu svog života kao djeca Božja. Ono što mi leži na srcu reći svima, dok se obraćam vama, je sigurnost da kršćanska vjera ostaje trajno mlada kada je otvorena poslanju koje nam Krist povjerava. "Misijski žar je znak životnosti vjere" (Redemptoris missio, 2), pisao je sveti Ivan Pavao II., papa koji je pokazao tako veliku ljubav i veoma se posvećivao mladima.

Sinoda koja će se održati u Rimu sljedećeg listopada, mjeseca posvećenog misijama, pruža nam priliku bolje razumjeti, u svjetlu vjere, ono što Gospodin Isus želi reći vama mladima, i preko vas, svim kršćanskim zajednicama.

Život je misija

Svaki muškarac i svaka žena je jedna misija i to je razlog zbog kojeg smo ovdje na zemlji. Biti privučeni i poslani su dva pokreta koja naše srce, pogotovo kad je čovjek mlad, osjeća kao unutarnje sile ljubavi koje su obećanje za budućnost i tjeraju nas naprijed kroz život. Nitko tako kao mlađi ne osjeća prodornu snagu života i njegov čar. Radosno živjeti našu odgovornost za svijet veliki je izazov. Dobro poznajem svjetla i sjene mlađosti; kada se prisjetim svoje mlađosti i svoje obitelji, sjećam se koliko je bila snažna moja nuda u bolju budućnost. Činjenica da na ovome svijetu nismo po vlastitom izboru daje nam naslutiti da postoji inicijativa koja nam prethodi i daje nam postojati. Svaki od nas je pozvan razmišljati o ovoj činjenici: "Ja sam jedna misija na ovoj zemlji i upravo zbog toga i jesam na ovome svijetu" (Evangelii gaudium, 273).

Naviještamo vam Isusa Krista

Naviještajući ono što je besplatno primila (Mt 10, 8; Dj 3, 6), Crkva može s vama mlađima dijeliti put i istinu koji vode smislu našeg života na ovoj zemlji. Isus Krist, koji je umro i uskrsnuo za nas, apelira na našu slobodu i potiče nas da tražimo, otkrivamo i navješćujemo taj istinski i

puni smisao, tu poruku istine i ispunjenja. Dragi mlađi, ne bojte se Krista i njegove Crkve! U njoj se nalazi blago koje ispunjava život radošću. To vam govorim iz vlastitog iskustva: zahvaljujući vjeri pronašao sam siguran temelj svojih snova i snagu da ih ostvarim. Vidio sam mnoge patnje i siromaštva koji izobličuju lica mnoge naše braće i sestara. A ipak, za one koji su s Isusom, zlo je poticaj da sve više ljube. Mnogi muškarci i žene, i mnogi mlađi ljudi, velikodušno su se darivali, katkad čak do mučeništva, iz ljubavi prema evanđelju u služenju svojoj braći i sestrama. Isusov nas križ uči božanskoj logici prikazivanja sebe samih za žrtvu (usp. 1 Kor 1, 17-25) kao način evanđelja za život svijeta (usp. Iv 3, 16). Biti zapaljen Kristovom ljubavlju znači izgarati od tog plamena, rasti u razumijevanju po njegovoj svjetlosti i biti obuzet toplinom njegove ljubavi (2 Kor 5, 14). U školi svetaca koji nas otvaraju širokim Božjim obzorjima, pozivam vas da nikad ne prestanete pitati: "Što bi Krist učinio da je na mome mjestu?"

Prenositi vjeru sve do nakraj zemlje

I vi ste, mlađi, krštenjem postali živi udovi Crkve; zajedno smo primili poslanje donositi evanđelje svima. Vi ste na pragu života. Rast u milosti vjere koja nam je darovana sakramentima Crkve uranja nas u veliku rijeku svjedokâ koja, iz naraštaja u naraštaj, omogućuje da mudrost i iskušto starijih postanu svjedočanstvo i ohrabrenje onima koji se otvaraju budućnosti. Mlađi su, pak, svojim mlađalaštvom i poletnošću potpora i nade onima koji se približavaju kraju svoga putovanja. U zajedništvu različitih životnih dobi, poslanje Crkve gradi mostove među različitim naraštajima; naša vjera u Boga i ljubav prema bližnjemu izvor su dubokog jedinstva.

To se prenošenje vjere, srce poslanja Crkve, događa dakle po "zaraznosti" ljubavi, gdje radost i zanos postaju izraz iznova pronađenog smisla i punine života. Širenje vjere "po privlačnosti" zahtijeva srce koje je otvoreno ljubavi i koje ljubav širi. Ljubavi se ne mogu postavljati granice: ljubav je jaka kao smrt (usp. Pj 8, 6). A to širenje rađa susret, svjedočanstvo, naviještanje. Rađa također zajedništvo u djelatnoj ljubavi sa svima

onima koji su daleko od vjere, koji su ravnodušni, pa čak i neprijateljski nastrojeni prema njoj. Ljudske, kulturne i vjerske sredine, kojima su još uvijek Isusovo evanđelje i sakramentalna prisutnost Crkve nepoznati, predstavljaju krajnje periferije, "krajeve svijeta" na koje su, još od Isusova uskrsnuća, njegovi učenici poslani sa sigurnošću da je Gospodin uvijek s njima (usp. Mt 28, 20; Dj 1, 8). U tome se sastoji ono što nazivamo missio ad gentes. Najopustošenija periferija svijeta potrebita Krista je ona gdje je čovjek ravnodušan prema vjeri ili čak očituje mržnju prema punini života u Bogu. Svako materijalno i duhovno siromaštvo, svaki oblik diskriminacije protiv naše braće i sestara uvijek je posljedica odbacivanja Boga i njegove ljubavi.

Krajevi svijeta, dragi mladi, danas su za vas veoma relativni i do njih je sve lakše "doploviti". Digitalni svijet – društvene mreže koje su toliko rasprostranjene i dostupne – briše granice, uklanja udaljenosti i smanjuje razlike. Sve izgleda nadhvata ruke, sve tako blizu i neposredno. Međutim, bez iskrenog darivanja naših života, možemo imati bezbroj kontakata, a opet nikad ne biti uorenjeni u istinsko zajedništvo života. Sudjelovati u poslanju do nakraj zemlje zahtjeva sebedarje u pozivu koje nam je dao on koji nas je postavio na ovaj svijet (usp. Lk 9, 23-25). Usudio bih se reći da je za mlade koji žele slijediti Krista ključno tražiti i prionuti uz svoj poziv.

Svjedočiti ljubav

Zahvaljujem svim crkvenim stvarnostima koje vam omogućuju osobni susret sa živim Kristom u njegovoj Crkvi: župama, udruženjima, pokretnima, redovničkim zajednicama i različitim izrazima misijske službe. Upravo su u misijskom volonterskom radu toliki mladi pronašli način služenja najmanjoj našoj braći i sestrama (usp. Mt 25, 40), promičući ljudsko dostojanstvo te svjedočeći radost ljubavi i pripadnosti Kristu. Ova crkvena iskustva pomažu mladima da odgoj i

obrazovanje koje stječu ne služe samo postizanju uspjeha u vlastitoj struci, već također razvijanju i jačanju darova koje su primili od Boga kako bi bolje služili drugima. Ti hvalevrijedni oblici povremene misijske službe plodonosni su početak i, putem razlučivanja zvanja, mogu vam pomoći da se odlučite potpuno darivati kao misionari. Papinska misijska djela rođena su iz srca mladih kao sredstvo potpore navještanju evanđelja svim narodima i pridonose duhovnom i kulturnom rastu svih onih koji žeđaju za Istinom. Molitve i materijalna pomoć, koju se velikodušno daria i razdjeljuju preko Papinskih misijskih dijela, pomažu Svetoj Stolici da osigura da oni kojima se pomažu u njihovim osobnim potrebama zaувrat mogu davati svjedočanstvo za evanđelje u okolnostima svakodnevnog života. Nitko nije toliko siromašan da ne može dati ono što ima, ali ponajprije ono što jest. Sviđa mi se podsjetiti na poziv koji sam uputio mladim Čileancima: "Nikad nemoj misliti da nemaš ništa za podariti ili da nikome nisi potreban. Mnogima si potreban, razmisli o tome. Neka svatko od vas razmišlja o ovome u svom srcu: mnogi me ljudi trebaju!" (Susret s mladima, Svetište u Maipuu, 17. siječnja 2018.).

Dragi mladi, idućeg listopada, mjeseca posvećenog misijama, u kojem će se održati Sinoda koja je posvećena vama, pružit će se još jedna prilika da uzmognemo postati učenici misionari, koji sa sve većim žarom ljube Isusa i njegovo poslanje, sve do nakraj zemlje. Uzdignimo molitvu Mariji, Kraljici apostola, svetom Franji Ksaverskom, svetoj Tereziji od Djeteta Isusa i blaženom Paolu Mannu da nas svojim zagovorom prate na našem životnom putu.

Iz Vatikana, 20. svibnja 2018.,
svetkovina Duhova

papa FRANJO

HRVATSKI BISKUPI

Priopćenje s XX. redovitoga godišnjeg zajedničkog zasjedanja BK BiH i HBK

Sarajevo, 14. ožujka 2018.

Biskupi okupljeni na XX. redovitom godišnjem zajedničkom zasjedanju BK BiH i HBK objavili su priopćenje za javnost koje prenosimo u cijelosti:

“Članovi Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine i Hrvatske biskupske konferencije održali su dvadeseto redovito godišnje zajedničko zasjedanje, 14. ožujka 2018. u Nadbiskupskoj rezidenciji u Sarajevu pod predsjedanjem nadbiskupa metropolita vrhbosanskog kardinala Vinka Puljića, predsjednika BK BiH i nadbiskupa zadarskog msgr. Želimira Puljića, predsjednika HBK. U radu zasjedanja sudjelovala su 24 člana dviju biskupskih konferencija, dok su se tri člana ispričala.

Apostolski nuncij u BiH, nadbiskup Luigi Pezzuto sudjelovao je u uvodnom dijelu zasjedanja. U svom obraćanju istaknuo je važnost susreta dviju biskupskih konferencija na kojima se promišljalo o živoj stvarnosti međusobnog zajedništva i načinima sve dublje povezanosti.

Biskupi su saslušali godišnje izvješće o radu Vijeća HBK i BK BiH za hrvatsku inozemnu pastvu i Ravnateljstva dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu. Upoznati su s personalnim i aktualnim pitanjima u hrvatskim župama i misijama, s finansijskim stanjem Fonda solidarnosti, s događanjima u 2017. i planovima za 2018. godinu, kao i s nekim otvorenim pitanjima i izazovima. Izrazili su zahvalnost članovima spomenutog Vijeća i djelatnicima dušobrižništva, a posebno svim svećenicima, đakonima, časnim sestrama i pastoralnim suradnicama i suradnicima u hrvatskim župama i misijama diljem svijeta. I ovom prigodom potakli su sve Hrvate katolike koji su otišli iz Republike Hrvatske, Bosne i Hercegovine i drugih zemalja u kojima su Hrvati autohtoni, da nastave gajiti povezanost s Katoličkom crkvom i da budu aktivno uključeni u rad hrvatskih župa i misija. Također, potaknuli su vlasti u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini na stvaranje uvjeta za ostanak prvenstveno mladih ljudi. Naglasili su i potrebu pomoći svima onima koji se žele vratiti u Republiku Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu.

Na temelju izvješća o službenom pohodu Papinskom hrvatskom zavodu sv. Jeronima u Rimu, biskupi su upoznati sa stanjem, novostima i promjenama u Zavodu, kao i s radom Nadzornog odbora. Saznali su i broj studenata koji u tekućoj akademskoj godini polaze deset rimskih crkvenih (sve)učilišta i koji dolaze iz 15 biskupija Crkve u hrvatskom narodu. Nadalje, sadašnji vicerektor preč. Marko Đurić izabran je na novi mandat. S radošću je prihvaćeno izvješće o pozitivnom ozračju u Zavodu, ustanove od posebne važnosti za Crkvu u hrvatskom narodu.

U izvješću o provedbi akcije “Tjedan solidarnosti s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini”, pod gesmom “Da se ne ohladi ljubav mnogih”, biskupi su informirani o dobroj suradnji hrvatskog Caritasa i Caritasa Bosne i Hercegovine. Zahvaljujući spomenutoj akciji, sufinancirani su brojni karitativni projekti u biskupijskim zajednicama u Bosni i Hercegovini kojima se pomaže starim i iznemoglim osobama, djeci i mladima u potrebi. Biskupi su, također, upoznati s karitativnom akcijom “Nedjelja solidarnosti”, koja se istovremeno provodi u Bosni i Hercegovini. Izrazili su posebno zahvalnost svima koji svojim molitvama, prilozima i karitativnim pothvatima pokazuju otvoreno srce za ljude u potrebi.

Posebnu su pozornost posvetili teškom stanju u katoličkim župnim zajednicama koje su progname tijekom rata i u kojima sada živi mali broj vjernika. Svjesni da je potrebno učiniti sve što je moguće kako bi pomogli opstanak, ostanak i povratak u takve župe, biskupi su potaknuli vlasti da se snažnije zauzmu za ispravljanje nepravde kako bi se tim ljudima pružila konkretna pomoć kroz stvaranje uvjeta za život dostojan čovjeka.

Na dnevnom redu zasjedanja bilo je i godišnje izvješće o radu Komisije HBK i BK BiH za hrvatski martirologij, čija je svrha bilo rasvjjetljenje bremenite prošlosti. Prvotni cilj bio je što detaljnije prikupljanje podataka o mogućim žrtvama koje su ubijene iz mržnje “prema vjeri” (*in odium fidei*), a za koje postoji mogućnost uzdizanja na

čast oltara. Biskupi su izrazili zahvalnost biskupijskim povjerenicima i drugim članovima Komisije za njihov rad.

Svjesni da je svećenička formacija odlučujuća za poslanje Crkve, biskupi su upoznati s potrebom dorade Temeljnih odredbi o svećeničkom odgoju i izobrazbi za dvije biskupske konferencije u skladu s novim dokumentom *Ratio Fundamentalis Institutionis Sacerdotalis*. Poduprli su nastavak izrade programa za trogodišnju trajnu formaciju biskupijskih i redovničkih odgojitelja i odgojiteljica kroz suradnju Vijeća HBK za sjemeništa i duhovna zvanja, kao i Vijeća za bogoslovna i Vijeća za mala sjemeništa BK BiH.

Biskupi su upoznati s tijekom priprema za Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji koji će se pod geslom "Obitelj – izvor života i radosti" održati u Splitu i Solinu 15. i 16. rujna 2018.

Biskupi su promišljali o najboljim načinima suradnje HBK i BK BiH na liturgijskom planu.

Vodili su se motuproprijem apostolskog pisma pape Franje "Magnum principium", u kojem je istaknuto kako »u biskupskim konferencijama u kojima se govori istim jezikom treba jamčiti i vjerno sačuvati smisao izvornog teksta prevedenih bogoslužnih knjiga«. Cilj bi trebao biti »održavati jedinstvo rimskog obreda«.

Svi nazočni biskupi, u zajedništvu s apostolskim nuncijem u Bosni i Hercegovini, nadbiskupom Luigijem Pezzutom, 13. ožujka 2018. na petu godišnjicu izbora pape Franje, slavili su svetu misu u katedrali Srca Isusova u Sarajevu. Svečanom euharistijskom slavlju predsjedao je kardinal Vinko Puljić, a propovijed je održao nadbiskup Želimir Puljić. Dan kasnije, 14. ožujka 2018. slavljena je euharistija u crkvi sv. Ćirila u Metoda s bogoslovnom zajednicom i svećenicima u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu. Predsjedao je i propovijedao nadbiskup i metropolit splitsko-makarski msgr. Marin Barišić, predsjednik Vijeća HBK za sjemeništa i duhovna zvanja." (IKA)

Priopćenje s 56. zasjedanja Sabora HBK

Zagreb, od 10. do 12. travnja 2018.

Biskupi su se prvog dana zasjedanja na osobit način osvrnuli na prijepore koje je u hrvatskoj javnosti izazvala inicijativa aktualnih vlasti da se u Hrvatskom saboru ratificira Konvencija Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Tim povodom su biskupi uputili zajedničku izjavu hrvatskoj javnosti u kojoj su ponavljajući već više puta istaknuto svoju predanost u zaštiti svih ljudi od nasilja, upozorili da Konvencija, osim onoga što se pozitivno ističe u njenom naslovu, svojim sadržajem otvara puno nedoumica i nejasnoća.

Plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije, 56. u nizu, održano je pod predsjedanjem predsjednika HBK zadarskog nadbiskupa mons. Željimira Puljića u Zagrebu od 10. do 12. travnja 2018. Na zasjedanju su uz članove HBK sudjelovali apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Giuseppe Pinto i izaslanici drugih biskupskih konferencijskih organizacija: vojni ordinarij i podpredsjednik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine mons. Tomo Vukšić, predsjednik Slovenske biskupske konferencije ljubljanski nadbiskup mons. Stanislav Zore i u ime Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda subotički biskup mons. Ivan Penzeš.

Pozdravljajući nazočne na početku zasjedanja nadbiskup Puljić čestitao je generalnom tajniku HBK mons. dr. Petru Paliću na imenovanju za novog hvarskog biskupa te mu zaželio dobrodošlicu u zbor apostolskih nasljednika. Zahvalio je dosadašnjem hvarskom biskupu mons. Slobodanu Štambuku na njegovom doprinisu u djelovanju HBK, a posebice na njegovoj zauzetosti oko misijske aktivnosti. Predsjednik HBK podsjetio je na događaje od prošlog zasjedanja u listopadu 2017., te prikazao glavne teme zasjedanja. Ukratko se osvrnuvši na nekoliko dokumenata o kojima će se raspravljati na zasjedanju nadbiskup Puljić je podsjetio i na ovogodišnju korizmenu poruku pape Franje u kojoj je upozorio kako su vjernici često u „velikoj nevolji jer ih lažni proroci žele zavesti na krivi put“. U tom smislu nadbiskup je posebno istaknuo genderizam kao antropološko zastranjenje na koje su upozoravali sveti papa Ivan Pavao II. i Benedikt XVI. kao i papa Franjo, jer taj svjetonazor nameće novo tumačenje čovjeka koje nije spojivo ni s općeljudskim,

a pogotovo ne s kršćanskim poimanjem čovjeka. Povezujući to s aktualnim prijeporima u Hrvatskoj oko tzv. Istanbulske konvencije, nadbiskup Puljić naglasio je kako zbog toga hrvatski biskupi, vjerni Učiteljstvu Crkve, ne mogu prihvati spomenutu konvenciju i njezinu interpretaciju.

U svom pozdravu Apostolski nuncij, mons. Giuseppe Pinto, izvijestio je biskupe o predsjedalnom susretu mlađih s Papom u Rimu, kao i o planiranom odlasku hrvatskih biskupa Ad limina kada će imati prigode susresti se s Papom i s odgovornima u uredima Svetе Stolice. Gledom pak na aktualne prijepore oko ratifikacije Istanbulske konvencije poželio je „neka se o tomu vodi mirna i plodna diskusija“. A u „produbljenju same materije gledom na kulturu koju širi rodna teorija, koja nije sukladna kršćanskim vrijednotama koje su ukorijenjene u povijesti hrvatskoga naroda“, nuncij je poželio neka se „konzultiraju katolički stručnjaci“, a vjernici neka budu „postojani u nauku Apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i u molitvama“ (Dj 2, 42).

Svoje pozdrave uputio je i mons. Tomo Vukšić u ime BK BiH, mons. Stanislav Zore, u ime Slovenske BK, te mons. Ivan Penzeš u ime Međunarodne Konferencije sv. Ćirila i Metoda.

U radnom dijelu biskupi su prihvatali konačni prijedlog dokumenta „Da vaša radost bude potpuna. Kateheza i rast u vjeri u današnjim okolnostima“. Toj odluci prethodile su različite faze rada koje su uključivale pisanje dokumenta, teološko stručnu i znanstvenu recenziju, savjetovanje crkvene javnosti o dokumentu kao i sustavno proučavanje biskupa u zadnje dvije godine. Osim što vrijednost dokumenta leži u činjenici da se prvi put u izradu dokumenta, uz stručna teološka i katehetska tijela, uključio i širi sloj naših vjernika, ali i čitavoga društva, on u sebi donosi temeljna polazišta za izgradnju novoga „lica župe“, odnosno konkretne crkvene zajednice. Dokument baštini pastoralnu i katehetsku tradiciju naše Crkve, osluškuje i tumači promjene u individualnom, ali i kulturno-društvenom kontekstu te proučava i nudi evangelizacijske i katehetske smjernice za vrijeme u kojemu se nalazimo. Usmjeren je najprije na stvarateljski angažman vjernika laika i njihova doprinosa razvoju

života župne zajednice, izvornoga mjesta svakog evangelizacijskog i katehetskog rada Crkve.

Na zasjedanju su biskupi upoznati i sa sadržajem dokumenta „Placuit Deo – Svidjelo se Bogu“ o nekim aspektima kršćanskoga spasenja koji je Kongregacija za nauk vjere uputila biskupima Katoličke Crkve, a objavljen je početkom ove godine. U tom se dokumentu promišlja o zabludama s obzirom na spasenje koje svoje izvorište imaju u starodrevnim herezama gnosticizmu i pelagijanizmu. Na samom početku toga dokumenta ističe se kako mu je svrha na tragu tradicije i poglavito pozivajući se na papu Franju, naglasiti neke aspekte kršćanskoga spasenja koji danas mogu biti, zbog kulturnih promjena, teški za razumijevanje. Kongregacija upozorava kako su u naše vrijeme dva glavna krivovjerja neopelagijanizam i neognosticizam. Prva zabluda podrazumijeva stav pojedinca da on sam sebe spašava, a druga se svodi na spasenje zatvoreno u subjektivizam i nijekanje tijela. Nasuprot tim zabludama dokument potvrđuje da se spasenje sastoji u sjedinjenju s Kristom koji je Spasitelje, a mjesto primanja spasenja je po Crkvi.

Biskupi su se prvog dana zasjedanja na osobit način osvrnuli na prijepore koje je u hrvatskoj javnosti izazvala inicijativa aktualnih vlasti da se u Hrvatskom saboru ratificira Konvencija Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Tim povodom su biskupi uputili zajedničku izjavu hrvatskoj javnosti u kojoj su ponavljajući već više puta istaknuto svoju predanost u zaštiti svih ljudi od nasilja, upozorili da Konvencija, osim onoga što se pozitivno ističe u njenom naslovu, svojim sadržajem otvara puno nedoumica i nejasnoća. Članovi HBK izrazili su svoje protivljenje ratifikaciji Konvencije smatrajući da Republika Hrvatska svojim zakonskim okvirom i provedbom može sama uređiti pitanja suzbijanja nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Istaknuli su nadalje, da u Konvenciji postoje ideološki elementi sukladni ‘rodnoj teoriji’ odražavajući rodnu ideologiju na temelju koje se gradi takozvana ‘gender kultura’, strana kršćanskim i općeljudskim vrjednotama te protivna nauku Crkve. Dati svoj glas ZA ratifikaciju Konvencije značilo bi, istaknuli su biskupi u izjavi, otvoriti vrata nečemu što je u suprotnosti s ljudskom stvorenosću, s naravnim zakonom i s temeljnim vrijednostima kršćanske vjere i kulture. A to je pogubno kako za obitelj i narod, tako i za odgoj novih naraštaja. Stoga su pozvali narodne zastupnike u Hrvatskom saboru da se izjave protiv ratifikacije Konvencije.

Suočeni s naznakama pritisaka na savjeti pojedinačni biskupi su pozvali na osiguravanje slobode savjeti, izricanja vlastitih uvjerenja i stavova, jer bi nijekanje slobode bilo pokazatelj skliznuća u totalitarni mentalitet. Upozorili su i da se kao vjernici trebamo čuvati svakoga pokušaja političke manipulacije Crkvom, ne odobravajući nikako očitovanje prijetnjama i uvrjedama usmjerenim prema onima koji zastupaju svoja stajališta. Na kraju izjave biskupi su pozvali na molitvu za dar snage, poniznosti i mudrosti koja osjeća i poštuje bilo naroda, ne gledajući tko iz sadašnjih prijepora može izaći kao ‘pobjednik’ ili ‘poražen’, kako bi se snaga dobra usmjerila prema boljitku hrvatske domovine spominjući se nesebičnosti i žrtava podnesenih za slobodu i neovisnost.

Ove se godine održava Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji u Splitu i Solinu, od 15. do 16. rujna 2018. godine. Biskupi su upoznati s dosadašnjim tijekom pripremama kao i s bogatim programom samoga susreta.

Na zasjedanju su biskupi dogovorili i neke pojedinstvo vezane za njihov pohod “Ad Limina Apostolorum” koji će se održati od 12. do 17. studenoga 2018. Prvoga dana pohoda, 12. studenoga, predviđen je susret sa Svetim Ocem, a potom će biskupi obići Kongregacije i Ureda Svetе Stolice.

Predsjednici pojedinih tijela, Komisija, Vijeća i Odbora HBK podnijeli su redovita godišnja izvješća.

Na zasjedanju su donesene i odluke o pojedinim mandatima u tijelima HBK. Gospičko senjski biskup Zdenko Križić izabran je za predsjednika Biskupske komisije HBK za liturgiju, a krčki biskup Ivica Petanjak za predsjednika Odbora HBK za pastoral djelatnika u zdravstvu. Predsjedniku Vijeća HBK za laike riječkom nadbiskupu Ivanu Devčiću produžen je mandat na novih pet godina kao i predsjedniku Vijeća HBK za sjemeništa i duhovna zvanja splitsko makarskom nadbiskupu Marinu Barišiću. Svećenik Zadarske nadbiskupije, don Šimun Šindija, izabran je za ekonoma HBK.

Susret članova Stalnoga vijeća HBK s provincijalkama u RH planiran je 3. svibnja 208., a susret biskupa s redovničkim provincijalima bit će upriličen 18. lipnja 2018. Jesensko, 57. zasjedanje Sabora HBK, održat će se od 9. do 11. listopada 2018. u Zagrebu.

Tajništvo HBK

Izjava Hrvatske biskupske konferencije o ratifikaciji Konvencije Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji

Zagreb, 10. travnja 2018.

Kao dionici života hrvatskoga društva, sa svojom posebnom crkvenom odgovornošću, ali i s odgovornošću hrvatskih građana u nastojanju oko dobra svoje domovine, obraćamo se javnosti, a naročito odgovornima za donošenje političkih odluka koje za sobom neizbjegno povlače ozbiljne posljedice za život naroda i za budućnost hrvatske države.

U službi predstojnika zajednica vjernika suočeni smo s pitanjima, potrebama i brigama ljudi koji nam se obraćaju u zabrinutosti za vrjednote na kojima počiva identitet velike većine hrvatskih građana. Sa svom ozbiljnošću uzimamo u obzir očitovanje i osjećaj vjernika (*sensus fidelium*), ali i drugih ljudi kojima je stalo do očuvanja temeljnih odrednica judeokršćanske antropologije, utemeljene na ljudskoj naravi.

Ponavljajući već više puta istaknuto, kako u zajedničkim tako i u pojedinačnim istupima, svoju predanost u zaštiti svih ljudi od nasilja, upozoravamo da Konvencija Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, osim onoga što se pozitivno ističe u njenom naslovu, svojim sadržajem otvara puno nedoumica i nejasnoća.

Protivimo se ratifikaciji Konvencije i smatramo da Republika Hrvatska svojim zakonskim okvirom i provedbom može sama – i učinkovitije od mjera i načina predviđenih Konvencijom – urediti pitanja suzbijanja nasilja nad ženama i nasilja u obitelji.

Dužni smo izravno i jasno napomenuti ponajprije svim članovima Katoličke Crkve, bez obzira kojoj političkoj stranci ili opciji pripadali, koji trebaju dati svoj glas ZA ili PROTIV ratifikacije Konvencije da u njoj postoje ideološki elementi sukladni ‘rodnoj teoriji’ odražavajući rodnu ideologiju na temelju koje se gradi takozvana

‘gender kultura’, strana kršćanskim i općeljudskim vrjednotama te protivna nauku Crkve. Dati svoj glas ZA ratifikaciju Konvencije značilo bi, između ostalog, otvoriti vrata nečemu što je u suprotnosti s ljudskom stvorenosću, s naravnim zakonom i s temeljnim vrijednostima kršćanske vjere i kulture, a što smatramo pogubnim za obitelji, za demografsku obnovu naroda i za odgoj novih naraštaja. Stoga, pozivamo da se narodni zastupnici u Hrvatskom saboru izjasne protiv ratifikacije Konvencije.

Isto tako, suočeni s naznakama pritisaka na savjeti pojedinaca, pozivamo na osiguravanje slobode savjesti, izricanja vlastitih uvjerenja i stavova, jer bi nijekanje slobode bilo pokazatelj skliznuća u totalitarni mentalitet.

Budući da nam je stalo do zajedništva, do mira i promicanja dostojanstva svakoga čovjeka, zabrinuti smo zbog razdora, unošenja nemira i sukoba u hrvatsko društvo. Kao vjernici se trebamo čuvati svakoga pokušaja političke manipulacije Crkvom, ne odobravajući nikakvo očitovanje prijetnja i uvjeda usmjerenih prema onima koji zastupaju svoja stajališta.

Molimo za dar snage, poniznosti i mudrosti koja osjeća i poštuje bilo naroda, ne gledajući tko iz sadašnjih prijepora može izaći kao ‘pobjednik’ ili ‘poraženi’, kako bi se snaga dobra usmjerila prema boljitku hrvatske domovine spominjući se nesobičnosti i žrtava podnesenih za slobodu i neovisnost.

Pouzdajući se u Božju blizinu, zagovor Blažene Djevice Marije i svetoga Josipa, te pomoći svetih i blaženih, a naročito blaženoga Alojzija Stepinca, za sve molimo mir i blagoslov.

Biskupi Hrvatske biskupske konferencije

Priopćenje Stalnog vijeća HBK

Stalno vijeće Hrvatske biskupske konferencije na svojoj sjednici u Zagrebu, 3. svibnja 2018. godine, obaviješteno je da su župni uredi naših nad/biskupija minulih dana primali dopise od građanskih inicijativa: *Istina o Istanbulskoj Nared odlučuje* glede prikupljanja potpisa za referendum sa zamolbom da o njima izvijeste vjernike u crkvama i omoguće prikupljanje potpisa u crkvenim prostorima. Autori navedenih dopisa ističu da su o tome obavijestili hrvatske biskupe, što može stvoriti određene nejasnoće. Stalno vijeće Hrvatske biskupske konferencije smatra da takve aktivnosti nisu primjerene sakralnom prostoru, te da se o njima u crkvi ne daju obavijesti kako se ne bi opterećivalo nedjeljno bogoslužje.

Valja trajno imati pred očima ono što naglašava Drugi vatikanski sabor: „Politička zajednica i Crkva, svaka na svome osebujnom području, jedna o drugoj neovisne su i autonomne. Obje su, iako s različitog naslova, u službi osobnog i društvenog poziva istih ljudi“ (GS 76). Budući da svoje poslanje Crkva ostvaruje u demokratskom društvu, ona potiče svoje vjernike da pridonose humaniji izgradnji društva, posebno kad je u pitanju promicanje čovjeka i dostojanstvo braka i obitelji (usp. GS 47-48).

Crkvi je, naime, stalo da se promiče i poboljšava proces političkoga odlučivanja tako da se, s jedne strane, omogućuje sloboda izjašnjavanja, i to što neposrednija, pravednija i odgovorna zastupljenost svih hrvatskih državljana u političkome životu, te da se, s druge strane, onemogući izgravanje i odstupanje od stavova i vrjednota za koje su zastupnici dobili povjerenje svojih birača.

U tom vidu očekuje se da Kristovi vjernici laici zastupaju i promiču kršćanske vrjednote u pluralističkom društvu, kao i sve ono što služi većem razvoju demokracije i općem dobru društva. Ističemo kako je svaki vjernik slobodan poduprijeti nastojanje da se izravnim sudjelovanjem građana unaprijeđuju vrijednosti koje u sebi sadrži demokratski sustav i što jasnije čuje glas naroda, dakako uz poštivanje zakonskih okvira i pravnog poretku Republike Hrvatske.

O 120. obljetnici rođenja blaženoga Alojzija Stepinca, koji je trajno vidljivi kompas na putu istine, slobode i ljubavi zazivamo njegov zagovor uz pozdrav i blagoslov u Gospodinu.

Zagreb, 8. svibnja 2018.

Stalno vijeće HBK

Priopćenje sa zasjedanja Komisije HBK i BK BiH za hrvatski martirologij i povjerenika za popis žrtava

Zagreb, 8. ožujka 2018.

Zajednička sjednica Komisija HBK i BK BiH za hrvatski martirologij te biskupijskih povjerenika za popisivanje žrtava, pod predsjedanjem vojnog ordinarija u RH msgr. Jure Bogdana, održana je 8. ožujka 2018. u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu. Na sjednici je prisustvovao i msgr. Mile Bogović, umirovljeni gospičko-senjski biskup.

U središnjem dijelu sjednice predstavljena su izvešća članova povjerenika o radu u razdoblju od prošle sjednice. Poseban naglasak stavljen je na popisivanje žrtava koje povjerenici sa svojim suradnicima provode više godina zaredom. Ovim radom želi se pomoći rasvjetljenju bremenite prošlosti, upoznavanju podataka i događaja koji su često manipulirani i služe u dnevnopolitičke svrhe. Dosad je postignuto mnogo te neke (nad) biskupije privode kraju taj opsežan i zahtjevan posao. Međutim, u nekim krajevima još uvijek postoje poteškoće. Posao traži višestruki stručni rad na provjeri podataka, arhivskog gradiva, objavljene literature i svjedočenja malobrojnih živućih svjedoka. Od osobite važnosti su matice krštenih i umrlih zbog čega je neophodna pomoć i podrška mjesnih pastoralnih djelatnika, župnika i drugih svećenika. Povjerenici su predstavili projekt svećenicima na terenu na dekanatskim susretima, što im olakšava pristup podacima i pomaže u njihovoј obradi. Prikupljeni podaci još nisu objavljeni i nisu za javno korištenje.

U raspravi je naglasak stavljen na što detaljnijem prikupljanju podataka o mogućim žrtvama ubijenima iz mržnje "prema vjeri" (*in odium fidei*), a za koje postoji mogućnost uzdizanja na čast oltara. Predsjednik je o toj temi detaljno govorio, upoznavši nazočne o postupku proglašenja blaženim ili svetim, u koji je i sam bio uključen u svojstvu rimskog postulatora kauze za kanonizaciju bl. Miroslava Bulešića, svećenika i mučenika iz komunističkoga razdoblja.

Vezano za nastavak djelovanja i rada Komisije, prisutni su razmotrili mogućnosti prijedloga organiziranja znanstvenih skupova po uzoru na dva prethodna koja su održana 2012. i 2014.

godine. Tiskani zbornici održanih znanstvenih skupova sadrže opsežnu i korisnu građu za upoznavanje i proučavanje tema vezanih za martirologij. Sve bi to pomoglo da se prikupljeni podaci o žrtvama i događajima znanstveno i objektivno prouče i predoče javnosti.

Biskup Bogović predstavio je zamisao o izgradnji Svehrvatskoga groba. Nadležne ustanove Ministarstva branitelja pokazale su dobru volju za ostvarenje ove ideje. Svehrvatski grob zamišljen je kao počivalište svih hrvatskih žrtva koje čekaju na dostojanstven ukop, a čiji se zemni ostaci već desetljećima nalaze neprimjereno odlожeni po raznim ustanovama, pokopani u masovnim grobnicama ili bačeni po raznim jamama u Hrvatskoj, Sloveniji i drugim zemljama. Svako ljudsko biće zaslужuje primjereni zemaljsko počivalište i civiliziran pristup i pokop.

U dalnjem radu, članovi Komisije i povjerenici razmotrili su pitanja nedavno usvojenog dokumenta Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima. Iznijeli su svoje stajalište: »U dokumentu Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima ističe se navodna višežnačnost zvijezde petokrake, no smatramo kako u hrvatskoj javnosti nema mesta za ni jedan totalitaran simbol. To se svakako odnosi i na zvijezdu kao simbol komunističkog totalitarizma pod kojom su upravo u hrvatskom slučaju počinjeni masovni zločini i koji predstavljaju jasan primjer kršenja ljudskih prava, prava na slobodu vjeroispovijedanja i slobodu mišljenja i izražavanja. Zločini i kršenja ljudskih prava nisu ograničeni isključivo na razdoblje od proljeća 1945., nego se odnose i prijašnja razdoblja (podsetimo primjerice na slučaj Dakse u listopadu 1944. godine), a nastavljeni su i tijekom Domovinskoga rata.

Smatramo također da zabrane nisu najbolji put, no ukoliko su one neizbjegne, trebale bi biti primijenjene na sve simbole totalitarizma bez razlike. Ipak, uvjereni smo da bi, umjesto zabrana bilo bolje krenuti putem edukacije i prosvjećivanja«. (IKA)

Priopćenje Komisije „Iustitia et pax“ Hrvatske biskupske konferencije o arbitražnom sporu s Republikom Slovenijom i o održavanju usmene rasprave 2. svibnja 2018. o slovenskom zahtjevu za mišljenjem Europske komisije

Arbitražni spor oko određivanja granice već više godina opterećuje odnose između Republike Hrvatske i Republike Slovenije, a osobito u posljednje vrijeme nakon što je Republika Hrvatska napustila kompromitirani postupak arbitraže te jednostranog nastojanja da se provede odluka Arbitražnog suda. U tom duhu smatramo da će i najnoviji zahtjev Republike Slovenije da se Europska komisija izjasni o tome da li Hrvatska odbijanjem primjene arbitražne odluke krši europsko i međunarodno pravo te potom moguća tužba pred sudom Europske unije, ukoliko ne dođe do implementacije presude arbitražnog suda, samo produbiti ovaj spor i udaljiti nas od mogućeg dogovora.

Polazeći, naime, od kršćanskih načela pravde i mira želimo podsjetiti da granice ne smiju dijeliti ljudi nego ih povezivati u duhu otvorenosti i njegovanja dobrosusjedskih odnosa. Stoga se nadamo da će Europska komisija prepoznati napore Vlade Republike Hrvatske za dobrosusjedskim rješenjem ovog pitanja te podržati prijedloge koji pridonose uspostavi dijaloga. Mišljenja smo da kažnjavanje ribara, a jednako tako i ucjenjivanjem sprječavati kandidaturu Republike Hrvatske za članstvo u *Organizaciji za europsku gospodarsku suradnju i razvoj*, ne pridonosi uspostavi istinskog dijaloga i rješavanju problema.

Vjerna svom poslanju, ova Komisija stoga poziva, vjernike i javnost, hrvatsku i slovensku, da

učine sve da se izbjegnu incidenti te ne dođe do daljnog trvenja između Hrvatske i Slovenije, kojih nikad nije bilo u povijesti. Vjerujemo da je sadašnje stanje moguće prevladati dobrom voljom, razgovorima dviju vlada, obraćanjem kompetentnim međunarodnim sudskim institucijama, ali i susretima predstavnika naših mjesnih Crkava, osobito u cilju povratka na dobrosusjedske navade građana i mjesnih vlasti. Smatramo da Komisije „Iustitia et Pax“ naših dviju biskupskih konferencija ne bi smjele svojim pojedinačnim izjavama i reakcijama na njih dodatno produbljivati napetosti, nego da su pozvane pridonositi njihovu smirivanju, jačanju klime mirnog dijalog-a te postupnog rješavanja svih spornih pitanja.

Stoga, umjesto izlaženja u javnost svojom novom izjavom o određivanju granice između naših država, predlažemo i pozivamo Komisiju „Iustitia et Pax“ Slovenske biskupske konferencije da se mi članovi dviju Komisija uskoro susretnemo zajedno te da - u duhu istine - i sami pridonesemo *miru i pravednosti*, a osobito povratku povjerenja i uspostavi dobrosusjedskih odnosa.

U Đakovu, 29. travnja 2018.

**✠ msgr. Đuro Hranić
nadbiskup đakovačko-osječki
predsjednik Komisije „Iustitia et Pax“ HBK**

Poruka splitsko-makarskog nadbiskupa Marina Barišića, predsjednika Vijeća HBK za sjemeništa i duhovna zvanja za Nedjelju Dobrog Pastira - 2018.

Gospodin nas i danas poziva

13. travnja 2018.

Poštovana braćo i sestre!

1. Ove godine u listopadu, održati će se Opća redovita sinoda biskupa koja je posvećena mladima pod naslovom: Mladi, vjera i razlučivanje zvanja. Petar naših dana – papa Franjo želi zajedno s braćom i sestrama u vjeri, a osobito s mladima dublje razmišljati o Božjem planu za naš život. Nismo plod slučajnosti niti rezultat kaotičnog djelovanja, već su naš život i prisutnost u svijetu plod Božjeg poziva. Papa Franjo uputio je svoju poruku za Svjetski dan molitve za duhovna zvana: slušati, razlučivati, živjeti Gospodinov poziv.

2. Živimo u nemirnim vremenima, ali Bog nas ne napušta. Želi nas susresti na našim odbjeglim i često beznadnim i prašnjavim stazama. Gospodin želi da poslušamo Njegov glas koji nam upućuje. Ne želi ga nametnuti našoj slobodi. U otvorenosti Božjoj riječi pozvani smo čitati naše svakodnevne događaje. Poziva nas da izađemo iz svoga „ja“ i okrenemo se onom „ti“ – konkretnoj osobi, onima kojima je potrebna bliskost ljudi i blizina Boga. Bog nas poziva da budemo akteri i protagonisti povijesti koju s nama želi mijenjati i ostvarivati. Da bismo mogli čuti Njegov glas potrebna nam je tišina sabranosti koja je često protjerana iz našega srca. Božji glas nije bučan, već je poput laganog šapta i blagog lahora.

3. Riječ Božja je sjeme poziva koje kljija u našem srcu. Bez obzira na godine, poziv je uvijek svjež i mlad jer Bog je mlad, kako reče papa Franjo. Pozvani su znak Božje mladosti. U svakom vremenu potrebni su nam svjedoci nade, a osobito u vremenima zatvorenosti i okrenutosti prema sebičnosti i prošlosti. Oslobođeni zarobljenosti fatalizma i ideologija, pozvani smo razvijati sposobnost „nutarnjeg čitanja života“ – gdje i na što

nas Gospodin poziva kako bismo bili suradnici Njegova poslanja? Pozvani smo biti produžena ruka koja svjedoči milosrdnu ljubav Boga Oca prema svim ljudima. Zanos koji nas zahvaća, potiče i druge da budu predani Bogu i ljudima.

4. Gospodin nas poziva danas. Na nama je pitanje odluke koju nije dobro odlagati. Naša misija je za sadašnji čas. Svaki je čovjek pozvan bilo na laički život u braku, bilo na svećeništvo ili redovništvo kako bi ovdje i sada postao Kristovim svećenikom, redovnikom, redovnicom, ili roditeljem – ocem i majkom. Doista je lijepo i velika je milost biti potpuno posvećen Bogu i služenju braći i sestrama!

5. Bog Otac ne prestaje pozivati mlade i odrasle koji su mlađi svojim duhom. No, mnogi bi mlađi mogli reći poput Petra: „Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine.“ (Lk 5,8) Ali dragi brate i sestro, Gospodin ne traži savršene nego skrušene i velikodušne. Možda si i ti među tima, na putu Gospodinova poziva. I ne boj se Gospodina koji ti dolazi, jer On želi danas biti u domu tvoga srca. Otvori mu i primi ga danas, jer možda ga već sutra prečuješ, zaboraviš, udaljiš se i od sebe i od Njega.

6. Poštovani mlađi, po godinama i u duhu, pozdravljam vas sa željama pape Franje: Poslušajte Gospodinov glas! Prepoznajte svoje osobno poslanje u Crkvi i svijetu! Prihvativite ga i živite u današnjem času kojeg vam Bog daje. (IKA)

✠ msgr. Marin Barišić,
nadbiskup i metropolit splitsko-makarski,
predsjednik Vijeća HBK za sjemeništa
i duhovna zvana

Poruka biskupa Petanjka za Nedjelju turizma

Krk, 6. svibnja 2018.

Nova turistička sezona u cijeloj našoj domovini, a posebno za sve one koji uz jadransku obalu i otoke prvenstveno žive od turizma, počinje s našim najvećim blagdanom Uskrsom. Već prije Velikog tjedna ugostitelji i njihovi djelatnici počinju s posljednjim pripremama i uređivanjem svojih objekata kako bi za Uskrs dočekali i ugostili prve posjetitelje i turiste.

Svjesni smo da o dobroj turističkoj sezoni najvećim dijelom ovisi materijalno stanje i napredak cijelog našeg društva i države. Zato se radujemo dolasku svakoga gosta. No, nikad ne smijemo izgubiti iz vida da je svaki gost prije svega osoba, stvorena na sliku i priliku Božju, te kao takav zavređuje naše poštovanje i ljubav. Iz te perspektive nameće se potreba da se s jednakom ljubaznošću pristupa imućnijim kao i onim gostima koji su skromnijeg imovinskog stanja.

Svaki susret može biti obostrano obogaćenje, ako se događa u dobromanjernosti i otvorenosti, te i rad s turistima može doprinijeti našoj osobnoj izgradnji.

Naši gosti žele pronaći mir i okrijepu za tijelo, ali i za duh. Sigurno ste već doživjeli kako pojedini turisti i tijekom godišnjeg odmora zauzeto žive svoj kršćanski poziv te ga javno očituju stilom odijevanja, načinom prehrane te molitvom u

određenim dijelovima dana kao i u raznim drugim prigodama. Neka nam u tome budu poticaj i nadahnuće da se i mi nikad ne sramimo svoje vjere nego da uvijek budemo spremni javno i odvažno posvjedočiti svoju pripadnost Kristu i Njegovoj Crkvi.

U tome smislu zašto u našim kućama i apartmanima turisti ne bi pronašli križ kao kršćansko obilježje i kao znak da znaju kamo su došli. Taj znak i nama samima treba biti podsjetnik tko smo i kako se kao vjernici Krista raspetoga i uskrasnuloga trebamo ponašati. Znak križa može biti snažno sredstvo navještaja Kristova evanđelja, a naš način života i uslužnost potvrda naše vjere. Kao dobri domaćini, razveselite svoje goste i poslužite svoje turiste, ali u svemu svojem zalaganju nađite vremena i za sebe, za susret s Isusom u molitvi kako biste bogate duše i otvorena srca mogli svojom dobrotom i velikodušnošću oplemeniti goste koji su vam poslani da neko vrijeme budu vaši ukućani.

Neka vas i sve vaše goste, u životu i radu, na odmoru i na putu, prati Božji blagoslov.

✠ msgr. Ivica Petanjak, krčki biskup
predsjednik Odbora HBK za pastoral turista

PROPOVIJEDI I GOVORI

Put križa vojske, policije i branitelja na Ksaveru kod franjevaca trećoredaca¹

Draga braćo i sestre

1. Još jednom, prošli smo ovdje na Ksaveru, postaje križnoga puta². U svojim mislima i osjećajima slijedili smo Isusa na njegovome križnometu, na Veliki petak u Jeruzalemu. Ova pobožnost ima dugu tradiciju u zapadnome kršćanstvu, tako i ovdje u Zagrebu, na Ksaveru. Pomaže nam u korizmenome hodu, u duhovnoj pripremi za Uskrs. I danas ste mnogi doprinijeli svojom organizacijom lijepom ugođaju za oko i uho, za srce i dušu, svojom nošnjom, čitanjem, pjevanjem, razmišljanjem, hodnjom, svojom molitvom i sabranošću, a Vi draga braćo franjevci svojom gostoljubivošću.... Dolazimo iz različitih krajeva naše Domovine, iz vojske, policije, branitelja, vatrogasnaca, te drugih sastavnica našeg naroda i našega društva. Ovdje smo kao vjernici koji intenzivno žive i prakticiraju svoju vjeru, redovno pohađaju sv. Misu, primaju sakramente. Imamo ovdje koji rijetko i povremeno idu k svetoj misi i slave sakramente. A možda ima i onih koji zbog ovog ili onog razloga ne mogu pristupiti sakramentima.

A danas nas je ipak nešto privuklo, dovelo k Isusu na križnometu putu, baš kao i u Jeruzalemu. Ovdje smo također „jaki u vjeri, ustrajni smjeli“, spremni svjedočiti uvijek i svugdje da smo s Isusom u patnji, boli, i sami dionici patnje i trpljenja, na postajama križnoga puta, na postajama križnoga puta njegova mističnog tijela Crkve, poglavito na postajama križnoga puta u našim obiteljima. Ovdje smo također i sa svim svojim slabostima i sumnjama u vjeri, u našem kršćanskome uvjerenju i identitetu.... I možda se svakodnevno borimo između vjere i nevjere?! Rastaču nas sumnje!?

1 Propovijed na kraju pobožnosti Križnog puta msgr. Jure Bogdana, vojnog ordinarija u RH, na Ksaveru u Zagrebu, 11. ožujka 2018., IV. korizmena nedjelja.

2 Ove godine molili smo „Križni put oca i majke“ ususret Trećem nacionalnom susretu katoličkih obitelji u Solinu 2018. godine, Split, 2018.

2. Put križa – uspinjanje s Isusom na Golgotu, noseći vlastiti životni križ i pomažući drugima nositi njihov križ, znak je i simbol naše vjerničke solidarnosti sa svima onima koji iz dana u dan nose i strpljivo podnose životni križ, boli, patnje, trpljenja, bolesti, nezadovoljstva, frustriranosti, sa svima onima koji se osjećaju napušteni ostavljeni od sviju pa i od samoga Boga, koji ostaju bez nade.... Svaki i svaka od nas ovdje u Isusovoj patnji i boli, u postajama križnoga puta pronalazi nešto iz svoga života i za sebe. U likovima koji prate Isusa, u situacijama njegove teške patnje i boli pronalazi sebe. U likovima koji su s Isusom danas na križnometu putu: Pilatu, Šimunu Cirencu, Veroniku, pobožnim ženama, u vojnicima koji ga ismijavaju, razbojnicima, ili u onoj velikoj masi, u centurionu, u njegovoj majci Mariji, prijateljima koji ga sažaljevaju, potajnim njegovim simpatizerima i učenicima...

3. Draga braćo i sestre. Sve Vas pozivam, usmjerite svoj pogled, ovdje i sada, na Ksaversku Golgotu, na ono središnje raspelo s Isusovim tijelom. Razmišljajmo načas o križu, o Isusovoj smrtnoj postelji. Na to nas poziva i evanđelje ove IV. korizmene nedjelje. Velika je opasnost i rizik da nam se dogodi kao i mnogim Isusovim suvremenicima da sve ovo prođe pored nas i da nas se ništa ne dotakne... Treba zašutjeti u sebi, povući se u tišinu svoje nutrine i srca, razmatrati Isusa raspetoga, i umrloga za nas i za cijelo čovječanstvo. Možda nas obuzima misao da je smrt Isusova na križu veliki promašaj njegova života i njegova poslanja. Snaga zla čini se jača i razornija i ona nije poštanjela ni Sina čovječjega, Sina Božjega. Otkriti smisao i značenje križa, za Isusove suvremenike, bilo je ravno ludosti kao što bilježi i sam sveti Pavao u prvoj poslanici Korinćanima (1 Kor 1, 18-25). „Mi propovijedamo Krista raspetoga: Židovima sablazan, poganim ludost, pozvanima pak – i Židovima i Grcima - Krista - Božju snagu i Božju mudrost“ (1 Kor, 1, 23). Kolike li su osobe napustile Krista, Crkvu i vjeru upravo zbog zla, boli, trpljenja i smrti koje ne mogu ni shvatiti ni prihvatiti. Zar i mi sami, pred zlom u

svijetu i u našoj sredini ne vapimo „Gospodine zašto šutiš? Zašto ne interveniraš? U trenutcima boli, patnje dragih nam osoba poglavito mlađih i djece, nedužnih, nerođenih i u majčinoj utrobi na smrt osuđenih, zar i mi sami ne komentiramo: Gospodine zašto ovo dopuštaš onome koji nikome zlo nije učinio? Gdje si sada Gospodine Bože? Pokaži se u svoj svojoj sili, božanstvu, pravednosti! A Ti nijemo šutiš.

4. I nakon i ove pobožnosti križnoga puta, jasno nam je da svi mi zaredom s velikim teškoćama primamo i prihvaćamo križ i razapinjanje. Lakše nam je prihvatići Boga pobednika, Boga koji pobjeđuje zlo i trpljenje. Isus je i sam prošao bol i patnju. Prošao je i tamu smrti i groba. Osuđen je i umire i od onih koji misle da Boga časte osuđujući njega i njegovo djelo. Dok su se u Jeruzalemskome hramu prinosile žrtve klanice i paljenice pashalnih janjaca, izvan gradskih zidina Jeruzalema, na Golgoti umire Jaganjac Božji koji oduzima grijehu svijeta. Premda neizmjerno trpi, nije se prepustio rezignaciji, depresiji, pobjedi zla.... Ne bježi od svoje životne dionice od svojega zadataka, izvršiti Očevu volju, do kraja. Trenutak križa i razapinjanja sve do same smrti živio je kao trenutak potpunog predanja Ocu, njegovoj svetoj volji, za spas cijelog čovječanstva. Isus nije živio sam za sebe nego se u potpunosti predao Bogu Ocu i svijetu. I u tome stanju duha, ispačenosti, ostavljenosti od sviju i čvrste povezanosti s Ocem, izvija se iz njegovim grudi posljednji krik i pitanje „Bože moj, Bože moj zašto si me ostavio“ (Mk 15,34). I onda doda „Oče u ruke Tvoje predajem duh svoj“ (Lk 23, 46).

5. U Isusu, istinskome čovjeku i Bogu, prepoznajemo i svoju ljudskost, čovječnost sa svim kva-

litetama i ograničenostima. U njemu i s njime i mi promatramo zlo koje nas pritišće, smrt koja neminovno dolazi i kosi sve ispred sebe. U njemu je nada i snaga izlaska iz patnje i pobjede nad smrću. Bog je u Isusu pobijedio zlo i grijeh! Pobjeda dobra nad zlom proizišla je iz križa, iz patnje, iz Kristove patnje na križu. Bol i patnja, žrtva prihvaćena u vjeri s ljubavlju je za nas radi našeg spasenja i našeg otkupljenja.

Draga braćo i sestre. Vraćamo se svojim kućama, svojim domovima, svojim obiteljima, na svoje radno mjesto s jednom sigurnošću: Bog me ljubi! Bog mi hoće dobro. Njegov križ, njegova smrt iz ljubavi na križu, dokaz su toga! Obnovljene vjere s apostolom Pavlom i mi ponavljamo: „Ako je Bog za nas tko će protiv nas? Ta on ni svog Sina nije poštedio nego ga je za sve nas predao! Kako nam onda s njime neće sve darovati?... „Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač?... „Uvjeren sam doista: ni smrt, ni život, ni anđeli, ni vlasti, ni sadašnjost, ni budućnost, ni sile, ni dubina, ni visina ni ikoji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našemu“ (Rim, 8,31-39).

Nitko od nas ovdje prisutnih ne može reći da ove riječi nisu istinite za njega jer se možda smatra nevjernikom, jer se osjeća grješnikom ili je počinio što velikog i teškog što ga je udaljilo od Boga. Bog ne mjeri svoju ljubav prema nama prema našim zaslugama, dobrim djelima, ili našoj vjeri. On je naprosto ljubav i on nas sve ljubi. Vratimo se svojim domovima, idimo ususret proslavi Uskrsa s vjerom i znanjem u vjeri. Naš Bog je Bog ljubavi. On nas ljubi. Otvorimo mu svoje srce, svoje biće. Odgovorimo mu svojom ljubavlju.

Sv. misa u čast sv. Josipa¹

»Josip, muž njezin, jer je bio pravedan...«

*Poštovani i dragi vjernici,
štovatelji sv. Josipa,
čestitam Vam svima blagdan sv. Josipa,
zaštitnika Crkve, zaštitnika Hrvatske
domovine.*

1. Od sv. Josipa dijele nas skoro dva milenija, dvije tisuće godina. A ipak njegova zvijezda ne tamni, ne zalazi, nego još više i jače svijetli svim kršćanima. Nikome od ljudi nije bila dodijeljena čast i dužnost, koju je Bog povjerio svetom Josipu. Razlog tolikog odlikovanja i Božjeg izabranja nalazimo u riječima Sv. pisma: »jer je bio pravedan!«

Na ramena toga čovjeka stavljeni je najveća odgovornost: Bog Otac njemu je povjerio svoga Sina, da se za njega očinski brine i skrbi. Josipove su žuljevite ruke Božjem Sinu privređivale svakodnevni kruh. Josip je hranio, branio i štitio Isusov život, koji je već od svog početka bio ugrožen. Kolike li odgovornosti!

2. Nijedna nam riječ nije zapisana što bi je izgovorila njegova usta, dok nam biografi njegova Posinka spominju mnogo toga što su njemu povjerila anđeoska usta. Na svaku poruku neba našpremniye odgovara i najtočnije se pokorava volji nebeskog Oca, kojem ostaje do kraja svog života dosljedno vjeran. Život je tog jednostavnog drvo-djelca iz Nazareta bio od silnog značenja za Božje planove. Malo je tko poznavao iznimno poslanje njegove obitelji, blago koje je sam Bog stavio pod njegovu zaštitu da ga brani i spašava. Tek rođenome božanskome Djetetu jedan kralj radi o glavi. Počinio je pravi pomor – masakr mnoštva malene djece... Josip budno bdiye nad životom povjerenog mu Djeteta... Jednostavno je i skromno živio, te gotovo nečujno u nazočnosti svojih najdražih ostavio ovaj svijet. Skoro 1500 godina čeka, dok mu i sama Crkva ne iskaže počast koju je zasluzio svojim jedinstvenim životom.

U evandjeljima je donesen vrlo jezgroviti tekst, kratki nekrolog, koji je napisan njemu u čast;

»Bio je čovjek pravedan«, čovjek koji se pred Bogom našao besprijeckoran; njegova je životna svest i čestitost mogla opstati pred samom Svetosću i Pravednošću velikoga Boga...“

Kako li lijepo lik tog velikog čovjeka pristaje u naše vrijeme! Potrebna li uzora našem svijetu i našim muževima, očevima, mladićima, djevojkama i majkama! Kad bi oni pošli u školu sv. Josipa, ne bi li se izmijenilo lice mnogih obitelji i posve promijenilo ozračje koje vlada među supružnicima, u obitelji među roditeljima i djecom! ...

3. Za sv. Josipa znamo da je bio radnik – život mu je ispunjen radom. No taj rad nije smatrao »robijom«, na koju je zbog svoje obitelji doživo -tno osuđen, nego naprotiv dragovoljnim služenjem i darivanjem svog očinstva onima koje mu je Bog povjerio. Radio je, znojio se i mučio zbog Isusa i Marije. Radi toga je njegov rad blagoslovljen i posvećen. On je pretvoren u molitvu, životnu žrtvu, koja je Svevišnjem mnogo omilila.

Stojeći danas pred njegovim snažnim radničkim likom, spontano nam se nameće pitanje: Kako mi gledamo na svoj rad i svoje zaposlenje? Jesmo li uvjereni da zarađeni novac pripada obitelji kojoj nas je Gospodin dodijelio? Da li nam je taj životni poziv na posvećenje ili na prokletstvo? Mogu li djeca promatrajući lik i život svoga oca lakše zamisliti nebeskog Oca, zavoljeti taj lik kojeg u svojim molitvama toliko spominju? Ili je možda lik oca radnika i majke radnice potamnjen teškim sjenama propusta i grijeha?

4. Sv. Josip je bio uzoran muž. – Kad mu je Gospodin preko anđela otkrio jedinstveni plan, on ga prihvata i ostaje vjeran Izabranici, kojoj ga je Providnost postavila da joj bude potpora i zaštića. Njegova je pravednost u više navrata stavljena na kušnju, ali i tu se Josip pokazao čovjekom duboke vjere i povjerenja, ne samo u Boga, nego i u svoju zaručnicu i kasnije ženu. Jedva bi se život Božjeg Sina mogao razviti i sačuvati bez skrbi i očinske brige sv. Josipa. Njegovom je svetošću i pravednošću zaštićena i svetost same Majke Božje. Marija je upravo po sv. Josipu pošteđena od mnogih neugodnosti u koje bi upala poradi propisa Mojsijeva Zakona...

1 Propovijed msgr. Jure Bogdana, vojnog ordinarija u RH, na Misi u čast sv. Josipa u Vojnom ordinarijatu u Zagrebu, 19. ožujka 2018.

Kad bi kojom srećom suvremeni supruzi imali ljudski profil sv. Josipa! Zaciјelo bi se onda opet rastvorila rajska vrata pojedinih obitelji i u njih bi se natrag povratila sreća i mir. Prebrzo se zaborave vjenčana obećanja o međusobnoj ljubavi i poštovanju "u zdravlju i bolesti", "u sve dane života", a možda je i sama vjernost okaljana...

Izgubljeno je međusobno povjerenje. Još ih možda vežu zajedničke obaveze u obitelji, a srca su im davno rastavljena. Potrebno je mnogo dobre volje, mnogo molitve i milosti da na licu žene opet zatitra osmijeh sreće i blaženstva, što je zapravo samo odsjev srca i duše s lica njezina supruga...

5. Sv. Josip je bio uzoran otac, premda Isusu nije bio fizički otac. – Imao je najveću čast, da s nebeskim Ocem podijeli isti naslov. Pred zakonom je Josip slovio kao Isusov otac i sam ga Sin Božji tako susreće i poštiva. Kad se dvanaestogodišnji Isus izgubio u hramu, govori mu Marija: »Otac tvoj i ja s bolom smo te tražili« (Lk 2,48). Koliko poštovanja u tim riječima. Marija ga spominje na prвome mjestu. Želi istaknuti njegov položaj u obitelji, kojoj je on darovao čitava sebe, sve svoje sposobnosti, svoje sile i cijeli svoj život. Što god je radio, sve je to bilo radi Isusa! Pomisao na Nj oduzimala je umor njegovom biću, ulijevala novu snagu i volju za svakodnevno darivanje u krugu njegova doma.

Nije dosta da čovjek bude dobar radnik, uzoran muž. On mora u svojoj obitelji biti i dobar otac. Sam je Bog s njime podijelio očinstvo i dosljedno tome obvezao ga da svojim životom opravda zadobiveno povjerenje. Nije lako sačuvati očinstvo neokaljanim. Nije lako pretvarati svoje životne sile, svoje zdravlje i cijeli život u koricu kruha, kojim se hrani obitelj. No i tu nam vjera govori: »Što god ste učinili jednome od ove moje najmanje braće, meni ste učinili!« Svaki otac može poput sv. Josipa u svojoj djeci gledati Isusa, za kojeg živi, za kojeg radi i polaže svoj život...

6. Blaženi papa Pio IX. proglasio je sv. Josipa 8. prosinca 1870. zaštitnikom sveopće Crkve. Pio XI. u svojoj enciklici *Divini Redemptoris* 19. ožujka 1937. preporučuje sv. Josipa kao model i

zaštitnika radnika pred komunizmom. Pio XII. će 1. svibnja 1955. ustanoviti blagdan sv. Josipa Radnika. Papa Ivan XXIII. stavio je II. Vatikanski koncil pod nebesku zaštitu sv. Josipa. Papa Franjo je odredio 1. svibnja 2013., da se u II. III. i IV. euharistijskoj molitvi rimskoga misala obvezno spominje ime sv. Josipa².

Hrvatski je sabor prije 331 godinu, na svom zasjedanju 9. i 10. lipnja 1687. godine, na poticaj zagrebačkog biskupa Martina Borkovića, jednoglasnom odlukom proglašio sv. Josipa zaštitnikom Hrvatskog kraljevstva.

Iz raznih papinskih dokumenata možemo izdvojiti više naslova kojim su nazvali sv. Josipa: čisti i vjerni zaručnik Bezgrješne Djevice Marije, poočim jedinorođenoga Sina Božjega, čuvar i otac Božjega Sina, nadglednik, otac zaštitnik, glavar sv. Obitelji, sveti čovjek, pravednik, učitelj, vođa i čuvar Crkve, patrijarh, najmoćniji zaštitnik umirućih itd. Kršćani se mole sv. Josipu za sretnu smrt, tj. da umru u prijateljstvu s Bogom, u milosti Božjoj. Sveti Josip je primjer čovjeka koji živi iz vjere. Sav njegov život je usmjeren k Bogu i ima smisao u Bogu. On vjeruje u svoje zvanje i svoje poslanje. Jer je otvoren Bogu, a Bog je ljubav, sveti Josip je otvoren i čovjeku.

Sveti Josipe, čuvaru Nazaretske obitelji bdij nad nama i našim obiteljima. Bdij nad našim Vojnim ordinarijatom. „Udjeli svojoj Crkvi da, po njezinoj zagovoru, otajstvo spasenja vjerno čuva i vrši sve do dana potpunoga ostvarenja”³. Amen.

2 Congregazione per il Culto Divino e Disciplina dei Sacramenti, *Decreto per la menzione del nome di San Giuseppe nelle Preghiere eucaristiche II, III, IV del Messale Romano*, 1. svibnja 2013.

3 Zborna, Sveti Josip, zaručnik Blažene Djevice Marije.

Propovijed na Uskrsni ponedjeljak¹

Dj 2, 14.22-32; Ps 16 (15), 1-2a i 5. 7-8. 11; Mt 28, 8-15;

*Draga braćo svećenici,
poštovani i dragi vjernici,
poštovani sudionici komemorativnog
molitvenog skupa!*

1. Nije tako dugo otkako sam slavio sv. misu na Husinoj jami na Kamešnici. Tada sam izgovorio iste riječi, postavio naglas ista pitanja koja nas muče i pritišću, osobito u trenucima kada se nađemo pored velikog stratišta i pored jami bezdanki punih ljudskih kostiju.

S osjećajima dubokog poštovanja prema žrtvama ubačenima u Kevinu jamu, dolazimo i ove godine s jedne i s druge strane Kozjaka, iz raznih krajeva naše Domovine, iskazati im ljudsko i vjerničko poštovanje. Kao kršćanski vjernici koji čvrsto vjeruju u „uskršnucu tijela i život vječni“, danas na Uskrsni ponedjeljak, sa stratišta njihova stradanja, uzdižemo molitve dobrom Bogu za njihove duše. Kao njihovi potomci, rodbina, prijatelji i sunarodnjaci, pritisnuti smo mnoštvom pitanja: Tko su svi ovi ubačeni bez suda i dokaza krivnje u ovu jamu? Još i danas tražimo naše roditelje, djedove i bake, rodbinu, prijatelje, susjede...? Želimo ih dostojanstveno pokopati...

Kako je bilo moguće da ih je progutala noć i da je njihov nestanak s ovoga svijeta ostao zabetoniran šutnjom sve do naših dana? Kako to da nitko nije odgovarao za ove zločine? Kako je bilo moguće da je naša Domovina na kraju Drugog svjetskog rata postala jedno veliko stratište i groblje? Stječe se dojam da imamo više masovnih grobnica i kostiju poslije Drugog svjetskog rata nego li u samome ratu za vrijeme ratnih sukoba. Kako to da su Nijemci, koji su prouzrokovali Drugi svjetski rat i iz kojeg su, uz teške kazne i restrikcije izišli teško poraženi (pet milijuna ubijenih i nestalih), uspjeli dostojanstveno identificirati i pokopati više od četiri milijuna žrtva, a preostala im je identifikacija manje od 25% žrtava koje se i dalje traži i želi uredno pokopati (bez obzira na

kojoj su se strani borili!). Mi smo, međutim, tek na samome početku istraživanja. Raduje nas i pozdravljamo napore hrvatskih ustanova koje u posljednje vrijeme djeluju na otkrivanju i iskapanju masovnih grobnica, kao i na istraživanju jama u našoj Domovini. Što se to događa u ljudskom umu da čovjek udara na čovjeka jer je jači, jer je pobjednik ili se pak nalazi „na strani pobjednika“, do te mjere da slabijega želi uništiti, poniziti za života, ali i nakon smrti? Tko to sebi prisvaja pravo, u ime koga i čega, da drugome smije i može oduzeti život? Kako je moguće da ljudsko biće obuzme neshvatljiva mržnja prema bližnjem sve do njegova istrebljenja? Zar nismo svi jednak pod ovim suncem? Zar svi nemamo isto pravo na dostojanstven život? Čemu otpori rasvjetljavanju ove krvave stranice naše povijesti, usprkos Rezoluciji Vijeća Europe br. 1481. (2006), kojom snažno bivaju osuđeni zločini komunističkih režima, kao i Praške deklaracije (3. lipnja 2008.) i Rezolucije Europskog parlamenta (23. rujna 2008.)? Dokumenti su to koji nas podsjećaju na moralnu obvezu suočavanja s teškim i bolnim naslijedjem svih zločinačkih ideologija koje su obilježile XX. stoljeće: nacizam, fašizam i komunizam. Kako to da se preživjeli svjedoci masovnih pogubljenja i zločina nakon Drugog svjetskog rata i danas boje govoriti i otkriti zločince i ubojice? Sve to nosimo danas u sebi, kao teški kamen na srcu, kao teško breme koje na ovaj Uskrsni ponedjeljak stavljamo na plitcu u ovoj svetoj misi, u crkvi svetog Jure mučenika, kod ove masovne grobnice, Kevine jame.

2. Draga braćo i sestre! U današnjem evanđelju, kako smo čuli, evanđelist Matej izvješćuje nas kako su pobožne žene susrele Uskrsloga Gospodina: „Žene otidoše žurno s groba te sa strahom i velikom radošću otrčaše javiti njegovim učenicima. Kad eto im Isusa u susret! Reče im: »Zdravo!« One polete k njemu, obujme mu noge i ničice mu se poklone“. Da, iskustvo pravnoga groba, spoznaja i uvjerenje da Gospodin nije u tamnom i zapečaćenom grobu, da on nije tu i da on tu ne pripada, da njegovo Presveto Tijelo nije ostalo u tmini smrti i raspadanja, nego da je ono uskršnulo, izaziva strah, ali i veliku radost. Nagoni nas da o tome žurno javimo svim drugim ljudima. Žene,

1 Propovijed msgr. Jure Bogdana, vojnog ordinarija u RH, na Misi u Radošiću, župna crkva sv. Jure, 2. travnja 2018.

naime, „otrčaše javiti njegovim učenicima“. No radost ne može biti potpuna i cijelovita sve dok se ne susretne samoga Uskrsloga. Isus im se ukazuje, Isus im dolazi u susret i veli im: »Zdravo!«. Tu radost doseže svoj vrhunac. Žene „polete k njemu, obujme mu noge i ničice mu se poklone“. Da, samo u susretu s Isusom, samo u njegovoj blizini, samo u dodiru s njegovim presvetim tijelom i u klanjanju njemu, Uskrslomu, zbiva se potpuno ostvarenje čovjeka. Tu i samo na taj način, čovjek pronalazi Boga koji nadvladava smrt i grobno mjesto te koje On konačno pobjeđuje. Kao pobjednik ponovno prilazi čovjeku zbog kojega je podnio muku i smrt te zbog kojega je uskrsnuo kako bi ga ponovno privukao sebi da ga pozdravi i ozdravi, pa da mu, kako to veli današnji Psalm, „pokaže puninu života, puninu radosti lica svoga, sebi zdesna blaženstvo vječno“. Kako li divnog i velikog dostojanstva čovjeka za kojega je sam Bog podnio muku, pošao u smrt i uskrsnuo, kako bi čovjeku bio „zdesna da ne posrne“, kako bi mu on, sam Bog, „bio baštinom“, kako bi u svojoj ruci neizmjernom ljubavlju „držao njegovu sudbinu“, želeći ga „sebi zdesna“ u svojem vječnom blaženstvu! To može samo Bog, Bog čija je ljubav prema čovjeku neizmjerna, bezgranična i koji, kako nam veli sv. Petar Apostol u današnjem čitanju iz Djela apostolskih, svoga sina Isusa nije ostavio u Podzemlju, niti mu je tijelo ugledalo truleži, nego ga je uskrisio: „Toga Isusa uskrisi Bog! Svi smo mi tomu svjedoci.“

3. Da, braćo i sestre, svjedoci Uskrsloga bile su žene, apostoli i mnogi drugi Isusovi učenici. To svjedočanstvo obilježilo je i postalo je središte njihovih života. Za to su svjedočanstvo oni položili svoje živote! To ih je svjedočanstvo učinilo misjonarima. Susret s Uskrslim nužno tjeran na navještaj. Radost koja se rađa u takvom susretu želi se i mora se podijeliti. Ona im je darovana da bi se hrabro dijelila dalje, da bi se objavila mnogobrojnim naraštajima muškaraca i žena svih vremena i prostora koji će po njoj i sami susresti Isusa i postati njegovim učenicima: „Ne bojte se! Idite i javite mojoj braći da pođu u Galileju! Ondje će me vidjeti!“ Isto to vrijedi i za nas, današnje Kristove učenike. Mi koji smo ovdje i danas Kristovi učenici, kojima je uskrnsna radost darovana, trebamo i moramo je objavljivati i navještavati. I nama danas uskrsl Gospodin upućuje ohrabrenje i poziv te nampovjerava misiju: „Ne bojte se!“, „Idite!“, „Javite!“ Odvažite se, naviještajte me i posvjedočite me ljudima današnjega vremena, usprkos svemu što vas okružuje i snalazi, usprkos mnogim protivnostima i nevoljama kojima ćete biti izvrgnuti i koje će vas snalaziti, unatoč mnogim lažima i lažnim svjedočanstvima o meni i protiv

mene. Ali unatoč svemu, On nam poručuje: „Ne bojte se!“, „Idite!“, „Javite!“, „Svjedočite!“ da susretnete i vidite mene, Uskrsloga Gospodina!

4. Taj je scenarij, koji s jedne strane predstavlja svjedočenje uskrsloga Gospodina, a s druge strane, onemogućavanje i osporavanje njegova slavnoga uskrsnuća, započeo već tada, na sam dan Kristova uskrsnuća. Evanđelist Matej u drugom dijelu današnjeg evanđelja izvještava upravo o tome. Doista, još „dok su one odlazile“ događa se drama krivotvorena, potkupljivanja, laži i obmane: „Recite: »Noću, dok smo mi spavalii, dođoše njegovi učenici i ukradoše ga. (...) Oni uzeše novac i učiniše kako bijahu poučeni. I razglasilo se to među Židovima – sve do danas“. Da, od onda pa sve do danas traje borba kojom se lažno želi osporiti Krista Gospodina i njegovo slavno uskrsnuće. Još je davno veliki sveti Augustin lijepo prokazao kada je rekao: „Ako su spavalii, kako su mogli vidjeti učenike da kradu njegovo tijelo?“ Njihovo se svjedočanstvo urušava samo od sebe jer nije sazdano na istini i njezinu svjetlu, nego na laži i njezinoj zabludi, a kupljeno je doduše s mnogo novaca – „uzeše mnogo novaca“, veli sv. Evandje – ali utanaceno prozirnim i jeftinim odgovorom – „Recite: »Noću, dok smo mi spavalii, dođoše njegovi učenici i ukradoše ga.“ Oduvijek je bilo, a nažalost ima i danas onih koji nastoje zataškati, potkopati i krivotvoriti istinu. To su oni ljudi koji su odbacili božansko svjetlo istine i odali se lažima, komplotima, propagandi, koruptivnim metoda ma potkupljivanja i zarobljavanja čovjeka, obećavajući mu sigurnost koja to nije, slobodu koja to nije, smislenost i spokojnost života koje to nisu: „Mi ćemo sve učiniti da vi budete bezbrižni!“

5. Draga braćo i sestre, dok se danas u ovom euharistijskom slavlju združujemo s uskrslim Kristom Gospodinom kako bismo bili i ostali u njegovoj istini, te kada se zatim zajednički uputimo na molitvu za sve one koji su svoj zemaljski život završili mučenički na stratištu Kevine jame, ne možemo ne posvjedočiti da je istina o njoj i o svima čije kosti do današnjega dana tu počivaju bila zamagljivana i zatamnjena, dapače, zabranjivana! Rodbina i prijatelji nisu smjeli javno položiti cvijet, upaliti svijeću, ni plakati nad jamom... Ne možemo ne uočiti da je istina tijekom mnogih desetljeća bila povezana s komplatom, krivotvorenjem, propagandom i bahatim obećanjem: „Mi ćemo sve učiniti da vi budete bezbrižni!“ Ali, ako su se i nevine ljudske kosti naše braće i sestara u Kevinoj jami još i mogle nekako prekriti crnom zemljom, zatvoriti stijenjem, zapečatiti raslinjem i dračom kako bi bili „bezbrižni“, istinu se pak ne

može niti zatvoriti, niti ušutkati! Ona se ne može obuzdati niti ju se može sputati, ona se ne može baciti u jamu i zatrpati u grob! Jer Istina, napisana velikim slovom, dakle Isus Krist, onaj koji je Put, Istina i Život –ustao je iz groba i uskrsnuo od mrtvih, pa s njime iz groba ustaje i svaka druga istina! Samo onaj tko je u Božjoj istini, može biti „bezbrižan“. Nipošto onaj čiji je tobøe miran i bezbrižan život „osiguran“ lažu. Zato smo mi dužni tražiti, naviještati, braniti i promicati istinu. Vođeni, ne osvetničkim duhom i prozirnim ljudskim računicama, već Duhom Isusa Krista uskrsloga, Isusa Krista živoga i istinitoga, Isusa Krista milosrdnoga, koji svakom čovjeku prilazi i želi prići, baš kao što je prišao ženama iz evanđelja, s ciljem da ga privuče sebi, uskrslogu Kristu, kako bi ga oslobođio i darovao mu pravi život, pravu radost i sreću! Već sada i ovdje

na zemlji, a onda i u svoj vječnosti. U svemu onome što smo tragično proživjeli u našoj davnjoj i ne tako davnoj prošlosti, u svemu onome što nas je pogodilo kao pojedince, obitelji i kao narod, a o čemu smo morali šutjeti i zbog čega smo morali trpjeti, jedino On može biti i jest naša jedina prava utjeha i utočište. Jedino je Njegova ljubav nadvladala zlo i laž te porazila smrt. Samo ako ostanemo u životnom zajedništvu s njime, s uskrslim Kristom, bit ćemo i mi sami kadri nadvladati svaku laž i zlo pa i samu smrt!

„Uskrsnu Gospodin od mrtvih, kako reče, kličimo i radujmo se svi, jer on navijeke vlada, aleluja!“ (Ulagana pjesma svete mise na Uskrsni ponedjeljak). Amen.

Propovijed u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima¹

Dj 11, 19-26; Iv 10, 22-30;

Draga braćo i sestre

1. Naš ljudski život toliko je puta nepredvidiv. Dakako, razborito je pripremiti plan i program, razviti strategiju djelovanja, no uvijek se može dogoditi nešto nepredvidivo, neočekivano. „Čovjek snuje, a Bog određuje“, govorili su naši stari. Siguran sam da je svatko od nas makar jednom doživio takvu situaciju kada je morao iz temelja preispitati svoje životne postavke. Odjednom ti se promijeni čitav život i – hoćeš, nećeš – moraš odgovoriti na nove izazove. Vi, poštovani priпадnici hrvatske vojske, policije, hrvatski branitelji, iskusili ste to na osobit način i istaknuli ste se hrabrošću u obrani Domovine i ljubavlju prema svome narodu.

2. Sveti Jeronim, zaštitnik ove crkve u kojoj večeras slavimo svetu misu, također je doživio mnoga iznenađenja i krizne trenutke u svome životu. No, znao je iz svega toga uvijek izvući duhovnu

korist. Što god nam se u životu dogodi, sve može biti prigoda da rastemo u vjeri, ufanju i ljubavi. Na središnjoj freski ove crkve, iza glavnog oltara, prikazan je jedan od ključnih trenutaka Jeronimovoga života – njegovo svećeničko ređenje. On nije težio za tom službom, ali prihvatio ju je u poslušnosti Božjoj volji koja se očitovala preko biskupa Paulina.

Paulin je bio biskup Antiohije, grada o kojem govori današnje prvo čitanje iz Djela apostolskih. Nakon kamenovanja Stjepana uslijedio je progona Crkve u Jeruzalemu. Jedini su Apostoli ostali u Jeruzalemu, a ostali su vjernici uglavnom pobegli. No, unatoč nevoljama i bijegu, oni nisu klonuli. Dapače, prepoznali su prigodu da navijeste radosnu vijest Evanđelja žiteljima Antiohije i drugih poganskih krajeva. Njihova ljubav i hrabrost urodili su plodom: „Ruka Gospodnja bijaše s njima te velik broj ljudi povjerova i obrati se Gospodinu“ (Dj 11, 21). Kasnije tijekom povijesti, pa sve do naših dana, potvrđilo se da progoni i nepriateljstva ne mogu ušutkati Evanđelje. Protiv mržnje i zla borimo se ljubavlju i spremnošću na žrtvu, baš onako kako nam je Isus Krist pokazao svojim predanjem na križu.

1 Propovijed msgr. Jure Bogdana, vojnog ordinarija u RH, na misi u Rimu, u crkvi sv. Jeronima 24. travnja 2018.

3. Zanimljivo je da su u Antiohiji Isusovi učenici po prvi put prozvani kršćanima. Oni koji slijede Krista nose Njegovo ime i pripadaju mu - „Christiani“, „Kristovi“. Veliki je Božji dar nama da smijemo nositi takvo ime. Time Bog Otac pokazuje svoju neizmjernu ljubav prema svakome od nas i potvrđuje nam da smo uistinu Njegovi sinovi i kćeri po Isusu Kristu, jedinorođenom i vječnom Sinu Očevu.

U vojski i policiji postiže se viši čin tek kada ga se zasludi svojom stručnošću, iskustvom i sposobnošću. Bog postupa obrnuto. On nam odmah, na samom početku, bez naših zasluga, daje najčasnije ime, da se zovemo djeca Božja, kršćani. No, s time je povezan i zadatak. Svojim životom trebamo pokazati ne samo da se zovemo kršćani, nego da to i zbilja jesmo.

Svi imamo želju da budemo dostojni kršćanskoga imena kojega nosimo, da to ime ne bude samo izvanjski ukras, nego štoviše izraz našeg unutarnjeg stava. Međutim, suočeni smo s tolikim nemicom i razdorom u društvu, ali i u nama samima. Čini se da okolnosti modernoga vremena ne pogoduju baš njegovoj evanđeoskoj krjeposti, a i u sebi samima toliko puta iskusimo rastrganost jer nismo slijedili dobro nego isli za grijehom. Kako izaći iz te podijeljenosti? Kako postati cjeloviti čovjek-kršćanin?

4. Na tom putu želi nam pomoći Sveti Otac papa Franjo svojom najnovijom Apostolskom pobudnicom o pozivu na svetost u suvremenom svjetu *Gaudete et exsultate* (*Radujte se i kličite*). „Kako bismo bili sveti“, ističe Papa, „nije nužno biti biskup, svećenik, redovnik ili redovnica. Često upadamo u napast da mislimo kako je svetost pridržana onima koji mogu zadržati odstojanje od svakodnevnih briga i posvetiti mnogo vremena molitvi. Nije to tako. Svi smo pozvani na svetost živeći u ljubavi i pružajući vlastito svjedočanstvo u našim svakodnevnim obvezama, tamo gdje se nalazimo“, kaže Papa (br. 14). Dakle, put prema istinski življenju kršćanstvu započinje u našem svagdašnjem životu. To je put sastavljen od malih koraka koji će nas dovesti do cilja, ako njime budemo isli strpljivo i s pouzdanjem u Boga. „Bolje je šepati na pravome putu, nego trčati na krivome putu“ (sv. Toma Akvinski). Zatim nam, na tom tragu, papa Franjo daje konkretnе savjete koje nam valja pozorno poslušati: „Jesi li u braku? Budi svet ljubeći i brinući se za svoju ženu ili za svoga muža, onako kako to Krist čini s Crkvom. Jesi li zaposlenik? Budi svet obav-

ljajući svoj posao pošteno i stručno u službi braća ljudima. Jesi li roditelj ili djed ili baka? Budi svet strpljivo poučavajući djecu u nasljedovanju Isusa. Imaš li autoritet u društvu? Budi svet boreći se za opće dobro i održići se osobnih interesa“ (br. 14). Na taj će način naše kršćanstvo biti prepoznatljivo i vjerodostojno. Postajemo u pravom smislu Kristovi apostoli na našim dužnostima, službama i radnim mjestima, propovijedajući Evandjele ne riječima nego djelima. Prvo čitanje kaže za Barnabu da je to bio „muž čestit, pun Duha Svetoga i vjere“ (Dj 11, 24). Nije to samo Barnabina karakteristika. Svaki kršćanin ima taj potencijal.

5. Taj potencijal koji je u nama po snazi svetih sakramenata postat će djelotvoran kada, unatoč svojim grijesima, budemo tražili Isusovo milosrdno lice. U Evandelju smo čuli kako Isus obilazi prostorom jer želi doći do svakoga čovjeka. Međutim, u jednom ga trenutku okružuju neprijatelji i traže dokaz Njegove vjerodostojnosti. Oni doduše razgovaraju s Isusom ali ne gledaju ga oči u oči jer su grijehom zaslijepljeni i zatvoreni u sebe same. To se i nama može dogoditi, da pored zdravih očiju i ušiju gledamo, a ne vidimo, slušamo, a ne čujemo. Od takve duhovne sljepote i gluhoće može nas jedino sačuvati poniznost koja traži pomirenje s Bogom u svakodnevnom ispitivanju i redovitoj svetoj isповijedi.

Usred nestalnosti i promjenjivosti svijeta i naših unutarnjih raspoloženja samo nam Isus može dati sigurnost i unutarnji mir. I ne samo to. Isus nam u Evandelju obećaje puno više od toga: „Ja vam dajem život vječni te nećete propasti nikada i nitko vas ne će ugrabiti iz moje ruke“ (usp. Iv 10, 28). Kontekst ovoga govora je smrt. Smrt je najveća prijetnja pojedincu, zajednici i društvu. Isus je pak svojim križem i uskrsnućem jednom zauvijek pobijedio smrt. Isus je za nas kršćane izvor života tako da nas ni smrt ne može istrgnuti iz Njegove ruke. Zajedništvo s Isusom je neuništivo. Život vječni znači da nas ništa ne može odvojiti od vrela života, od Boga, jer Isus jamči za nas.

6. Barnaba, Pavao, Jeronim, tolici sveci tijekom povijesti posvjedočili su djelima da je Isus njihov život i da je moguć put k svetosti bez obzira na osobne i društvene okolnosti. Krenimo na taj put hrabro i ponizno.

Gospodine Isuse Kriste, dobri pastiru, budi Ti istina koja će nas voditi; budi nam Ti život koji pobjeđuje grijeh i smrt; budi naš put da uđemo u vječno zajedništvo Tvojih svetih na nebesima. Amen.

B1. Ivan Merz zagledan u Krista – zagledan u nebo¹

Dj 1, 1-11; Ef 4, 1-7, 11-13; Mt 16, 15-20;

Draga braćo i sestre

1. Kada se na današnji dan prije 90 godina oglasilo mrtvačko zvono s tornja prvostolnice zagrebačke, obznanilo je gradu Zagrebu i cijeloj Hrvatskoj da je poput orla k Suncu uzletjela čista duša mладога čovjeka Ivana Merza čije je životno zvanje bila – katolička vjera. O njemu je suvremenica i bliska mu suradnica Marica Stanković zapisala: »U njegovoј se blizini nije moglo misliti nešto grješno, nisko, pa ni manje vrijedno. Sve je to u njegovoј blizini nestalo. On je svojom pojavom, svojim govorom, svojim mirom dizao dušu u visine. Kad je razgovarao o najobičnijim dnevним stvarima, poslovima, brigama, kad su mu ljudi pričali o najobičnijim svojim doživljajima, potrebama, pa čak i sitnim svađama, ni onda se nije izgubio i onda je ostao na visini, uviјek spremjan da diže duše k Bogu. Na njemu se osjećala blizina Božja. (...) I zato je trebao samo jedan njegov pogled, samo jedan susret s njim, i najnemirnija duša smirivala se, utješila se.«²

Ovaj mladi čovjek zračio je vedrinom i blagošću poput svoga Božanskog učitelja. Svoj bogati životni program sažeo je u svome geslu Žrtva – Euharistija – Apostolat. Nije bio ni biskup, ni svećenik, ni redovnik, niti je došao k nama iz neke daleke zemlje. Rodio se i odrastao u našoj sredini, hodao je ovim gradom. Klečao je na ovim klupama zajedno s pobožnim vjernicima. Blaženi Ivan Merz, katolički laik, bio je profesor književnosti, promicatelj liturgijskoga pokreta i začetnik Katoličke akcije u Hrvatskoj. Rođen u Banjoj Luci 16. prosinca 1896., preminuo je u Zagrebu 10. svibnja 1928. u 32. godini života, prikazavši svoj život za hrvatsku mladež.

I danas – 90 godina nakon njegove smrti i 15 godina nakon beatifikacije – u blaženom Ivanu Merzu snažno prepoznajemo primjer dubokoga vjernika i zauzetoga katoličkog laika, apostola.

1 Propovijed msgr. Jure Bogdana, vojnog ordinarija u RH, na misi u bazilici Srca Isusova u Zagrebu, 10. svibnja 2018.

2 Ivan Merz, *Pismo ocu iz Pariza*, 21. siječnja 1921.

Danas, na svetkovinu Uzašašća Gospodinova, na obljetnicu "rođenja za nebo" bl. Ivana Merza, želimo slušati i razmatrati Božju riječ koju nam Crkva predlaže u liturgiji današnje svetkovine. U tome slijedimo savjet kojeg je sam Blaženik dao u jednom pismu: »Najbolje je sredstvo da okušamo snagu kršćanstva da pustimo neka život Kristov, kako nam ga prikazuje Evanđelje i liturgija, na nas djeluje.«³

2. Kad se Isus poslije Uskrsnuća ukazao jedanaestorici jasno im je kazao: »Podite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. Tko užvjeruje i pokrsti se spasit će se, a tko ne užvjeruje, osudit će se.« (Mt 16, 15-16) Blaženi Ivan Merz duboko je u svome kršćanskome biću osjećao ovaj Isusov nalog kao obvezu i program svoga života.

Njegova evangelizacija počinje od njega samoga. Ono na što će druge poticati sam pokušava živjeti. Blaženi Ivan je tako postao evanđeoska sol zemlje hrvatske jer je svojim primjerom pokazao kako je lijepo biti kršćanin i kako se isplati težiti evanđeoskim krjepostima. Ne samo da je osobno krenuo putem svetosti, nego je i mnoge druge, osobito mlade, oduševio za vjeru. Nije nastupao s visoka, apstraktno, nego je mladima bio poput starijega brata i prijatelja koji razumije njihove težnje i poteškoće jer je i sam kroz njih prošao. Nije to bio lagan put, trebao je plivati protiv struje, pretrpjeti mnogo toga, ali pred očima mu je bila Petrova riječ: »Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!« (Iv 6, 68).

Blaženi Ivan imao je neizmjernu ljubav prema Crkvi i prema Papi, Kristovome namjesniku na zemlji. Iz čistoga i nepogrješivog izvora katoličkoga nauka crpio je život, ohrabrenje i nadahnucće. Zajedno s Crkvom vjerovao je da se u Isusu Kristu nalazi ključ, središte i cilj sve ljudske povijesti. Iz te je vjere blaženi Ivan crpio životnu snagu, u toj je vjeri prešao s ovoga svijeta u vječno zajedništvo s Bogom i nebeskom Crkvom. Temeljno i dosljedno usmjereno razuma, osjećaja

3 Ivan Merz, *Dnevnik*, Pariz, 4. studenoga 1921.

i volje prema Isusu Kristu nije dovelo samo do osobnoga posvećenja blaženoga Ivana Merza, nego mu je također omogućilo da bolje od svojih suvremenika prosudi društvene okolnosti. Razvio je takvu osjetljivost za poteškoće i potrebe ljudi svoga vremena koju može imati samo čovjek čije srce kuca u ritmu Presvetoga Srca Isusova.

3. U Prvoj poslanici Korinćanima sveti Pavao dijeli s nama dubok uvid u stvarnost ovoga svijeta. I sam je Pavao na svome životnom putu snažno iskusio da je Krist jedina sigurnost i pravi oslo-nac. Znanje, novac, moć, slava su prolazni i ne mogu ispuniti čovjeka u potpunosti. Blaženi Ivan Merz koji je – ljudski gledano – itekako bio o- bdaren mnogovrsnim intelektualnim sposobno- stima, ipak je priznao, zajedno sa svetim Pavlom, da Bog ne bira mudre, snažne i plemenite »nego lude svijeta izabra Bog da posrami mudre, i slabe svijeta izabra Bog da posrami jake; i neplemenite svijeta i prezrene izabra Bog, i ono što nije, da uni- šti ono što jest«. (1 Kor 1, 27-28) U svome je Dnevniku blaženi Ivan zabilježio ove riječi: »Bože, velik si, koji sitnim dušama ulijevaš nadnaravnu snagu i sramotiš zastupnike znanosti, akademije, politike, koji stvaraju velike govore, a nisu spre-mni žrtvovati ni najmanje od svoje udobnosti. Da, zrno mora biti bačeno u zemlju i tamo umrijeti, ako želi donijeti ploda«.⁴ A na jednom dru- gem mjestu dodaje: »Literatura, umjetnost samo su detalji u tom velikom djelu – Kraljevstvu Božjem. I plug, i postolar, i mesar, i pravnik, i stražar, svi su oni radnici na toj velikoj zgradi. Ne pita se mnogo što se radi, nego kako se radi. Sve struke imaju pred Bogom jednaku vrijednost, samo se mora raditi po Njegovoj volji.«⁵

4. Dakako, Merzu se nudila i ona druga opcija – život bez vjere, daleko od Krista i Crkve, kao-tičan život, bez evanđeoskoga mjerila. Boraveći u Vojnoj akademiji, a osobito kasnije na ratištu Prvoga svjetskog rata, Ivan je dobro upoznao što život bez Boga čini od čovjeka – uzima mu ljudsko dostojanstvo i ostavlja veliku prazninu. Usred rata bilježi u svome Dnevniku: »Fakat je taj da je djelovanje sotone u svijetu upravo gro-zomorno. (...) Toliko je svijeta poludjelo. (...) Već osjećam duh Antikrista koji se javlja u svijetu.«⁶

O djelovanju Zloga u svijetu govori nam i Posla-nica Efežanima. Ona nam otkriva uzročnika zla i grijeha u svijetu: »Obucite svu opremu Božju da se mognete oduprijeti lukavstvima đavlovim. Jer nije nam se boriti protiv krvi i mesa, nego protiv Vrhovništava, protiv Vlasti, protiv upravlja-ča ovoga mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima«. (Ef 6, 11-12) A u današnjem dru- gem čitanju (izvadak iz iste Poslanice Efežani-ma), Pavao snažno govori vjerničkoj zajednici mlade efeške crkve: »Zaklinjem Vas ja, sužanj u Gospodinu: sa svom poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite dostoјno poziva kojim ste pozvani«. (Ef 4, 1-2) Merz je shvatio na vlastitoj koži da zlo nije tek psihološki problem ili neka vrsta društveno neprihvaćenoga ponašanja, nego da iza toga стојi neprijatelj Božji koji iz mr- žnje nastoji upropastiti Božje stvorenje, čovjeka. Tu je borbu bl. Merz proživljavao. No, nije klo-nuo i neumorno je posezao za opremom Božjom.

U svome Dnevniku na ratištu on izriče svoju muku: »Čovječe, sutra ćeš umrijeti! Umrijeti! (...) Bože, daj mi urnebesnu snagu da sve svoje strasti skupim u šaku, da ih zahvatim desnicom rukom i topovskom snagom hitnem o stijenu, da se kao staklo razbiju i razlete na sve strane.«⁷ Zatim va-pije: »Bože, Bože, kada ću to moći, kada ću ze-mljom stupati pročišćen! Pomozi mi, Bože, jer je bolje ne živjeti, nego tako živjeti.«⁸ Bog je uslišao njegove molitve zato što je Ivan imao poniznost priznati da je grješan čovjek koji bez Božje milo-sti ne može učiniti ništa. (Nije bio pelagijanac, ni neopelagijanac!). Ivan nam pokazuje da se nitko ne rađa svecem, nego da se svecem postaje. I to je dar Duha Svetoga. Samo se trebamo truditi, po-tpuno svjesno i slobodno, u potpunosti se otvo-riti Kristu kako bi Njegovo svjetlo prosvijetlilo tmine našega razuma i srca.

5. Blaženi je Ivan prošao, dakle, putem evanđeoskoga čišćenja i preobrazbe te je tako postao svjetlo grada Zagreba i domovine Hrvatske. Po Kristovoj riječi svijetlio je svima koji su ga susre-tali. Jedan je suvremenik nakon Blaženikove sve-te smrti sažeo njegovo djelovanje ovim rijećima: »Dr. Ivan Merz bio je čovjek rada, rada za spase-nje svoje duše i za spasenje drugih.

4 Ivan Merz, *Dnevnik*, Banja Luka, 18. kolovoza 1915.

5 Isto.

6 Dragutin Kniewald, *Dr. Ivan Merz. Život i djelovanje*, Zagreb, 1932; str. 260.

7 Papa Franjo, Apostolska pobudnica *Gaudete et exulta-te* o pozivu na svetost u suvremenom svijetu, 19. ožujka 2018.; br. 14.

8 Ivan Merz, *Posestrimstvo*, siječanj 1924., II./br. 5, str. 103-105.

Taj se njegov rad nije odvijao samo literarno, sjeđeći u toploj sobi, uz udobnosti, kojima se mogao okružiti u svome životu.

Ivanov rad zahvaća u živi život, a njegov je život pun pregaranja, boli i žrtve, ali i božanskog optimizma. (...) On ima žive i djelotvorne sučuti za svu materijalnu, moralnu, intelektualnu i socijalnu bijedu našega doba. Kud se on pojavi, tu niče klica novog života, tu se izdiže Krist i Njegova Crkva nad sve drugo.«

Na taj način blaženi Ivan Merz divan nam je primjer u izgradnji kršćanskoga identiteta, najprije sebe samoga, a onda i ljudi oko nas, jer je svetost uvijek apostolska i evangelizatorska. Ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjemu ne mogu jedna bez druge. Blaženi nas Ivan potiče da i u današnjem hrvatskom društvu ponovno otkrijeimo identitet i poslanje kršćana laika – baš onako kako to papa Franjo opisuje u svojoj najnovijoj apostolskoj pobudnici *Gaudete et exsultate*, o pozivu na svetost u suvremenom svijetu: »Kako bismo bili sveti, nije nužno biti biskup, svećenik, redovnik ili redovnica. (...) Svi smo pozvani na svetost živeći u ljubavi i pružajući vlastito svetočanstvo u našim svakodnevnim obvezama, tamo gdje se nalazimo.«

I danas možemo vidjeti oko sebe divna svjedočanstva življene kršćanske vjere. Sjetimo se roditelja koji su velikodušno otvoreni daru života, sjetimo se očeva i majki koji se s velikom ljubavlju i požrtvovnošću brinu za svoje bolesno dijete. Kako je lijepo vidjeti zaručnika i zaručnicu koji se, potpomognuti molitvom i sakramentima, u čistoći pripremaju za budući brak. Zar nije znak nade za naš hrvatski narod da toliki mladi volontiraju stavljajući na raspolaganje svoje slobodno vrijeme za dobrotvoran ili evangelizatorski rad? U najnovije vrijeme pojavile su se i na društvenom planu sjajne inicijative koje su krenule upravo od kršćana laika, a promiču zaštitu braka i obitelji, promiču kulturu života, zalažu se za spašavanje

nerođenoga života ili teže za boljim i pravednijim političkim uređenjem. Sve su to znakovi koji ulijevaju nadu.

6. Međutim, sva naša nastojanja, pa i ona napomenitija, neće uroditи plodom ako ne budu utemeljena i prožeta duhom molitve i predanja Bogu. Blaženi Ivan Merz opominje nas da ne podcijenimo snagu molitve i kontemplacije. »Kako i mi sami imamo tako malo vjere u čisto duhovna sredstva!«, pita se naš Blaženik te nastavlja: »Mi ne znamo da su čovječanstvu uvijek potrebni mistični gromobrani«. Blaženi Ivan Merz bio je takav mistični gromobran, molitelj i tihi klanjatelj koji je iz susreta s euharistijskim Gospodinom crpio nadahnuće za svoj rad. Bez mističnoga temelja, život blaženoga Ivana Merza ostaje nam neshvatljiv.

Marica Stanković, koja je Merza poznavala izbliza i gotovo svaki ga dan viđala, ostavila nam je divno svjedočanstvo o uronjenosti blaženoga Ivana u Božji misterij. Ona piše ovako: »Kroz sve, pa i kroz najteže kušnje, prolazio je neiskazanom vedrinom i mirom. Dok smo se mi uzrujavali, on je molio. Dok smo mi vodili žučljive polemike, on je klečao pred Presvetim. Dok smo mi ogorenio napadali naše protivnike, on nas je svojom blagošću zadržao. (...) U svakoj je duši gledao Krista, prisutnost svetog Trojstva, i zato se prema svakoj vladao s neobičnim štovanjem.« Tako je posvjedočila Marica Stanković za proces beatifikacije. Svaka daljnja riječ ovdje je suvišna. Pred nama je primjer kojeg treba naslijedovati.

7. Blaženi Ivane, izmoli nam milost da pročišćenim srcem i razumom prionemo uz Kristovo evanđelje, da osnaženi Euharistijom i mi postanemo žrtva Bogu mila na posvećenje našega hrvatskog naroda i cijelog svijeta te tako svjetlimo svima koje budemo susretali.

»Hvala ti, orle Kristov, što si nam pokazao put k Suncu.« Amen.

Propovijed za dvadesetu obljetnicu svetišta sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zakućcu¹

Sef 2,3, 12-13; Ps 30, 2-3,4-5,8-9,20; 1 Iv 4, 7-16; Iv 10, 11-16;

Draga braće i sestre

1. "Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce. Najamnik – koji nije pastir ni vlasnik ovaca – kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni: najamnik je i nije mu do ovaca" (Iv 10, 11-13), kaže Isus.

13. travnja 2016. godine, specijalnim vozilom i pod posebnom pratinjom, stiglo je iz talijanskog grada Padove tijelo sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zagreb. Pred zagrebačkom prvostolnicom silo se veliko mnoštvo Leopoldovih štovatelja. I sutradan i sve dane dok mu je tijelo bilo u Zagrebu satima se čekalo u redu da bi se došlo do kristalnog sarkofaga s Lepoldovim relikvijama. Povorka pobožnih vjernika protezala se iz katedrale, preko trga do Trga bana Josipa Jelačića i sve tamo do trgovine "Nama". Ista slika se ponovila kad je tijelo sv. Leopolda preneseno u kapucinsku crkvu u zagrebačkoj Dubravi sve dok nije prevezeno u Sloveniju i vraćeno u samostan u Padovu odakle je i krenulo na put.

Potpuno identičan prizor ponavlja se od 14. do 19. rujna 2017. kad je tijelo sv. Leopolda iz Padove pohodilo Zadar, Herceg Novi, Dubrovnik, Split i Rijeku.

Vjernici razumiju i osjete kad je svetac među njima. Pred spontanim izljevom pobožnosti i poštovanja prema relikvijama sv. Leopolda, nevjernici su se u čudu pitali što se to zbiva?!

2. U svjetlu izrečenih Isusovih riječi o dobrom pastiru promatramo život i djelo sv. Leopolda Bogdana Mandića, našeg nebeskog zaštitnika. Svima vama čestitam njegov dan i njegov blagdan. Čestitam dvadesetu obljetnicu svetišta i napose čestitam Vam na ostvarenju ideje o podizanju ovog svetišta, ovdje u Zakućcu. Zahvaljujem Vašem župniku don Emanuelu Petrovu na pozivu i mogućnosti da danas s Vama slavim ovu svetu misu u svetištu sv. Leopolda.

1 Propovijed msgr. Jure Bogdana, vojnog ordinarija u RH, na misi u Zakućcu, 12. svibnja 2018.

Tko je bio Leopold Bogdan Mandić? Sveti Leopold Mandić (iz Herceg Novoga, u Kotorskoj biskupiji, rođen je na današnji dan 12. svibnja 1866. Preminuo je u talijanskoj Padovi 30. srpnja 1942.). Drugi je kanonizirani hrvatski svetac Rimokatoličke Crkve.

Preci su mu podrijetlom ovdje iz Zakućca (kraj Omiša), iz zaselka Mandići. Tamo su doselili negdje iz Bosne u XV. stoljeću. Njegov pradjet Nikola je došao u Herceg Novi gdje se i oženio. Na krštenju je dobio ime Bogdan, a po ulasku u kapucine promjenio ga je u Leopold. Bio je dvanaesto (neki pišu jedanaesto) dijete u obitelji Mandić. Njegovi roditelji bili su vjerni kršćani, bogobojazni katolici, Hrvati. U duboko kršćanskom obiteljskom ozračju Bogdan je od malena naučio moliti. Rodbina i znanci zvali su ga "naš Bogdo", a bio je visok samo 135 cm. Još od rane mladosti odlazio je redovnicima kapucinima u kapucinsku crkvu u rodnome gradu.

Njegova dobrostojeća obitelj nije uspjela sačuvati blagostanje. Druge će u sličnim prilikama znati tješiti iz vlastitog iskustva. Tako je jednog osiromašenog očajnika ovako tješio u isповjedaonici: "Razumijem vaš žalosni položaj, jer i moja je obitelj nekoć bila bogata. No izgubila je sve svoje imanje i dobra te zapala u bijedu. I vi ste slično iskusili pa stoga razumijem vašu žalost." Živeći u Herceg Novom među pravoslavcima, Bogdan je veoma rano upoznao i iskusio žalosnu činjenicu rastavljenosti kršćanske braće. Zato je još kao dječak govorio: "Dobro, ja ću se posvetiti spasenju tolikih siromašnih i nesretnih ljudi. Postat ću njihov misionar". Promatrajući nesebično djelovanje kapucina u svom rodnom gradu, koje su cijenili i pravoslavci, Bogdan je mislio da će svoj misionarski naum najbolje ostvariti ako stupi u njihov red. Roditelji su se složili s njegovim izborom zvanja, premda im je rastanak s njime bio veoma težak.

3. Stupio je u kapucinsko sjemenište u Udinama u sjevernoj Italiji, a u kapucinski red je ušao u mjestu Bassano del Grappa u sjevernoj Italiji u dobi od 18 godina, 2. svibnja 1884. godine. Filozofsko-teološki studij pohađao je u Padovi (samostan Santa Croce) i Veneciji u samostanu

Presvetog Otkupitelja. Venecijanski kardinal Domenico Agostini ga je zaredio za svećenika 20. rujna 1890. u crkvi Gospe od Zdravlja u Veneciji. Otac Leopold je imao dobru formaciju pa će cijelog svoga života nastaviti s čitanjem tekstova crkvenih otaca i time hraniti svoju duhovnost i proširivati svoju teološku kulturu. Najgore što se mlađom svećeniku ili intelektualcu uopće može dogoditi jest da prestane čitati, učiti, usavršavati svoje znanje!!!

Nakon kratkog boravka u Zadru, Kopru i u svetištu Madonna del Olmo di Thiene u Piacenzi, po volji poglavara bio je premješten 1909. u Padovu u samostan sv. Križa. Tu je pet godina, do 1914. predavao povijest kršćanske literature, patrologiju.

Početkom Prvog svjetskog rata nije htio primiti talijansko državljanstvo pa je kao stranac iz neprijateljske države morao u progonstvo. On je bio austrougarski državljanin hrvatske nacionalnosti a Italija i Austro-Ugarska su bile u ratu. Obrazložio je to riječima: "Krv nije voda!" Kao politički zatvorenik jer se nije htio odreći svoga naciona-lnog identiteta, proboravio je u više samostana u Italiji: Tora (Caserta), Nola (Napoli) i Arienzo (Caserta). Na kraju I. svjetskog rata se vratio u Padovu. Na povratku je pohodio svetišta Mo-ntevergine (tamo se štuje Mamma Schiavona), Pompei, Santa Rosa u Viterbu, Asiz, Camaldoli, Loretto i Svetu Katarinu u Bologni.

Ostavši u Italiji shvatio je na koji će način vršiti svoj ekumenski apostolat te uskliknuo: "Odsada pa ubuduće svaka duša koja bude tražila moju službu bit će moj Istok." Kao dugogodišnji neu-morni isповjednik on će sve svoje molitve, žrtve, napore prinositi na veliku nakanu: "Da svi budu jedno!" Stalno je molio Boga, da se pravoslavni i katolici ne sukobljavaju, nego da se svi bolje slazu. Godine 1941. piše ocu Odoriku iz Pordenonea u Rijeci: "Ja imam Istok stalno pred očima i osjećam da me Gospodin zove da sveta Otajstva uvijek slavim ne dirajući pravednost i pobožnost prema okolnostima – da se u određeno vrijeme obistini veliko obećanje: Jedan ovčnjak i jedan pastir (usp. Iv 10, 16). I stoga će se obistiniti. Eto, ja tako mislim".²

Godine 1923. bio je premješten u Rijeku. Tamo je ostao vrlo kratko. Padovanski biskup msgr. Elia Dalla Costa, tjedan dana nakon Leopoldova o-

dlaska, zamolio je kapucinskoga provincijala da ga vrati natrag u Padovu, jer su Leopolda tražile mnoge duše za isповijed i duhovni razgovor. To je Leopoldu teško palo jer se iz svoga zavičaja morao vratiti u Italiju. Od tada neće napusnit Padovu do konca života.

Imao je izvanrednu sposobnost razumijevanja onih koji su mu se povjeravali i sposobnost pomaganja u zamršenim tjeskobama. Prije smrti otac Leopold je prorekao da će kapucinski samostan u Padovi biti razrušen od bombi. Ipak, kod te strašne ratne katastrofe njegova isповjedaonica ostala je pošteđena da bude trajan znak njegova pomiriteljskog apostolata. Brojni hodočasnici, koji sa svih strana dolaze na njegov grob, dotiču se s poštovanjem i njegove drage isповjedaonice u kojoj je zasluzio nebo, u kojoj je vršio svoje ekumensko poslanje. U nedjelju, 22. rujna 1940. slavio je svećano u Padovi 50 godina svećeništva.

4. Kad se 30. srpnja 1942. godine proširila vijest da je u kapucinsko samostanu u Padovi preminuo isповjednik otac Leopold Bogdan Mandić, mnoštvo vjernika spontano je pohrilo iskazati poštovanje ovom samozatajnome redovniku i četrdeset godina padovanskome isповjedniku. Sprovodni obredi slavljeni su uz veliku načočnost naroda u crkvi Santa Maria dei Servi.

Trideseti dan poslije smrti, radi velikog interesa vjernika, slavljeni je za ovog skromnog kapucinskog redovnika, misa zadušnica u bazilici svetog Ante koju drže franjevci konventualci. Propovijedao je sveučilišni profesor msgr. Giuseppe Andreotti, koji se i sam redovito isповijedao kod oca Leopolda. Tada je među ostatim rekao: "Prošlo je trideset dana, otkako se iz tisuća i tisuća grudi vinuo jednodušan glas: "Umro je svetac". Te grudi, ta srca titraju i danas istom snagom i osjećajima: i oni neće tek tako doći na manje: to govori i to obećaje ovo veliko mnoštvo pristiglo i danas u ovu baziliku kako bi iskazalo duboko poštovanje prema svome ocu". I onda je nastavio msgr. Andreotti: "Povijest Crkve, povijest duhovnosti, pokazuje kako Bog ne cijeni ljudske veličine, raskoš, svjetovnu moć, i kako je zadovoljan poniznošću. Na poniznost izljejava obilje svojih darova! Poniznost izabire kao temelj svojih velikih djela i instrumenat svojih nedostižnih nacrta. Danas komemoriramo jedno ime koje je najbolji dokaz ove božanske ekonomije; ime koje je neko vrijeme ostalo u tami, u potpunoj šutnji i uvijek je bilo sama poniznost. Kad bi se poniznost moralu pokazati u ljudskome oblicu i kad bi se moralu pojavit pred ljudima,

2 Pismo o. Leopolda o. Odoriku iz Pordenonea, u Rijeci, napisano 14. veljače 1941., *Spisi svetoga Leopolda Bogdana Mandića*, (priredio o. Hadrijan Borak OFM Cap), Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1992., str. 111.-112.

ona bi se najbolje predstavila u ocu Leopoldu”³. Godine 1963. izvršena je ekshumacija i Leopoldovo tijelo je s padovanskog gradskog groblja prenijeto u kapucinski samostan u Padovi.

5. Mnogi su dali svjedočanstva o krjeposnome životu svetog Leopolda. Ovdje danas rado spominjemo svjedočanstvo oštoumnog redovnika franjevca konventualca, provincijala i potom generala reda Alfonsa Orlinija (1887.-1972.) (Alfons Orlić s Cresa, postao generalom s 37 godina). On je zapisao 15. kolovoza 1943. o ocu Leopoldu: “Upoznao sam oca Leopolda iz Herceg Novog prije više od trideset godina i ostao s njime duboko povezan. On je bio vođa moje savjesti (moj duhovni vođa). Kad sam bio u Padovi za vrijeme Velikog rata, dolazio sam mu svake sedmice, isto tako i u vrijeme moga boravka u Veneciji i u Rimu, svaki put kad mi je to bilo moguće. Dolazio sam k njemu primiti i čuti dragocjene savjete. Često su se naši razgovori produživali također i izvan isповijedi, ulazeći u teološka i socijalna pitanja, a ponekad u obostrano povjeravanje obzirom na službu, što je u meni pobuđivalo veliki interes i pokazivalo mi je iznimnu mudrost Oca.

U jedno sam čvrsto uvjeren, tj. da je časni Otac konstantno živio u Božjoj prisutnosti. Bez obzira o čemu se radilo, njegova misao težila je uvijek visokim načelima što je vlastitost onih koji sve promatraju u Božjem svjetlu. Odatile je proizlazio jedan njegov osobiti dar, premda nije bio govornik radi urođenih teškoća u govoru, lako bi se zapalio i tada tečno govorio o božanskim stvarima. Zdušno je branio interes Crkve. Jedinstvo s Bogom prožimalo je njegovu čudesnu ljubav prema dušama za koje je primao svaku žrtvu što ga je učinilo apostolom Padove tijekom desetljeća. Njemu su podjednako dolazili ljudi svih društvenih položaja... “Meni je osobito, kao i mnogim drugima imponirala njegova skromnost i njegov visoki duh mrtvljenja, samozatajnosti. Sjećam se, kad bi ostao s nama za stolom u samostanskoj blagovaonici da smo svi bili puni udivljenja, kako se oskudno hranio i s kojim umijećem i taktom je znao oduprijeti se inzistiranjima (da uzme još hrane), ispričavajući se zdrastvenim razlozima. Vrlo strog prema sebi bio je izvanredno blag prema drugima... Osobito sam cijenio kod njega dar diskrecije. Često mi je govorio o teškim slučajevima savjesti, po koji put povezanima sa Svetim Uficijem, izrečenima u uopćenoj formi, na teoretskoj razini, ali sam ja bio uvjerenja da ih

je on stvarno susretao u svojoj svetoj službi. Koji put sam od njega tražio potrebno vrijeme kako bi mu mogao odgovoriti. Ali, moram reći da je rješenje koje bi on donio, uvijek bilo najbolje rješenje. Divio sam se činjenici, budući je svaki dan bio zaokupljen obvezama, kako je uspijevaо biti u tijeku kontroverznih pitanja, ne samo teoloških nego također i filozofskih, donoseći vrlo precizne prosudbe. Pitao sam se često posjeduje li otac (Leopold) “uliveno znanje”.

Pronicaо je u srca. Ovdje mislim na čine i faze moga života koje on po ljudsku govoreći nije mogao poznavati. Kad sam izabran provincijalom venetske provincije, rekao mi je smješći se da to neće dugo trajati, jer ћu uskoro biti izabran za generala reda. Nisam tada pridavaо važnost tim riječima, misleći da su to samo njegove lijepе kartoazne riječi... Nisu prošla niti dva mjeseca a ja sam već bio izabran za generala reda. Mislim da se ustinstu radi o daru proroštva».

6. Papa Pavao VI. proglašio ga je blaženim 2. svibnja 1976., a sveti papa Ivan Pavao II. svetim 16. listopada 1983. Spomendan mu je 12. svibnja. Posmrtni ostatci – relikvije sv. Lepolda Mandića i sv. Pija iz Pietrelcine bili su izloženi javnom štovanju i u bazilici svetog Petra u Rimu od 3. do 11. veljače 2016. Ova dva sveca izabrana su kao zaštitnici izvanredne Svetе godine milosrđa te je njihovo cijelovito življenje kršćanske vjere, svjedočenje Božjeg milosrđa i ljubavi i neumorno služenje braći po sakramantu pomirenja stavljeno za primjer vjernicima cjelokupne Crkve. “Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce. Najamnik – koji nije pastir ni vlasnik ovaca – kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni: najamnik je i nije mu do ovaca” (Iv 10, 11-13). Sveti Ante Padovanski je rekao: Tko je pun Duha Svetoga govori raznim jezicima. Različiti jezici su različita svjedočanstva o Kristu: tako drugima govorimo o poniznosti, siromaštvu, strpljivosti i poslušnosti, kad ih pokazujemo prisutnima u nama samima. Propovjed je učinkovita, pokazuje svu svoju elokvenciju, kad govore djela. Molim Vas neka odstupe riječi, neka govore djela”⁴. Sveti Leopold je “propovijedao” svojim životom: Svi su mogli razumjeti i cijeniti njegovu “propovijed”, ponizni i moćni, učeni i neuki, koji su ga podjednako bez razlike tražili.

3 Fulvio Rampazzo (a cura di), *Veneratissimo Padre!, Voci autorevoli su s. Leopoldo Mandić*, Padova 2000.

4 S. Antonii Patavini, O. Min. Doctoris Evangelici, *Sermones dominicales et festivi ad fidem codicum recogniti*, I, Dominica Pentecoste 16, Patavii 1979.

Pred njim su klečali za sakrament pomirenja kardinali (i sam Albino Luciani kasnije papa Ivan Pavao I.), biskupi, sveučilišni profesori, akademici, jednostavni i nepismeni ljudi... Svi oni po-djednako su osjećali u njemu velikog čovjeka, Božji Duh koji u njemu i po njemu djeluje.

Sveti Leopolde Bogdane Mandiću, moli se Bogu za nas da uvijek ostanemo vjerni Isusu dobrome pastiru, jedinome spasitelju i otkupitelju čovjeka, a svojoj Crkvi izmoli od Boga dobre duhovne vođe Božjega naroda koji će besmrtnе duše voditi Bogu. Amen.

Dvadeset i šesto hodočašće hrvatske vojske, policije i branitelja u Lourdes Šezdeseto međunarodno vojno hodočašće (PMI)¹

Dj 20, 17-27; Ps 68 (67), 10-11,20-21; Iv 17, 1-11a;

Draga braćo i sestre

1. Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj (vojno-redarstvena biskupija), organizira i ove godine hodočašće hrvatske vojske, policije i branitelja Majci Božjoj Lurdskoj u Francuskoj. Ovo je naše 26. nacionalno hodočašće, a odvija se u sklopu 60. međunarodnog vojnog hodočašća u Lourdes, u godini 160. obljetnice Lurdske ukazanja. Voditelj i glavni koordinator ovogodišnjeg hodočašća je generalni vikar Vojnog ordinarijata i kapelan u Ministarstvu obrane RH i Glavnom stožeru don Marko Medo. Zapovjednik ovog 26. hodočašća je brigadni general Siniša Jurković, zapovjednik Hrvatske kopnene vojske. Njegovi zamjenici su gospodin Ivan Merćep, pomoćnik načelnika Uprave policije u ravnateljstvu policije i brigadni general Mato Mikić, zapovjednik Hrvatskog ratnog zrakoplovstva.

Naše hodočašće u Lourdes od 15. do 22. svibnja o.g., odvija se u sklopu 60. međunarodnog vojnog hodočašća. Ukupno nas je devet stotina hodočasnika u 18 autobusa. Predviđeno je da i ove godine na hodočašću sudjeluju predstavnici iz više od četrdeset država i preko petnaest tisuća predstavnika vojnih, policijskih i uopće redarstvenih snaga i braniteljskih udruga. Dakako, i ove godine će nam se pridružiti mnogi drugi vjernici iz cijelog svijeta, pa se predviđa broj sudionika od nekoliko desetaka tisuća hodočasnika.

Hrvatsko hodočašće organizira Vojni Ordinarijat u Republici Hrvatskoj uz potporu Ministarstva obrane, Ministarstva unutarnjih poslova i Ministarstva hrvatskih branitelja. Osim hodočasnika iz spomenutih triju ministarstava s članovima njihovih obitelji i ove godine na putu vjere prema Lurdskoj kao hodočasnici s nama sudjeluju: djelatnici Ministarstva pravosuđa, Ministarstva financija - Carinske uprave, Državne uprave za zaštitu i spašavanje, Saveza povijesnih postrojbi Hrvatske vojske, Hrvatske vatrogasne zajednice, itd. Hodočasnike prate i duhovno asistiraju vojni i policijski kapelani sa svojim pomoćnicima, članovi Samostalnog odjela za potporu Vojnog ordinarijatu (MORH), članovi Samostalne službe za suradnju u Vojnog ordinarijatu (MUP) i djelatnici Vojnog Ordinarijata.

Draga braćo svećenici. Pred Vama je veliki dušobrižnički zadatok i cilj da ovo hodočašće bude veliko i duboko iskustvo osobne vjere za svakoga sudionika hodočašća. Znadem da ćete se truditi izvršiti Vašu zadaću. Hvala Vam na Vašoj spremnosti duhovne asistencije svih sudionika puta. U Lourdesu će s nama sudjelovati na međunarodnim programima naši sunarodnjaci pripadnici Oružanih snaga Bosne i Hercegovine koje predvodi vojni ordinarij u Bosni i Hercegovini msgr. Tomo Vukšić.

Na sve Vas koji ste s nama danas u crkvi sv. Križa, na sve vas djelatnike iz medija i sve koji ćete nam se pridružiti na putu i koji ćete nas pratiti svojom molitvom, pažnjom, brigom i ljubavlju, zazivam Božji blagoslov, njegovu ljubav i dobrotu. S osobitom radošću pozdravljam sve Vas koji ste došli na ispraćaj: visoke predstavnike iz Mi-

1 Propovijed msgr. Jure Bogdana, vojnog ordinarijata u RH, na misi u Zagrebu, župna crkva Uzvišenja Svetog Križa (Siget), 15. svibnja 2018.

nistarstva obrane, ministra Damira Krstičevića, ministarstva branitelja, ministra Tomu Medveda te drugih ministarstava i državnih ustanova kao i rodbinu i članove obitelji.

2. Sveti Otac, papa Franjo uputio je 30. travnja ove godine, preko Državnog tajnika kardinala Pietra Parolina, poruku svim vojnim i policijskim hodočasnicima i njihovim obiteljima, kao i svim sudionicima ovog hodočašća u Lurd. U svojoj poruci Sveti Otac kaže: „Ovogodišnja tema hodočašća *Pacem in Terris* (*Mir na zemlji*) priziva lik voljenog Pape Ivana XXIII., koji je napisao jednu od svojih najljepših enciklika s tim naslovom”... «Društvo je – napisao je on u *Pacem in Terris* – uređeno, korisno i u skladu s ljudskim dostojanstvom samo kad je utemeljeno na istini, [...] kada počiva na pravdi, [...] kada je oživljeno ljubavlju, [...] kada se ostvaruje u slobodi» (*Pacem in Terris*, br. 35.). Istina, Pravda, Ljubav, Sloboda... su vrline koje Kristova milost uzdiže i kruni za sve krštenike i one se u potpunosti moraju poštovati u vojnem (i redarstvenome) zvanju. Vaša kršćanska vjera i vaša ukorijenjenost u Bogu mogu vam samo pomoći u ostvarivanju (borbenih) zadaća za pravedne razloge i u održavanju reda, sigurnosti i zaštite ljudi, koje se od vas tako često traže na nacionalnoj i međunarodnoj razini. Neka zapovjednici pronalaze u Kristu svjetlo pravednih i razumnih odluka, promičući mir i služeći za dobro sviju. I neka vojnici, koji trebaju biti poslušni, nalaze u Njemu veliki spokoj u samoprijegoru svoga života. Upravo je zbog Isusove žrtve na Križu moguće prihvatići smrt za život drugih, kao što nam je nedavno dao lijep primjer pukovnik Beltrame².

Pukovnik Arnaud Beltrame kojeg papa spominje je bio francuski policajac, iz francuske nacionalne žandarmerije koji je preminuo 24. ožujka ove godine u bolnici u gradu Carcassone, od posljedica ranjavanja u terorističkome atentatu Redouane Lakdima, Francuza marokanskih korijena, u supermarketu u mjestu Trèbes, 23. ožujka. Tijekom napada i rješavanja krize, Beltrame se samoinicijativno ponudio u zamjenu za jednu ženu koja je bila kao talac zatočena od atentatora u supermarketu. Ostavio je svoj mobitel uključen kako bi

2 Arnaud Beltrame, Étampes, 18. travnja 1973. - Carcassonne, 24. ožujka 2018., bio je francuski policajac.

njegovi kolege vani mogli znati što se događa u supermarketu. Teško ranjen vatrenim oružjem, prevezen je u grad Carcassone. Praktični vjernik katolik, primio je iste večeri bolesničko pomazanje. Sutradan, 24. ožujka je preminuo.

U papinoj poruci se izriče duboka zahvalnost svima koji u svojim operacijama i djelovanju izvršavaju plemenito djelo održavanja Mira na Zemlji. On za sve njih moli i traži zaštitu Djevice Marije. Papa, kaže kardinal Parolin, moli i za poginule i ranjene, kao i za njihove drage ožalošćene obitelji.

3. Dragi hodočasnici, draga braćo i sestre. Jedno krećemo ovdje, iz crkve svetoga Križa u Sigelu na dugi hodočasnici put majci Božjoj u Lurd. Svatko od nas hodočasti u stvarnosti svoga života, s tjeskobama i nadama, sa svojim brigama i tegobama, ali uvijek u vrednini onih koji u nadi, vjeri i ljubavi gledaju prema nebu, ne sami i izolirano, nego zajednički, kao članovi naroda Božjega – Crkve, Kristove Crkve. Idemo k Mariji, idemo na mjesto gdje su se na osobit način susreli nebo i zemlja, na mjesto osobite Božje milosti već punih 160 godina. Želimo na ovome hodočašću, i kroz duljinu puta i težinu osobne žrtve prinесene s ljubavlju, preporučiti Bogu i Gospu sebe, svoje obitelji, svoje bližnje, svoj narod i svoju Domovinu; Molimo i za teške bolesnike i patnike koji su se preporučili u naše molitve, osobito za one koji se osjećaju prazni, beskorisni, bez životnoga smisla...

Ovo hodočašće promatramo i kao osobni hod u vjeri te stoga želimo, kroz sakrament Božjega milosrđa i ljubavi prema čovjeku, u osobnoj sakramentalnoj svetoj ispovijedi i pričesti, obnoviti svoje duhovne snage za nastavak svih naših životnih putovanja, za sve ono što jesmo i što želimo biti, za sve ono dobro i plemenito što je u našem srcu i u našim mislima...

Ovo hodočašće u Lourdes, upravo u tomu ima svoj temeljni smisao i značenje, svoj glavni cilj i svoju svrhu: da nam u svemu onomu što ćemo na njemu doživjeti i proživjeti, pomogne i potakne nas da što bolje, kao ljudi i kao Kristovi vjernici, odhodočastimo dionicu života i da zatim svi zajedno postignemo sretnu vječnost, u zajedništvo sa svima svetima u nebu. Amen.

Uloga i značenje oca u obitelji¹

Dj 28, 16-20.30-41; Ps 11 (10), 4,5 i 7; Iv 21, 20-25;

*Braćo i sestre,
dragi hodočasnici*

1. Kao dio ovogodišnjega međunarodnog hodočašća okupili smo se u bazilici svete Bernardice na euharistijsko slavlje hrvatskoga govornog područja. U svojoj različitosti, koja se ne prepoznaće samo po odorama – od pripadnika hrvatske vojske, policije, branitelja, vatrogasaca, povijesnih postrojba, pripadnika hrvatskoga dijela vojske Bosne i Hercegovine – svi smo vođeni istim, ujedinjeni oko istoga, naše su molitve usmjerene jednakim žarom i traže uslišanje. Naše su molitve kapi rose, kiše, što padaju na žednu i rastvorenu, suhu zemlju, toliko potrebne ispaćenim dušama i žednim srcima.

Ništa nam ovdje nije strano ni daleko, tako da lakoćom razumijemo život u njegovoј oporosti, tvrdoći, okusu gorčine koji nudi pomiješan s neutaživom žeđi za sokom životnosti i trajanja. Lurd je mjesto na kojem su ljudske nevolje bliske, jer su i naše. Križevi, bolesti i patnje ovdje su znak s neba, vidljiv i čitljiv, jasan i prihvatljiv bez tumača i posrednika. Ta ima li još igdje takva mjesta na kojem svaki plamičak svijeće snažno govori, posebna je priča možda nikada do kraja ispričana, i nije to obično pucketanje voska dok dogorijeva nekoliko trenutaka ili minuta, a ponajmanje je dim koji se rasplini i nestane. Svaka je svijeća ovdje povijest ljudskih udesa, nije tek minuti događaj, nego se u svakoj od njih isprepliću prošlost i sadašnjost, okrenuti prema onome što tek dolazi. U svakoj svijeći gori ili dogorijeva život, pun nada, stregnji, obećanja, čežnji, gorčina i razočaranja, prerano prekinutih snova, nevjerojatnih obrata i izgubljenosti, ali i zahvalnosti, novih puteva i hoda ispočetka, tračka svjetla i vjere koji još tinja u dubini bića.

I naša je skupna svijeća, koju smo nakon pobožnosti Križnoga puta upalili prije dva dana, simbol. Već dvadeset šest godina, od prvih dołazaka u ratnome vihoru, kada smo u suzama

zvali za pomoć i zagovor «Moćne Zagovornice», s različitim potrebama i molitvama hrvatska vojska, policija i branitelji prinose zavjetnu svijeću vjernosti i zahvalnosti. U njezinu je plamenu svehrvatska nada, križ cijele nacije, naše potrebe, molitve i zazivi. Ona je naš govor, naš vapaj i glas, koji doduće možda ostane nečujan ljudskim ušima i srcima, ali će se sigurno vinuti kao kad pred lice Svevišnjega.

Na izvoru smo bistrome i nepomućenome, s kojega valja zahvatiti vode žive, «vode koja struji u vječni život». Treba umiti lice i dušu, umiti i okupati život, na izvoru vode koja ozdravlja. Euharistija je izvor i vrelo nepresušne milosti, preporođenja, snaga i okrjepa.

2. Dopustite mi slobodu u izboru teme za današnju homiliju, a koja se kao karika životno važnoga lanca nastavlja na prošlogodišnja razmatranja u bazilici sv. Pia X. Prije dvije godine, kao novi tek zaređeni vojno-redarstveni biskup u Republici Hrvatskoj osjetio sam potrebu govoriti o obitelji, temelju i jezgri društva i Crkve. Prošle smo godine promišljali o majčinstvu i ulozi majke. Dopunjamo danas niz govorom o očinstvu, uzvišenosti očinskoga poslanja i uloge u obitelji i društvu.

Otac – riječ je to vrlo draga i puna snage. Moćna riječ koja snažno govori i otkriva veličajnost odnosa. Riječ koja nije tuđica ni u jednom jeziku, lako razumljiva i jasna. Ne treba bježati u opise i objašnjenja. Nazvati nekoga svojim ocem, znači posvijestiti sebi i drugima svoje sinovstvo. Otac je ime za blizinu, tjesnu životnu povezanost, oslonac i snaga, a ponajviše ime za skrb i ljubav. Otac je izvorište, korijen iz kojega nastaje život, drvo života. Biti sin znači ukorijeniti se, daleko od svakoga osjećaja siročeta. Siroče je dijete bez oca ili majke. Međutim, znamo da ima siročadi bez obzira što imaju očeve. Mnogima je uskraćen doživljaj pravoga očinstva. Kao preteško breme nose traumatična i vrlo bolna iskustva.

Sretnomu djetinjstvu u zajedništvu nesebične i prave ljubavi nema nadomjestka. Ništa se ne može mjeriti s ljubavi očeva i majki, niti se ičim može zamijeniti. Ljubav obiteljskoga gnijezda je

1 Propovijed msgr. Jure Bogdana, vojnog ordinarija u RH, na misi u Lurdu u bazilici svete Bernardice, 19. svibnja 2018.

snaga za prvi dah, ali i za posljednji, za prvi kao i posljednji korak.

Poslužimo se na trenutak snažnom slikom čovjekove svijesti i razmišljanja u različitim životnim razdobljima upravo u odnosu prema ocu. Dijete zamišlja i promatra svoga oca kao stup potporni, pilaster na kojem sve počiva, svjet i sve što vidi. Govori u superlativima i uspoređuje se s drugom djecom: »Moj je otac najbolji, najveći, najsnažniji, najpametniji...» Divi mu se i kada odraste, želi biti kao otac.

Drugo je razdoblje propitkivanja svega, vrijeme sazrijevanja, napose u adolescenciji, kada se mlađa osoba kritički odnosi prema svemu što se odnosi na oca. Ubrzano tjelesno sazrijevanje i rast prate intelektualno sazrijevanje, spoznajni procesi i znanje. Mladić se uspoređuje s ocem i sve manje želi biti kao otac. Nalazi stotine zamjerki i sebe izdiže govoreći: »Moj stari pojma nema, zaostao je i ne razumije ništa, drži se nekakvih načela koja su zastarjela...»

Slijedi vrijeme prave zrelosti i stabilnosti, zasnovanje obitelji i vrijeme kada sin postaje roditelj, otac. Mnogo toga sada razumije i jasni su mu očevi postupci, približava se ponovno ocu i traži savjete. Ali vrijeme čini svoje. Pritisnut životnim pitanjima i izazovima tugaljivo zaključuje: »Eh, da je moj otac živ, znao bih što mi je činiti!»

3. Naše vrijeme nalikuje buntovnomu razdoblju adolescenata, dokidanja i rušenja bez previše propitkivanja. Sve je pod sumnjom, pitanja bez smislenih odgovora. O očinstvu se govori u različitim kategorijama koje jedva da itko može dokučiti.

I makar se teško može prepostaviti, a još teže prihvatići, da bi se ovu topalu i ljupku riječ – otac, oče moj, Oče naš – nevjerojatnom lakoćom moglo protjerati iz aktivnoga svakodnevnoga govora i života, i zatočiti je u nejasne obrise do te mjere da ju se nasilno pretvoriti u zastarjelicu, arhaizam – nešto što je bilo nekada davno – značenje koje nestaje i blijedi s rijetkom uporabom, čine nam se vrijednim upozorenja misli pape Franje:

»Držim da je današnji svijet pomalo izgubio smisao očinstva. To je svijet koji boluje od stanja siročeta.»² Papa nastavlja: »'Otac' je riječ poznata svima, univerzalna riječ. Ona označava temeljni odnos, stvarnost staru kolika je i čovjekova povi-

jest. Međutim, danas smo došli do toga da bismo mogli ustvrditi kako je naše društvo 'društvo bez očeva'. Drugim riječima, izgleda da je danas, posebno u zapadnjačkoj kulturi, očev lik simbolički odsutan, iščezao, uklonjen. U prvi mah to se doimalo kao oslobođenje: oslobođenje od oca-gospodara, od oca predstavnika zakona nametnuta izvana, od oca kao nadzornika sreće svoje djece i kao zapreke za emancipaciju i samostalnost mlađih. Ponekad je u prošlosti vladala autoritarnost, u nekim slučajevima čak i ugnjetavanje: bilo je roditelja koji su se prema djeci odnosili kao prema slugama, ne poštujući njihove osobne potrebe za razvoj; očeva koji im nisu pomagali da slobodno krenu svojim putom – ali nije lako dijete odgajati u slobodi; očeva koji im nisu pomagali da preuzmu odgovornost za izgradnju vlastite budućnosti i budućnosti društva. Dakako, to nije ispravno držanje; ipak, kako često biva, iz jedne se krajnosti prelazi u drugu. Problem današnjega vremena, izgleda, nije više toliko u nametljivoj prisutnosti očeva koliko u njihovoj odsutnosti, u njihovu bijegu. Očevi su ponekad toliko usredotočeni na sebe i svoj posao i katkada na svoja osobna uvjerenja da zaboravljaju čak i obitelj. Djecu i mlade ostavljaju same.»³

Svjestan posebice pogubnosti nedostatka očeve prisutnosti, brige i ljubavi koja je potrebna djeци u razvoju i oblikovanju, papa Franjo poručuje: »Dakle, htio bih svim kršćanskim zajednicama poručiti da trebamo više paziti: odsutnost očeva lika iz života djece i mlađih stvara praznine i rane koje mogu biti vrlo teške. Zapravo, zastranjenja djece i adolescenata mogu se dobrim dijelom povezati s tim nedostatkom, s manjkom uzora i pouzdana vodstva u njihovu svakodnevnom životu, s nedostatkom bliskosti, s nedostatkom očinske ljubavi. Osjećaj da su siročad, što ga mnogi mlađi proživljavaju, dublji je nego što mislimo. Oni su siročad u obitelji jer su očevi često odsutni iz kuće, pa i fizički, ali poglavito zato što se ni onda kada su prisutni ne ponašaju kao očevi, ne razgovaraju s djecom, ne vrše svoju odgojnu ulogu, svojim primjerom popraćenim riječima ne pružaju djeci ona načela, one vrijednote, ona životna pravila koja su im potrebna kao i kruh.»⁴

Velika je uloga i odgovornost društvene zajednice za mlade, papa Franjo govori o očinskoj odgovornosti koja se, na žalost, pokatkada zanemaruje i loše izvršava: »I ona ih često ostavlja kao siročad i ne nudi im pravu perspektivu. Tako

2 Papa Franjo (razgovor s don Marcom Pozzom), *Oče naš*, Split, Verbum, 2017; str. 12.

3 Isto, str. 15 i 16.

4 Isto, str. 17.

5 Isto, str. 18.

mladi ostaju siročad bez sigurnih putova kojima će kročiti, siročad bez učitelja u koje će imati povjerenja, siročad bez idealja koji će im zagrijati srca, siročad bez vrjednota i nada koje će im biti svakodnevna potpora.”⁵

4. Braćo i sestre! Okupljeni oko Gospodina za stolom njegove ljubavi u ovome svetištu molimo Boga Oca svih ljudi da nas učvrsti u našemu poslanju. S ovoga svetog mjestu obraćamo se svima vama, očevi, koji nosite bremena odgovornosti, časno i dostojanstveno služite i skrbite se za svoje obitelji, dok svakodnevno bdijete nad svojim obiteljima i strepite zbog nesigurnosti koje se svakim danom sve više umnažaju; svima vama koji ulažete sve svoje snage, sposobnosti u odgoju svoje djece, svjedočeći vlastitim primjerom, svjesni da je očinstvo izraz služenja, na konkretnačin od svoga života učiniti službu, žrtvu, potpuno sebedarje, posvetiti sav svoj život i rad, pretvoriti «svoj ljudski poziv na obiteljsku ljubav u nadljudsko žrtvovanje sama sebe, svoga srca i svih svojih sposobnosti»⁶ u ljubavlju određeno služenje.

Mislimo na vas koji se žrtvujete u svakodnevnim teškim poslovima, nerijetko podcijenjeni i potplaćeni, još više, zakinuti u svojim pravima ili na bilo koji način iskorištavani; na vas koji ste izloženi teškim i opasnim situacijama, u policijskome ili vojnemu poslu, dok druge štitite, osiguravate red i mir, koji ste pokatkada i danima daleko od svojih najdražih, te vam je svaki odlazak težak i neizvjestan. Mislimo na vas i molimo se za vašu

snagu, dragi branitelji, koji se niste skrivali ni pred najvećim izazovom kada je trebalo odlučno pokazati ljubav u obrani doma, obitelji, domovine, hrabro i bespoštedno, bez računice. Napose se danas prisjećamo i molimo za one koji su svoj život položili za našu slobodu, kao i za sve koji su u Domovinskom ratu ostali nepokretni, potrebni tuđe pomoći; molimo također i za one koji su vam podrška bez koje bi vam bilo nemoguće zamisliti život.

Ovdje se snaga obnavlja, šutke se usvaja i uči, daleko od svake uznesitosti, bahatosti ili nadmenosti. Kao djeca, pa makar i odrasla i velika, dopuštamo Majci da nas pouči i umije, obriše nam znojna čela, povije nam rane i utisne poljubac koji blaži svaki bol.

Razmišljajući o uzvišenosti poslanja i uzvišenome dostojanstvu očinstva, dugujemo neprestanu čast i poštovanje koji obvezuju na čuvanje divnoga Božjega promisla kao životvorni odraz i stvarno udioništvo u tome. Zazivamo i zagovor svetoga Josipa, uzora očinstva, koji je bio pozvan izravno služiti Isusu i njegovu poslanju.

Josip je svojim očinstvom na najsavršeniji način spremno potvrdio služenje Sinu Božjemu. Nema većega uzora niti jasnijega putokaza.

Neka Nebeski Otac, izvor i počelo svake ljubavi i očinstva, blagoslovi sve očeve da dostojanstveno žive svoje poslanje! Bog mira i utjehe, neka nas sve osnaži i okrijepi!

6 Usp. *Redemptoris Custos* (Apostolska pobudnica Vrhovnog prvosvećenika Ivana Pavla II. o osobi i poslanju svetog Josipa u životu Krista i Crkve), gdje se citira Govor Pavla VI., 19. ožujka 1966., Zagreb, KS, 2017., str. 18.

Svetkovina Presvetog Trojstva¹

Pnz 4,32-34.39-40; Ps 33,4-6.9.18-20.22; Rim 8,14-17; Mt 28,16-20;

Draga braćo i sestre

1. Čestitam Vam svima svetkovinu Presvetoga Trojstva. Radostan sam što danas mogu s Vama slaviti Vaš župni blagdan. Raduje me činjenica da ste došli u Vašu župnu crkvu, srce Vaše župe, Vi koji ovdje živite na svojim ognjištima. Raduje me što ste došli danas iz raznih krajeva naše Domovine i isto tako iz raznih država, slaviti svoj župni blagdan Presvetoga Trojstva. Niste zaboravili svoje korijene, svoj izvor odakle ste krenuli u svijet. Želio bih napose istaknuti svoju, a vjerujem i Vašu želju koju pretačemo danas u molitvu trojstvenome Bogu, da naši domovi i krajevi prestanu biti kraj iz kojeg se stoljećima odlazi. Želio bih da nam svima čim prije svane dan kad će se proces obrnuti, da postanemo kraj i zemlja u koju se dolazi, u koju se vraća i koju se s ljubavlju razvija i izgrađuje. Lijepo je da pohađamo svoje domove i svoje korijene, svoja svetišta i svoje crkve, da uređujemo svoje obiteljske grobove "u starome kraju" i podižemo spomenike. Još bi lijepše bilo da gradimo nove domove, osnivamo obitelji i nabavljamo zipke, da gradimo škole i dječja obdaništa, da svojim stručnim znanjem i iskustvom podižemo tvornice i gospodarski uzdizemo i prosvjećujemo vlastiti kraj i izgrađujemo svoju zemlju, Lijepu našu.

2. Prva nedjelja poslije Vazmenog vremena, poslije Pedesetnice – Duhova, nedjelja je kad liturgijski slavimo otajstvo Presvetog Trojstva. Sva naša liturgijska slavlja, svi blagdani svetaca, sve naše propovijedi, kateheze, molitve, pastoralna nastojanja, sve naše isповijedi, pokore, žrtve i zavjeti imaju za konačnu svrhu i cilj slavljenje i čašćenje Boga koji je izvor i počelo svega.

U današnjoj svetkovini Presvetoga Trojstva u središtu razmišljanja, molitve i klanjanja imamo Boga, Boga Stvoritelja, Boga Otkupitelja, Boga koji je počelo, izvor i smisao svega našeg postojanja i djelovanja. »Otajstvo Presvetoga Trojstva

središnje je otajstvo kršćanske vjere i života. To je otajstvo Boga u njemu samome. Stoga je to izvor svih drugih otajstava vjere i svjetlo koje ih obasjava. To je najtemeljniji i najbitniji nauk u "hijerarhiji istina vjere"². 'Povijest spasenja isto je što i povijest puta i načina kojim se pravi i jedini Bog – Otac i Sin i Duh Sveti – objavljuje ljudima te ih, grijehom odvraćene, sa sobom pomiruje i povezuje'³. Sretna je i izvanredna okolnost da na ovoj svetkovini svaki put ulazimo u srce našeg kršćanskoga svjetonazora, pokušavamo proniknuti umom i cijelim svojim bićem, koliko je god to moguće, tko je naš Bog u kojeg vjerujemo i u kakvome smo odnosu prema njemu, mi, vidljiva ograničena stvorenja koji u svome biću, svatko bez iznimke, ima utisnutu njegovu sliku.

3. Naš Bog – Otac, Sin i Duh Sveti – nije neka hladna kozmička sila, nije ni neki samodopadni osamljenik zaokupljen samim sobom, kako su to mislili i govorili grčki filozofi. Naš Bog je Ljubav, naš Bog je u sebi zajedništvo ljubavi Oca, Sina i Duha Svetoga. Ljubav je, naime, ime za istinsko zajedništvo, za zajedništvo potpunog sebedarja, za zajedništvo potpunog osobnog predanja. A naš Bog je upravo to: međusobno potpuno predanje Oca Sinu i Sina Ocu u Duhu Svetomu. Mnogi su sveci i učeni bogoslovi pokušavali shvatiti svu dubinu božanskog trojstvenog života, no ubrzo su svi oni shvatili da Bog tako nadvisuje naše ljudsko poimanje i da je ljudima nemoguće shvatiti svu dubinu božanstva. Upravo zato nam je nemoguće pojmiti uzvišenost, čistoću i snagu ljubavi božanskog života. Doista, Bog se u Vazmenom otajstvu, u smrti i uskrsnuću Kristovom, objavio kao Ljubav do kraja, kao potpuna Ljubav, ali nama, kojima je ljubav uvijek ograničena, puni sadržaj te božanske Ljubavi ostaje neshvatljiv i nedohvatljiv. Stoga, slavljenje otajstva trojedinog Boga zahtijeva od nas ponizni stav divljenja te nas potiče na što veće, što potpunije i što savršenije suobličenje s njegovom neizmjernom Ljubavi.

1 Propovijed msgr. Jure Bogdana, vojnog ordinarija u RH na misi u Slivnu u Imotskom, 27. svibnja 2018.

2 Usp. Vigilije, *Professio fidei* (552.): DS 415, prema Katedikzmu Katoličke Crkve (KKC) br. 234.

3 KKC, br. 234.

4. Naš trojedini Bog, koji je, kako rekosmo, u sebi samome zajedništvo ljubavi, htio je i nas ljude, iz svoje čiste i nama neshvatljive ljubavi, učiniti dionicima svojeg zajedništva. Upravo je ta Božja ljubav prema nama pokretač, a naše sudiioništvo u zajedništvu trojstvene Božje ljubavi, i svrha samog stvaranja. Doista, Katekizam Katoličke Crkve nas poučava: »Posljednja je svrha svekolike božanske ekonomije ulazak stvorenja u savršeno jedinstvo Blažene Trojice«⁴. Ta Bog se kroz cijelu povijesti spasenja, a nadasve u Vazmenom otajstvu, objavio kao ljubav za nas. Ljubav koja nas hoće imati u svojem zajedništvu, u intimnom i istinskom zajedništvu osoba, u njihovu međusobnom predanju. Ljubav Božja, kao i svaka ljubav inače, jest odabir. Kako li je, dakle, neizmjerivo uzvišeno dostojanstvo čovjeka koji je odabir same Božje ljubavi⁵, odabir, naime, Ljubavi koja nije mogla čekati da se naše zajedništvo s Njime ostvari onkraj smrti, u vječnom životu; Ljubavi koja nas nije ostavila kao siročad u ovom životu, već nam je pohitala u susret da već sada, u ovoj dolini suza, imamo istinsko zajedništvo s Bogom Ocem po Kristu Isusu u Duhu Svetom. Zajedništvo je to jedinstva osoba za kojim je Krist vatio i koje nam je Bog po Kristu omogućio: »I slavu koju si ti dao meni ja dадох ћима: da budu jedno kao što smo mi jedno – ja u njima i ti u meni, da tako budu savršeno jedno da svijet upozna da si me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio.« (Iv 17, 22-23). Krist nam je, dakle, objavio da smo po ljubavi »već sada pozvani da budemo stan Presvete Trojice: "Ako me tko ljubi", kaže Gospodin, "čuvat će moju riječ, pa će i moj Otac ljubiti njega, i k njemu ćemo doći i kod njega ćemo se nastaniti"« (Iv 14,23)⁶.

5. Draga braćo i sestre, Bog nam je ostavio sredstva – sakramente svete Crkve – da po plodovima Vazmenog otajstva, ostvarimo to istinsko zajedništvo osoba s trojedinim Bogom. Tako u svetom krštenju snagom Duha Svetoga postajemo hram Presvetog Trojstva, sinovi u Sinu na slavu Očevu; u presvetoj euharistiji hranimo se samom Ljubavlju Božjom koja nas suočiće s njom samom; u svetoj ispunjedi Duh Sveti nas ispunja, čisteći nas od zapreka koje nas sputavaju u ostvarenju zajedništva s trojstvenim Bogom. Životi svetaca nam zorno očitavaju da je sakramentalni život počelo po kojem život biva ispunjen istinskom ljubavlju. S ništa manjom očitošću i naši nam životi pokazuju da smo stvore-

ni za ljubav, da se jedino po ljubavi i u ljubavi ostvarujemo. Tako će papa Benedikt XVI. lijepo istaknuti: »Najjači dokaz da smo stvorenici na sliku Trojstva je činjenica da nas samo ljubav čini sretnima, jer živimo u odnosu za ljubav i živimo da budemo ljubljeni«⁷. Stoga nas slavljenje otajstva trojedinog Boga potiče na življene sakramentalnim životom, po kojemu na najizvrsniji način Božji život ljubavi postaje i naš život ljubavi.

6. Bog koji je ljubav, koji nam se u svojoj ljubavi potpuno darovaо, darovaо nam je i to da i mi poput njega možemo drugima darivati Božju ljubav. U današnjem smo evanđelju čuli Gospodina koji nam kaže: »Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!« (Mt 28, 19-20) Da, Gospodin je iskoristio svu vlast koja mu je dana da nas učini suradnicima Božjeg darivanja ljudima, da nas učini sudionicima Božjeg darivanja Ljubavi. Svojom vrhovnom vlašću Krist nas upućuje da čuvamo ono što je zapovjedio, a to je njegova nova zapovijed: »Novu vam zapovijed dajem: Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio, tako i vi ljubite jedni druge!« (Iv 13,34). Bog je ljubav, jer je istinsko zajedništvo triju božanskih osoba. Svaka istinska ljubav je zajedništvo osoba, pa time i slika Presvetog Trojstva. Stoga Sveti Augustin piše: »Ako vidiš ljubav na djelu, vidiš Trojstvo«⁸. Kristov poziv na ljubav, a to je poziv na svetost, braću i sestre, nikad ne gubi na svojoj aktualnosti. Na to nas podsjeća i papa Franjo u svojoj novoj apostolskoj pobudnici *Gaudete et Exsultate*.

7. Danas smo, draga braćo i sestre, svjedoci velike potrebe za istinskim zajedništvom osoba. Današnje društvo karakterizira individualizam i globalizam, otuđenost, samoća i vrlo često, odbaćenost, napose onih slabijih i nemoćnih. Današnje društvo kao da guši istinsko zajedništvo osoba. Na raspolaganju su nam doduše mnoga tehnička i informatička pomagala, no, pitamo se, združuju li ona osobe na istinski i autentičan način? Zbližuju li ih ona? Ili ih, pak, otuđuju, čine strancima i međusobno dalekim? Donose li ta sredstva toplinu zajedništva osoba, ili pak potiču hladnoću odsutnosti, uspostavljajući mnoštvo neosobnih komunikacija u kojima se zapravo gubi čovjek kao osoba, kako bi se postigla razna umrežavanja koja ga de facto zarobljuju, a ne oslobođaju? Sto-

4 KKC, 260.

5 Usp. Benedikt XVI., *Deus caritas est*, 9-11.

6 KKC 260.

7 Benedikt XVI., molitva Angelusa 7. lipnja 2009.

8 *De Trinitate*, VIII, 8, 12.

9 *Ulagzna*, svetkovina Presvetoga Trojstva.

ga smo dužni, braćo i sestre, svatko u svojoj sredini, u obitelji, na radnom mjestu, u užem i širem našem zavičaju, u našem društvu i našoj Domovini dati sve od sebe, ulažeći napore u izgradnji istinskog zajedništva osoba, svjedočeći tako prisutnost Božje ljubavi u ovomu svijetu. U Novom zavjetu zajedništvo, grčki koinonia, istovremeno označava dvostruko, nerazdvojno zajedništvo (usp. 1 Iv 1, 3): na prvom mjestu označava zajedništvo vjernika s trojedinim Bogom, na drugom mjestu zajedništvo života Crkve: bratsku ljubav, pogotovo prema najpotrebnijima te konačno zajedništvo stola – Euharistiju, zajedništvo vjere i samu zajednicu Crkvu (usp. Dj 2, 42). To zajedništvo – koinonia – u Crkvi je trajno i vlastitost i zadatak. Ono je u Crkvi uvijek ostvareno, ali nikada do kraja u onoj punini koju zahtjeva Božja ljubav. Stoga nas slavljenje otajstva trojednog Boga potiče na istinsku ljubav prema Bogu i

prema bližnjemu, na svesrdnu izgradnju potpunijeg, istinskog zajedništva s Bogom i s braćom ljudima. Svjesni smo i znamo da ljubavi s Božje strane za to zajedništvo nikad neće uzmanjkatи, jer nam Gospodin i u današnjem evanđelju poručuje: »Ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta«. (Mt 28, 20).

Zbog takve Božje neizmjerne, bezuvjetne, beskrajne i milosrdne ljubavi kojom nas je ljubio i kojom nas trajno ljubi, želeći nas imati u svojem trojstvenom zajedništvu već sada ovdje na zemlji, a zatim i u svoj vječnosti, kada ćemo moći gledati Boga licem u lice, kličimo i molimo, kako nas i poziva današnja sveta liturgija:

»Blagoslovjen budi Bog Otac, i jedinorođeni Božji Sin, i Sveti Duh za milosrđe koje nam je iskazano⁹. Amen.

Homilija na misi biskupskoga ređenja msgr. Petra Palića¹

1. Za svako duhovno zvanje (đakonsko, redovničko, svećeničko i biskupsko) velimo da spada u područje „otajstava vjere“. Ono je, naime, „dar i otajstvo“ kako je govorio sveti Ivan Pavao II. Jer, u njegovom rađanju, hodu i rastu uključeni su Bog i čovjek, obitelj i zajednica vjernika, čitava Crkva. Bog je onaj koji prvi započinje razgovor, ali i očekuje odgovor, a u tome mu i drugi pomaju. Kad je papa Benedikt XVI. otvorio Svećeničku godinu (2010.), prisjetio se svoga prvoga župnika i rekao kako je bio „posve predan pastoralnoj službi“. Svaki bi svećenik mogao slično reći kako mu je svjedočanstvo i primjer župnika kojemu je posluživao kod oltara, bio poticaj i nadahnuće krenuti njegovim stopama. To bi mogao i mons. Palić posvjedočiti za svoga dugogodišnjeg župnika mons. Dučkića koji ga je dopratio do oltara. Apostolski rad naših svećenika i vjernost Kristu koji ih je po imenu pozvao, odabrao i poslao, zasluzuju našu pozornost i zahvalu. Nije bez razloga sveti Ivan Marija Vianney, razmišljajući o neprocjenjivom daru kojeg svećenici predstavljaju za Crkvu i za čovječanstvo, pisao: „Kad bi svećenik shvatio koliko je velik, umro bi, ne od straha, nego od ljubavi. Jer, svećeništvo je ljubav Isusova srca“. Ova Ivanova rečenica ušla je u Katekizam Katoličke Crkve (br. 1589) kako bi se potkrijepilo veličinu svetoga Reda. To posebice imamo danas pred očima kad razmišljamo o daru punine svetoga Reda koja se ređenjem biskupa Petra događa u katedrali Svetoga Stjepana u gradu Hvaru.

Dragi Petre, kad sam početkom ožujka primio obavijest o tvom imenovanju hvarskega biskupa, uputio sam ti čestitku sa željom da svu svoju brigu prepustiš i povjeriš Onome koji sve vodi i svime upravlja. A uhodane trase Tvojih časnih predčasnika Slobodana, Celestina, Fulgencija i drugih, dovoljan su ti smjerokaz na tom putu. Uz to mnogo je onih koji će te pratiti svojim molitvama: od svećenika, redovnica i redovnika, do zauzetih i odanih vjernika laika ove časne biskupije. I dok harno zahvaljujem tvome predčasniku

mons. Slobodanu Štambuku za sve dobro što je učinio na razini ne samo ove trotočke biskupije, već i diljem naše Domovine i šire, tebi čestitam na povjerenju koje ti je ukazano i želim neka Te Gospodin blagoslovi i čuva. Neka Te Krist, koji Te pozvao još od utrobe Tvoje majke Zore, ispunja radošću, hrabrošću i zahvalnošću. „Christus elegit te, gaude!“ Raduj se jer te Krist izabrao navješćivati Božje milosrđe ljudskom srcu i razumu. Raduj se, jer po tvojim molitvama i činima Riječ Božja će prebivati među nama!

2. Ovu radost danas osjećaju i dijele mnogi. Od svećenika i vjernika ove biskupije kojoj si poslan predsjedati u ljubavi, preko tvoga rodnoga Janjeva i Janjevaca diljem Hrvatske, do Dubrovačke biskupije u kojoj si donedavno djelovao. Raduje se i tvoj pokojni otac Antun koji iz rajske visine prati i molitvama zalijeva ovu svečanost. Raduju se okupljeni nadbiskupi i biskupi kojima si kao generalni tajnik vjerno i odano služio. Tu su i brojni Tvoji prijatelji i kolege iz zemlje i inozemstva koji su došli svojom nazočnošću i svojom molitvom dati duhovnu potporu. U tom znakovitom činu molitvene nazočnosti slušamo jeku povijesti uobličenu u izreci i poticaju praocu našem Abrahamu: „Ne boj se, Abrahame, krenuti kamo te šaljem“ (Post 15, 1). „Ne boj se, Izraele, ja sam te otkupio. Imenom sam te zazvao: Ti si moj“ (Iz 43, 1). „Ne boj se poruga ljudskih i ne dršći pred njima, jer ja sam s tobom“ (Jer 1,17). To su poticaji ohrabrenja koje Duh Sveti danas upućuje i tebi, dragi Petre, da se ne bojiš svojih slabosti kad Bog zove. Predaj se njegovoj Providnosti potpuno i bez pridržaja i on će te voditi. I sve ćeš moći u Onome koji te krije i jača.

Službu biskupa neki uspoređuju s ulogom svećoga Josipa kojega svečano predslavlje opisuje kao „vjernoga i mudroga slугу koji je postavljen kao otac i čuvar Svetе Obitelji“. Biskupi su također pozvani biti vjerni i mudri očevi i čuvari biskupijske obitelji. U stara vremena nazivali su ih „anđelima Crkve“, poput onih zabilježenih u Ivanovom Otkrivenju. Anđeli, naime, stoje pred licem Božjim i puno mole za povjerene duše. Tako i biskup ima biti čovjek molitve koji Bogu preporučuje i zagovara svoje stado. Analizom tekstova u kojima Isus govori i opisuje kakvi bi

1 Homilija zadarskoga nadbiskupa i predsjednika HBK Želimira Puljića u katedrali svetog Stjepana I. pape, na misi biskupskog ređenja msgr. Petra Palića, hvarskega biskupa, Hvar, 30. travnja 2018.

imali biti sluge kojima Gospodin povjerava svoja zaduženja, otkrivamo tri bitne odlike koje bi imale biti sastavnim dijelom ređenikove osobnosti. To je vjernost u upravljanju povjerenim blagom, kao i mudrosti koja ne sudi prema željama i strastima, već se trudi otkrivati istinu i onda kad je neugodna. I treća odlika kojom Isus opisuje vjernoga slugu jest dobrota: „Slugo dobri i vjerni, uđi u veselje gospodara svoga”. (Mt 25, 21)

3. Onaj, dakle, na koga se polažu ruke ima biti čovjek Božji, čovjek molitve, vjeran, pobožan, razborit i dobar. A njegova duša ima biti trajno otvorena Bogu jer zna da od njega dolazi svaki dobar dar. Nešto slično preporučuje i tvoj imenjak apostol Petar koji najprije upozorava starješine (čitat: roditelje, svećenike, biskupe, odgojitelje, javne djelatnike...) „neka pasu i nadgledaju povjereni stado, ne prisilno, nego dragovoljno”. A onda s četiri jednostavna glagola opisuje što nam je svima činiti: „Sve poštujte, bratstvo ljudite, Boga se bojte, kralja častite” (2, 17). I pri tom podsjeća kako „valja trajno bdjeti i vojevati”. Jer, protivnik đavao obilazi „tražeći koga da pro-ždere” (5, 9), pa mu „se valja oduprijeti stameni u vjeri” (5, 10). U svijetu, dakle, nesigurnosti i konfuzije biskup ima biti onaj koji vojuje, usmjerava i rasvjetljuje. Ovo posljednje dobiva svoje osobito značenje na otoku i u gradu kojega su već stari Grci nazvali svjetionikom, „Pharosom”. Biskupu „Pharosa”, dakle, pripada zadatak biti svjetionikom koji usmjerava i rasvjetljuje.

Kao nasljednik apostola biskup snagom svetoga Reda postaje vidljivim principom i garantom jedinstva partikularne Crkve. I njemu je kao i alkaru potrebno „oštro oko i sigurna ruka”. O tomu slikovito govore usporedbe iz Svetog pisma koje opisuju službu biskupa kao „pastira, ribara, stražara, čuvara, oca, brata, prijatelja, tješitelja i učitelja”. Svaka od ovih slika ima svoju težinu, svoje značenje i obilježje. Posebice je upečatljiva uloga stražara koji bdiće i uočava što se to u nejasnim okolnostima zbiva: „Budno oko uvijek gleda, sakrit mu se ništa ne da”, veli narodna mudrost. Stražar, naime ima srce i dušu mame koja bdiće, gleda i djeluje. Kao ono Marija u Kani koja srcem majke i domaćice shvaća potrebu mladoženje pa veli: „Sine, vina nemaju” (Iv 2, 3).

4. Kao učitelj vjere i morala biskup je ne samo voditelj i liturg, već i učitelj vjere. On je javni svjedok evanđelja koji svjedoči što vjeruje, te prosuđuje i na primjeren način nalaže što se ima vjerovati. A u slučajevima otpada mora bez straha preuzeti ulogu proroka, pa odgovorno i hrabro navijestiti kršćanske istine i prave vrijednote. I dok srcem dobrog pastira ide tražiti što je izgubljeno, neće se ustručavati govoriti o „krivim i zavodljivim ideologijama koje šire poluistine o čovjeku i svijetu”. Istim stavom jasnoće i odvražnosti on će opominjati i upozoravati i na procese nezdravih i neprihvatljivih ideja i nazora koji se mogu pojaviti i u vjerničkim redovima. Upravimo, stoga, svoje duše prema nebu i molimo zaufano i žarko za novoga biskupa Petra i poželimo neka kao „Kristov vojnik i Božji vitez” bude na visini zadataka koje mu Crkva danas povjerava. Stoga, sve nas koji smo došli nazočiti ovom otajstvenom događaju, liturgija potiče i poziva sudjelovati sabrano i pobožno u svetom obredu ređenja.

A kada se za koji trenutak don Petar bude prostro na zemlju, molit ćemo neka ga Otac nebeski obuče silom odozgora i obdari poniznošću, postojanošću i pouzdanjem u Boga. Taj „molitveni troplet” uputit ćemo nebeskoj Crkvi i posebice svetim hvarskim zaštitnicima Stjepanu i Prošperu. Naša pak skromna molitva, koju ćemo uputiti nebeskim svecima, posebice onima koji su našega roda i krvi, vanjski je izraz naše nemoći. Ali, i zaufane želje i molitve za Božjega odabranika koji je dar Crkvi, ovoj biskupiji i svome narodu. Molimo stoga neka i ređenik bude dar ljubavi, darivanja i služenja. I neka bude biskup molitve, rada i reda. Neka poniznim srcem poput Marije stalno ponavlja, evo, službenika Kristova. I s apostolom Petrom isповijeda „nisam dostojan, ali, na tvoju riječ, Gospodine, bacit ću mrežu” (Lk 5,5).

Sudjelujmo, dakle, sabrano, s molitvom na usnama i s pjesmom u srcu kod ovoga svetoga obreda. Ovaj otajstveni događaj dar je don Petru i njegovoj Hvarskoj biskupiji. Molimo neka i on bude velikodušno uzdarje Bogu, Crkvi i povjerenom puku ove časne Hvarske biskupije. Gospodin koji gaje pozvao i odabrao, neka do kraja izvede ono što je započeo na njegovome krštenju, u Janjevu 1972. godine. Tako neka bude. Amen.

Propovijed varaždinskog biskupa Josipa Mrzljaka povodom 120. obljetnice rođenja bl. kardinala Alojzija Stepinca¹

Draga braćo i sestre!

Krašić je dvostruko rodno mjesto bl. Alojzija Stepinca. Ovdje u selu Brezarić ugledao je svjetlo dana na današnji dan 8. svibnja 1898., dakle prije 120 godina, ovdje je i rođen za nebo 10. veljače 1960., a ovdje je, također, prije dvadeset godina na današnji dan, prigodom proslave stotog rođendana obznanjen pohod pape Ivana Pavla II. našoj domovini i proglašenje blaženim služe Božjega Alojzija Stepinca.

U ovom slavlju spominjemo se kako se na današnji dan prije 120 godina u velikoj zadruzi Stepinac od oca Josipa i majke Barbare r. Penić radio dječak kojem su na krštenju dali dva imena: Alojzije i Viktor. Kako navodi životopisac, sluha Božji Aleksa Benigar i jedno i drugo ima svoje proročko značenje. Sveti Alojzije Gonzaga bio je djevičanski svetac, a sveti Viktor mučenik iz prvih kršćanskih vremena. I jedna i druga krepost u punini se ostvarila u tom dječaku kojeg su već drugog dana donijeli na krštenje u staru crkvu Presvetoga Trojstva njegovi kumovi Stjepan i Barbara Burja, a krstio ga je tadašnji župnik Stjepan Huzek. Mali Alojzije ovdje u Krašiću proživio je svoje djetinjstvo okružen ljubavlju svojih roditelja, svoje braće i sestara u kršćanskem i katoličkom okruženju mnoštva radnih i marljivih župljana. Ovdje je učinio prve korake, naučio prva slova i prva saznanja o svom hrvatskom narodu i njegovoj povijesti kojega je tako zavolio da se u ljubavi prema njemu nije dao ni od koga natkriliti. Ovdje je već sazrijevalo sjeme koje će pasti u zemlju i donijeti stostrukе plodove.

Božja providnost je htjela da Krašić bude i mjesto posljednjih godina njegova zemaljskog života i upravo te zadnje godine života pokazale su kako sjeme sazrijeva i donosi plodove za vječnost. Njegova pisma² iz Krašića na razne adrese, koja

su ilegalno, uz nemale teškoće, putovala raznim osobama iz kleričkog i redovničkog života, ali i mnogim kršćanskim laicima, kao i njegovoj rodbini, pokazuju kršćansku zrelost i dosljednost u onim nimalo lakim vremenima jugoslavenske komunističke diktature. Ta pisma bila su onda, ali isto tako i danas, siguran putokaz mnogim ljudima dobre volje. I stoga ću se osvrnuti na nekoliko pisama koja su bila ohrabrenje onima kojima su bila poslana, ali su izražavala čvrstoću vjere i kršćanskih stavova „sužnja“ župne kuće u Krašiću. Te riječi i pisma nisu samo izraz nekog vremena, nego su u njima sadržane vrednote za sva vremena. Mi danas nismo ovdje na satu povijesti. Nismo došli samo zato da bismo se prisjetili nekih osoba i događaja, nego da bismo u ovom vremenu isповједili i učvrstili svoju vjeru u Isusa živoga i uskrsnuloga kojega je u ovoj župnoj crkvi propovijedao i svjedočio tadašnji zaslužjeni nadbiskup zagrebački i kardinal svete Rimske Crkve, danas bl. Alojzije Stepinac. U pismima po najprije je isповijedao svoju čvrstu vjeru u Boga bez obzira u kakvom vremenu živimo. Tako u pismu doktoru Ivi Andresu, bivšem ministru piše:

Poštovani gospodine ministre!

Slažem se s Vama da proživljavamo apokaliptička vremena. Ali mene ni najmanje ne plaše nuklearne bombe tog apokaliptičkog vremena, pa sam zato, kada su me neki holandeski redovnici zamolili nekoliko riječi za predgovor jednoj knjizi, što ju izdaju ovih dana, napisao među ostalim i ovo: „Danas strahuju milijuni od onoga, što bi moglo doći u ovoj, da se tako izrazimo, atomskoj eri. Mislim da bi taj strah bio potpuno neumjestan kada bi se sjetili kakav štit imadu uza se, a većina ljudi ga nažalost ne vidi. Nisu odviše česti ljudi koji bi znali da ‘svaka je Božja riječ prokušana štit onima koji se u nju i uzdaju’ (Izr 30, 5). Istina, danas ima u svijetu sve više i više laika koji uviđaju da je bez Boga uzaludan svaki trud i napor. A sva otkrića, ma kako bila ista grandiozna, mogu poslužiti samo na propast rodu ljudskome, ako srce ljudsko ne oplemeni milost Božja. Ali još uvijek ih imade mnogo koji ponavljaju sa starim poganim 'video meliora proboque, deteriora sequor - vidim i kušam što je bolje, ali

1 Krašić, 8. svibnja 2018.

2 Citirana pisma bl. Alojzija preuzeta su iz knjige *Alojzije Viktor Stepinac Pisma iz sužanstva (1951-1960)*, priredio dr. Juraj Batelja, a pismo prof. Ljubomiru Marakoviću iz ostavštine njegove obitelji.

slijedim ono što je gore', a to nije logika jer čovjek kao razumno biće mora slijediti meliora – ono što je bolje u svakom slučaju, inače degradira samoga sebe kao razumno biće. A ako stari poganin nije mogao, jer milost Kristova nije još obasjala bila duše, moderni poganin nema izgovora. Međutim, kao uvijek mi smo i sada optimisti i to stopostotni i bit ćemo i onda ako bude valjalo položiti i život u toj borbi između Boga i Belijala, između Boga i zla. Tako nas uči Isus Krist koji je kao oporučnik ostavio svojim apostolima: 'Hrabri budite, ja sam pobijedio svijet!' (Iv 16,33). Ni Platon, ni Aristotel, ni Ciceron, ni Demosten, ni Virgilije, ni Goethe, ni Einstein, niti sva ujedinjena znanost i mudrost svijeta, nego Isus Krist. Kada bi to razumjeli oni koji su petokraku stavili za pobjedni znak vremena u kojem živimo, onda bi ujedno znali da je svaki takav pokušaj uzaludan, jer taj isti Krist u zadnjoj knjizi na zadnjoj stranici Svetog pisma kaže bez okolišanja i najmanje sumnje: 'Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji, Početak i Srvetak.' (Otk 22, 13)

Ovih dana obitelj pokojnog profesora Ljubomira Marakovića, istaknutog katoličkog laika, koji je jedno vrijeme bio profesor u sjemeništu na Šalati, dala nam je jedno pismo koje čuvaju kao uspomenu u kojem bl. Alojzije piše profesoru i čestita 70. godišnjicu života. Prof. Maraković bio je proganjan zbog vjere, kao i mnogi drugi katolički intelektualci, za vrijeme komunističke vladavine.

Poštovani, dragi gospodine profesore!

Vlč. g. župnik Vraneković obavijestio me je, da slavite 70. godišnjicu života. To je puno za kratki ljudski život, kad Psalmista kaže: „Dies annorum nostrorum septuaginta anni... - Zbroj naše dobi sedamdeset je godina...“ A osim toga, i Vi ste imali prilike iskusiti svu gorčinu progona radi svoga kršćanskog uvjerenja i života.

Ja Vam najsrdičnije čestitam ovu obljetnicu. Budite zahvalni Bogu što Vam je dao, kao katoličkom laiku, vjerno isповједati svoje kršćansko uvjerenje kroz toliki niz godina. Budite Mu još više zahvalni, što Vam je dao i mnogo trpjeli radi tog uvjerenja. „Više od kršćanskog djelovanja, vrijedi kršćansko trpljenje, jer je za trpljenje potrebno više snage volje i milosti, nego za djelovanje“, veli kard. Faulhaber.

Danas kako izgleda, da su, sav Vaš život kao profesora kršćanina, a i sve Vaše patnje bez ploda. No, Vi dobro znadete onu Spasiteljevu: „Zaista, zaista, kažem Vam, ako pšenično zrno pavši na zemlju ne umre, ostaje samo, ako li umre dono-

si obilat plod.“ Sasvim je dakle sigurno da tolike patnje naših kršćanskih intelektualaca neće ostati bez ploda, nego će jednog dana zasjati neobičnim sjajem u očima generacija koje dolaze i uživajući plodove kršćanske civilizacije u jednoj sređenoj kršćanskoj Europi sa zahvalnošću misliti na one bezbrojne junake kršćanske vjere koji su im svojim patnjama omogućili život dostojan čovjeka. Tim više što su mnogi od tih intelektualaca, a među njih sigurno spadate i Vi, mogli vrlo lako okrenuti leđa kršćanstvu i odmah dobiti najunosnije položaje zbog svojih sposobnosti. A ipak su radije pošli onim putem koji je apostol Pavao ocrtao u poslanici Židova, govoreći: „Uprimo pogled u Početnika i Dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radošti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu.“ (Heb 12,2) Dakako, ljubav Božja i dobrota Božja ne ostavlja bez nagrade svoje sljedbenike, ako ste na zemlji trpjeli, ali će iza smrti i Vama reći Isus Krist: „Uđi slugo dobri i vjerni, jer si u malome bio vjeran, nad mnogim ču te postaviti. Uđi u radost Gospodara svoga.“ Ja Vam želim da u miru sprovedete onoliko godina života koliko je predviđeno u providnosti Božjoj. Ali isto tako i u čvrstoj vjeri da je pobjeda stvari za koju ste se borili sigurna.

Uz blagoslov i pozdrav u Gospodinu.

Posebno je nastojao ohrabrivati i svećenike koji su se nastojali na sve načine susresti sa svojim nadbiskupom, bilo doprijeti do njega kriomice u župnom dvoru u Krašiću, bilo pismenim putem. Jednom svećeniku čije ime nije poznato piše:

Dragi prečasni,

primio sam Vaše cijenjeno pismo. Razumije se, dakako, da, nakon što ga je špijunsko oko dobro pogledalo. Sva, naime pisma koja stižu na župni dvor Krašić, (a i drugih Krašićanaca) podliježu temeljitoj cenzuri i to višestrukoj. Zato se nemojte začuditi, ako bi jednoga dana Udba stupila i u Vaš dom u potrazi za mojim pismima jer zna da ste Vi amo pisali, a mog odgovora poštomi još nisu dobili od 1945. ni na jedno pismo. Zato su i udesili u zadnje doba u nekoliko navrata lov i zasjede na moja pisma kao što ste već sigurno čuli. Zato nema nikakve zamjere, ako se niste javili o Uskrusu. Glavno je naime ono drugo i dosta je. Vidim naime iz Vašeg cijenjenog pisma da se Vaš dekanat, Bogu hvala, dobro drži i da nitko nije nasjeo đavolskim nasjedama za bunu protiv Crkve kao što je ĆMD. Ustrajte i dalje! Istina, još se ne vidi finale ovog orijaškog hrvanja u svijetu između dobra i zla, Boga i Sotone. Ali tko zna što je Bog, taj ne sumnja nikada u konačni ishod te borbe, jer Bog bitke nikada ne gubi. Istina, mi imamo

sada u Krašiću pravi garnizon milicije koji danju i noću vrebaju na svaki moj korak i na svaki korak župnika. Nikad ne izađem pred kuću, a da ne bi i milicajac osvanuo preda mnom sa dvorišne strane. Dok drugi vreba na cesti, a ako se uputim na šetnju, treći stopu po stopu za nama, dok su ostali u pripremi i telefon stalno radi sa Zagrebom i Karlovcem. Kada sam nedavno usput na šetnji posjetio svoju bolesnu sestru, ušao je sa mnom u kuću njezinu i čekao dok ne izađem. Kada me drugom zgodom jedini živi brat iz Vrhovca dočekao pred kućom te sestre da se samo pozdravimo, skočio je milicajac kao bijesan na njega da ne smije razgovarati. Međutim, sve će to proći, dragi prečasni. Mogu ja to ostaviti i kosti u Krašiću (nemam baš ništa protiv toga, ako je volja Božja), ali ako misle ovakvim mjerama slomiti Katoličku Crkvu, onda su velike naivčine, jer Crkva se katolička ne upire niti na kardinala Stepinca niti bilo kojega čovjeka, nego na Isusa Krista, kojega zamjenjuje na zemlji Petar, Sveti Otac. A Petar ne umire, kako piše na jednoj svjetiljci na rimskim katakombama 'Dok su pomrli i Neron i Henrika i Hitleri i Staljini, a tako će i drugi'. Podržavajte dakle vedar duh optimizma kod tamošnjega klera. Neka se ni najmanje ne boji, neka i dalje čuva svoje svećeničko dostojanstvo i čast, ali neka i dalje moli za progonitelje da nađu put Bogu dok imaju vremena.

Uz blagoslov i pozdrav u Gospodinu.

P.S. (Kao što sam spomenuo nije isključeno da Vas Udba posjeti radi pisma pa je najbolje spaliti ga.)

Vrhunac kršćanskog života svakako je zapovijed ljubavi prema Bogu i bližnjemu pa čak i prema neprijatelju, pa i prema onima koji nam zločine. Svojoj sestri Štefaniji piše:

Draga sestro,

saznao sam da se je konačno tvoj dragi sin Josip vratio iz tamnice u kojoj je ni kriv ni dužan proboravio nekoliko godina. Sva mu je krivnja jer kao kršćanin ne može i ne smije prihvati bezbožnog komunizma čija načela se protive zdravom razumu, zakonima od Boga danima i prema tome sigurno vode u propast ljudskog društva. Naravski da mu je strašna krivnja i to što je sa mnom u rodu. Čujem da je došao tjelesno i duševno posve iscrpen. A budući nije ništa kriv, lako bi te mogla snaći napast da te zahvati mržnja na one koji su ga tako mučili i želja za osvetom. No, mržnja i želja za osvetom mora biti daleko, daleko od tebe i od svih tvojih. „Moja je osveta i ja ču je vratiti.”, govori nam Gospod Bog. (Rim 12,19) A na nama je da se držimo Kristove nauke: „Ljubite

neprijatelje svoje i molite se za one koji Vas progonе, tada ćete biti djeca Oca svojega nebeskoga, koji pušta da sunce njegovo izlazi nad dobre i zle i daje da daždi nad pravedne i nepravedne. Jer ako ljubite smo one koji Vas ljube, kakvu ćete imati plaću? Ne čine li to i carinici?” (Mt 5, 44-47) Uostalom kad bi popustila navalni mržnje i želji za osvetom, zar se ne bi izjednačila s komunistima?! Njihova je nauka mržnja, njihova je nauka osveta, njihova je nauka pljačka i razbojstva, kojima nema primjera u povijesti roda ljudskoga. Kršćanin se dakle ne smije izjednačiti s njima, ako neće da postane izdajnik nauke, učitelja ljubavi, Krista Gospodina. Zato se ne samo ne smije osvećivati i mrziti ih, nego se za njih iskreno moliti tim više što su to najnesretniji ljudi na svijetu. Nije proletер onaj koji je izgubio sav imetak, nego je ono najbjedniji proleter, koji je izgubio Boga iz duše. A tko njega izgubi, izvor dobra i mira, automatski stupa na njegovo mjesto Sotona s paklenim nemirom koji ga muči dan i noć. Zar ne vidiš na tim ljudima kako nikada nemaju mira, jer su izdali Boga svoga. Moliti se dakle moramo za njih, a nikada osvećivati se ili ih mrziti. (...) Nadam se, dakle, da ćete svi strpljivo i odano u volju Božju snositi krvavu nepravdu koja mu je načinjena, a jer smo grešnici svi ljudi, dobri će Vam Bog nagraditi prije ili kasnije svojim blagoslovom i nadoknaditi što trpite iz ljubavi prema njemu i njegovim zapovijedima. Sada pak, kada smo ušli u jubilarnu godinu Majke Božje i kada će stotine milijuna katolika širom svijeta dizati svoje ruke k njoj da nas svojim zagovorom kod Boga izbavi od propasti koja svijetu prijeti, prihvati i ti sa svojom obitelji krunicu u ruke da i tvoja obitelj postane dionikom blagoslova Bogorodice, što ga svijet s pravom očekuje. Neka Vas ona sve šiti i zagovara kod Boga.

Tvoj brat.

Ovo su samo neka pisma iz Krašića koja su bogata riznica svjedočanstva čvrste i nepokolebljive vjere bl. Alojzija, ali i dragocjena ostavština ne samo naslovnicima, nego svima nama. Mnogima je savjetovao da unište njegova pisma da ne bi imali neprilika kod Udbinskih pretresa stanova, ali su ih mnogi čuvali kao dragocjenu baštinu za ono vrijeme, ali i za sva vremena jer riječi Božjih ljudi imaju neprocjenjivu i stalnu vrijednost. Stoga i mi, koji danas ovde obilježavamo 120. obljetnicu njegova rođenja i 20. obljetnicu proglašenja blaženim, te očekujući još jedan korak - proglašenje svetim, kada bude Božje vrijeme, ponesimo sa sobom čvrstu i obnovljenu vjeru i zagovor bl. Alojzija.

Propovijed predsjednika HBK nadbiskupa Želimira Puljića na komemoraciji bleiburške tragedije¹

*Bleiburg je opomena i poziv
gledati na prošlost
očima vjere - s pogledom uprtim
u Onoga koji vodi
povijest ljudi i naroda*

1. Euharistijsko slavlje koje počinjemo slaviti vodi nas na Kalvariju na kojoj se dogodila žrtva po kojoj smo spašeni i otkupljeni. Osnaženi Kristovom smrću i uskrsnućem mi se bez straha i bojazni obraćamo Ocu nebeskome i kličemo: Isuse, spasi nas! Kriste, usliši nas! Bleiburg je metafora mučenja, progona i pogibije silnog mnoštva naših sunarodnjaka. Zato se ovdje svake godine spominjemo u molitvama svih znanih i neznanih stradalnika koji su bez procesa i suda umirali po logorima i grobištima: od Dravograđa, Koče-vskog roga, Maribora i Tezna do Ogulinu i Go-spića, od Maceljskih šuma i Jazovke do Jasenovca i Gline, od Križevaca i Bjelovara do Srijemske Mitrovice, Sarajeva, Foče, Zenice i Mostara. Crkva je duhom molitve i pijeteta od samih početaka imala praksu moliti za pokojne, kako u crkvama tako i na mjestima gdje su poginuli ili bili pokopani. I ovogodišnje okupljanje vas hodočasnika iz svih dijelova Lijepe Naše, Europe i svijeta u znaku je vjere, molitve i poštovanja prema žrtvama kolektivnog stradanja koje su počinili jugoslavenski partizani po okončanju Drugog svjetskog rata, a koje se desetljećima zatiralo, pravdalo ili umanjivalo.

Sve nas, dragi hodočasnici iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Austrije, Europe kao i sve vas u Domovini i inozemstvu koji nas pratite posredstvom radija i televizije, ova svečanost vodi sedam desetljeća unatrag. I dok neki pitaju treba li se stalno vraćati u prošlost i razmišljati o onomu što se davno zabilježilo, Jahve u Bibliji određuje neka se događaji ne zaboravljaju i neka se svake godine obilježavaju (usp. Izl 12,14, Izl 13,10). Pamćenje je sastavni dio identiteta obitelji, zajednice i naroda. A sveta Misa, kao veliki spomen i

sjećanje na svetu gozbu ljubavi, osobito je mjesto našeg urastanja u hod pamćenja i spasenjske povijesti. Ona je znak i naše kršćanske odgovornosti za lice Domovine koje treba odsijevati u njezinim uredbama i zakonima. Jer, „ako Gospodin kuću ne gradi, uzalud se muče graditelji“ (Ps 127, 1). Istina, ima ih koji misle kako je „domovina ostanak iz romantičarskog doba“. Mi sljedbenici stazavjetnih obećanja i svjedoci uskrsnih zbivanja vjerujemo kako Domovina ima svoje teološko mjesto u našem hodočasničkom životu. Naime, otkad je Krist ušao u ovaj svijet i prošao zemljom čineći dobro, on je usmjerio ljudski hod prema nebeskoj domovini.

2. U odnosu prema ovozemnoj i nebeskoj domovini izvrstan primjer pruža nam naš sunarodnjak sveti Leopold Bogdan Mandić koga danas liturgijski slavimo. On se rodio u zaljevu hrvatskih svetaca, u Herceg Novom, u obitelji Petra i Karoline, rođene Carević, kao predzadnje, jedanaesto dijete. Pradjedovi su mu porijeklom iz Bosne, odakle su u bijegu ispred Turaka stigli u Zakučac u drevnu Poljičku republiku, a odatle u Boku Kotorsku. Svojih zadnjih četrdeset godina Leopold je proveo u Padovi, gdje je njegova „zlatna ruka“ blagoslovljala i penitente odriješivala. Kako je lijepo imati prijatelja „zlatne ruke“, koji razumije i pomaže djelima i savjetima. A poznato je da su ga tražili radnici i studenti, profesori, intelektualci, vojnici i časnici, časne sestre i redovnici, svećenici i biskupi.

Ljudi su se stoljećima obraćali svećima u različitim potrebama i prigodama, a svetišta, kapele i oltari bili su i ostali okupljališta vjernika koji pomoc traže. Osobito su to bila marijanska svetišta kao „sklonište duša, ribara i mornara“, gdje „vise zavjetni darovi, siromašnog, pobožnog puka, a mnoge uzdahe čula je Gospina slika stara“ (Alfirević). A takvih mjesta i ljudskih potreba bit će dok je vijeka i svijeta. Jer čovjek se sam ne može spasiti, pa mu je potrebna pomoć i zagovor s neba, kao i savjet dobrih i svetih ljudi. A naš Leopold je to znao lijepo i umješno obavljati. Stoga su mu ljudi rado dolazili, svoje grijehe i slabosti isповijedali i vraćali se preporođeni i s blagoslo-

1 Bleiburg, 12. svibnja 2018.

vom svojim domovima i svojim obiteljima.

3. Vratimo se za trenutak temi ratnih užasa, patnje i muka znanih i neznanih stradalnika diljem Europe, od rimskih careva iz prvih stoljeća, do veleprevrata u Francuskoj (1789.) i onoga u Rusiji (1917.). Ovih dana napisao je jedan komentator kako se „ista priča ponavlja već stoljećima”. Tako je, veli on, „ideja jednakosti, bratstva i slobode svojom revolucionarnom metodom proizvela pod brojnim gilotinama more nevine krvi diljem Francuske”. Isto se ponovilo kad je u Europi došlo do sraza dviju bezbožnih ideologija fašizma i komunizma tijekom Drugoga svjetskoga rata. Naime, borba za društvenu jednakost pod zastavom „klasne ideologije” urodila je užasima Gulaga i Golih otoka. A ideja nacionalne slobode pod „sotonskom firmom rasnih zakona” urodila je užasima ubijanja i koncentracijskih logora (A. Mateljan, Sveti Duje 2018).

Pogledajmo sada dva primjera. Jedan iz okružja opake i bezbožne ideologije fašizma, a drugi iz okružja opake i bezbožne ideologije komunizma; otprilike u isto vrijeme. Mlada Židovka Etty Hillesum nastradala je 1943. u Auschwitzu. U njezinom dnevniku čitamo: „Vjerujem da mogu podnijeti sve nevolje života i ovoga vremena. I kad opasnost postane bezizlazna, pa ne znam kako do slobode, uvijek mi ostaju sklopljene ruke i molitva na koljenima”. Kolike su se takve molitve uzdizale nebu u susretu s nasilnom smrću iz brojnih stratišta diljem Europe? Posebice iz onih 1700 masovnih grobišta u kojima su stradali naši sunarodnjaci diljem Slovenije (600) i Hrvatske (850), BiH (90) i Srbije (180). Njima su se danonoćno pridruživali članovi njihovih obitelji, prijatelji i rodbina. Oni su, naime, u tim tamnim trenutcima mržnje, prezira i progona, upućivali svoje molitve Svjetlu života s nadom ponovnoga radosnoga zagrljaja.

4. To dobro oslikava potresno „Pismo nerođenom djetetu” koje je napisala Ivanka Škrabec, žena slovenskoga domobrana koju su partizani umorili 3. lipnja 1942. skupa s djetetom u njezinu utrobi (Roman Leljak, Huda jama, 2015.). Jedne večeri, naime, odveli su je do šumarka i zapovjedili neka sama iskopa grob. Molila ih je žarko neka je puste živjeti još koji mjesec dok joj se rodi dijete, koje je očekivala s osobitom radošću i blaženom čežnjom. A ono je bilo plod kršćanske ljubavi u kojoj je živjela sa svojim mužem Francom. Molba je bila grubo odbijena. A nastrani zapovjednik je odlučio kako „jedna takva baba nije ni metka vrijedna”, pa su je zvverski zadavili i bacili u rupu koju je sama iskopala. Ova je mu-

čenica prije smrti napisala potresne riječi svomu nerođenom djetetu:

„Još nekoliko sati i bit će kraj moga života o, moj nježni anđele! Kako bih voljela vidjeti tvoje namijano lice, koje bi me razveselilo! O, moje dijete, moj nježni, bijeli cvijete! Nikada neću vidjeti tvoje bijele ručice. Mirno spavaj blizu moga srca, koje te toliko voli. Kad sam te prvi put osjetila u tijelu počela sam sanjati kako će te donijeti u Božju blizinu, da te oblije krsna voda. Nažalost, doskora oblit će te moja krv. S majčinom krvlju, punom ljubavi, bit ćeš kršteno... A onda u nebu, moj nježni anđele, vidjet ćeš tvoje lice, a ti svoju majku. Tada ćeš prvi put izgovoriti: Mama”. Hvala ti, Ivanka, na ovom divnom svjedočanstvu čestite žene i majke. Neizmjerna ti hvala što si svoje srce oslobođila od osjećaja mržnje prema onima koji su te mučili i zadavili. Hvala ti što i nas potičeš gledati na Blajburšku tragediju nekim drugim i drugačijim očima; očima vjere i opomene, očima nade i pouzdanja. Zbog toga nam je Bleiburg opomena i poziv gledati na prošlost očima vjere i s pogledom uprtim u Onoga koji vodi povijest ljudi i naroda.

5. Vrijeme u kojem živimo traži nove ljudе, stvaratelje novog svijeta, nove i drugačije Hrvatske i Europe. Na potezu su angažirani kršćani koji se nadaju, vjeruju i ljube, koje prožima duh evanđelja pa su kadri živjeti i svjedočiti mir, ljubav i toleranciju. Pred iskustvom netrpeljivosti zbog čega su i Hrvatska i Europa u XX. stoljeću gorjeli u plamenu mržnje i prezira, današnji poklonici Kristovoga križa i štovatelji križnih putova naše stradale braće, osjećaju se pozvanima svjedočiti i propovijedati utopiju mira, ljubavi, praštanja i povjerenja, kako bi nas Gospodin očuvao od „kuge, glada, rata i zla vremena”, a našoj Domovini udjelio trajnu stabilnost i toliko žuđen mir i slobodu, koju su nam izvojevali naši hrabri branitelji.

Zahvalni smo Bogu za očeve i majke jer su stoljećima bili postojani i vjerni svojim korijenima i svojoj povijesti, te bili ponosni na svoje kršćansko i hrvatsko ime. Radosni smo i zbog tolikih mladih koji su otkrili Krista kao jedinoga i pravoga prijatelja komu mogu povjeriti svoje brige i svoje probleme. Nedavno sam to osjetio u Ciboni na koncertu mladih koji su dva i pol sata pjevali Isusu, Mariji, Duhu Svetome sa znakovitim naslovom „Progledaj srcem”. Gledati srcem pomaze nam Isus koji se zato rodio i čovjekom postao kako bi nas spasio i otkupio. I ostavio nam svoju riječ i euharistiju kao našu popudbinu i hranu. A euharistiju, koju slavimo i namjenjujemo za našu stradalnu braću, „napunja dušu milošću i otvara

zalog buduće slave". Ona nas osposobljava gledati stvari nekim drugim očima; očima srca i vjere, pa već ovdje anticipiramo novo nebo i novu zemlju. Ona nam najavljuje uskrsno svjetlo po kojem bivamo sposobni „gledati srcem obećanja buduće nade". I otkrivati kako brojna stradanja i žrtve za slobodu imaju svoj puni smisao samo ako ih se poveže s kalvarijskom žrtvom Sina Božjega koji nas je svojom mukom, smrću i uskršnucem spasio i oslobođio. I utemeljio Crkvu u kojoj nastavlja po euharistiji živjeti među nama.

6. Isus je, dakle, među nama; naša popadbina i neprolazna hrana koja nam je potrebna na putovanju u ovom prolaznome svijetu. U svakoj svetoj Misi obnavlja se milost križa i otkupljenja. Teče i strui novi Božji život koji nam je Krist zaslužio svojom mukom, smrću i uskršnucem. Stoga, Njemu, jedinome Otkupitelju i Spasitelju čovjeka, danas na Blajburškom polju kličemo i molimo: Dođi Gospodine Isuse! Dođi k nama i nahrani nas svojom Riječju i svojim Tijelom. Dođi u pohode hrvatskome puku i svim narodima ovoga staroga kršćanskog kontinenta Europe. Pohodi

sve naše obitelji koje se raduju Trećem susretu hrvatskih katoličkih obitelji, u rujnu u Solinu.

Ponovi i nama ono što si rekao svojim učenicima u Dvorani Posljednje večere: Vi ste prijatelji moji! Prijateljstvo s Tobom u dobrim i teškim danima bilo nam je izvorom sigurnosti. Ono neka ostane i zalogom naše budućnosti kako bismo bili i ostali vjerni tvome evanđelju, te bili trajno spremni služiti Tebi, braći, Crkvi i Domovini.

U duhu one starodrevne pjesme i molitve koju je spjeval isusovac Petar Perica kojega su partizani godinu dana prije Bleiburga ubili skupa sa 60 dubrovačkim intelektualaca na otočiću Daksi, 25. listopada 1944. Ovu je pjesmu napisao prije 120 godina (1900.) za posvetu hrvatske mladeži Srcu Isusovu: „Isukrste srcu tvom, s nama naš se kune dom! Dušom, tijelom vijek sam tvoj, za krst časni bijuć boj! Slava ti kralju, slava ti Kristu. Pred tobom sve je pepeo, prah. Dokle smo tvoji, tko nam što može. Ti si nam snaga, ljubav i strah". Amen.

Istina, pravda, solidarnost i sloboda - prepostavke da Isusov mir postane i traje kao društvena stvarnost¹

*Dragi hodočasnici,
štovatelji Majke Božje!
Dragi vjernici!*

Kao sudionici međunarodnoga vojnog hodočašća, zajedno s pripadnicima mnogih vojska iz svijeta, okupili smo se u ovom Marijinu svetištu, u mjesecu svibnju koji je posvećen upravo Gospu, da njezina Sina Isusa, Kralja mira, po zagovoru Njegove Majke, Kraljice mira, molimo za mir na zemlji. K tomu, ovo jubilarno vojno hodočašće odvija se pod gesлом „Pacem in terris“ (Mir na zemlji). Te su riječi preuzete iz pjesme, koju su anđeli pjevali kad se Isus rodio: „Slava Bogu na visini, a na zemlji mir ljudima.“ (Gloria in excelsis Deo, et pax in terra hominibus.) To su također riječi, kojima je svoju snažnu okružnicu o miru 1963. godine naslovio papa Ivan XXIII. Stoga se čini vrlo prikladnim ovo razmatranje posvetiti upravo temi mira, kako ga poima i vjeruje kršćanska vjera, te istaknuti barem neke misli crkvenoga nauka o toj velikoj vrednosti, za kojom žudi svaki normalan čovjek, i povezati ih sa sadašnjim stanjem u svijetu i krajevima iz kojih dolazimo.

1. Sveta Pisma su izdaleka najavila budući dolazak Marijinoga Sina, Spasitelja svijeta, te su za njega, po Izajiji proroku, unaprijed kazala: "Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni. Na plećima mu je vlast" (Iz 9,5). A kad se to obećanje ispuni, odnosno kad se rodi Kralj mira, nastaje novo stanje, koje Izajija prorok opisuje riječima: "Narod, koji je u tmini hodio, svjetlost vidje veliku; one, što mrklu zemlju obitavahu, svjetlost jarka obasja" (Iz 9,1).

U Isusovoj legitimaciji piše da je Bog i čovjek, Knez mironosni, koji ima svu vlast. To pak znači, da je po njemu Bog postao čovjek. Premostio je jaz između nevidljivoga i vidljivoga, između

Nebesa i Zemlje, između Boga i čovjeka, i došao tako blizu. U njemu se Bog počovječio samo zato da bi svakomu čovjeku ponudio mogućnost pobožanstvenjenja. Odnosno, Bog je sišao na zemlju jedino stoga da bi čovjek uzašao na nebesa. Iako mu je na plećima vlast, kako kaže Sveti pismo, On je u svojoj promisli izabrao, da se rodi u šipilji i da bude položen u jasle. Stoga se s pravom nameće pitanje: Kako objasniti taj neobično ponizan način Njegova dolaska? Na to pitanje odgovor se može naći samo u Isusu, koji je Svevladar upravo po tome, što je toliko jak, da se može odreći svake vidljive moći. Pri tomu, odricanje od moći ne ugrožava njegovo boštvo niti njegovo svevladarstvo. Jer, dragulj je uvijek dragulj, gdje god se nalazio. Njegovo je prirodno mjesto, istina, u draguljarnici, ali najviše blista odbačen u kontrastu prljavštine. Tako nekako, odbačeni Bog na smetlištu stale blistao je još više. Njegova sila je u snazi, da se odrekne svakoga oblika osovjetske moći. On je božanski moćan upravo zato što je ljudski nezaštićen. On svoju svemoć očituje tako što se ne boji izgledati posvema nemoćan! I drugo, čistoća čobanske duše i bezazlenost Božjih stvorenja, među kojima se Isus rodio, Njegov je prirodni zavičaj i stan, jer On je sama čistoća i dobrota. K tomu, On je i Knez mironosni! Pa zar je čudo što se rodio tamo, gdje vlada mir ljudskih duša i sloga među njegovim stvorenjima!?

2. Prorok Izajija je, kao što smo već čuli, Isusa navijestio kao kneza mironosnoga (usp. Iz 9,5). A sveti Pavao kaže da je On mir naš, koji je od dvoga učinio jedno, koji je razorio neprijateljstvo kao pregradu razdvojnicu, koji uspostavlja mir i stvara novoga čovjeka, koji čovjeka pomiruje s Bogom, koji je došao navijestiti mir onima blizu i onima daleko (usp. Ef 2,14-17).

Iz Evandjela pak znademo da je, dok je Isus bio na ovomu svijetu, mir bio trajna oznaka Njegova postojanja, djelovanja i propovijedanja među ljudima. Od početka do kraja. Tako, da spomenemo samo neke ključne trenutke, već kod njezina rođenja anđeli navješćuju: "Slava na visima Bogu, a na zemlji mir ljudima miljenicima

1 Propovijed msgr. Tome Vukšića, vojnog ordinarija u Bosni i Hercegovini na 60. međunarodnom vojnog hodočašću u Lurdu, u bazilici Svetе krunice, 18. svibnja 2018.

njegovim!” (Lk 2,14). Kasnije, za vrijeme svoga javnoga djelovanja, On svojim učenicima naređuje mir kao znak međusobnoga pozdravljanja i blagoslova kada kaže: “U koju god kuću uđete, najprije recite: ‘Mir kući ovoj’” (Lk 10,5). A u poznatom govoru, za vrijeme Posljednje večere, neposredno prije rastanka od svojih učenika, on im ostavlja mir kao baštinu i zadaću riječima: “Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje” (Iv 14,27). I na kraju, kad se nakon uskrsnuća ukazuje svojim učenicima, on ih pozdravlja: “Mir vama!” (Lk 24,36; Iv 20,19; 20,21; 20,26).

Taj Isusov mir se ne može poistovjetiti sa svakim oblikom izostanka nemira. Jer Njegov mir je mnogo više od toga. On je drugčiji od svačijega drugoga na ovomu svijetu. On počinje u čovjekovoj savjesti i uvijek je izraz obraćenja i čovjekova nastojanja da bude sličan Isusu. On je plod procesa, koji je obilježen čovjekovom nestalnošću i krhkošću, našim udaljavanjima od Njega i približavanjima k Njemu, padovima i ustajanjima, kletvom i molitvom. Isusov mir je, dakle, vrlo nježna biljka koju, u “gladnim poljima” naših života, treba brižno i stalno zalijevati rosom Isusova blagoslova. On je dar Božji, a ne zaslužena nagrada. I da ne bi bilo dvojbe da je tako, Isus sam za svoj mir kaže: “Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje” (Iv 14,27). Taj mir je uvijek plod Duha Božjega, jednako kao i ljubav, radost, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost (usp. Gal 5,22-23). Po tom zakonu Duha životvorca i svetosti čovjek biva oslobođen zakona grijeha i smrti – to jest smiren (usp. Rim 8,2). Tako čovjek postaje kristolik, kao Isus Krist, koji je pobjednik nad grijehom i smrću. I kao što je pobjeda nad smrću drugo ime za vječni mir, Božji mir, pa zato za drage pokojnike izgovaramo molitvenu želju da počivaju u Miru Božjem, tako je pobjeda nad grijehom uvjet za društveni mir, što su dva krila Isusova mira. Pobjeda nad smrću i pobjeda nad grijehom! Odnosno, sve dok u čovjeku ne umre grijeh, dotle Isusov mir, na društvenoj razini, ostaje dobro koje tek treba doći.

3. Na društvenom planu, Isusova poruka mira, dakle, također je vrlo snažna. Njegov mir je prvenstveno vrlina i velika kreplost, stanje uma, duše i savjesti, koja se ostvaruje kao konkretna odgovornost za drugoga, kao okretanje dobročinstvu, solidarnosti, poštenju, slozi, povjerenju i pravdi. On je stanje duha, po kojemu je čovjek spreman biti ranjavan na putu mira, a ne u ratu. A suprotno ponašanje, poznato kao “oko za oko”, ako bi ga se primjenilo, dovelo bi samo do toga da cijeli svijet postane moralno slijep i

posvema nasilan. Pri tomu, jasno nam je da se društveni mir, kojega propovijeda kršćanstvo, ne sastoji samo od odsustva sukoba i rata. Odnosno, uvjereni smo, da će svako društvo i cijeli svijet doživjeti pravi povijesni mir tek kada moć ljubavi u čovjeku nadvlada ljubav prema moći.

Spomenuta načela vrijede za sva vremena, krajeve i ljudi, ali u konkretnim situacijama različita su područja njihove primjene i stupanj hitnosti. A primjenjena na naše krajeve u ovom trenutku, ta načela prvenstveno traže hitan prestanak proizvodnje nove mržnje i pothranjivanja stare, kraj diskriminacije, uspostavu društvene pravde, jednakost pred zakonom, zajednicu ljudi jednakaši i mogućnosti za bolju budućnost kroz iskreni dijalog. A u danima kada neki ponovno spominju čak oružje, ta pravila su još veća egzistencijalna potreba, jedini način i put za izgradnju pravednoga mira, sredstvo za postizanje društvenoga sklada, lijek za ozdravljenje rana iz teške prošlosti te pomoći za osnaživanje vlastitoga poziva i svijesti svih vjernika, a navlastito katolika, da moraju biti moralna vertikala društva. Upravo zbog svega toga potrebno je ponovno podsjetiti na osnovne misli katoličkoga nauka o uređenu suživotu i društvenom miru, kako su izložene u okružnici „*Pacem in terris*“.

Prvo, svaki čovjek, a posebice onaj koji je pomiren sa samim sobom i s Bogom, na osobnoj i društvenoj razini je „nositelj vlastitih prava i obveza, što proizlaze, neposredno i istovremeno, iz njegove naravi: prava i obveza koja su opća, nepovrediva i neotuđiva“². Prava, koja treba poštivati, i obveza koje treba vršiti.

To je vrlo važno zato što je istovremenost i ravnoteža između poštivanja tuđih prava i vršenja svojih obveza najbolja zaštita mira i garancija njegova trajanja. Jer, apsolutiziranje prava, bez vršenja obveza, na pojedinačnoj razini vodi u vrlo opasan psihološki subjektivizam, a na društvenoj u anarhiju. I naspram tomu, apsolutiziranje obveza, bez poštivanja prava, vodi u hladni objektivizam, a društvo u diktaturu.

Dруго, kad se pitanje međusobnih odnosa ravna dosljednim poštivanjem prava i vršenjem obveza, „ljudska bića se otvaraju duhovnim vrednotama i razumiju što su istina, pravda, djelatna ljubav i sloboda“³, kao bitni uvjeti za stvaranje pravednoga mira i njegovo održavanje.

2 *Pacem in terris*, 5.

3 *Pacem in terris*, 25.

Uz to, katolički je nauk također da su i političke zajednice, ali i pojedine narodne grupe u njima, također subjekti prava i obveza, te da se i njihovi međusobni odnosi i suživot moraju ravnati po ista četiri načela: istine, pravde, solidarnosti i slobode. To jest „isti moralni zakon, koji ravna odnose među pojedinim ljudskim bićima, ravna također odnose među političkim zajednicama“⁴. Naime, svaki dobro uređeni suživot temelji se na istini, ostvaruje se po pravdi, oživljava ga i održava ljubav i događa se u slobodi⁵. To je moralni red kojemu je pravi Bog objektivni temelj⁶.

4. Blažena Djevica Marija je Bogorodica! To je osnovna katolička vjerska istina o Gospu. Odnosno, ona je pod svojim srcem kroz devet mjeseci čuvala i nosila, te potom i rodila Boga i Čovjeka, Isusa Krista, našega Spasitelja. I baš u tomu, da je ona Majka Božja jest svo Gospino dostojanstvo i čast. U tomu je također izvor i početak svakoga oblika čašćenja, koje joj iskazuju Crkva kao zajednica vjere i svaki pojedini kršćanin ponaosob. I drugo, u tomu, da je Gospa darovala Spasitelja svakom čovjeku i cijelomu svijetu jest njezino izvršeno poslanje, što je razlog naše zahvalnosti i nadahnuc će svima da nastavimo Marijin primjer donošenja i darivanja Boga ljudima.

Od 1958. godine u ovom svetištu vojnici i drugi vjernici se okupljaju svake godine u mjesecu svibnju, da joj zahvale što je, svojom suradnjom s voljom Božjom, svijetu rodila Spasitelja, Kralja mira, Kneza mironosnoga. Vjeruju da je ona, baš zato što je majka Kralja mira, s pravom nazvana Kraljicom mira, te ju zato mole, da svojim zagovorom isprosi svakom čovjeku Božju milost obraćenja i duhovnoga mira, kao temelj i polaziste onoga društvenog.

Kao što je Isus živio u svijetu, ali nije bio od svijeta, odnosno nije se ponašao kako je svijet očekivao, tako je i njegova majka Marija živjela s ljudima, ali drukčije. To isto Isus, kako čitamo u Ivanovu evanđelju (Iv 17,11-19), očekuje od svojih sljedbenika, uključujući nas danas ovdje okupljene. Taj odlomak je dio Isusove molitve, koju je izgovorio neposredno prije negoli se zaputio „na drugu stranu potoka Cedrona“ gdje je bio Getsemanski „vrt u koji uđe Isus i njegovi učenici“ (Iv 18,1). To jest izrekao ju je, kao neku vrstu vlastite oporuke neposredno prije svoje smrti. Kao Isusovi potomci i naslijedovatelji, kršćani taj Isusov zavjet trebaju izvršiti, jer pošteni potomci izvršavaju posljednje želje onih koji su ih rodili.

Kršćani, dakle, žive s ljudima u svijetu i dijele njihove tjeskobe, radosti i napore, ali drukčije, jer bi pri tomu uvijek trebali biti svjedoci Isusove istine: da jesu u svijetu, ali da nisu od svijeta. Njihova je oznaka da žive u svijetu, ali njihova je zadaća da žive drukčije, to jest da posvećuju sebe i druge u Isusovoj istini. Zato Isus moli Boga Oca za njihovo posvećenje, da bi mogli izvršiti svoje poslanje: „Posveti ih u istini: tvoja je riječ istina. Kao što ti mene posla u svijet tako i ja poslal njih u svijet. I za njih posvećujem samog sebe da i oni budu posvećeni u istini“ (Iv 17,17-19).

Svjesni da smo poslani u svijet i svjesni svoje obveze, da živimo drukčije od svijeta, te svoga poslanja, koje se sastoje upravo u tomu da budemo svjedoci Isusove istine, na tu nakanu danas, zajedno s Kraljicom mira, ponavljamo molitvu anđela: „Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima miljenicima njegovim!“ (Lk 2,14). Po Kristu Gospodinu našemu. Amen!

4 *Pacem in terris*, 47.

5 Usp. *Pacem in terris*, 18.

6 Usp. *Pacem in terris*, 20.

Presveta Djevica pokazuje nam Isusa¹

*Draga subraćo u biskupstvu,
svećeništvu i đakonatu,
cijenjeni predstavnici građanskih vlasti,
draga braćo i sestre u Gospodinu,*

velika mi je radost sudjelovati u ovom obiteljskom slavlju, u kojemu se Zagrebačka nadbiskupija okuplja oko čašcenoga lika Majke Božje od Kamenitih vrata. Srdačno zahvaljujem pastiru ove Crkve, uzoritomu gospodinu kardinalu Josipu Bozaniću, s kojim me veže bratski odnos poštovanja i prijateljstva.

1. Vaše sudjelovanje očituje odanu pobožnost prema Presvetoj Djevici i pokazuje koliko je Bogorodica udomljena u vašim srcima. Danas se ova svetkovina podudara s Marijinim pohodnjem svetoj Elizabeti. U otajstvu toga susreta, vremešna rođakinja postavlja pitanje Djevici Mariji: "Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega?" I mi s njom govorimo: Otkuda nam? Da, mi usvajamo to pitanje, jer nas ovaj čašeni Marijin lik, stoljećima čuvan u Kamenitim vratima, podsjeća da Bogorodica nastavlja pohađati jednostavne i vjerne ljude poput Elizabete. I baš kao tada, dolazi i danas da bi hranila vjeru donoseći Isusa. Ona nas, naime, vodi k božanskom Djetetu koje je put, istina i život.

Dragi prijatelji, što bismo bili da smo udaljeni od Boga? Življenjem kao da Boga nema – a to je sekularizam – kakvo se to društvo gradi? Možda sretnije i solidarno? Zaciјelo ne izgleda tako! Narodi i nacije danas su zahvaćeni smrtonosnim individualizmom koji, u ime posvemašnje slobode, dijeli ljude jedne od drugih i svakoga osuđuje na tužnu osamljenost.

2. Krist je svjetlo naroda, a zatvarajući se Njemu gubimo hranu za dušu, gubimo dah, snagu za hod i hrabrost u protivštinama. To znači zamagliti cilj vječnosti; znači postajati zemaljskim latalicama, umjesto nebeskim hodočasnicima. Sve postaje sivo i teško, čak i najlepše i najveće stvarnosti. Maleni Isus što ga nosi i na kojega upućuje

1 Propovijed kardinala Angela Bagnasca na euharistijskom slavlju svetkovine Blažene Djevice Marije "Majke Božje od Kamenitih vrata", srijeda, 30. svibnja 2018.

velika Majka, svjetlo je svijeta, most koji otvara prostor Bogu, početak i svršetak, središte svijeta i povijesti. On je Kralj novoga svijeta i tajna radošti; On je Otkupitelj i Učitelj čovječnosti koji nas poznaje i voli; On je naš Sudac i jednoga dana – tako se nadamo – naša blažena vječnost. Nikada nećemo prestati govoriti o Njemu!

3. Draga braćo i sestre, ne možemo šutjeti ni o blaženome kardinalu Alojziju Stepincu, čiji se zemni ostaci časte u ovoj predivnoj katedrali. Ove godine slavimo 120. obljetnicu njegova rođenja i 20. obljetnicu njegove beatifikacije. Poznata je njegova duboka pobožnost prema Majci Božjoj, zbog koje je žarko preporučivao molitvu svete krunice, Evandželja moljenog s Marijom, kako osobno tako i u obiteljima. Znamo koliko se on povjeravao moćnom zagovoru Presvete Djevice kod Božjega Srca.

Možemo reći da blaženi Alojzije Stepinac, u određenom smislu, daje glas duši hrvatskog naroda. Njegov glas izražava duh Hrvatske, duh oblikovan njezinim jezikom, njezinom kulturom, njezinom predajom i njezinom poviješću. To bogatstvo nije ostalo samo u prošlosti, ono je prisutno i u sadašnjosti; nije mrtvo nego je plodonosno, sposobno nadahnuti zajednicu života koja ima lice i dušu. Ako je, dakle, ta baština vrijednota i vjere življena i prenošena s jednoga naraštaja na drugi, tada narod ima nešto lijepo i veliko, istinito i plemenito reći i ponuditi drugim narodima, kako bi hodili zajedno u znaku poštovanja i bratske blizine. Samo na duhovnim i etičkim temeljima moguće je osjetiti da se živi u pomirenom domu.

Draga braćo i sestre, ne zaboravimo svoje podrijetlo: zaboraviti znači umrijeti, ne znati tko smo i kamo idemo. Naši su korijeni Evandželje: ono je utkano u tijek povijesti i ljudskost čini plodonosnom, otvara je Bogu i bližnjemu, oblikuje osobnu i kolektivnu svijest, svijest obitelji i nacije.

4. Danas se čini da je Evandželje zastarjelo i prevladano. Čini se da je moderno i novo razmišljanje ono koje ne uključuje Boga; da je moderno i novo pouzdati se u same sebe, u svoja mišljenja i želje. Ali nije tako i to trebamo reći! Što više se

kularistička kultura uzima maha, to više pokazuje svoje neljudsko lice. Točno je da ona osvaja prostor, ali se udaljuje od srca. Zapravo, čovjekovo srce, bio on mlad ili vremešan, u dubini traži istinu i želi dobro te zna da samo Evangelje na to daje odgovor. Zbog toga jest samo Evangelje aktualno. Stoga se događa polagano buđenje savjesti, polagano ali neumoljivo, jer savjest može zadrijemati, ali ne može umrijeti. Zbog toga kršćanstvo nije prošlost nego novost: kršćanska zajednica treba rasti u vjeri, u molitvi, u katehezi,

u uzajamnoj dobrostivosti, u hrabrosti. Samo će tako biti znak novoga dana, znak nade za sve.

Presveta Djevica pokazuje nam Isusa, svjetlo bez zalaza: donosi ga na svijet snažnom nježnošću svoga majčinstva. Pouzdajmo se u nju i nastavimo biti hodočasnici Kamenitih vrata. Ona čuvaju Marijinu prisutnost za Crkvu zagrebačku, za grad Zagreb, za svekoliki narod koji je časti i zaziva kao "Kraljicu Hrvata". Amen!

Sveti Kvirin Sisački¹

Mudr 3,1-9; 2 Tim 2,8-13. 3,10-12; Mt 10,17-22;

*Draga braćo i sestre,
poštovani predstavnici Grada Siska
i Sisačko-moslavačke županije,
dragi braćo svećenici, redovnici
i redovnice,
poštovani i dragi biskupe Vlado
i dragi Oci biskupi!*

Isus unaprijed upozorava svoje učenike da će biti predavani vijećima, bičevani po sinagogama, da će ih poradi njega voditi pred upravitelje i kraljeve, da će ih mrziti zbog njegova imena. To je bila njegova proročka riječ kojom im je on najavio budućnost koja ih čeka. No, kad je sv. Matej pisao svoj evanđeoski tekst te su se Isusove riječi već ostvarile. One su bile iskustvo rađanja Crkve kojoj on piše. Isusovi su učenici već bili proganjeni, zatvarani, vođeni na sudove. I kad sv. Pavao piše iz zatvora svoje pismo mlađom biskupu Timoteju, kojega je postavio biskupom u Efezu, iz kojega smo čuli jedan odlomak u drugom čitanju, i Pavao i Timotej su već prije toga imali bogato iskustvo brojnih progona, batina i nevolja koje su podnijeli zbog propovijedanja evangelijskog vijesti. Pavao svjedoči Timoteju i hrabri ga za nova stradanja i mučeništvo. Piše mu: Ja jesam okovan, „ali riječ Božja nije okovana! Stoga sve podnosim radi izabranih, da i oni postignu spasenje (...) u Kristu Isusu. (...) Ti si pošao za mnom u poučavanju

nju (...) u progonstvima, u patnjama (...) Kakva li sam progonstva podnio! I iz svih me izbavio Gospodin! A i svi koji hoće živjeti pobožno u Kristu Isusu bit će proganjeni!“ Dakle, i Pavao, na temelju svoga osobnog iskustva, potvrđuje Isusovu riječ da svi kršćani kroz čitavu povijest trebaju voditi računa o mogućnosti progona.

Mučeništvo je bilo iskustvo i sv. Kvirina, biskupa ovoga grada u rimsko vrijeme, na prijelazu iz trećeg u četvrti stoljeće. Janjci bježe pred vukovima. Tako je i biskup Kvirin pokušao pobjeći i sakriti se za vrijeme Dioklecijanovih progona. No, namjesnik cara Dioklecijana Maksim, ga je uhvatio. Kvirin je odlučno odbio žrtvovanje poganskim bogovima i svjesno prihvatio mučeničku sudbinu. Izbatinan je bio bačen u zatvor, a onda osuđen na smrt i u današnjem Sombatelju u Mađarskoj, s mlinskim kamenom o vratu, na današnji dan, bio je bačen u rijeku Rabu. Umirući je ispovjedio svoje uvjerenje da tek sada do kraja ostvaruje svoju svećeničku službu kad – po uzoru na Isusa – samoga sebe prinosi za žrtvu. I tako je do zadnjega dana ostao uzoran svećenik i biskup te se potvrdio kao čovjek čvrstih kršćanskih uvjerenja i dosljedan svjedok duboke osobne vjere u Isusa Krista. Ono što je vjerovao dosljedno je živio, navještao i posvjedočio svojom mučeničkom smrću.

Draga braćo i sestre, zar ne, kako su i danas potrebljni i potrebni takvi ljudi u raskršćanjenoj Europi i u našem hrvatskom društvu?! Živimo u vremenu u kojem se, istina, od nas ovdje danas

1 Homilija msgr. Đure Hranića, nadbiskupa đakovačko-osječkog, u bazilici Sv. Kvirina, u Sisku, 4. lipnja 2018.

više ne traži mučeništvo u smislu prolijevanja krvi, no građani smo hrvatskog društva, koje se ponosi time što naprijed ide - sve više - kao da Boga nema te koje na različite načine negoduje i kontestira zbog prisutnosti kršćana u životu društva. Isus Krist i njegovo Evanđelje, evanđeoske vrednote koje su iznjedrile i oblikovale naš hrvatski narod, njegov identitet te europsku civilizaciju i kulturu ne samo da su postali nepotrebni u oblikovanju zakonskih rješenja i usmjerena za budućnost hrvatskog društva, nego ih se sve više i sve češće interpretira kao nešto natražno, reakcionarno i konzervativno, nepravijećeno - i zato opasno, te ih se žigoše kao pravu prijetnju sekularnoj državi. „Neće nam valjda Kaptol pisati zakone!“ Glas i kler Katoličke Crkve u Hrvatskoj treba, zato, uništiti ili ih barem ozbiljno kompromitirati, te tako marginalizirati i ušutkati i kršćansku poruku te evanđeoski glas u javnom društvenom životu.

Istodobno susrećemo tolike ljude i nas katolike te vjernike drugih kršćanskih konfesija bez ikakvih stavova. Gdje su i koliko imamo ljudi koji postojano stoje uz istinu, pravdu, dobrotu, poštenje, solidarnost, odgovornost, milosrđe, koji su veći od parcijalnih interesa, čitavim svojim bićem i srcem u službi isključivo općega dobra?! Toliki od nas slijedimo i činimo isključivo ono što je nama osobno lakše, jednostavnije i komotnije. Nismo ni vrući, ni hladni, nego jednostavno mlaki. Nismo ni za kakve napore u životu, no ipak nas život, različita pitanja, izazovi i nevolje zaskaču i od nas traže reakciju. Nismo ni za kakvo odricanje i žrtvu, a ipak u životu moramo donositi odluke. Svaka pak ozbiljna odluka u sebi uključuje spremnost nečega se odreći i uz nešto prionuti te tome ostati vjeran, ne pitajući za cijenu i za žrtvu. Bez ljudi s takvim čvrstim stavovima i uvjerenjima nema i ne može biti nikakvoga napretka ni na kojemu području života. Bez takvih osoba nema stabilnih brakova i čvrstih obitelji, nema čvrstih prijateljstava, nema konstruktivnih zajednica i građanskih udruga, nema ozbiljnih političkih stranaka niti nositelja gospodarskog i društvenog razvoja, sposobnih mijenjati društveno ozrače, vući naprijed i unaprjeđivati čitavo društvo. Žrtvovati sebe, svoj život, svoje vrijeme, svoju komotnost, svoje interes, dragovoljno darivati svoje znanje i sposobnosti i stavljati ih u službu općega dobra, velikodušno služiti i onima koji nam nikada neće moći uzvratiti, štoviše i onima koji iskoristavaju našu dobrotu - velik je čin hrabrosti i povjerenja u Boga i vjere u njegovu ljubav koja daje da njegovo sunca sja i zlima i dobrima i da njegova kiša pada i pravednicima i nepravednicima.

Draga braćo i sestre, sv. Kvirin je primjer kako vjera u uskrsnuće Isusa Krista i njezin odraz u svakodnevnom životu nas kršćane čine ljudima koji su spremni na samoprijegor i žrtvu. Vjera u Isusa Krista oslobađa za prihvatanje težeg i zahtjevnijeg puta kroz život. Ona postaje izvor slobode koja oslobađa od straha pred smrću i svakim ljudskim sudom koji može pogubiti tijelo, ali ne može uništiti dušu. Vjera u uskrsnuće Isusa Krista je izvor snage i ustrajnosti pred poteškoćama. Ona čovjeka čini sposobnim za nutarnju pribranost i mir i onda kad ga blate, progone i nepravedno optužuju. Ona je izvor snage za uspravno stajanje pred svakim poniženjem i trpljenjem pa i za dostojanstvo i nutarnji mir, čak i pri izricanju nepravednih optužbi. Ona je izvor snage za dostojanstvo i u životnim porazima.

Isusov učenik zato zbori nekim novim jezicima (Mk 16,17), unosi novu logiku u ovaj svijet, u sebi i oko sebe diže nemoćne i posustale te predstavlja zdravu spasenjsku alternativu u ovome svijetu. On se ne drži logike "kako ti meni, tako ja tebi i koliko ti meni toliko ja tebi", nego je uvjeren da se isplati ljubiti i onoga tko nikada neće uzvratiti, pa i onoga tko to po našem ljudskom судu nije zasluzio. On zna da je trpljenje uvijek i nužno sastavni dio kršćanskoga života, jer onaj kojemu ništa nije sveto, koji je u stanju sve pogaziti da bi ostvario sebične interese, u životu uvijek prolazi bolje i lakše od onoga tko je častan, pošten, principijelan i dobar, koji drži do određenih vrednota koje su mu svete i koje ne želi pogaziti. Onaj tko vjeruje u uskrsnuće Isusa Krista u poteškoćama ne plače; njegovi horizonti nikad nisu potpuno zatvoreni, nego prihvaćanjem realnosti i trpljenja izgoni zloduh defetizma, gorčine, srdžbe, zdvanjanja, samosažalijevanja i plakanja, proklinjanja te riganja protiv svega i svakoga. U trpljenju, križevima i poteškoćama on ostaje miran i vedra pogleda u budućnost. Jer zna da je raspeti i poniženi uskrsnuo i bio uzet na nebo te da zato poslijepakoga Velikoga petka mora svanuti uskrsno jutro; da će se na bolom iznakaženom licu kad-tad pojaviti osmjeh i suze radosnice; da će tama, laž i nepoštenje kad-tad biti raskrinkani te da posljednju riječ moraju imati pravičnost, istina, poštenje, dobrota i ljubav. Ondje gdje Krist raspeti i uskršli ima središnje mjesto, tamo više nema parcijalnih interesa, računice, pragmatike, kupovine, obveza, prebjega. Javna gradska, županijska i državna poduzeća prestaju biti plijen za kojega se bori i kojim se trguje u postizbornim koalicijama.

Mir koji dolazi od Boga preobražava ljudsko srce iznutra, snaži identitet i istodobno ga otvara za druge, drugačije i različite, te osposobljava za

promicanje i izgradnju zajedništva među ljudima. Mir koji od Boga dolazi je nenadmašiva vrijednost koja se ničim ne može nadomjestiti.

Vjernik se može naći u politici, gospodarstvu i u drugim područjima života kao janje usred čopora vukova. No, njegovi postupci uvijek pokazuju razlike između njega i mnoštva drugih ljudi. On ide bez plave koverte, bez trgovine glasovima i mandatima; bez metoda svojstvenih ljudima ovoga svijeta. Isusov učenik je svjestan da mu Isusovo poslanje ne pruža zemaljska osiguranja, vremenitu opskrbu, namirenje svih potrepština. On zna da nužno nailazi na protivnosti i na poteškoće. Štoviše, on zna da je često, pa čak i redovito u manjini. Svjestan je da su svijet, naše hrvatsko društvo, grad Sisak i drugi gradovi ne-pregledna polja rada.

Sv. Kvirin nam svjedoči da je put stradanja i ponjenja, put slabog i krhkog čovjeka, ono što je u našim ljudskim očima poraz i neuspjeh, nasuprot našem običnom ljudskom sudu, u stvari najviši oblik očitovanja snage. Onaj koji ne proklinje i ne vraća jednakom mjerom, koji dopušta da se na njega sruči zlo, ali dalje ne nastavlja spiralu zla, i koji je sposoban prihvatići da u očima ljudi ostane predstavljen kao slab te ponižen, onaj koji je spremjan biti mučenik, je u stvari moralni pobjednik.

Mučenik je svjedok Božje ljestvice vrednota u kojoj su prihvatanje trpljenja, patnje i smrti, prihvaciени u vjeri i ljubavi, siguran put prema pobjedi istine te put u puninu života u zajedništvu s Bogom.

I kao što je od početka Isus svojim stavovima hrabrio povorke tolikih starozavjetnih pravednika i kršćanskih mučenika, koji su postojanošću u vjeri i praštanjem mučiteljima, osigurali sebi život vječni, a Crkvi uvijek iznova novu životnost, mladost i snagu, tako on to čini i danas. Govoreći svojim apostolima nekad, a nama danas, on u nama želi pronaći iskru vjere i u nama zapaliti svetu vatu ljubavi i odgovornosti pred Bogom i pred poviješću, kao što je bila zapaljena u sv. Kvirinu i u kršćanima njegova vremena. Dok govoriti o mnogim nevoljama kroz koje nam je proći, u stvari nas ohrabruje: "Kad vas predaju, ne budite zabrinuti kako ili što ćete govoriti. Dat će vam se u onaj čas što ćete govoriti. Ta ne govorite to vi, nego Duh Oca vašega govoriti u vama!"

Draga braćo i sestre, budimo svjesni da je puno lakše biti hrabar, nego postojan. Malo je hrabrih, ali je još manje postojanih osoba. Kad si hrabar, naiđeš na poteškoću, podneseš ju i ideš dalje. A postojanost zahtijeva dugotrajnost u dobroti, u dobrom odlukama i dobrom djelima, dugi niz godina - do kraja života. Tako se od nas kršćana zahtijeva postojanost u vjeri, nadi i ljubavi jer su to stvarnosti koje su trajno ugrožene u ovom smrtnom životu. Dakle, postojanost se ne suprotstavlja poteškoćama izvana, nego iznutra.

Svima nama želim hrabrost svakodnevnog obraćenja i postojanost u tom nastojanju. Amen.

ODREDBE VOJNOG ORDINARIJATA

KLASA: 130-01/18-01/01

URBROJ: 512-07-18-5

Zagreb, 13. ožujka 2018.

VOJNIM I POLICIJSKIM KAPELANIMA - svima -

PREDMET: Proljetni susret svećenika Vojnog ordinarijata u RH
- poziv, dostavlja se

Obavještavam Vas da će se redoviti proljetni susret svećenika Vojnog ordinarijata u RH održati od 3. do 6. travnja 2018. godine u Policijskom odmaralištu „Valbandon“ kraj Pule. Očekujem obvezatno sudjelovanje svih vojnih i policijskih kapelana.

Predavači na susretu bit će dr. Mario Tomljanović, don Mario Gerić i msgr. Jure Bogdan. U sklopu susreta posjetit ćemo Kopar. Stoga je potrebno ponijeti i važeći osobni dokument zbog prelaska granice. Program susreta nalazi se u prilogu dopisa, kao i obrazac za prijavu kojeg je potrebno ispuniti i poslati faksom u Vojni ordinarijat (do 23. ožujka 2018.).

Kapelane molim da ponesu časoslov, albu i štolu bijele boje, i da budu bez *tuta i kuta*, u pristojnom građanskom odijelu, prepoznatljivi da su svećenici.

U slučaju spriječenosti pismeno izvijestiti biskupa o razlozima nemogućnosti sudjelovanja.
U nadi susreta, želeći Vam sretan Uskrs, srdačno Vas pozdravljam.

JB/RS

Prilog:

- Program susreta
- Obrazac za prijavu

Uz pozdrav,

✠ Msgr. Jure Bogdan
vojni ordinarij u RH

Dostaviti:

- naslovu, svima
- pismohrana, ovdje

KLASA: 032-08/18-01/01
URBROJ: 512-07-18-48
Zagreb, 18. travnja 2018.

**POVJERENSTVO ZA ORGANIZACIJU I PROVEDBU
HODOČAŠĆA U LOURDES 2018.**

PREDMET: 26. hodočašće hrvatske vojske, policije i branitelja u Lourdes,
sastanak svećenika - voditelja
- poziv, dostavlja se

Obavještavamo Vas da će se u utorak 8. svibnja 2018. godine u 10,00 sati u Vojnom ordinarijatu u Zagrebu, Ksaverska cesta 12, održati sastanak Povjerenstva za pripremu i provedbu 26. hodočašća Hrvatske vojske, policije i branitelja u Lourdes (FR) sa svećenicima Vojnog ordinarijata – voditeljima autobusa i grupa.

Pozivamo Vas da se odazovete i sudjelujete na navedenom sastanku kako bismo zajednički uspješno proveli 26. hrvatsko vojno, policijsko i braniteljsko hodočašće u Lourdes.

MM/R

S poštovanjem,

don Marko Medo
don Marko Medo
generalni vikar

Dostaviti faksom:

1. fra Frano Musić OFM	17. don Martin Jadreško
2. don Damir Vrabec	18. don Marin Drago Kozić
3. don Ilija Jakovljević	19. o. Drago Majić DI
4. Dragan Logarušić	20. don Milenko Majić
5. ntp Vladimir Krpan	21. don Vladislav Mandura
6. bjn Petar Klarić	22. don Ante Mihaljević
7. Marija Vukovojac	23. don Antonio Mikulić
8. Mario Dokmanić	24. don Pavao Mokri
9. Luka Norac Kevo	25. o. Zrinko Nikolić SMM
10. fra Božo Ančić OFM	26. don Branimir Projić
11. don Davorin Andić	27. don Željko Savić
12. o. Zdravko Barić SMM	28. don Vjekoslav Vidač
13. don Ivan Blaževac	29. fra Mato Vincetić OFM
14. don Ivo Boric	30. don Željko Volarić
15. o. Viktor Grbeša OCD	31. bjn Srećko Žmalec
16. don Ivica Horvat	32. Pismohrana, ovdje

KLASA: 130-01/18-01/01
URBROJ: 512-07-18-9
Zagreb, 10. svibnja 2018.

**DJELATNICI VOJNOG ORDINARIJATA U RH
SAMOSTALNA SLUŽBA MUP-a ZA SURADNU
S VO SAMOSTALNI ODJEL MORH-a ZA
POTPORU VO
POMOĆNICI VOJNIH I POLICIJSKIH KAPELANA**
- svima -

PREDMET: Proljetni susret djelatnika Vojnog ordinarijata
- obavijest, daje se

Obaviještavamo Vas da će se redoviti proljetni susret djelatnika Vojnog ordinarijata u RH održati od utorka 12. lipnja do petka 15. lipnja 2018. godine u Policijskom odmaralištu „Valbandon“, u Valbandonu kraj Pule.

Voditelji susreta bit će generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral u MUP-u fra Frano Musić i policijski kapelan u PU istarskoj don Ilija Jakovljavić. Tema susreta je “Odgovornost i savjesnost u provedbi dušobrižništva”.

Za djelatnike koji putuju autobusom iz Zagreba okupljanje je u utorak u 12.00 sati u Vojnom ordinarijatu, potom zajednički ručak, a polazak je predviđen za 13.00 sati. U Valbandon svi trebaju stići do 18.00 sati, za kada je predviđen početak susreta.

Sudjelovanje na susretu je obavezno i bez ozbiljnog razloga ne treba izostati (o razlozima je potrebno pisanim putem izvjestiti Vojni ordinarijat). Formular prijave koji se nalazi u privitku dopisa potrebno je ispuniti i dostaviti telefaksom u Vojni ordinarijat (najkasnije do petka 25. svibnja).

MM/RS

Prilog: Formular za prijavu

S poštovanjem,

don Marko Medo
don Marko Medo
generalni vikar

Dostaviti:
1. Naslovu
2. Pismohrana, ovdje

KLASA: 610-01/18-01/01
URBROJ: 512-07-18-25
Zagreb, 14. svibnja 2018.

VOJNIM I POLICIJSKIM KAPELANIMA
- svima -

PREDMET: Sv. Misa povodom Dana Hrvatske vojske i Hrvatske
kopnene vojske
- poziv, dostavlja se

Poštovani,

Povodom obilježavanja Dana Hrvatske vojske i Dana Hrvatske kopnene vojske Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj organizira misno slavlje u zavjetnoj crkvi Sveta Mati Slobode na Jarunu u Zagrebu, u nedjelju 27. svibnja 2018. godine, s početkom u 11.00 sati. Stoga Vas pozivamo da sudjelujete u Euharistijskom slavlju.

Molimo Vas da u Vojni ordinarijat pisanim putem (telefaksom) dostavite ispunjeni formular i potvrdite svoje sudjelovanje. Potrebno je ponijeti svoju albu.

Pozivamo Vas također, da povodom obilježavanja Dana Hrvatske vojske i Dana Hrvatske kopnene vojske, u dogovoru sa svojim zapovjednicima i načelnicima uprava, organizirate i slavite u svojim vojnim i policijskim kapelanicama Svetu Misu za Domovinu i za stradale u domovinskom ratu.

Uz iskreni bratski pozdrav i poštovanje.

JB/GM

+ Jure Bogdan
✠ Msgr. Jure Bogdan
vojni ordinarij

Prilog: Obrazac prijave

Dostaviti:
1. Naslovu
2. Pismohrana, ovdje

KLASA: 032-08/18-01/01
URBROJ: 512-07-18-61
Zagreb, 29. svibnja 2018.

**ODBOR ZA PROVEDBU 26. HODOČAŠĆA
HRVATSKE VOJSKE, POLICIJE I BRANITELJA
U LOURDES 2018.**

PREDMET: Raščlamba 26. hodočašća Hrvatske vojske, policije i branitelja
u Lourdes
- poziv, dostavlja se

Pozivamo Zapovjednika 26. hodočašća Hrvatske vojske, policije i branitelja u Lourdes, vojne i policijske kapelane koji su sudjelovali u provedbi hodočašća, članove Povjerenstva Vojnog ordinarijata za pripremu i provedbu hodočašća i predstavnike ministarstava uključenih u hodočašće, da sudjeluju na raščlambi koja će se održati u **četvrtak 7. lipnja 2018.** godine u sjedištu Vojnog ordinarijata, Ksaverska cesta 12, Zagreb, s početkom u 10,00 sati.

Oni koji nisu u mogućnosti sudjelovati na raščlambi neka pošalju svoj pisani osvrt na hodočašće.

S poštovanjem,

don Marko Medo

don Marko Medo
generalni vikar

Dostaviti faksom:

1. general bojnik Siniša Jurković, zapovjednik 26. hodočašća
2. MUP - zamjenik zapovjednika g. Ivan Merćep
3. MORH - Glavni tajnik ministarstva g. Petar Barać
4. fra Frano Musić, biskupski vikar za pastoral u MUP-u
5. MUP - Samostalna služba za suradnju s Vojnim ordinarijatom
6. MUP - Služba za protokol - predstavnik
7. MORH - Samostalni odjel za potporu Vojnom ordinarijatu
8. MORH - Samostalni odjel za protokol, predstavnik
9. GSOS RH - Kabinet Načelnika - predstavnik
10. Min. hrv. branitelja - Uprava za hrvatske branitelje - predstavnik

11. Min. pravosuđa - Uprava za zatvorski sustav - g. Damir Žeželj
12. Min. financija - Carinska uprava, Središnji ured - predstavnik
13. DUZS - predstavnik
14. GSOS RH - ZOS - pk Žarko Andabaka
15. GSOS RH - SUO - brg Božo Poljak - predstavnik pk B. Hamer
16. GSOS RH - ZzP - predstavnik
17. GSOS RH - ZzP - Orkestar OS - predstavnik
18. GSOS RH - ZzP - Orkestar OS - Klapa „Sv. Juraj“ HRM - predstavnik
19. GSOS RH - Pukovnija Vojne policije - predstavnik
20. HVU „Dr. F. Tuđman“ - Dekanat, pk Mira Žutić
21. MORH - M3 - Služba za potporu - predstavnik
22. Savez povijesnih postrojbi HV - predstavnik
23. Hrvatska vatrogasna zajednica - predstavnik

24. don Vladislav Mandura
25. o. Zdravko Barić
26. don Ilija Jakovljević
27. don Ivica Horvat
28. don Ivan Blaževac
29. o. Viktor Grbeša
30. don Martin Jadreško
31. don Marin Drago Kozić
32. don Milenko Majić
33. o. Dragan Majić
34. don Antonio Mikulić
35. don Pavao Mokri
36. don Branimir Projić
37. vlč. Željko Savić
38. vlč. Vjekoslav Vidaček
39. fra Mato Vincetić
40. vlč. Željko Volarić
41. preč. Damir Vrabec
42. bjn Srećko Žmalem
43. stn Dražen Čulig
44. prč Marijan Puljiz
45. stn Antun Mandić
46. sžn Borislav Lapenda
47. ntþ Darko Boban
48. prč Mato Kulaš
49. nnr Daniel Radinović
50. ds Darijo Rajčić
51. voj Lorenc Tomkić
52. Pismohrana, ovdje

KLASA: 130-01/18-01/01
URBROJ: 512-07-18-12
Zagreb, 30. svibnja 2018.

VOJNIM KAPELANIMA
- svima -

PREDMET: Susret ministra obrane RH s vojnim kapelanim
- poziv, dostavlja se

Draga braćo svećenici, vojni kapelani,

Sukladno dogovoru s potpredsjednikom Vlade RH i ministrom obrane g. Damijom Krstičevićem te njegovom zamolbom da se upriliči susret s vojnim kapelanim obavještavamo Vas da će radni susret biti održan u ponedjeljak 11. lipnja 2018. godine u 10.00 sati u zgradi Vojnog ordinarijata u Zagrebu.

Pozivam Vas da sudjelujete na navedenom susretu. Nakon radnog dijela susreta pozvani ste i na ručak.

Eventualnu spriječenost javite nam pisanim putem do petka 8. lipnja 2018., na telefaks 01/4670-662.

Radujem se Vašem dolasku.

JB/RS

+ *Jure Bogdan*

✠ Msgr. Jure Bogdan
vojni ordinarij u RH

Dostaviti:
1. Naslovu
2. Pismohrana, ovdje

DEKRETI I IMENOVANJA

Dekreti i imenovanja

Gđa. Branka Šandro imenovana je na temelju suglasnosti vojnog ordinarija na radno mjesto viši stručni savjetnik za organizaciju u MORH – Samostalni odjel za potporu Vojnom ordinarijatu (KLASA: 805-03/18-07/01, URBROJ: 512-07-18-13, od 6. ožujka 2018.)

g. Nenad Veriga imenovan je na temelju suglasnosti vojnog ordinarija na radno mjesto stručni referent u MORH – Samostalni odjel za potporu Vojnom ordinarijatu (KLASA: 070-06/18-01/01, URBROJ: 512-07-18-2, od 8. veljače 2018.)

prof. dr. sc. o. Jakov Mamić, OCD razriješen je službe generalnog vikara Vojnog ordinarijata u RH i odlazi u mirovinu (KLASA: 805-03/18-07/01, URBROJ: 512-07-18-17, od 26. ožujka 2018.).

Don Marko Medo razriješen je službe biskupskog vikara za pastoral i imenovan za generalnog vikara Vojnog ordinarijata u RH i moderatora kurije (KLASA: 805-03/17-08/01, URBROJ: 512-07-18-18, od 27. ožujka 2018.).

Gđa. Marta Tomić imenovana je na radno mjesto savjetnika za međunarodnu suradnju u Uredu kurije Vojnog ordinarijata u RH (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-18-19, od 27. ožujka 2018.).

Don Željko Savić imenovan je vojnim kapelanom za 2. HRVCON eFPBG-USA u Republici Poljskoj (KLASA: 805-03/18-07/01, URBROJ: 512-07-18-23, od 30. svibnja 2018.).

O. Viktor Grbeša OCD imenovan je za v.d. kapelana Vojne kapelaniće „Sv. Ivan od Križa“ za vrijeme trajanja misije 2. HRVCON eFPBG-USA u Republici Poljskoj na koju je poslan vojni kapelan don Željko Savić (KLASA: 805-03/18-07/01, URBROJ: 512-07-18-24, od 8. lipnja 2018.)

IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI

Duhovne vježbe u Valbandonu

Duhovne vježbe za vjernike Vojnih kapelacija "Sv. Petar i Pavao" i "Sv. Ivan od Križa" te Policijskih kapelacija "Sv. Josip", "Sv. Mihael Arkanđeo" i "Sv. Vid", održane su od 6. do 9. ožujka 2018. u Uslužnoj jedinici Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske u Valbandonu kod Pule. Voditelj duhovnih vježbi bio je vojni kapelan, p. Mirko Vukoja.

Djelatnici Hrvatske vojske na putu prema odredištu svratili su u Krašić, gdje su povodom 120. obljetnice rođenja blaženog kardinala Alojzija Stepinca posjetili župnu crkvu Presvetog Trojstva i Spomen dom u kojem je blaženik bio zaštočen od 1951. godine do svoje smrti 10. veljače 1960. Nakon Krašića posjetili su Pribić, rodno mjesto sluge Božjega kardinala Franje Kuharića i marijansko svetište. U grkokatoličkoj crkvi Blagovijesti župnik vlč. Nenad Krajačić, upoznao je djelatnike s poviješću ovoga svetišta i poviješću grkokatoličke Crkve na ovim prostorima. Dolaskom u Valbandon započela su uvodna razmatranja p. Mirka Vukoje na temu "Teologija svete mise". Idućeg dana nastavili smo s promi-

šljanjem i zajedno smo slavili svetu misu u crkvi istarskog mučenika blaženog Miroslava Bulešića, koja se nalazi unutar smještajnog kompleksa. U četvrtak je većina sudionika iskoristila priliku za sakrament ispovijedi. Uz p. Mirka Vukoju, isposljedao je i vlč. Pavao Mokri, policijski kapelan u Policijskoj upravi primorsko-goranskoj. U popodnevnim satima sudionici duhovnih vježbi u Poreču posjetili su katedralu Uznesenja Marijine, Eufrazijevu baziliku iz VI. stoljeća, jedan od najljepših sačuvanih spomenika rane bizantske umjetnosti na Sredozemlju. Nakon slavlja svete mise razgledali su krstionicu i zvonik, Maurov oratorij te biskupski dvor u kojem je smještena sakralna zbirka Porečke i Pulsko-biskupije.

Križnim putem na Fortici na Trsatu i svetom misom u crkvi Gospe Trsatske, jednom od najstarijih marijanskih svetišta, završene su duhovne vježbe. Djelatnici Ministarstva unutarnjih poslova i Hrvatske vojske vratili su se svojim domovima duhovno okrijepljeni i izmireni s Bogom, sa sobom i s bližnjima, spremni za nove poslovne uspjehe. ■

Križni put Hrvatske vojske i policije na zagrebačkom Ksaveru

U nedjelju 11. ožujka 2018. godine na zagrebačkom Ksaveru održan je već tradicionalni Križni put za Hrvatsku vojsku, policiju, branitelje i vatrogasce na četvrtu Korizmenu nedjelju u organizaciji Vojnog ordinarijata. Ova pobožnost posebno je naglašena u vrijeme Korizme i lijepa je molitvena priprava za najveći kršćanski blagdan Uskrs. Ove godine Križni put predvodio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, uz pratnju vojnih i policijskih kapelana, đakona i bogoslova VO. Sudjelovali su i zaposlenici VO koji su koordinirali svečanom procesijom i Križnim putem.

U svečanom postroju ispred zgrade Vojnog ordinarijata okupili su se pripadnici Počasno-zашtitne bojne, polaznici Policijske akademije „Josip Jović“, kadeti Časničke škole „Andrija Matijaš Pauk“ Hrvatskog vojnog učilišta „Dr. Franjo Tuđman“ i vatrogasci. Potom su se dostojanstveno uputili prema Ksaverskoj kalvariji i kroz barokni perivoj ispred župne crkve Sv. Franje Ksaverskog izmolili ovu pobožnost. Prigodne tekstove meditacije kod četrnaest postaja čitali su polaznici Policijske akademije i kadeti Časničke škole vojnog učilišta. Uvodne molitve i molitve na početku i kraju je predmolio vojni ordinarij, a molitve su izgovarali vojni i policijski kapelani. Za molitvu je ove godine izabran „Križni put oca i majke“ koji je priredila Splitsko-makarska nadbiskupija, u povodu trećeg nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati 15. i 16. rujna 2018. godine u Solinu.

U pobožnosti Križnog puta su sudjelovali i provincijal franjevaca trećoredaca glagoljaš svetog Jeronima i fra Ivo Martinović TOR, provinčijski vikar, gvardijan i župnik župe sv. Franje Ksaverskogfra Ivan Paponja TOR. U molitvi su bili sjedinjeni i aktivni policajci, pripadnici OS RH, branitelji, vatrogasci, njihove obitelji i brojni drugi vjernici, među kojima je bio i potpredsjednik vlade i ministar obrane RH gospodin Damir Krstičević. Kalvarija na Ksaveru vrijedno je djelo baroka prve polovine 18. stoljeća. Pošto je na svakoj postaji Križnog puta uklesan tekst jednog od ključnih događaja iz hrvatske povijesti zovu ga i Hrvatskim križnim putem. Nakon četrnaeste postaje puta Križa prigodnu homiliju izgovorio je biskup msgr. Bogdan, koji je između ostalog rekao:

Da smo mi koji smo se danas okupili na ovom Križnom putu „u svojim mislima i osjećajima slijedili Isusa na njegovome križnome putu, na Veliki petak u Jeruzalemu“. Kako smo se okupili iz različitih područja naše domovine, različitih profesija, uzrasta, vjernici, a i oni koji se kolebaju u svojoj vjeri. Uspinjući se s Isusom na Golgotu nosimo sve svoje poteškoće, kao i poteškoće onih drugih. Nekima pomažemo nositi njihove križeve na njihovim križnim putovima kao što su i Isusu pomagali. Suobličujemo se s tim osobama koji su sudjelovali u Isusovu križnom putu, a i često prepoznajemo sebe u nekim situacijama noseći životne križeve.

Biskup je dalje pozvao okupljene vjernike da podignu pogled prema raspelu i razmišljaju o Isusu raspetome i umrlome za nas i cijelo čovječanstvo, te da se povučemo u sebe i tišinu svoga srca. Neki misle da je Isusova smrt na križu uzaludna i promašaj, čak i vjernici znaju pomisliti promatrajući poteškoće u svijetu i gledajući patnje nevinih zapitati se zašto Bog šuti i u nekim stvarima nešto ne poduzme. Neki zbog toga i napuštaju Crkvu. Isus je prošao tamu, patnju, smrt, grob i prošao svoju dionicu u otkupu čovječanstva. Isus se potpuno predao Ocu i sve ovo svjesno prošao za naše spasenje kao Jaganjac Božji koji oduzima grijehе svijeta.

U Isusu kao pravom čovjeku i Bogu prepoznajemo svoju ljudskost i svoje patnje, te samo s njim možemo pobijediti zlo, grijeh i smrt. Nakon ovog puta križa vraćamo se svojim obiteljima i domovima sa sviješću kako nas Bog ljubi žećeći nam dobro. To je pokazao umirući za nas na križu. I ništa nas ne može rastaviti od ljubavi Kristove usprkos našoj grešnosti i udaljenosti od njega. Biskup je svoju homiliju zaključio riječima: „Bog ne mjeri svoju ljubav prema nama prema našim zaslugama, dobrim djelima, ili našoj vjeri. On je naprsto ljubav i on nas sve ljubi.“ Te je msgr. Bogdan prisutne pozvao da se vrate svojim domovima idući ususret proslavi Uskrsa s vjerom i znanjem kako je Bog ljubav i da nas ljubi. Po završetku ove pobožnosti i biskupove homilije riječi zahvale biskupu i svima okupljenim vjernicima uputio je župnik fra Ivan Paponja TOR. ■

Biskup Jezerinac predvodio misu u povodu Papina dana

U povodu Papina dana, u utorak 13. ožujka, euharistijsko slavlje u zagrebačkoj prvostolnici predvodio je umirovljeni vojni biskup Juraj Jezerinac. U koncelebraciji bilo je više svećenika, među kojima i tajnik Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj mons. Janusz Stanislaw Blachowiak, te rektor Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa preč. mr. Andelko Košćak. Na misi je sudjelovao velik broj članova Križarske organizacije. Uvodeći u slavlje, biskup Jezerinac podsjetio je kako je veliki štovatelj i zaljubljenik pape bio blaženik i utemeljitelj Križarske organizacije, dr. Ivan Merz, koji je 1925. godine inicirao proslavu Papina dana.

Gotovo da i nema susreta, bilo pojedinačnog ili zajedničkog, posebno službenog, a da se papa Franjo ne preporučuje u molitve. To i mi danas rado činimo. Molimo za papu Franju da ga Duh Sveti nadahne i jača u upravljanju kormilom lade, naše Crkve, rekao je biskup Jezerinac. U homiliji podsjetio je na vrijeme u kojem je Merz predložio slavljenje Papina dana. „Bilo je to vrijeme jakih intelektualnih napada na Crkvu s teškim političkim posljedicama. Merz je shvatio kako je važno spominjati se nekih događaja, posebno s područja vjere i vjerskih istina, koje su od velike važnosti za život Crkve i vjernika. To također vrijeđi i za Papin dan, kada razmišljamo o poslanju i o ulozi Kristova nasljednika ovdje na zemlji”.

Nadalje je posvijestio kako papa Franjo rado upotrebljava riječ „sjećanje”, i time nam poručuje da se ne zaboravljuju događaji koji su veoma važni u osobnom životu, a posebno u povijesti Crkve, koji su je obilježili, bilo u njezinoj patnji, bilo u radosnim trenucima vjerničkog života. „Sjećanje” o kojem govori papa Franjo, odnosi se također i na događaj koji sigurno ne možemo mimoći, kojega kao vjernici ne možemo na današnji dan ne spomenuti, a to je upravo događaj izbora prvoga pape Petra. Ovo nas ‘sjećanje’ vraća na naše sigurne temelje i sigurnost u Onoga u koga smo povjerivali. To nam sjećanje daje povjerenje u Isusovu Riječ, koja se čita i meditira te naviješta prigodom svake mise, uvjereni da to nije ljudska već božanska riječ. Isus je upravo svojom riječju uspostavio službu papinskog služenja, rekavši Petru: ‘Ti si Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju’. No, podsjetio je, kako Isus nije postavio mudre i silno pametne ljude,

nego siromašnog ribara Šimuna. „Šimun, kome je Isus dao ime Petar, nije završio nikakve škole, osim što je naučio bacati mreže za lov ribe. Isus je izabrao ovakvoga Petra kako bi pokazao da snaga Crkve ne ovisi o čovjeku, da Crkva nije ljudska nego božanska ustanova; da će ona vječno trajati, da ju nitko ne može uništiti, unatoč svih pritisaka i progona, pa i vlastite slabosti. Konstanta Crkve kroz povijest upravo je njezina izloženost navalama zla i njegovoj razornoj moći. Ono nekada i prodre u Crkvu i tako ju razara iznutra, a sigurno je ovo: ne može nadvladati Crkvu, jer je sazidana na Petru, utemeljena je na toj Stijeni. To je pokazala i dvijetisućljetna povijest”.

Govoreći o vjernosti Crkvi i odanosti papi, biskup Jezerinac je kao primjer stavio blaženog kardinala Alojzija Stepinca, koji je imao hrabrosti oduprijeti se bivšoj ateističko-komunističkoj vlasti i to uz cijenu života, da sačuva jedinstvo Crkve. „Ljudi Crkve imaju dužnost propitivati sebe i druge o prikladnosti izričaj vjere i nauka Crkve, ali ono što ne smije biti dovedeno u pitanje je odnos povjerenje, poštivanja ljubavi prema Crkvi i Petrovu nasljedniku. To je velika istina blaženog Alojzija Stepinca. Dok je istina o njemu bila okovana i mržnjom zamračena, mržnja i laž nisu mogle uništiti to svjetlo, jer je preveliko da bi ga tama mogla prekriti”.

Govoreći pak o papi u miru Benediktu XVI. i papi Franji, biskup je naglasio kako je za razliku od pape Benedikta XVI. koji je svojim knjigama, posebno o Isusu Kristu i svojim naviještanjem Evandželja, ušao u dubinu vjere, papa Franjo želi predstaviti Krista na jedan jednostavan, a opet privlačan način. „On želi prikazati Crkvu kao majku koja vodi brigu o svakom djetetu. Zbog te jednostavnosti osvaja sve više ljudi, ne samo katolike, kršćane, nego i ljude drugih vjera i nevjernike” rekao je, te nastavio „s obzirom na njih dvojicu, nameće mi se slika Pavla i Petra: Pavao, tumač istina vjere, Petar svjedok Isusove jednostavnosti. Obadvojica pak zaljubljeni u Gospodina Isusa, tako da će i život položiti za Njega”. Sigurno je da je govor pape Franje, govor za današnjeg čovjeka i to snagom Evandželja. Isus traži autentičnost. Isus traži ljude ljubavi i oprosta. Isus traži one koji će se zauzimati za druge, umjesto da ih osuđuju. Kao što papa Franjo

toplo govori o Crkvi, on također toplo govori o majci Božjoj. Ona je 'mama koja skrbi za Crkvu, koja nosi Isusa, najveću našu radost, koja nas uvijek vodi k Njemu. Njoj redovito upravljamo svoju molitvu'. Eto, to je papa Franjo. Iako nam se poneki puta čini, a neki to pretvaraju u krivovjerje, da su mu potezi i riječi neuobičajene, on to čini iz ljubavi prema Isusu Kristu. On jednostavno osvaja svijet, rekao je propovjednik, te upozorio kako ponekad imamo dojam da se papu Franju želi suprotstaviti našoj Crkvi, posebno biskupima. Tome nećemo nasjeti jer odviše volimo Papu i Crkvu, te to potkrijepio riječima kardinala Stepinca:

„Ostanite dakle pod svaku cijenu, pa ako treba i uz cijenu života, vjerni Kristovoj Crkvi, koja ima na čelu Petra, Papu za poglavara”.

Pozivajući vjernike da mole za papu Franju, da ga dobri Bog obdari snagom da i dalje sretno upravlja lađom, Kristovom Crkvom, i vodi vje-

rnike prema konačnoj destinaciji, prema kojoj svi mi putujemo, na kraju homilije biskup Jezerinac sažeо je Papin lik i pothvate pape: „Prihvaća i naviješta evanđelje kao istinsku radost, slobodu i spasenje čovjeka. Isus je za papu Franju Sin Božji koji danas spašava, ozdravlja, prašta i ljubi. Njegova slika čovjeka je utemeljena u čovjeku-sinu Božjem, slici Boga u kojeg vjerujemo. Zato papa Franjo ne trpi bilo kakvu diskriminaciju glede čovjeka: osuđuje zlo, ali spašava čovjeka. Svoje poslanje živi kao jedan od najjednostavnijih ljudi našega vremena: nije obuzet ni izgledom ni ugledom. Slobodan je u sebi, jer kroči stazom Učitelja. Njegov odnos prema povijesti, je odnos traženja istine i svjetla, ali nije podložan pritisku medija, koji uglavnom kolebaju slabe.

Sigurni smo da će u tom svjetlu zabiljati i naš blaženi kardinal Stepinac, čije lice već previše blate oni koji su protiv povijesne istine. Budimo strpljivi i radujmo se u Gospodinu”. (IKA) ■

Uvođenje u službu don Martina Jadreška

Svetim misnim slavlјem 13. ožujka 2018., u crkvi Sv. Ivana u Zadru, uveden je u službu don Martin Jadreško, kapelan kapelaniјe Sv. Filipa i Jakova Zadarske policijske uprave. Dekret o njegovom imenovanju pročitao je kapelan Policijske uprave splitsko-dalmatinske Žarko Relota, a svetu misu predvodio je fra Frane Musić OFM, biskupski vikar. Svečanosti su prisustvovali voditelj službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom Mario Dokmanić, načelnik Policijske uprave zadarske Anton Dražina sa suradnicima, kapelan Polici-

jske uprave šibensko-kninske, pomoćnik kapelana (Policijska akademija) Luka Norac Kevo, kao i brojni policijski djelatnici i ostali vjernici.

U prigodnom obraćanju don Martin Jadreško zahvalio je na ukazanom povjerenju i obećao kako će sva svoja znanja i vještine, kao svećenik, čovjek i kolega staviti na raspolaganje svima kojima to bude potrebno. Naglasio je težinu, odgovornost i čast policijskog posla te istaknuo da će od sada svi policajci ove kapelaniјe, kao i članovi njihovih obitelji biti u njegovim mislima i molitvama. ■

Predavanja na preduputnoj obuci

Za pripadnike bojne veze Hrvatske kopnene vojske (HRV DCM F – Deployable Communication and Information Systems Module), satnije Razmjestivog komunikacijskog modula (RKM) u srijedu, 14. ožujka 2018. održana su predavanja u sklopu preduputne obuke odlaska u međunarodnu misiju potpore miru Odlučna potpora u Afganistanu (Resolute Support in Afghanistan) i Potpora u Turskoj (Support to Turkey).

Predavanja su održana u vojarni "Pukovnik Marko Živković" na Plesu, u objektu za smještaj hrvatske sastavnice NATO grupe za komunika-

cijsko-informacijske sustave (NCISG – NATO Communication and Information Systems Group). Predavanje na temu "Religija i mir na biblijskoj osnovi" održao je vojni kapelan Zapovjedništva ZOD "FKF" MB "Sokolovi" i "Pume", vlč. Ante Mihaljević.

Temu pod naslovom "Multikulturalnost" obudio je vojni kapelan Zapovjedništva HKoV-a i Inžinjerijske pukovnije, don Vladislav Mandura. Djelatnicima je o dušobrižništvu u mirovnoj misiji i o duhovnosti u stresnim situacijama govorio biskupijski vikar za pastoral i vojni kapelan u MORH-u i GS OS RH, don Marko Medo. ■

Duhovne vježbe pripadnika GOMBR-e i ZZOD-a

U organizaciji Vojnog ordinarijata u RH, pripadnici vojnih kapelanija "Kraljice Svetе Krunice" i "Sv. Ivana Kapistrana" iz Vinkovaca (GOMBR), "Sv. Leopolda Bogdana Mandića" iz Osijeka (Zapovjedništvo ZOD "FKF") i "Sv. Sebastijana" iz Đakova, sudjelovali su od 13. do 16. ožujka 2018. na duhovnoj obnovi u Splitu.

Fra Mato Vincetić, vojni kapelan GOMBR-e, predvodio je obnovu za trideset vojnih djelatnika. Poučio ih je osnovnim vjerskim istinama, stavivši u prvi red nauk o krepstima. Slikovito je opisao današnjeg čovjeka opterećenog preživljavanjem i krivim vrijednostima, pozvavši na njegovo preobraženje po krepstima koje su istinski stav vjere i ljubavi prema Bogu i čovjeku.

Tijekom duhovnih vježbi pripadnici su imali priliku sudjelovati na križnom putu i večernjoj sv. misi u crkvi sv. Frane u Splitu. Hodočastili su u marijansko svetište Vepric, gdje su sudjelovali na pokorničkom bogoslužju, ispovijedi, sv. misi i klanjanju.

Na povratku kući posjetili su svetište i Crkvu hrvatskih mučenika na Udbini. Tamošnji župnik vlč. Josip Šimunović detaljno im je objasnio povijesni značaj mjesta u kojem se nalazila biskupija i župa i u čijoj se neposrednoj blizini zbila Krbavska bitka (1493), događaj koji je odredio tijek hrvatske povijesti.

Duhovne vježbe završile su misnim slavlјem u kapeli svetišta. ■

Proslava svetog Josipa, zaštitnika Ratne škole "Ban Josip Jelačić"

I ove godine je u nedjelju, 18. ožujka 2018. Ratna škola "Ban Josip Jelačić" u Zaprešiću, po dvadeseti put proslavila blagdan svoga zaštitnika svetog Josipa. U sklopu proslave održana je svećana euharistija u Novim dvorima ispred kapelice sv. Josipa koju je predslavio vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan. Koncelebrirali su župnik župe sv. Petra iz Zaprešića don Ivan Frkonja i župnik župe BDM Kraljice apostola p. Vinko Sudar SAC, uz đakoniranje don Branka Čagelja. Pjevala je klapa HRM-a "Sv. Juraj". Na misi su bili i visoki predstavnici među kojima načelnik Glavnog stožera OSRH-a general zbornik Mirko Šundov, izaslanik potpredsjednika Vlade, ministra obrane i tajnik MORH-a Zdravko Jakop, gradonačelnik grada Zaprešića Željko Turk, kao i drugi vojni, policijski i civilni dužnosnici.

Biskup Bodan je najprije pozdravio sve načočne, a posebno predstavnike civilnih vlasti, članove MORH-a, OSRH-a i MUP-a, polaznike prvog i dvadesetog naraštaja Ratne škole, umirovljene generale i časnike. Biskup je u ho-

miliji protumačio čitanja pete korizmene nedjelje, zadržavši se na razgovoru Isusa i apostola. Tumačio je da onako kako mi danas tražimo Isusa, i Grci su ga u ono vrijeme na isti način tražili da bi ga vidjeli i čuli. Stoga je njihova potraga odraz naše potrage. U nastavku je propovjednik tumačio Isusove riječi u kojima najavljuje svoju smrt, objasnivši značenje smrti i kako moramo umirati sebi, grijehu, grešnosti.

Msgr. Bogdan dotaknuo se i lika svetog Josipa kojeg je Ratna škola uzela za svoga zaštitnika. On je zaštitnik Crkve i naše domovine, kao i pomoćnik u mnogim drugim potrebama. Sv. Josip bio je zaštitnik i skrbnik Svetoj Obitelji. Tako su se i mnogi kroz povijest utekli zaštiti ovoga "šutljivoga" sveca. I veliki hrvatski ban Josip Jelačić dobio je ime po ovome svecu. Biskup je vjernicima približio lik svetog Josipa i njegovo značenje za Isusa i Mariju. Iako u evanđelju nema zapisana niti jedna njegova riječ, biskup je istaknuo koliko je ovaj svetac rekao svojim primjerom. Na kraju mise biskup je čestitao imendan svima koji ga slave.

Nakon svete mise nazočni su se uputili do grobnice obitelji Jelačić gdje su predstavnici grada, MORH-a, OSRH-a i branitelja položili vijenče i zapalili svijeće. Nakon toga okupljenima se prigodno obratio tajnik MORH-a Zdravko Jakop. Ovaj događaj uveličali su Puhački or-

kestar Zaprešić, Zaprešićke mažoretkinje "Jelačićke" i Kuburaško društvo "Ban Josip Jelačić", koje je svečano pucalo iz kubura i topa. Druženje je nastavljeno u obližnjem lovačkom domu grada Zaprešića. ■

Dan policijske kapelaniјe "Sveti Josip"

Na dan svetkovine svetog Josipa, 19. ožujka, povodom proslave Dana policijske kapelaniјe "Sveti Josip", koncelebrirano euharistijsko slavlje u Nacionalnom svetištu svetog Josipa u Karlovcu, predvodio je pomoćni zagrebački biskup msgr. Ivan Šaško. Svečanosti su prisustvovali načelnik Policijske uprave karlovačke Josip Čelić sa suradnicima, voditelj Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom Mario Dokmanić, predstavnici MORH-a, Karlovačke županije i Grada Karlovca, predstavnici udruga proizašlih iz Domovinskog rata, velik broj policijskih službenika i djelatnika PU karlovačke te brojni hodočasnici iz svih krajeva domovine.

U svojoj propovijedi msgr. Ivan Šaško naglasio je molitvu svetog Josipa u kojoj se ističe nje-

gova bogobojažnost i pravednost. Neizmjerno je važno da i mi poput svetog Josipa osluškujemo Božji plan i da kroz šutnju, molitvu i slušanje preispitujemo svoj odnos s Bogom. Pojasnio je koliko je Josip značajan kao primjer sljedbenika Božje volje. Istaknuo je koliko je bitno shvaćati Božju veličinu i klanjati mu se, u prvom redu jer današnji čovjek prestaje shvaćati smisao klanjanja.

Na kraju propovijedi naglasio je kako danas trebamo moliti Gospodina da nam daruje mudro i poslušno srce i kako bi od Josipa trebali učiti živjeti za druge i kako se s ljubavlju brinuti o potrebama bližnjih. Molimo blagoslov za sve nas, naročito za očeve, za Crkvu i za hrvatsku domovinu. Vjerujmo da će Gospodin, uz zagovor svetoga Josipa, udijeliti milost našoj slabosti. ■

Sprovod stožernog generala Petra Stipetića

Komemoracija i posljednji ispraćaj preminulog stožernog generala i bivšeg načelnika Glavnog stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske Petra Stipetića održani su u utorak, 20. ožujka 2018. godine. Komemoracija je održana u Ministarstvu obrane RH s početkom u 11:00 sati. Za preminulog generala bila je otvorena i knjiga žalosti. Uz najviše vojne počasti u 14:00 sati održana je sahrana na gradskom groblju Mirogoj. Posljednji ispraćaj započeo je smjenom počasne straže u 13:00 sati u kojoj se izmijenilo više od stotinu sudionika. Vjerske obrede predvodio je msgr. Juraj Jezerinac, vojni biskup u miru. S njim su u obredima sudjelovali generalni vikar Vojnog ordinarijata o. Jakov Mamić OCD i đakon VO don Branko Čagelj.

General Stipetić je u siječnju ove godine pretrpio moždani udar. U bolnici ga je posjetio biskup Jezerinac. Preminuo je u srijedu, 14. ožujka 2018. u Zagrebu u 81. godini života. Uz obitelj se na groblju Mirogoj okupio veliki broj prijatelja, sudjelovaca te najviši civilni i vojni dužnosnici. Nakon prigodnog govora umirovljenog stožernog generala Antuna Tusa, uslijedio je vjerski obred. Nakon uvodnih molitvi i čitanja, msgr. Jezerinac održao je nadahnutu homiliju. Na početku je biskup Jezerinac izrazio sućut obitelji i svim ožalošćenima u svoje ime, u ime Vojnog ordinarijata, kao i u ime biskupa Jure Bogdana, koji zbog unaprijed dogovorenog posjeta hrvatskim vojnicima u Poljskoj i Litvi, nije mogao biti na sprovodu. Msgr. Jezerinac osvrnuo se na čitanja iz poslanice svetog apostola Pavla Rimljanima (Rim 8, 14-23) koju je sv. Pavao napisao po Božjem nadahnuću i koja nosu poruku za svakoga čovjeka. Biskup je iz čitanja izvukao glavne poruke, uputivši ih svim prisutnima i primjenivši ih na pokojnog generala Stipetića. Na kraju homilije obratio mu se kao generalu i prijatelju kojeg »Bog ljubi i koji kao ljubljeni sin Božji Petar s pravom očekuje dan u kojem će Bog živih sve što je sada mrtvo ponovno oživjeti«. Na kraju je biskup poželio pokojniku da počiva u miru Božjem.

Nakon molitvi ispred mrtvačnice nazočni su se u svečanoj procesiji uputili prema grobnom mjestu, gdje su nastavljeni obredi ukopa. U povodu

posljednjeg ispraćaja bivšeg načelnika Glavnog stožera Oružanih snaga RH stožernog generala Petra Stipetića, zrakoplov MiG 21 Hrvatskog ratnog zrakoplovstva počasno je preletio iznad Zagreba i groblja. Održane su i ostale svečane vojne ceremonije. Direktor Glavnog stožera OS RH-a kontraadmiral Robert Hranj obitelji je predao državni stijeg. Mirozov i počasnu paljbu u čast pokojnom generalu Stipetiću izvelo je 100 pripadnika Počasnog postroja bojne "Gromovi". Komemoraciju i posljednji ispraćaj pjesmom su pratili klapa HRM-e "Sv. Juraj" i orkestar OS RH-a.

Stožerni general Petar Stipetić rođen je 24. listopada 1937. godine u Ogulinu, gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju. Završio je Vojnu akademiju Kopnene vojske JNA, u sklopu koje je obnašao visoke dužnosti. U rujnu 1991. godine general Stipetić prešao je u Hrvatsku vojsku kako bi svojim znanjem i iskustvom pomogao u obrani domovine. Obnašao je najviše zapovjedne dužnosti u Domovinskom ratu i nakon rata. Najpoznatiji trenutak iz njegove bogate vojne službe dogodio se 8. kolovoza 1995. na Kordunu kada mu se predalo 5000 vojnika 21. korpusa srpske vojske. Jedna od važnijih službi u vojsci bila je ona načelnika Glavnog stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske koju je obnašao od 2000. do 2002. godine. S te dužnosti umirovljen je u činu stožernog generala. Odlukom predsjednika RH i vrhovnog zapovjednika Oružanih snaga 1. veljače 2003. imenovan je savjetnikom predsjednika RH za obranu i vojna pitanja. Na toj dužnosti ostao je do ožujka 2005.

Za aktivno sudjelovanje u Domovinskom ratu i doprinos u stvaranju Hrvatske vojske dobio je brojna odlikovanja: Spomenicu Domovinskog rata, Red Nikole Šubića Zrinskog, Red bana Josipa Jelačića, Red hrvatskog pletera, Red kneza Domagoja s ogrlicom i Velered kralja Petra Krešimira IV. s lentom i Danicom. Odlikovan je i medaljama Oluja i Bljesak. Uručena mu je pohvala i nagrada ministra obrane i načelnika Glavnog stožera. Nagrađen je Spomenicom domovinske zahvalnosti za pet i deset godina službe. Proglašen je počasnim građaninom rodnoga grada Ogulina. ■

Uvođenje u službu novog policijskog kapelana vlč. Vjekoslava Vidačeka

U četvrtak, 22. ožujka 2018. misnim slavlјem u župnoj crkvi sv. Nikole biskupa u Čakovcu uveden je u službu novi kapelan Policijske kapelaniјe "Sv. Franjo Asiški" Policijske uprave međimurske, vlč. Vjekoslav Vidaček. Učinjeno je to na temelju Apostolske konstitucije pape Ivana Pavla II. *Spirituali militum curae*, Ugovora između Svetе Stolice i Republike Hrvatske o dušobrižništву katoličkih vjernika, pripadnika oružanih snaga i redarstvenih službi RH, članka 14. Statuta Vojnog ordinarijata u RH, članka 13. Pravilnika o ustrojstvu i djelovanju VO-a te Posebnog dijela Pravilnika o ustrojstvu i djelovanju VO-a u RH za Ministarstvo unutarnjih poslova.

Slavlje je predvodio biskupski vikar za pastoral MUP-a i Redarstvenih službi RH, fra Frano Musić OFM, izaslanik vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana. U propovijedi je fra Musić nagnasio značaj policijske kapelaniјe za policijske i državne službenike i ostale vjernike. Izrazio je vjeru da će služba novog kapelana i dušobrižnika pomoći u stvaranju ozračja mira i duhovne obnove za sve djelatnike ove policijske uprave. Svetoj misi prisustvovali su načelnik Policijske uprave međimurske sa suradnicima, voditelj Sa-

mostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom u RH, gosp. Mario Dokmanić, članovi Zrinske Garde i Udruga proizašlih iz Domovinskog rata, obitelji poginulih i nestalih hrvatskih branitelja, kao i policijski službenici i ostali brojni vjernici.

Policijska kapelaniјa "Sv. Franjo Asiški" Policijske uprave međimurske osnovana je dekretom Vojnog ordinarija, msgr. Juraja Jezerinca. Vlč. Ivan Horvat imenovan je 15. srpnja 2013. prvim kapelonom. Istovremeno će vlč. Horvat nastaviti obnavljati dužnost kapelana Policijske kapelaniјe "Sv. Jurja mučenika" u Policijskoj upravi varaždinskoj.

Na kraju misnoga slavlja fra Musić zahvalio je dosadašnjem kapelanu vlč. Horvatu na njegovom djelovanju u Policijskoj upravi, kao i na njegovoj dobroti, bliskosti i ljubavi prema drugima.

Nakon misnog slavlja u crkvi sv. Nikole biskupa, vlč. Vidaček održao je duhovnu obnovu za zaposlenike Policijske uprave međimurske, članove Zrinske garde Čakovec, hrvatske branitelje Međimurske županije i članove njihovih obitelji. Naglasak je bio na upoznavanju samoga sebe i na pripravi za Uskrs. ■

Biskup Košić primio djelatnike PU sisačko-moslavačke

Sisački biskup msgr. Vlado Košić je u četvrtak, 22. ožujka u Biskupijskom ordinarijatu u Sisku, primio policijskog kapelana don Ivu Borića te načelnika Policijske uprave sisačko-moslavačke Luku Pešuta sa suradnicima i načelnicima policijskih postaja. Ovom susretu su bili nazočni i generalni vikar biskupije msgr. Marko Cvitkušić te upravitelj Zatvora u Sisku Ivan Gusić sa suradnicima.

Na početku je u ime svih nazočnih don Borić pozdravio biskupa Košića te ga upoznao s radom novouspostavljene policijske kapelanijske Sv. Kvirina, nakon čega je svoju zahvalnost za ovaj su-

sret izrekao i načelnik Pešut, čestitavši biskupu, ali i svim djelatnicima predstojeći blagdan Uskrsa. Tom prigodom biskup Košić je zahvalio načelniku sisačke Policijske uprave na dosadašnjoj dobroj suradnji, prisjetivši se trenutaka poput proslave ponovne uspostave Biskupije 2010. godine i Susreta hrvatske katoličke mladeži 2012. godine, ali i suradnje u trenucima ugroze poput nedavnih poplava.

Na kraju je msgr. Košić izrazio radost zbog daljnje suradnje, pozvavši djelatnike Policijske uprave na sudjelovanje u proslavi zaštitnika biskupije sv. Kvirina. ■

Biskup Jure Bogdan u pastoralnom pohodu hrvatskim vojnicima u Poljskoj i Litvi

Vojni biskup msgr. Jure Bogdan, u pratnji državnog tajnika u MORH-u Tomislava Ivića, zamjenika načelnika GS OS RH general-pukovnika Drage Matanovića, biskupskog vikara za pastoral MORH-a i GS OS RH don Marka Mede i suradnika, od 20. do 23. ožujka 2018. godine boravio je u pastoralnom pohodu pripadnicima hrvatskih kontingenata u NATO aktivnosti ojačane prednje prisutnosti u Poljskoj i Litvi.

Prvog dana pastoralnog posjeta hrvatsko je izaslanstvo boravilo u Varšavi. Nakon jutarnjeg razgleda povijesnih znamenitosti glavnoga grada i katedrale Vojnog ordinarijata u Poljskoj, biskup Bogdan susreo se s hrvatskom veleposlanicom u Republici Poljskoj dr. sc. Andreom Bekić.

Sljedećeg dana izaslanstvo je posjetilo pripadnike hrvatskoga kontingenta, smještene na području vojnog poligona Bemowo Piskie. Biskupa je dočekao vlč. Slavko Rajič, vojni kapelan za hrvatske vojнике u Poljskoj i Litvi. Tijekom susreta s biskupom, zapovjednik 15. mehanizirane pješačke brigade Jaroslaw Gromadziński i zapovjednik Borbene skupine ojačane prednje prisutnosti pod vodstvom OS SAD-a u Republici Poljskoj pukovnik Scott Cheney pohvalili su profesionalan rad hrvatskih vojnika tijekom proteklih pet mjeseci trajanja rotacije 1. HRVCON-a. Nakon obraćanja bojnika Ivana Užarevića, biskup Bogdan istaknuo je radost što i ove godine posjećuje hrvatske vojниke u Poljskoj i Litvi. Vojnike je ohrabrio da i dalje odgovorno i savjesno obavljaju svoje zadaće na čast Hrvatske vojske, obitelji i domovine Hrvatske. Poručio im je da se oni i članovi njihovih obitelji stalno nalaze u njegovim molitvama. Biskup je nakon toga služio svetu misu u koncelebraciji s vlč. Slavkom Rajičem, poljskim vojnim kapelanom i don Markom Medom. Misi su prisustvovali državni tajnik Tomislav Ivić i zamjenik načelnika GS OS RH-a general-pukovnik Drago Matanović.

U propovijedi je biskup naglasio važnost i snagu Božje riječi u životu vjernika. Osvrnuo se i na liturgijsko čitanje iz knjige proroka Danijela. Kao što su Šandrak, Mešak i Abednego bili nepokolebljivi u svojoj vjeri, tako bi i vjernici trebali ostati čvrsti pred životnim izazovima i kušnjama.

Prigodom posjeta i mise u vojnom poligonu Bemowo Piskie, biskup Bogdan u znak zahvalnosti uručio je plakete poljskom i američkom vojnom kapelanu koji djeluju u okviru Borbene grupe u Republici Poljskoj.

U četvrtak, 22. ožujka biskup je nastavio pastoralni pohod posjetom pripadnicima hrvatskoga vojnog kontingenta u vojnoj bazi Rukla u Litvi. Biskupa i izaslanstvo, kojem su se pridružili privremeni otpravnik poslova u Republici Litvi Krešimir Kedmenec i hrvatski vojni izaslanik u Litvi brigadir Jugosalav Jozić, dočekali su pripadnici HRVCONA-a pod zapovjedništvom satnika Marka Krpana u prisutnosti vojnog kapelana vlč. Slavka Rajiča. Biskup je održao sastanak na kojem su zapovjednik Borbene grupe ojačane prisutnosti pod vodstvom OS Savezne Republike Njemačke pukovnik Wolf Rüdiger Otto i zapovjednik litavske brigade "Iron Wolf" brigadir Mindaugas Steponavičius izrazili zadovoljstvo suradnjom s pripadnicima hrvatskoga kontingenta, koji u najvećoj mjeri dolaze iz 1. gardijske brigade "Tigrovi". Državni tajnik Tomislav Ivić istaknuo je hrvatsku privrženost zajedničkim vrijednostima Sjeveronoatlantskog saveza i poručio hrvatskim vojnicima kako Ministarstvo obrane s ministrom Krstičevićem neprestano prati rad kontingenta, poduzimajući sve kako bi se poboljšali uvjeti rada i života vojnika. Zamjenik načelnika Glavnog stožera general-pukovnik Drago Matanović poručio je vojnicima kako trebaju biti ponosni što su nasljednici onih koji su branili i oslobodili Hrvatsku.

Na koncelebriranoj svetoj misi s vlč. Slavkom Rajičem i litavskim vojnim kapelanom, biskup Bogdan pozvao je vjernike na izgrađivanje i očuvanje ljudskog, kršćanskog i nacionalnog identiteta: »Čovjek je razumsko biće u čijem stvaranju i u čijem je začeću prisutna Božja volja. Mi nismo gospodari svoga tijela i života. Mi smo administratori stvoreni za vječnost. Rođenjem smo se ostvarili kao ljudi uronjeni u kršćanski identitet. To smo mi, i kad drugi pokušavaju mijenjati te identitete, prestajemo biti ono što jesmo. Rođeni smo u Hrvatskoj i tu zemlju smatramo svojim domom i domovinom. Kršćanin nikada ne smije biti nationalist, ali kršćanin

jest i mora biti rodoljub i voljeti svoju domovinu, poštujući tuđu slobodu, ali i tražeći slobodu iskazivanja i svjedočenja kroz ova tri identiteta«.

Posljednjeg dana pastoralnog pohoda, 23. ožujka izaslanstvo na čelu s vojnim ordinarijem msgr. Jurom Bogdanom, u pratrji generalnog vikara litavskoga Vojnog ordinarijata msgr. Rimasom Venkusom, razgledalo je znamenitosti glavnog grada Vilniusa. Među ostalim, posjetili su Svetište Majke Milosrđa i katedralu Sv. Stanislava i Vladislava. U Svetištu Božanskog milosrđa biskup Bogdan suslavio je svetu misu s nadbiskupom Vilniusa i litavskim vojnim ordinarijem msgr. Gintarasom Grušasom. Zanimljivo je istaknuti da se u ovom svetištu čuva prva slika Milosrdnog Isusa koju je 1934. godine, po viziji svete Faustine Kowalske, naslikao poljski slikar Eugeniusz Kazimirowski. Biskup Bogdan uputio je zahvalnost domaćinima i istaknuo brojne

poveznice između litavskog i hrvatskog naroda: »U bremenitoj povijesti naših naroda pronalazim dodirne točke. Totalitarni sustavi ostavili su duroke rane na jednom i drugom narodu. Snagom vjere uspjeli smo prebroditi sva stradanja i započeti iznova. Obilazeći vaš grad zamijetio sam kako je vjera duboko u sastavu vašeg identiteta. Pred njom se nalaze različiti izazovi na koje je potrebno odgovoriti. Kao što smo u teškim vremenima izdržali snagom vjere, tako je i danas snagom vjere potrebno dati odgovore na izazole koji prijete našem kršćanskom identitetu«.

Nakon svete mise, biskup Bogdan susreo se na radnom ručku sa zamjenikom ministra obrane Republike Litve Vytautasom Umbrasasom. U popodnevnim satima biskup Jure Bogdan zaključio je pastoralni pohod hrvatskim vojnicima u Poljskoj i Litvi. ■

Cvjetnica u Policijskoj akademiji

Svečanim misnim slavlјem djelatnici i polaznici Policijske akademije proslavili su Cvjetnicu ili Nedjelju Muke Gospodnje. Svetoj misi prethodio je obred blagoslova maslinovih grančica i svečani ulazak u crkvu. Tim činom djelatnici i polaznici Policijske akademije ponovili su gestu radosnog

naroda koji je Isusa dopratio iz Betanije u grad Jeruzalem. Uslijedilo je misno slavlje koje je predvodio biskupski vikar za MUP RH, fra Frano Musić. Biskupski vikar je u propovijedi pozvao vjernike na razmišljanje o važnosti Velikog tjedna, dakle o važnosti Isusove muke, smrti i uskrsnuća. ■

Cvjetnica u Vojnom ordinarijatu

Cvjetnica ili Nedjelja muke Gospodnje svečano je proslavljena 25. ožujka 2018. godine u Vojnom ordinarijatu. Vjernici su se najprije okupili ispred zgrade Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru, gdje je vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan vodio uvodne obrede i blagoslovio maslinove grančice. Nakon pročitanog prigodnog evanđelja koje opisuje Isusov ulazak u Jeruzalem, vjernici su se uputili u kapelicu Vojnog ordinarijata. Uz biskupa Bogdana bili su msgr. Juraj Jezerinac, vojni biskup u miru, don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral u MORH-u, don Marin Drago Kozić, kapelan u policijskoj kapelaniji "Majke Božje Kamenitih vrata", đakon i bogoslovi Vojnog ordinarijata.

Misno slavlje nastavljeno je u kapelici gdje je svečano pročitana Muka po Marku. Biskup Bogdan uputio je kratku homiliju, govoreći o punom nazivu, nastanku Cvjetnice, od kada i kako se ona slavila. Zatim je protumačio usklik "Hosana" i osvrnuo se na pročitanu Muku po Marku, usredotočivši se na rimskog satnika i njegovu isповijest.

Prije završnog blagoslova biskup je okupljenim vjernicima govorio o svome pastoralnome pohodu hrvatskim vojnicima u Poljskoj i Litvi. Okupljene vjernike ohrabrio je da usprkos svim poteškoćama s kojima se susreću ustraju i ne posustaju na evanđeoskom putu. ■

Hodočašće Križju Kalnas (Brdo Križeva)

Na Cvjetnicu, u nedjelju, 25. ožujka 2018., hrvatski vojnici - pripadnici 1. HRVCON-a u Litvi hodočastili su na poznato hodočasničko Brdo križeva u Litvi.

Pamtim proslave Cvjetnice od sedamdesetih godina prošlog stoljeća. Ali proslava Cvjetnice 2018. na Brdu križeva u Litvi zasigurno će mi ostati u sjećanju kao jedna od najsvečanijih, najljepših i najveličanstvenijih proslava Cvjetnice.

Po samom dolasku u Litvu, planirano je hodočašće na Brdo križeva na kojem je postavljeno preko 400.000 križeva. Za naše hodočašće naručili smo križ iz Hrvatske. Htjeli smo imati naš prepoznatljiv hrvatski križ. Odlučili smo se za drveni križ, visok 2 m, na kojem će biti izrezbaren hrvatski pleter i grb Republike Hrvatske. Izrada križa povjerena je Mariji i Branku Rizvić iz Orubice. Križ je istinsko umjetničko djelo. Svi koji su ga vidjeli, hrvatski vojnici i vojnici drugih vojska,

rekli su da je jako lijep. Zanatski je vrlo precizno i lijepo izrađen. Hrvatski pleter predstavlja 14-stoljetnu povijest hrvatskog naroda vezanu za zapadnu kršćansku civilizaciju, a hrvatski grb pribijen na drveni križ simbol je hrvatske mučeničke povijesti. Od stoljeća sedmog do danas križ je vjerni pratitelj hrvatskog naroda. Križ, međutim, nije posljednja riječ, on upućuje na Uskršnje. 1990. godine Hrvatska je uskrsnula.

Pripremajući se za hodočašće na Cvjetnicu, spremili smo jeline grančice. U Litvi ne rastu ni palme ni masline, već je zemlja bogata jelom, smrčom, borom i drugim vazdazelenim drvećem.

U jutarnjim satima tri autobusa sa 150 hodočasnika krenula su iz Rukle, iz vojarne gdje smo bili smješteni prema Brdu križeva. Dva sata vozili smo se prostranom i ravničarskom Litvom. Vrijeme je bilo suho, prohladno i oblačno, a umjereni vjetar pojačavao je hladnoću. Bili smo spremni i

za puno hladnije vrijeme. Ta u Litvi smo proveli cijelu zimu. Primjetili smo da još nema nikakvih vjesnika proljeća u zemlji litvanskoj.

Dva kilometra prije Brda križeva napustili smo autobuse i formirali hodočasničku povorku. Hrvatski vojnik na čelu hodočasničke povorke ponosno je nosio hrvatski križ. Iza križa vijorile su se dvije zastave: hrvatska zastava u rukama hrvatskog vojnika i legendarna, slavna zastava 1. gardijske brigade „Tigrovi“ koju nosi mladi „Tigar“, kojemu je ova zastava svetinja i koji je nosi kao sveti znamen današnjim i budućim pripadnicima bojne „Tigrovi“. Iza, u vojničko-hodočasničkom hodu, odvažno su hodočastila 150 hodočasnika. Molitvenom hodu na Brdo križeva pridružilo nam se izaslanstvo Hrvatskog sabora u Parlamentarnoj skupštini NATO-a, u službenom posjetu Litvi, opravnik poslova Veleposlanstva Republike Hrvatske u Republici Litvik, gosp. Krešimir Kedmenac, te nekolicina pripadnika litvanske i njemačke vojske.

Pogled na tek vojnički formiranu povorku bio je toliko dojmljiv i zadivljujući da su potekle i suze radosnice. Veliki broj kršnih hrvatskih vojnika započeo je hod prema Brdu križeva uz molitvu Gospine krunice. Mole pobožni hrvatski vojnici predvođeni vojnim kapelanom, vlč. Slavkom Rađićem i zapovjednikom 1. HRVCON-a, stn. Markom Krpanom.

Dok smo ponosno koračali i glasno molili žalosna otajstva Gospine krunice, drugi hodočanici i slučajni prolaznici zaustavljeni su se, snimali, fotografirali i širokog osmijeha pozdravljali molitvenu povorku hrvatskih vojnika. Pitao sam se: zašto su strani hodočasnici bili toliko znatiželjni i ozareni radošću kad su nas vidjeli? Možda su nas prepoznali kao pobjedničku hrvatsku vojsku s krunicom oko vrata? Možda rijetko mogu vidjeti tako veliku vojničku molitvenu povorku? Možda im je lijepa hrvatska vojnička odora?

Bio je to zasigurno dan kada smo bili ponosni što smo pripadnici hrvatske pobjedničke vojske koja je s krunicom oko vrata izvojevala pobjedu u Domovinskom ratu. Naša hodočasnička prisutnost posvjedočila je i njima i nama da hodimo pravim, istinskim putem. Iako je križ bio na leđima, znali smo da po križu i s križem isčekujemo uskrsno jutro - Uskrs.

U molitvenoj povorci gledali smo Brdo križeva s naše desne strane i nastavili hod prema crkvi u kojoj ćemo slaviti Svetu misu. Crkvi smo pristupili pjevajući pjesmu „Hosana Davidovu Sinu“.

Zaustavili smo se pred crkvom da blagoslovimo jeline grančice. Svaki hrvatski vojnik u ruci u ruci je držao jelinu grančicu. Nakon blagoslova grančica, pjevajući pjesmu „Židovska su djeca“, svečano smo ušli u samostansku crkvu otaca franjevaca, koji su ujedno i čuvari svetišta Brdo križeva, te smo započeli misno slavlje. Naglasimo odlično i lijepo čitanje Muke po Marku. Oko oltara i svećenika, devetero hrvatskih vojnika sudjelovalo je u čitanju Muke po Marku. Dirljiv i dojmljiv prizor. Po završetku Mise u hodočasničko-vojničkoj povorci s križem i zastavama na čelu krenuli smo prema Brdu križeva, na mjesto gdje ćemo postaviti hrvatski križ. Molitva i pjesma. Dolazimo na mjesto na kojem su naši mehaničari osmislili, uradili i uzemljili postolje za križ. Postavili smo križ na istaknuto mjesto, u prvi red, blizu križa kojeg je darovao papa Sv. Ivan Pavao II., koji je 7. rujna 1993. godine hodočastio na Brdo križa i slavio svetu Misu na otvorenom pred 100.000 hodočasnika.

Blagoslovio sam hrvatski križ. Pozvao sam hodočasnike-hrvatske vojнике da svatko od nas, kroz osobni čin naklonom, dodirom ili poljupcem uz spontanu kratku molitvu, oda počast blagoslovljenom križu. Svi smo pristupili i častili drvo križa.

Nakon blagoslova hrvatskog križa uslijedili su trenuci za pamćenje. Bilo je potrebno ovjekovječiti nazočnost na ovom povijesnom događaju tj. fotografirati se uz hrvatski križ i tako se podsjetiti na dane kada je hrvatski vojnik, daleko od svog doma na istočnim granicama država NATO-a i Europske unije, osnaživao mir i stabilnost. Hrvatski križ, simbol hrvatske mučeničke povijesti, postavljen je između tisuće litvanskih križeva koji simboliziraju litvansku mučeničku povijest.

Povijest Brda križeva kao svetoga mjesta započinje u 19. stoljeću. Litva je nakon treće podjele Poljsko-Litvanske Unije 1795. godine pripala carskoj Rusiji. Rusi su započeli grubu rusifikaciju Litve. Poljaci i Litvanci dižu ustanak protiv carske Rusije 1831. i 1863. godine. Rusija u krvi guši ustanike. Pritom su mnogi Litvanci poginuli. Mrtva tijela nisu pronađena. Ožalošćeni narod spontano je izabrao ovo Brdo za postavljanje križeva kao spomen na svoje predrage poginule sinove i kćeri. Nažalost, tada započinje progon onih koji postavljaju križeve i uništavanje postavljenih križeva. Tek 1918. godine, kada je Litva postala samostalna država, počinje vrijeme slobodnog žalovanja za poginulim sinovima i kćerima. Iz dana u dan povećavao se broj križeva. ■

Novo žalosno doba, kako za Litvu tako i za Brdo križeva, započinje sovjetskom okupacijom Litve 1940. godine i traje do 1990., kada Litva ponovo postaje slobodna i suverena država. Na Brdu križeva Sovjetski savez provodio je buldožersku ateizaciju. Ali litvanski katolički vjernik nastavljao je postavljati križeve i molio se na tom svetom mjestu za svoje pokojne.

Zahvaljujući tolikim žrtvama ovo je mjesto postalo simbol litvanskog identiteta i nacionalno hodočasničko mjesto na kojem litvanski čovjek otkriva svoj identitet. Brdo križeva osobna je iskaznica litvanskog naroda.

S poštovanjem i ljubavlju pristupili smo Brdu križeva. Tisućama križeva pridružili smo i naš hrvatski križ. Hodočasteći na Brdo križeva spoznali smo koliko smo bliski litvanskom mučeničkom narodu. Ojačani istinom križa, napustili smo hodočasničko mjesto ispunjeni novom duhovnom snagom. Bili smo ojačani novim impulsom vjere u nepobjedivoga Isusa Krista.

Danas su Litva i Hrvatska samostalne i suverene države, uskrsnule države. ■

Slavko Rajić, vojni kapelan

"Sudjelovao sam na predsinodskome zasjedanju mladih u Rimu" od 18. do 25. ožujka 2018.

Po odluci pape Franje, u listopadu 2018. godine održat će se u Vatikanu redovna Biskupska sinoda s temom "Mladi, vjera i razlučivanje zvanja". Biskupska sinoda je skupština na kojoj se biskupi iz različitih krajeva svijeta sastaju s ciljem promicanja bliže povezanosti rimskoga pape i mjesnih biskupa. Na sinodskim zasjedanjima biskupi s papom proučavaju pitanja koja se odnose na djelovanje Crkve u svijetu. Novost biskupske sinode 2018. godine je odredba pape Franje o održavanju predsinodskog zasjedanja, sastavljenog od mladih iz različitih krajeva svijeta, predloženih od strane Biskupske konferencije svih zemalja u kojima žive katolici. Papa želi aktivno sudjelovanje mladih. Želi čuti njihov glas, njihova razmišljanja i prijedloge.

Određeno je, također, da na sinodskom zasjedanju prisustvuje dvoje mladih iz vojnih ustanova. Izabrane su dvije zemlje, Italija i Hrvatska. Na moju veliku radost izbor je pao na mene, tako da sam uz predstavnici Hrvatske biskupske konferencije Josipu Bartovčak, predstavljao mlade katolike u odori iz Hrvatske. Jedinstven je to osjećaj ponosa, ali i velika obveza dostojnog predstavljanja svoje zemlje na svjetskom skupu mladih u Rimu.

U nedjelju, 18. ožujka 2018. godine, svojim prvim letom u zrakoplovu oputovao sam u Rim, svjestan da na presinodi mladih predstavljam

Vojni ordinarijat u RH i Hrvatsku vojsku. Sa mnom je putovala i Josipa Bartovčak, voditeljica nadbiskupijskog zbora mladih u Zagrebu. U Rimu su nas domaćini u Papinskom zavodu Mater Ecclesiae dočekali gostoljubivo, srdačno i otvorenoga srca. U vrlo kratkom roku su nas smjestili, nahranili i objasnili nam raspored aktivnosti idućega dana i cijelog tjedna. Te večeri pronio se glas da će nas posjetiti papa Franjo i održati motivacijski govor za početak presinode u ponедjeljak, na sv. Josipa, 19. ožujka 2018. godine. Moram priznati da sam tu informaciju primio s određenom su-mnjom. Svako jutro misa se slavila na jednom od velikih svjetskih jezika: engleskom, talijanskom, francuskom i španjolskom. I zaista, u ponedjeljak nas je posjetio papa Franjo. Činilo mi se da je sve to san i jedan veliki i ugodan šok. Slušajući svjedočanstva mladih sa svih kontinenata, njihova pitanja upućena Papi i Papine odgovore, mi mladi ispunili smo se energijom i snažnom motivacijom za aktivno sudjelovanje u svojim radnim skupinama.

Na presinodi je sudjelovalo oko 300 mladih koji su bili podijeljeni u skupine po jezicima na kojima su mogli izraziti svoja razmišljanja i stave (npr. španjolska, talijanska, francuska skupina). Ja sam bio raspoređen u engleskoj grupi u kojoj su se nalazili mladi iz cijelog svijeta: iz Rumu-njske, Češke, Slovačke, Kenije, Nigerije,

Indije, Filipina, Kine, Indonezije, SAD-a itd. Od ponedjeljka do četvrtka neumorno smo radili u grupi u kojoj sam u kratkom roku stekao nova poznanstva, usudim se reći i nove prijatelje, upoznao kulture novih zemalja te otkrio puno novih stvari vezano za mlade, druge svjetske religije, itd. Rad u grupama ni u jednom trenutku nije bio zamoran, iako se radilo i 10 sati dnevno. Uvijek je bilo zanimljivo jer je svatko imao pravo na svoje mišljenje. Govorilo se na engleskom, što je prvi dan bio mali problem, no već drugi dan sve je išlo "glatko". U četvrtak smo izradili prvu probnu verziju dokumenta. Budući da je bilo očito da na dokumentu treba još raditi i imajući da na umu da je dokument bio namijenjen za Papu, dobro smo se potrudili, pa smo u subotu ujutro imali konačan dokument koji je sljedećeg dana službeno predan Papi.

Naravno, imali smo i slobodno vrijeme koje sam iskoristio da sa skupinom prijatelja proše-

ćem Rimom i "opalim" nekoliko *selfiea* na najpoznatijim mjestima, isprobam njihov sladoled, pizzu, itd. No najveća radost i najupečatljivije iskustvo cijelog posjeta Rimu i sudjelovanja na presinodi bila je radost sudjelovanja na misi muke Gospodnje na Cvjetnicu, na trgu sv. Petra u Vatikanu, te upoznavanje s Papom kojeg smo zagrlili i s njim popričali. To je bio jedan od trenutaka koji nikada neću zaboraviti i jedna od najljepših uspomena koju će zauvijek pamtitи.

Nadam se da sam dobro predstavio našu pobjedničku vojsku, naš Vojni ordinarijat i hrvatsku domovinu. U duhu zahvalnosti prema svima koji su mi omogućili ovaj jedinstveni susret na presinodi u Rimu, istinski se ponosim novim iskustvom na međunarodnoj razini predstavljanja svoje Crkve, Vojne biskupije i Hrvatske Domovine. ■

Ivan Šarec

Don Marko Medo novi generalni vikar Vojnog ordinarijata u RH

Vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan razriješio je 26. ožujka o.g. službe dosadašnjeg generalnog vikara Vojnog ordinarijata u RH o. Jakova Mamića OCD. Novim generalnim vikarom Vojnog ordinarijata imenovao je 27. ožujka o.g. don Marka Medu, dosadašnjeg biskupskog vikara za pastoral i kapelana u Ministarstvu obrane RH i Glavnome stožeru oružanih snaga RH.

Don Marko Medo, svećenik Vojnog ordinarijata u RH rođen je 10. ožujka 1972. u Strupniču kraj Livna u Bosni i Hercegovini. Nakon osmogodišnje škole stupio je u sjemenište Franjevaca trećoredaca glagoljaša na Ksaveru u Zagrebu. Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju na Šalati u Zagrebu pohađao je od 1987. do 1991. Nakon novicijata u

Zadru nastavio je filozofsko teološki studij na Katoličkom Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Za svećenika je zaređen u zagrebačkoj prvostolnici 1998. godine. Na Papinskom lateranskom sveučilištu u Rimu magistrirao je pastoralnu teologiju. U svojoj redovničkoj zajednici franjevaca trećoredaca obnašao je različite odgovorne službe, kako u pastoralu, tako i u odgoju i upravi provincije. Pastoralno je bio angažiran u Vojnemu ordinarijatu u RH te je imenovan vojnim kapelanom u Ministarstvu Obrane i Glavnomu Stožeru Oružanih Snaga u Republici Hrvatskoj. Godine 2013. odlazi u Mirovnu misiju u Afganistan. Nakon te misije još je dva puta odlazio u Afganistan. Od jeseni 2015. godine inkardiniran je u Vojni ordinarijat gdje nastavlja raditi kao kapelan u Ministarstvu obrane i GSOS RH, a 2016.

godine uz službu vojnog kapelana imenovan je biskupskim vikarom za pastoral MORH-a i GSO-SRH. Na službu generalnog vikara VO stupa 1. travnja ove godine.

Dosadašnji generalni vikar o. Jakov Mamić karmeličanin, rođen je 10. ožujka 1944. u mjestu Zidine, općina Tomislavgrad u Bosni i Hercegovini. Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, srednju školu u Zagrebu i potom klasični licej u Trentu 1965. godine. Teološki dodiplomski studij pohađao je i završio u Rimu na Papinskom teološkom fakultetu "Teresianum" (1966-1970). Poslijediplomski studij upisao je na Papinskom teološkom fakultetu "Teresianum" na kojemu je magistrirao i doktorirao. Stupio je u karmelski red 1960. godine. Za svećenika je zaređen 1971. godine. U svojoj redovničkoj zajednici i karmeljskome redu obnašao je visoke i odgovorne službe, odgojitelj, sveučilišni profesor na teološkom fakultetu Teresianum u Rimu i na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, provincijal je

hrvatske karmelske provincije u četiri mandata, prior, ekonom provincije, teološki pisac, prevoditelj, urednik teoloških knjiga i izdanja, itd.

Od samog početka ustroja Hrvatske vojske i Redarstvenih službi RH aktivno sudjeluje u oblikovanju i izvođenju programa vjerske i duhovne izgradnje i nadgradnje svih katoličkih pripadnika HV i RS RH. Kroz četiri godine obnaša službu vojnog kapelana u HRZ-u i PZO-u. Prvog listopada 2010. vojni biskup u RH msgr. Juraj Jezerinac imenovao ga je pastoralnim vikarom u Vojnome ordinarijatu, a 1. siječnja 2011. imenovao ga je generalnim vikarom Vojnoga ordinarijata. Nakon odreknuća od službe Vojnog ordinarijata msgr. Jurja Jezerinca, novi vojni ordinarij zamolio je o. Mamića da nastavi službu generalnog vikara što je on i prihvatio. Prije nekoliko mjeseci zamolio je pismeno msgr. Juru Bogdana da ga razriješi službe generalnog vikara. 1. travnja 2018. godine o. Mamić odlazi u mirovinu. ■

Misa posvete ulja u Vojnom ordinarijatu

Na Veliki četvrtak, 29. ožujka 2018. u 11:00 sati u kapelici Vojnog ordinarijata na Ksaveru u Zagrebu, proslavljenja je misa blagoslova bolesničkog i katekumenskog ulja i posveta ulja za krizmu. Misu blagoslova i posvete ulja predvodio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s umirovljenim vojnim biskupom msgr. Jurjem Jezerincem, generalnim vikarom o. Jakovom Mamićem OCD, biskupskim vikarom za pastoral u MORH-u i novoimenovanim generalnim vikarom VO, don Markom Medom te pastoralnim vikarom u MUP-u, fra Franom Musićem OFM. Na misi su koncelebrirali gotovo svi vojni i policijski kapelani uz sudjelovanje pomoćnika kapelana, djelatnika VO, djelatnika MUP-ove Samostalne službe i MORH-ova Samostalnog odjela. Asistirali su đakon i bogoslovi Vojnog ordinarijata.

Na početku misnog slavlja okupljene je pozdra-

vio msgr. Bogdan i obratio im se u prigodnoj homiliji. Biskup je propovijedao o važnosti i materiji sakramenata. Posebno se osvrnuo na materiju maslinova ulja koje se na Veliki četvrtak posvećuje i blagoslivlja. Govoreći o maslinovu ulju, biskup Bogdan povukao je paralelu s maslinovom grančicom i njezinom simbolikom mira. Kao što je Krist, Božji pomazanik pomazan Duhom Svetim, pravi donositelj ljubavi i mira, tako su i prezbiteri, koji sudjeluju u Kristovu svećeništvu pomazani Duhom Svetim i svetim uljem, širitelji Božje ljubavi i mira. Uzatoč mnogim nevoljama, po sakralnom dostojanstvu i pomazanju, svi su kršćani mirotvorci i promicatelji Božje ljubavi po svijetu. Na kraju homilije biskup je govorio o ulju radosti koje se spominje u psalmu 45 (44). Istaknuo je oduševljenje Crkvenih otaca ovim riječima, tumačeći kako se to odnosi na Duha

Svetoga jer je upravo Duh Sveti ta radost. Svećenici bi trebali biti ispunjeni tom radošću i vođeni Duhom Svetim kako bi je mogli unositi u svijet koji je potreban Božje dobrote i radosti.

Na kraju mise, nakon obreda blagoslova i posvete ulja, biskup je čestitao svećenicima svećenički dan, dan kad se spominjemo ustanovljenja ovoga sakramenta i obnavljamo svećenička obećanja.

U govorima koje je biskup Bogdan održao na domjenku zahvalio je dosadašnjem generalnom

vikaru o. Jakovu Mamiću OCD na svemu što je učinio za Vojni ordinarijat. Pozdravio je novog generalnog vikara don Marka Medu i zaželio mu dobrodošlicu u njegovoj novoj službi.

S kandidatima za svećeništvo, kapelanima, pomoćnicima i djelatnicima, msgr. Bogdan ukratko je predstavio stanje biskupije. Pripusnim se obratio i o. Mamić. Zahvalio je na svemu i zamolio za oprost za sve ono što nije bilo dobro. Novoizabranom generalnom vikaru zaželio je puno sreće u njegovoј službi. ■

Misa Večere Gospodnje u Vojnom ordinarijatu

Misa Večere Gospodnje i obredi Velikog četvrtka proslavljeni su i ove godine u Vojnom ordinarijatu u Zagrebu na zagrebačkom Ksaveru, 29. ožujka. Obrede je predvodio vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan. Koncelebrirali su vojni biskup u miru msgr. Juraj Jezerinac, novoimenovani generalni vikar don Marko

Medo, policijski kapelan don Marin Drago Kozić i vojni kapelan p. Dragan Majić SI. Asistirali su đakon i bogoslov Vojnog ordinarijata. Na obredima je sudjelovao velik broj vjernika koji su ispunili kapelicu i predvorje Ordinarijata.

Prigodnu homiliju održao je don Marko Medo, rekavši kako događajima Velikog četvrtka možemo pristupiti samo srcem. Samo tako možemo shvatiti veliku ljubav koju nam je Bogočovjek ukazao činom pranja nogu svojim učenicima. Božja ljubav nadilazi svako naše shvaćanje i jača je od svih ljudskih tragedija i slabosti. Propovjednik je dodao kako u životu nema nade izvan Krista i kako bi život bio besmislen bez Velikog četvrtka. Razmišljajući o ovom Isusovom postupku i mi se na ovaj dan osjećamo nedostojnima poput Petra nakon čudesnog ribolova.

U propovijedi se don Marko osvrnuo i na patnje i zlo koje je zahvatilo svijet. Razmišljajući o Posljednjoj večeri nalazimo rješenje za mnoge patnje i to je način na koji možemo pobijediti brojne zloće u životu. Živeći za druge poput Krista koji nam je na Posljednjoj večeri dao primjer, osjećamo predokus radosti i mira koji

dolaze od Boga. Ako živimo za sebe, umrijet ćemo, a ako živimo za druge, živjet ćemo u punini. U zaključku je don Marko pozvao vjernike da prihvate Isusovu poruku i vrati se izvori radosti, bratskoj ljubavi i da odbace život u pokvarenoj sebičnosti. Na kraju je zamolio Gospodina da nam pomogne »ući u dvoranu Posljednje večere i uzeti u ruke vrč, pliticu i ručnik«.

Nakon poticajne don Markove homilije, biskup Bogdan oprao je noge dvanestorici "apostola". Šestorica su bili djelatnici Ministarstva obrane, a preostala šestorica djelatnici MUP-a. Tako se ovaj sugestivni obred – gesta pranja nogu na Isusovoj Posljednjoj večeri – prvi put održao u Vojnome ordinarijatu.

Nakon završetka obreda Večere Gospodnje, u kapelici Ordinarijata održana je "Getsemanska ura", koju su animirali don Marko Medo i bogoslovi Vojnog ordinarijata s vjernicima koji su ostali u molitvi i klanjanju presvetoj Euharistiji. ■

Obredi Velikog petka u Vojnom ordinarijatu

Obredi Velikog petka – Muke Gospodnje održani su 30. ožujka 2018. godine u kapelici Vojnog ordinarijata u Zagrebu. Obrede je predvodio vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan. S njim su obrede suslavili vojni biskup u miru msgr. Juraj Jezerinac, don Marko Medo, policijski kapelan don Marin Drago Kozić i vojni kapelan o. Dragan Majić DI. Asistirali su đakon i bogoslovi Vojnog ordinarijata. Obredi Velikog petka podijeljeni su na četiri dijela, a u središtu je čašćenje i klanjanje sv. križu.

Nakon službe riječi i Muke po Ivanu koja je pročitana po ulogama, biskup Bogdan uputio je prigodnu homiliju u kojoj je govorio o muci Kristovoj i križu kao središtu muke. Biskup je opisao sve što je Gospodin prošao prije same muke, osvrnuvši se na Judin izdajnički poljubac i torture koje je Isus morao podnijeti. Posebno se osvrnuo na križni put i na osobu Šimuna iz Cirene, na njegov "slučajni" susret s Kristom i na pomoć koju mu je ukazao tijekom križnog puta. Vojnici su Šimuna prisili da Kristu pomogne nositi križ. Očito im se Šimun učinio fizički jak, a Isus neizmjerno slab i iznemogao, a vjerojatno su željeli da se raspeče "obavi" još za dana. Ovaj

susret promijenio je život Cirenca i njegove obitelji. Njegovo ime, kao i imena njegovih sinova zapisana su u Bibliji. »Iako ih u svojem izvješću evanđelist Ivan ne navodi, njihova imena donose drugi evanđelisti«, rekao je msgr. Bogdan. Na kraju homilije, msgr. Bogdan rekao je kako se kršćanin i sam posvećuje u susretu sa živim Bogom i s Božjom svetošću. Svaki kršćanin ima potrebu duhovnog i molitvenog života i ona predstavlja odgovor na Božju svetost. Šimun iz Cirene preobrazio se u ovom neplaniranom susretu s Kristom. Prihvatio je Kristov križ, pomoć najpotrebnijemu i to ga je promjenilo, preobrazilo i posvetilo. Svi su kršćani pozvani na svetost. Svi su kršćani po svome obiteljskom i društvenom položaju i poslanju pozvani na preobrazbu i nasljedovanje Šimuna Cirenca. Na taj način i sami postaju Cirenci.

Poslije homilije uslijedile su tradicionalne molitve koje Crkva moli na Veliki petak. Potom je uslijedilo čašćenje i ljubljenje križa, središnji dio obreda Velikoga petka i muke Gospodnje. Nakon svete pričesti završili su obredi Velikog petka i okupljeni vjernici razišli su se u miru i tišini. ■

27. obljetnica pogibije prvog hrvatskog redarstvenika Josipa Jovića

U Aržanu, rodnom mjestu Josipa Jovića, prvog hrvatskog redarstvenika i prve žrtve poginule u Domovinskom ratu, obilježena je 27. godišnjica njegove pogibije. Josip Jović poginuo je 31. ožujka 1991. na Plitvicama u 22. godini života. Stoga se danas prisjećamo njegove žrtve i žrtve svih hrvatskih branitelja palih u Domovinskom ratu.

Današnja svečanost započela je polaganjem vijenaca i svijeća na grobu Josipa Jovića na mjesnom groblju u Aržanu. Cvijeće i svijeće položili su članovi obitelji Jović, izaslanik ministra unutarnjih poslova i državni tajnik Ministarstva unutarnjih poslova Žarko Katić sa zamjenikom glavnog ravnatelja policije Draženom Vitezom, načelnikom Policijske uprave splitsko-dalmatinske Slobodanom Marendićem, načelnikom Sektora policije Ivicom Franićem, zapovjednikom Specijalne jedinice policije Split Goranom Bočinom, zapovjednikom Interventne jedinice policije Mijom Rogošićem, zamjenikom župana Splitsko-dalmatinske županije Antom Šošićem, načelnikom Općine Cista Provo Božom Čubićem i predstvincima ostalih gradova, općina, udruga, kao i djece polaznika Osnovne škole "Josip Jović" iz Aržana.

U župnoj crkvi Svih Svetih u Aržanu održana je sveta misa koju je predvodio policijski kapelan i dekan fra Žarko Relota, uz mjesnog župnika don Antu Čipčića. Obilježavanje obljetnice stradavanja Josipa Jovića završilo je svečanom akademijom održanoj u Osnovnoj školi "Josip Jović", na kojoj je sudjelovala i policijska klapa "Sveti Mihovil". Tom prilikom nazočnima se prigodnim riječima obratio izaslanik ministra Žarko Katić: »Zadovoljstvo mi je vidjeti da ga se rodni kraj, sumještani, susjedi i nekadašnji učitelji, i 27 godina nakon što nas je tragično, i po našim ljudskim mjerilima prerano napustio, sjećaju Josipa Jovića s jednakim pjetetom i emocijama. I mi našim novim policijskim naraštajima pronosimo glas o Josipovoj hrabrosti, iskrenom i odvažnom domoljublu koje nam je ostavio u zalog. Ne dopuštamo da njegovo ime i žrtva ostanu zaboravljeni, niti ćemo to ikada dopustiti. I naša policijska škola nosi njegovo ime, baš kao i vaša. Našim morem plovi policijski brod njegova imena. Konačno bih s osjećajem dubokog poštovanja, želio uputiti zahvalu obitelji Jović, kao i svim obiteljima koje su u stvaranju, obrani i oslobođenju Lijepe naše podnijeli ono neizrecivo«. ■

27. obljetnica akcije "Plitvice" i pogibije hrvatskog redarstvenika Josipa Jovića

Na Veliku subotu, 31. ožujka 2018. na Plitvičkim jezerima, obilježena je 27. obljetnica akcije "Plitvice" i pogibije hrvatskog redarstvenika Josipa Jovića. Na komemoraciji je sudjelovao vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan koji je predvodio molitvu za pokojnog Josipa Jovića, kao i za sve hrvatske branitelje i one koji su položili život za slobodnu Hrvatsku. S biskupom su bili biskupski vikar za pastoral u MUP-u fra Frano Musić OFM, policijski kapelan u Gospiću don Mario Vazgeč i vojni kapelan u Gospiću don Ivan Blaževac. Uz Jovićevu obitelj i rodbinu iz njegova rodnog mje-

sta Aržano kraj Imotskog i mjesnog aržanskog župnika don Antu Čipčića, prijatelje i suborce, skupu su prisustvovali predsjednica RH Kolinda Grabar-Kitarović, izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora i potpredsjednik Hrvatskog sabora Miljan Brkić, izaslanik predsjednika Vlade RH i ministar unutarnjih poslova Davor Božinović, izaslanik potpredsjednika Vlade i ministra obrane, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general zbora Mirko Šundov sa suradnicima, glavni ravnatelj policije Nikola Milina te predstavnici braniteljskih udruga i sudionici akcije

“Plitvice”. Izaslanstva državnog vrha položila su vijence i upalila svijeće na spomen-obilježju Josipu Joviću.

Okupljenima su se zatim obratili Vlado Marić iz Udruge ratnih pripadnika Antiterorističke jedinice Lučko 90, predstavnika sudionika akcije, izaslanik predsjednika Vlade RH i MUP-a Davor Božinović te predsjednica RH Kolinda Grabar-Kitarović. Oni su podsjetili na tijek akcije redarstvenih snaga na Plitvicama, kao i na načine na koje i danas možemo iskazati poštovanje žrtvi i zaslugama svih branitelja. Na kraju obilježavanja 27. obljetnice akcije “Plitvice” i pogibije Josipa Jovića, vojni ordinarij msgr. Bogdan predvodio je molitvu za pokojnog Jovića i sve poginule redarstvenike i branitelje. Komemorativni skup pjevanjem je uveličala klapa MUP-a “Sv. Mihovil”.

U uvodnom dijelu molitve vojni ordinarij msgr. Bogdan rekao je da su na obilježavanju ove obljetnice okupili ljubav, zahvalnost i poštovanje. Iako se sve zbilo prije 27 godina, kao da je bilo jučer, jer »sjećanja ne blijede, uspomene se ne brišu. Upisani su u naše srce i biće s puno poštovanja prema pokojnom Josipu i svima koji su hrabro stali na branik domovine«. »Kad se smrt dogodi na Veliki petak ili neki drugi dan u tjednu, izgleda kao da je lakše podnijeti

bol. Kao da su ti dani ostavljeni za umiranje!«, kazao je msgr. Bogdan i nastavio: »Pucanj u Josipa, u nedjelju Kristova uskrsnuća, 31. ožujka 1991. bio je pucanj na „uskrsnuće“ hrvatske države koju smo stoljećima željeli i o kojoj smo toliko sanjali. Bio je to pucanj u osvit nedjeljnog jutra, u srce našeg kršćanskog svjetonazora na kojem počiva naša vjera, na kojem je utemeljen i sazdan naš kršćanski identitet. Uskrs se ne može ubiti!«, poruka je monsinjora Jure Bogdana, koji je pozvao okupljene da iz vjerničkog srca uzdignemo molitve milosrdnome Bogu za pokojnog Josipa, za sve pokojne hrvatske branitelje, kao i za sve nestale i preminule od posljedica rata.

Biskup je zatim nastavio: »Danas na Veliku subotu, kojom dominira šutnja groba Velikog petka, nezaustavljivo se probija nada uskrsnuća. (...) Zahvaljujemo na daru slobode i na svakom dragocjenom kutku naše Domovine. (...) Lijepa naša nosi ime ljubavi. O njoj sve govori i poziva na ljubav«, zaključio je msgr. Bogdan i pozvao sve da čuvamo i ljubimo domovinu koja nam je povjerena. Prigodno evanđelje navijestio je đakon Vojnog ordinarijata don Branko Čagelj. Premda je kiša stalno lijevala, komemorativni skup na Plitvicama odvio se dostoјanstveno, ljudski toplo, vjernički pobožno, rodoljubno kako i dolikuje činu i trenutku. Na kraju je vojni ordinarij svima zaželio sretan Uskrs. ■

FOTO: Fah/direktno.hr

Vazmeno bdijenje u Vojnom ordinarijatu

U subotu, 31. ožujka 2018., u 20:00 sati, u kapelici Vojnog ordinarijata proslavljen je Vazmeno bdijenje koje je predvodio vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan. S njim su u zajedništvu bili vojni biskup u miru msgr. Juraj Jezerinac, don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral MUP-a, fra Frano Musić OFM, don Marin Drago Kozić, policijski kapelan i o. Dragan Majić DI, vojni kapelan. Na bdijenju su asistirali đakon i bogoslovni Vojnog ordinarijata. Kapelica i predvorje bili su prepuni vjernika, a među njima nalazila su se i petorica kandidata za primanje sakramenta sv. Potvrde sa svojim obiteljima i kumovima.

Obredi Vazmenog bdijenja počeli su Službom svjetla. Na početku je biskup Bogdan blagoslovio oganj ispred zgrade Ordinarijata. Zatim su se svi zajedno uputili u kapelicu Ordinarijata. Nakon Službe svjetla i svečanog hvalospjeva uskrsnoj svijeći, koje je otpjevao fra Frano Musić OFM, nastavljena je Služba riječi te su pročita-

na sva ponuđena čitanja za Vazmeno bdijenje. Nakon toga biskup Bogdan održao je homiliju u kojoj je naglasio rekao kako je Uskrs najveći kršćanski blagdan, blagdan vjere i ljubavi. Tumačeći pročitana čitanja, biskup ih je povezao sa svetkovinom Uskrsa, rekavši kako je naša kršćanska vjera utemeljena u Uskrsu. Kroz starozavjetna i novozavjetna čitanja čuli smo kako je Bog spašavao i vodio svoj narod, obraćao mu se preko proroka i končano nama progovorio preko svoga Sina Isusa Krista. Naglasio je kako smrt ne stavlja točku na naš život, nego samo zarez. Svojim uskrsnućem naš Gospodin Isus Krist pokazao nam je da se ovaj život nastavlja i poslije smrti.

Nakon homilije uslijedila je krsna služba. Obnovom krsnih obećanja, biskup Bogdan blagoslovio je krsnu vodu i blagoslovio prisutne vjernike. Poslije blagoslova vode biskup je podijelio sakrament sv. Potvrde petorici vjernika. Potom je nastavljena euharistijska služba i pričest.

Na kraju mise biskup je svima zaželio sretan i blagoslovлен Uskrs. Blagoslovio je hranu koju su vjernici donijeli na blagoslov.

Poslije obreda Vazmenog bdijenja, vjernici su ostali u bratskom druženju u prostorijama Ordinarijata. ■

Uskrs u Vojnom ordinarijatu

Na Uskrs 1. travnja 2018., godine u kapelici Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru proslavljen je svećano euharistijsko slavlje. Misno slavlje predvodio je vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan. Sa njim su suslavili msgr. Juraj Jezerinac, vojni biskup u miru, generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo, koji je današnjim danom preuzeo novu službu generalnog vikara, policijski kapelan don Marin Drago Kozić i vojni kapelan o. Dragan Majić DI. Asistirali su bogoslovi Vojnog ordinarijata i đakon don Branko Čagelj.

Misno slavlje je proslavljeno u Uskrsnoj svečanosti, te nakon misnih čitanja biskup Bogdan je uputio Uskrsnu homiliju. Protumačio je prisutnim vjernicima kako se u prvim stoljećima Crkve Uskrs nije slavio dnevnom misom, nego Uskrsnim bdijenjima. Objasnio je kako je došlo do dnevnih uskrsnih misnih slavlja. Tumačeći ciklus promjene liturgijskih čitanja kroz tri godine uputio je okupljene vjernike da se svode na ista čitanja, koja je u homiliji detaljnije i protumačio. Posebno se zadržao na dva apostola o kojima smo slušali u Ivanovu evanđelju, Ivanu i Petru. U današnjem evanđelju je opisana sva dramatičnost događaja uskrsnog jutra kada žene, a nakon njih i učenici otkrivaju da im Uči-

telja nema u grobu. Biskup je pojasnio kako je to izgledalo i sa strane rimskog upravitelja, Židova i stažara kao specijalnih jedinica ondašnje vlasti.

Apostoli koji su bili svjedoci praznoga groba tumačeći sve što se dogodilo od anđela, do ubrusa svjedoče o ostvarenju Isusova uskrsnuća. Crkva je primila to svjedočanstvo o uskrsnuću raspetoga Krista, napose prva Crkva okupljena oko apostola. Biskup Bogdan je zaključio: "Kako je Ivanova Crkva ponosna na svoga Uteteljitelja. (...) Napomena vidje i povjerova tiće se na ovoj misi svakoga od nas. Mi danas vidimo Crkvu koja živi od prvog uskrsnog jutra sabire se oko uskrsloga Krista." I mi danas želimo gledati dublje ovo otajstvo oko kojeg smo se okupili i koje slavimo.

Poslije blagoslova hrane i pića koje su vjernici donijeli, biskup je zaželio sretan Uskrs svima prisutnima, posebno ministru MUP-a Davoru Božinoviću koji je sa suprugom sudjelovao na misnom slavlju. Također je predstavio novog generalnog vikara msgr. don Marka Medu izraživši mu dobrodošlicu i uspjeh u radu. Uslijedio je svečani Uskrsni blagoslov koji je biskup zazvao na sve prisutne. Nakon misnog slavlja nastavljeno je radosno druženje u knjižnici Ordinarijata. ■

Položen kamen temeljac za vojnu kapelu

U vinkovačkoj vojarni 5. gardijske brigade "Slavonski sokolovi", 3. travnja 2018. obilježena je 11. obljetnica ustroja Gardijske oklopno-mehanizirane brigade Hrvatske kopnene vojske. Tom je prigodom blagoslovljen i položen kamen temeljac buduće vojne kapele Kraljice Svetе Krunice i Svetog Ivana Kapistrana.

Na proslavi Dana brigade sudjelovali su potpredsjednik Vlade i ministar obrane RH, gosp. Damir Krstičević, načelnik Glavnog stožera OS RH-a general-zbora, Mirko Šundov, zapovjednik Hrvatske kopnene vojske brigadni general Siniša Jurković i zapovjednik GOMBR-e brigadni general Denis Tretinjak, župan Vukovarsko-srijemske županije, gosp. Božo Galić, predstavnici lokalnih vlasti i saborski zastupnici, kao i predstavnici udruga roditelja poginulih hrvatskih branitelja.

Tom prigodom položeni su vijenci kod spomen obilježja poginulim braniteljima. Novoimenovani generalni vikar Vojnog ordinarijata u RH, don Marko Medo predvodio je svetu misu u koncelebraciji s dekanom Osječkog vojnog dekanata vlč.

Antom Mihaljevićem i vojnim kapelanom GOMBR, fra Matom Vincetićem. Usljedio je svečani postroj pripadnika GOMBR-e i svečani ispraćaj 2. HRVCON-a u Poljsku. Uz obraćanja uvaženih dužnosnika i čestitke pripadnicima GOMBR-e na Danu postrojbe, uručena su promaknuća, pohvale i nagrade zaslužnima.

Kao kruna događaja i proslave, na prostoru vojarne gdje je predviđena izgradnja nove vojne kapele, generalni vikar Vojnog ordinarijata, don Marko Medo blagoslovio je kamen temeljac kapele Kraljice Svetе Krunice i Svetog Ivana Kapistrana. Vojni kapelan GOMBR-e fra Mato Vincetić pročitao je Povelju koju je potpisao potpredsjednik Vlade i ministar obrane RH Damir Krstičević, a položila ju je uz kamen temeljac predsjednica Udruge roditelja poginulih hrvatskih branitelja Vukovarsko-srijemske županije, gospođa Mara Bartolović. ■

Proljetni susret svećenika Vojnoga ordinarijata u Valbandonu

Od 3. do 6. travnja 2018. policijsko odmaralište u Valbandonu pokraj Pule bilo je i ove godine mjesto održavanja redovitog proljetnog susreta svećenika Vojnog ordinarijata. Na susretu je sudjelovalo trideset svećenika zajedno s biskupom vojnim ordinarijem u RH msgr. Jurom Bogdanom. Na susretu su još sudjelovali: đakon don Branko Čagelj, kancelar biskupije gosp. Robert Stipetić i gosp. Mario Dokmanić, voditelj Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom.

Program susreta sastojao se od radnog djela – predavanja i sastanaka, ali i bratskog druženja na studijskom putovanju i tijekom slobodnog vremena. Susret je započeo u utorak, 3. travnja.

Isti dan održana je i sveta misa u kapelici bl. Miroslava Bulešića za one koji nisu imali misu toga dana. Sljedeća tri dana započinjala su zajedničkim euharistijskim slavlјem koje je predslavio msgr. Bogdan, a pod kojim se molila i Jutarnja iz Časoslova.

U srijedu, 4. travnja održana su tri formativna predavanja. Dva predavanja prijepodne održao je don Mario Gerić, župnik u župi sv. Romualda i Svih Svetih na Kozali u Rijeci. Treće popodnevno predavanje održao je biskup Bogdan, nakon čega je održana sjednica Prezbiteralskog vijeća Vojnog ordinarijata na kojoj su obrađene aktualne teme vezane za Vojni ordinarijat.

Prvo predavanja don Marija Gerića bilo je "Od krize svećeničkog identiteta prema obnovljenoj duhovnosti svećenika". Predavač je naglasio kako se, nažalost, stječe dojam da se na sličnim predavanjima govoriti isključivo o negativnim pojavama. Nikada se ne smije govoriti samo o negativnostima. Potrebno je istaknuti i pozitivne činjenice i oblike ostvarenog svećeničkog života i uvijek treba težiti pronalasku rješenja i odgovora na izazove krize svećeničkog identiteta. Predavač je osvijetlio ovu temu polazeći od Svetog pisma, tradicije Crkve, crkvenog nauka, prakse i smjernica Crkve. Posebno se osvrnuo na ideje i misli kardinala Roberta Saraha i na apostolsku pobudnicu sv. Ivana Pavla II. "Pastores da borbosis". Nadalje, predavač je govorio o profesionalnim deformacijama današnjeg svećenika te je iznio i različite tipologije: Atlas sindrom, Klerikalizam, Mentalne žrtve, Uvijek u pokretu, Svećenik menadžer, itd. Predavač Gerić ponudio je i rješenja, savjete za pomoć kako bi se moglo zdravije i učinkovitije živjeti svećeništvo danas. Svaka "svećenička duhovnost bez iskrene poniznosti najveća je izopačenost", ustvrdio je predavač.

Nakon pauze, don Mario Gerić održao je i drugo predavanje naslovljeno "Lexorandi - lexcredendi" ("Kako molimo, tako vjerujemo"). Naglasio je važnost liturgijskog slavlja kao garancije objektivnog ispovijedanja i življena vjere. Predavač je najprije govorio o poznatom pravilu lexorandi, lexcredendi i o zbirci Indiculus de gratia Dei u kojem se to pravilo prvi put spominje. To je zborka antipelagijevskih izjava rimskih papa. Ovo načelo se ne pripisuje nijednome papi, ali u praksi Crkve stoljećima se potvrđivalo, kao što se potvrđuje i danas: "Ono što Crkva vjeruje to i slavi u liturgiji. Liturgija i vjera su bitno povezane kroz svu povijest Crkve. Ono što Crkva u liturgiji slavi, to i vjeruje", izložio je don Gerić. Nastavio je izlaganje, povezujući Sveti pismo i liturgiju, a na kraju je potaknuo kapelane na dostojanstveno slavljenje liturgije.

Popodnevno predavanje održao je biskup msgr. Bogdan. Prikazao je i protumačio dokument Kongregacije za nauk vjere "Placuit Deo". To pismo Kongregacije za nauk vjere o nekim a-spektima kršćanskoga spasenja objavljeno je na blagdan Katedre svetoga Petra, 22. veljače 2018., a javnosti je predstavljeno 1. ožujka o.g. Pismo je odgovor Katoličke crkve na neke suvremene neopelagijanističke teorije i zamke koje spasenje čovjeka vide jedino kao plod čovjekova individualnog izbora i nastojanja. Pismo, također, predstavlja odgovor na neognostičke teorije koje spasenje tumače kao čovjekovo čisto unutrašnje oslobođe-

nje od zarobljenosti u tijelu i u odnose s drugima. Biskup Bogdan govorio je i o Pelagiju i njegovu nauku u ranim stoljećima kršćanstva, ali i o pojavi istog krivovjernog nauka i prakse u suvremenoj stvarnosti Crkve. Biskup je pozvao svećenike da redovito prate i čitaju dokumente Crkve kako bi bili u tijeku s aktualnostima u Crkvi i kako bi sami dobili odgovore na razna pitanja.

U četvrtak, 8. travnja, nakon jutarnje mise, svećenici su s biskupom Bogdanom pošli na studijsko putovanje i posjet Koparskoj biskupiji u Sloveniji. Voditelj i tumač po Istri bio je don Ilija Jakovljević, policijski kapelan u Policijskoj kapelaniji bl. Miroslava Bulešića za Policijsku upravu istarsku i župnik župe sv. Kuzme i Damjana mučenika u Fažani.

Biskupa i svećenike dočekao je u Kopru katedralni župnik don Primož Krečić. On je bio vodič po gradu i tumač gradskih i povijesnih znamenitosti: crkva sv. Basa, gradski toranj i središnji trg, stolna crkva Marijina Uznesenja na nebo, crkva sv. Nikole... Domaćin u Kopru, vlč. Krečić upoznao je goste iz Hrvatske sa stanjem Crkve u Sloveniji. Rekao je kako je sv. Josip zaštitnik Slovenije, a nacionalno svetište je u Brezju. Prema državnom popisu iz 2016. godine, u Sloveniji je od 2.064.241 stanovnika 57,8% vjernika, dok je prema crkvenom popisu 74,37% vjernika. Katolička Crkva u Sloveniji ima 784 župe, 2.386 crkava, 515 kapelica, 919 svećenika i to 330 redovnika i 610 redovnica. Koparska biskupija ima 11 dekanata i 189 župa. Slovenska Crkva organizirana je u dvije crkvene pokrajine sa središtim u Ljubljani i Mariboru. Imo šest biskupija. U Sloveniji postoji i Vojni vikarijat, osnovan 2000. godine i na čijem čelu se nalazi vikar koji nije biskup.

Poslijepodne, u biskupskoj rezidenciji u Kopru, goste iz Hrvatske primio je koparski biskup msgr. Jurij Bizjak. S njim su bili njegovi najbliži suradnici. Na susret sa svećenicima došao je i generalni vikar Vojnog vikarijata u Sloveniji don Matej Jakopić. Pozdravljajući goste, biskup Bizjak izrazio je radost zbog ovoga bratskog poleta crkvi u Kopru, u Sloveniji. Biskup Bogdan upoznao je domaćine s djelovanjem Vojnog ordinarijata u Hrvatskoj.

Na povratku sa studijskog putovanja iz Slovenije, vojni i policijski kapelani sa svojim ordinarijem msgr. Bogdanom posjetili su Oprtalj u Istri, gdje ih je dočekao župnik župe rođenja BDM u Završju, don Ante Jukopila. Ovaj vitalni 84-godišnji župnik u crkvi sv. Jurja govorio je o svome dugom životu i pastoralnom djelovanju, kao i o

vjeri u Istri kroz povijest i danas. Nakon okrjepe i pozdrava sa župnikom, biskup Bogdan i kapelani vratili su se u Valbandon.

Posljednjeg dana susreta u petak, 6. travnja, nakon svete mise i doručka biskup i kapelani Vojnog ordinarijata održali su radni sastanak gdje su razgovarali o aktualnim pitanjima u Vojnom ordinarijatu. Generalni vikar don Marko Medo upoznao je prisutne s aktualnostima u njegovom radu, nadolazećim nacionalnim hodočašćem vojske i policije u Lourdes, te pokrajinskim hodočašćima vojske i policije u Republici Hrvatskoj.

Svećenici s biskupom razmotrili su i druge oblike pastoralnih aktivnosti Vojnog ordinarijata kroz duhovne vježbe, ljetne aktivnosti Vojnog ordinarijata (organizirano ljetovanje djece i mlađih), itd. Ove godine ova pastoralna aktivnost proširena je i na organiziranje ljetovanja za najpotrebnije, kao što su to djeca iz vojnih obitelji s posebnim potrebama.

Na završetku susreta vojni ordinarij msgr. Bogdan zahvalio je vojnim i policijskim kapelanim na aktivnom doprinisu na proljetnom susretu i zaželio im uspješan rad na radnim mjestima. Proljetni susret svećenika Vojnog ordinarijata završio je zajedničkim objedom. ■

Druga sjednica Prezbiteralskog vijeća Vojnog ordinarijata

U sklopu proljetnog susreta svećenika Vojnog ordinarijata koji se održao u Valbandonu kraj Pule, u srijedu, 4. travnja 2018. održana je druga sjednica Prezbiteralskog vijeća. Sjednicom je predsjedao vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, a sudjelovalo je 12 svećenika. Četiri člana Vijeća opravdala su svoj izostanak. Potom je pročitan zapisnik sa prethodne sjednice održane 28. studenoga 2016. i prihvaćen.

Sukladno predviđenom dnevnom redu članovi Vijeća raspravljali su o hodočašćima Vojnog ordinarijata koja se održavanju na pokrajinskoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini te je preporu-

čeno da se nastavi s tim projektima dušobrižništva. Generalni vikar don Marko Medo izvijestio je Vijeće o provedbi duhovnih vježbi, te modelima za unaprijeđenje ove pastoralne aktivnosti, a članovi Vijeća podržali su i ovaj projekt Ordinarijata. Kao posljednja tema druge sjednice Prezbiteralskog vijeća predstavljene su pripreme za organizaciju ljetovanja djece i mlađih koje se za djecu djelatnika oružanih snaga već nekoliko godina održava na Malom Lošinju.

Vojni ordinarij zaključio je sjednicu zahvalivši članovima Vijeća na iznijetim savjetima. ■

Biskup Bogdan u pastoralnom pohodu hrvatskim vojnim predstavnicima pri NATO-u i EU-u

Vojni biskup msgr. Jure Bogdan, u pratnji generalnog vikara don Marka Mede, od 14. do 16. travnja 2018. godine boravio je u pastoralnom pohodu vojnim predstavnicima RH pri NATO-u i EU-u u Bruxellesu.

Prvog dana u popodnevnim satima, kontraadmiral Predrag Stipanović, stalni vojni predstavnik RH pri NATO-u i EU-u u Bruxellesu, upoznao je biskupa Bogdana s povijesnim znamenitostima grada.

U večernjim satima, biskup Bogdan susreo se s hrvatskim veleposlanikom Matom Škrabalom, stalnim predstavnikom RH pri EU-u, koji ga je tom prigodom upoznao s aktualnim stanjem i svojim radom u Bruxellesu.

Drugog dana pastoralnog posjeta, 15. travnja, biskup Bogdan služio je svetu misu u kapelici Marcellinus Champagnat, u koncelebraciji s fra

Tomom Andićem, voditeljem Hrvatske katoličke misije u Bruxellesu i don Markom Medom, generalnim vikarom.

U prepunoj kapelici vjernika, biskup Bogdan je u propovijedi istaknuo da se nalazimo u poslijeuškrsnom vremenu. U liturgijskim čitanjima susrećemo niz svjedoka Isusovog uskrsnuća. Uskrsli Krist ukazuje se svojim učenicima i brojnim "običnim" ljudima, čiji se životi nakon ukažanja mijenjaju na bolje. Ta promjena događa se snagom Isusova uskrsnuća, pa slabi i preplašeni učenici postaju jaki i autentični svjedoci vjere. Isusovo uskrsnuće nije mit, fikcija niti autosugestija. Isusovo uskrsnuće je povjesna činjenica. Utvrđujući i osnažujući svoje učenike u vjeri, uskrsli Isus bitno je promjenio njihove živote. Učenici izlaze na ulice Juruzalema. U njima više nema straha. Oni su postali neustrašivi svjedoci usrkslog Isusa. Svjedoče o onome što su vidjeli, čuli i doživjeli. Svoje iskustvo žele prenijeti svi-

ma. Sa svima žele podijeliti radosnu vijest da je Isus je živ i da je Isus Bog! Temelj naše vjere je upravo Isusovo uskrsnuće. Okupljajući se svake nedjelje na euharistiji, mi slavimo spomen na taj događaj. Naša vjera proizlazi iz toga događaja. Naš život utemeljen je na toj čvrstoj stjeni. Kršćaninom se ne smije biti samo u crkvi. Kršćaninom se mora biti uvijek, u privatnom i javnom životu. Kršćanin je ucijepljen u Krista. Nije dovoljno nazivati se kršćaninom. Potrebno je to biti u svakoj situaciji. Biskup Bogdan poručio je da smo i mi, kao i Isusovi učenici i prvi kršćani, pozvani da u današnjem vremenu i svijetu budemo ljudi prepoznatljivog kršćanskog identiteta.

U popodnevnim satima, biskup Bogdan je, u pratinji kontraadmirala Predraga Stipanovića i generalnog vikara don Marka Mede, posjetio Brugge, gdje je razgledao povijesne znamenitosti i susreo se s Linom Verbeekeom, uglednim odvjetnikom i počasnim konzulom RH za Flandri-

ju. U Bruxellesu se u večernjim satima susreo se s veleposlanikom dr. sc. Marijom Nobilom, stalnim predstavnikom RH pri NATO-u. U ponedjeljak, 16. travnja, posljednjeg dana pastoralnog pohoda hrvatskim vojnim predstvincima pri NATO-u i EU-u u Bruxellesu, biskup Bogdan blagoslovio je zgradu novog NATO-ovog zapovjedništva, prostore Stalnog predstavništva RH pri NATO-u, gdje rade naši pripadnici. Uz veleposlanika dr. sc Marija Nobila i kontraadmirala Predraga Stipanovića, blagoslovu su prisustvovali i svi naši zaposleni službenici.

Nakon blagoslova, biskup Bogdan razgledao je nove prostore u kojima rade naši službenici i zgradu novog NATO-ovog zapovjedništva.

Uz Afganistan, Poljsku i Litvu, ovo je bio treći višednevni pastoralni pohod biskupa Bogdana pripadnicima Oružanih Snaga RH koji žive i rade izvan granica Hrvatske. ■

Zagrebački Poljičani proslavili blagdan sv. Jure

Zagrebački Poljičani okupljeni oko Udruge zagrebačkih Poljičana „Sveti Jure”, zajedno s brojnim priateljima Poljica i ove su se godine našli u velikom broju na proslavi blagdana svoga sveca zaštitnika sv. Jure, koji se slavi 23. travnja, a Poljičani su ga proslavili dan ranije. Proslava je, kao i svih godina dosad, počela misom koju je u crkvi Sv. Katarine na Gornjem gradu predstavio vojni biskup Jure Bogdan, također Poljičanin, rodom iz Donjeg Doca. U tijeku mise pjevao je mješoviti pjevački zbor zagrebačkih Korčulana, Poljičana, Omišana i Trogirana, pod ravnjanjem maestra Tončija Petkovića i uz glazbenu pratnju na orguljama Vedrane Stecca, koji su poznatu Pučku misu skladatelja maestra Šime Marovića, izvanrednoga profesora i pročelnika Katedre za liturgiku Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu i kapelnika stolne crkve Sv. Dujma u Splitu.

„U sivilu života u kojemu se svakodnevno srećemo s poteškoćama koje pritišću naš osobni i društveni život – od krize obitelji i odgoja do problema nezaposlenosti i iseljavanja – možda nas koji put obuzima malodušje, pogotovo kad

doživimo institucionalna i javna obezvrijedjenja naših temeljnih kršćanskih i nacionalnih vrednota, pa od života ne očekujemo neke velike stvari nego se zadovoljavamo malim radostima usred sive svakodnevice. Ipak, ova Akademска crkva Sv. Katarine u kojoj smo se danas okupili govori nam o jednom sasvim drukčijem životnom stavu, govori nam o nadi i ustrajnosti usred beznađa, o vjeri i poštenju usred bezdušnosti i osrednjosti, o ljubavi i životu usred patnje i sebičnosti”, istaknuo je, među ostalim, u propovijedi msgr. Bogdan, stavivši sv. Juru (Jurja), kojega su stari Poljičani davno počeli slaviti kao svoga nebeskoga zaštitnika, kao uzor koji nam i danas može i treba poslužiti kao primjer čestita, hrabra i poštena čovjeka koji se kao kršćanin nije povukao u svoja četiri zida, nego je hrabro svjedočio svoju vjeru izabравši mučeništvo i ostajući do kraja vjezan svojoj kršćanskoj vjeri. „Protivnik nam se čini poput zmaja kojega je teško svladati, kao zlo koje nam se izvana nameće, nešto što nadilazi snage pojedinca.

Sveti Jure pobijedio je zmaja, ali ne svojom snagom, nego snagom Uskrsloga Gospodina. I mi,

braćo i sestre, možemo pobijediti zmajeve koji nam prijete, ako dopustimo da uskrsli Krist uđe u naš život i da nas ispuni svojim Svetim Duhom”, istaknuo je msgr. Bogdan, koji je posebno pozvao majke i očeve da budu čvrsti u obrani svoga majčinskoga i očinskoga identiteta i do kraja, uz pomoć Božju, predani odgovornoj zadaći odgoja svoje djece. Nakon mise u crkvi Svetе Katarine svečanost je nastavljena u prostorijama Udruge zagrebačkih Poljičana „Sveti Jure” u zagrebačkoj

Ilici, gdje je održana redovita godišnja skupština Udruge, koja se, kao i cijela proslava, i ove godine održala pod pokroviteljstvom Gradske skupštine Grada Zagreba, na kojoj je ponovno za predsjednika Udruge, odnosno Velikoga kneza zagrebačkih Poljičana, izabran Jakov Radović, paleontolog, stručnjak poznat i izvan granica Domovine, među ostalim i kao idejni začetnik Muzeja krapinskih neandertalaca. ■ (IKA)

Svetkovina svetog Jurja u Vojnom ordinarijatu

U ponedjeljak, 23. travnja 2018. u kapelici Vojnog ordinarijata proslavljen je blagdan sv. Jurja. Misno slavlje predvodio je vojni biskup msgr. Jure Bogdan, a koncelebrirao je umirovljeni vojni biskup msgr. Juraj Jezerinac. Misi su prisustvovali djelatnici Vojnog ordinarijata.

Nakon evanđelja, biskup Bogdan uputio je prigodnu homiliju u kojoj je govorio o životu, značenju i proslavi ovoga kršćanskog sveca i mučenika. Živio je u IV. stoljeću. Rodom iz Palestine, sv. Juraj bio je časnik rimske vojske. Zbog svojih čvrstih kršćanskih uvjerenja, došao je u sukob s ondašnjim vojnim poglavarama te odbio žrtvovati poganskim bogovima. Zato je podnio mučeničku smrt. Ubrzo je postao omiljeni svetac diljem Europe i jedan od najslavnijih mučenika Istočne i Zapadne Crkve. Za zaštitnika su ga uzeli i srednjovjekovni vitezovi i križari. Kult sv. Jurja posebno je raširen u Hrvatskoj, gdje mu se od ro-

manike grade crkve: najstarija je ona u Putalju u Kaštel Sućurcu iz IX. stoljeća.

Sveti Jure zaštitnik je mnogih hrvatskih mesta i pokrajina: Visa, Brača, Drvenika kod Trogira, Senja, Poljica, Gdinja na Hvaru, Lovrana. Neki toponimi nose njegovo ime: *Sveti Jure* najviši je vrh Biokova, a na vrhu *Sveti Jure* na Mosoru podignuta mu je kapelica u čast. Ikonografski se sv. Jurja prikazuje na konju kako kopljem probada zmaja koji leži na tlu i repom opliće stražnje noge konja.

Na kraju propovijedi, biskup Bogdan istaknuo je nepokolebljivost vjere sv. Jurja, koji bi nam po svojoj neustrašivosti trebao biti primjer u svim našim životnim kušnjama i preprekama.

Nakon misnog slavlja, okupljeni su čestitali biskupima njihov imendan. ■

Vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan i hrvatsko izaslanstvo u Rimu i Vatikanu od 23. do 28. travnja 2018.

U sklopu hodočašća na grobove apostolskih pravaka povodom obilježavanja dvadesete obljetnice osnutka vojne biskupije u Republici Hrvatskoj predstavnici Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj, Ministarstva obrane, Ministarstva unutarnjih poslova, Ministarstva hrvatskih branitelja i polaznici jubilarnog XX. naraštaja Ratne škole "Ban Josip Jelačić" s Hrvatskog vojnog učilišta "Dr. Franjo Tuđman" boravili su u Rimu i Vatikanu.

Na čelu izaslanstva – hodočašća bio je vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan. S njim u pratrji bili su generalni vikar don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral MUP-a i Redarstvenih službi RH fra Frane Musić OFM i umirovljeni generalni vikar o. Jakov Mamić OCD. Iz Ministarstva unutarnjih poslova i hrvatske policije bili su ministar Davor Božinović i glavni ravnatelj policije Nikola Milina, dok je izaslanstvo Ministarstva obrane predvodio državni tajnik Tomislav Ivić. U ime Oružanih snaga Republike Hrvatske audijenciji je prisustvovao zamjenik načelnika Glavnog stožera general-pukovnik Drago Matanović. Iz Ministarstva hrvatskih branitelja bio je ministar Tomo

Medved s glavnim suradnicima u Ministarstvu. Polaznici XX. naraštaja Ratne škole "Ban Josip Jelačić" došli su u Rim na studijsko putovanje i hodočašće od 23. do 28. travnja 2018. godine, a predvodio ih je načelnik Ratne škole brigadir Krešimir Trstenjak.

U utorak, 24. travnja biskup je s hrvatskim izaslanstvom pohodio hrvatsku crkvu sv. Jeronima i susreo se s članovima i rektorm Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima preč. Božom Radošem. Uz ministre Davora Božinovića i Tomu Medveda, glavnog ravnatelja policije Nikolu Milinu i zamjenika načelnika Glavnog stožera Oružanih snaga general-pukovnika Dragu Matanovića, susretu su prisustvovali i diplomatski predstavnici u Rimu: veleposlanik Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici Neven Pelicarić, veleposlanica BiH pri Svetoj Stolici Slavica Karačić i veleposlanik Republike Hrvatske u Italiji Jasen Mesić. Euharistijsko slavlje u crkvi sv. Jeronima predvodio je biskup msgr. Jure Bogdan, a koncelebrirali su generalni vikar don Marko Medo, biskupski vikar fra Frane Musić OFM te umirovljeni generalni vikar o. Jakov Mamić OCD.

U homiliji biskup je istaknuo kako katolići moraju ostati hrabri i postojani u svojoj vjeri, bez obzira na povoljne ili nepovoljne društvene okolnosti. Poručio je da bi upravo u nepovoljnem ozračju trebali vidjeti priliku za širenje evanđeoske riječi i kako bi jedini odgovor na mržnju i zlo trebali biti ljubav i žrtva. Msgr. Bogdan osvrnuo se i na nedavno objavljenu apostolsku pobudnicu pape Franje *Gaudete et exsultate* (*Radujte se i kličite*), kojom papa potiče sve kršćane na svetost u suvremenom svijetu.

Sljedećeg dana, u srijedu, 25. travnja hrvatsko izaslanstvo sudjelovalo na generalnoj audijenciji kod pape Franje. Msgr. Bogdan predveo je Svetom Ocu skupinu od šezdesetak hodočasnika.

Sveti Otac je pozdravio hrvatske hodočasnike riječima: »Radosno pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, a na poseban način delegaciju Ministarstva obrane, Ministarstva unutarnjih poslova i Ministarstva branitelja Republike Hrvatske, zajedno s ministrima i ostalim dužnosnicima Oružanih snaga, Vojnog učilišta i Policije, u pratnji biskupa Jure Bogdana. Dragi prijatelji, došli ste u Rim povodom dvadesete obljetnice osnutka Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj. Neka Božji blagoslov bude uvijek nad vama i nad vašim

obiteljima, kako biste mogli u povjerenoj vam misiji donositi u društvo nadu i mir. Pozdravljam također hodočasnike iz Križevačke eparhije zajedno s msgr. Nikolom Kekićem, kao i vjernike iz Đakovačko-osječke nadbiskupije. Neka milosrđe Božje bude vaša snaga u svakodnevnom radu! Od srca sve blagoslivljam! Hvaljen Isus i Marija!«

Po završetku audijencije, biskup se s članovima izaslanstva susreo sa Svetim Ocem. U ime svih sastavnica vojne biskupije, načelnik Ratne škole brigadir Krešimir Trstenjak predao je Svetom Ocu faksmil najstarije sačuvane rukopisne knjige u Hrvatskoj iz VIII.-IX. Stoljeća *Evangeliarium Slatense* i njezinu transkripciju *Splitski evangeliјar*, čiji se original čuva u Riznici splitske prvostolnice. Biskup je papi objasnio da se radi o izuzetno važnim knjigama, budući da se nalaze na samim počecima hrvatskog naroda i Crkve kojoj pripada od trenutka pokrštenja. Sveti Otac je izaslanstvu udijelio apostolski blagoslov, svima darovao krunicu i zamolio da se mole za njega.

Nakon audijencije msgr. Bogdan poveo je hodočasnike u vatikansku baziliku sv. Petra, gdje su pohodili kriptu i grob, odnosno oltar s relikvijama sv. Ivana Pavla II., koji je prije točno dvadeset i jedne godine, 25. travnja 1997. utemeljio vojnu biskupiju u Hrvatskoj. ■

Biskup Bogdan služio svetu misu za poginule, nestale i umrle pripadnike 4. gardijske brigade u Splitu

U sklopu obilježavanja 27. obljetnice 4. gardijske brigade, u subotu, 28. travnja u Splitu, položeni su vijenci kod Spomen kapelice sv. Križa na Dračevcu te je služena misa za poginule, nestale i umrle pripadnike 4. gardijske brigade. Na misi su prisustvovali izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora, potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general zbora Mirko Šundov, predstavnici državnih, županijskih i gradskih vlasti, obitelji poginulih, nestalih i umrlih branitelja, udruge proizašle iz Domovinskog rata, generali, admirali, časnici, dočasnici, vojnici te vjerni puk.

Svečano misno slavlje predslavio je vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan. Biskup Bogdan je u svojoj homiliji rekao da smo se kao kršćanski vjernici, kao braća i sestre u vjeri, koji čvrsto vjeruju u uskrsnuće tijela i život vječni, sabrali i ove godine kod kapelice sv. Križa kako bismo molili za poginule, preminule i nestale hrvatske branitelje.

Naglasio je da se »danas se s ponosom spominjemo svih naših pokojnih branitelja. U našim srcima bude se posebni osjećaji duboke povezanosti s njima i sa svim onim što smo zajedno dijelili za zemaljskoga života. Njihovu žrtvu duboko poštujemo. I zato smo tu. Zato smo danas u Splitu!« Biskup je sve pozvao da se nastave ustrajno moliti za njih: »Kao vjernici žarko vapijemo Gospodinu da im On, Uskrslji Isus, koji jezbog našeg spasenja podnio muku i smrt, udijeli svoj mir i vječno blaženstvo u nebu. Molimo da ih "svjetлом svoga Lica obasja i milostiv da im bude". Molimo Gospodina da On, sjajem svoga lica ispunи sve one plemenite težnje koje su u svojim srcima nosili kad su krenuli braniti Domovinu. U dubini duše sve su te plemenite težnje zapravo težnja za Bogom. Jer Bog jest vječni Mir i vječna Sloboda, vječna Istina i vječna Pravda, vječna Ljubav.«

Potom je nastavio: »Vi, dragi hrvatski branitelji i svi mi koji smo svjedoci stvaranja demokratske i slobodne Domovine, svjedoci smo da je u srcu

svih branitelja osnovna pokretačka snaga bila istinska ljubav prema hrvatskom domu, narodu i domovini. Rat nam je bio nametnut! Iz njega smo izišli s mnogo žrtava, ali kao pobjednici. U obranu Domovine uloženo je puno ljubavi, žrtve, idealizma, molitve, zajedništva. Još uvijek su nam svježa sjećanja na žarke molitve Gospine krunice, simbola naše vjere i znaka križa s kojim smo pobijedili *In hoc signo vinces* (*U ovome ćeš znaku pobjediti* pisalo je na beretkama naših branitelja). Dobro smo tada iskusili što znači biti jedno srce i jedna duša. Svako hrvatsko srce kucalo je za slobodu naroda i domovine. Svega toga svjesni, pitamo se danas kako se moglo dogoditi da u miru gubimo poštovanje prema žrtvi branitelja i Domovinskom ratu?! Kako se moglo dogoditi da dopustimo da nam povijest Domovinskog rata i stvaranja samostalne hrvatske države pišu i interpretiraju oni koji nisu prstom makli za obranu domovine, oni koji nam uporno nameću tezu da je to bio građanski rat, izbjegavajući pravu istinu teškoj agresiji na samostalnu hrvatsku državu, na njezin suverenitet, na plebiscitarnu odluku naroda da živi samostalno u svojoj državi.

Jesu li autori tih uradaka u doslihu i rade li sinkronizirano s poraženim snagama i onima koji našeg ministra obrane proglašavaju *personem*

non grata, samo zato što je stao na branik svoje domovine, u ratu i u miru?! Gospodine ministre obrane, ovo je trenutak kada Vam s ovog svetog mjesta javno želimo izraziti podršku. S Vama smo bili u ratu, s Vama smo i u miru! Ovih dana postajemo svjesniji još i više da nepravedna posezanja za našom Domovinom nisu nestala. Naša Hrvatska je lijepa, bogata i perspektivna i naša je obveza čuvati je na svim razinama. I tu svatko daje svoj doprinos. Danas molimo za pokojne branitelje, ali molimo i za sve nas žive. Bog nam je blizu! Na njega treba računati, s njime treba graditi budućnost!«

Na kraju homilije msgr. Bogdan istaknuo je važnost stalne molitve Blaženoj Bogorodici Djevici Mariji: »I na koncu, predraga braćo i sestre, utječimo se našoj nebeskoj Majci, rajsкоj Djevi, kraljici Hrvata, našoj Odvjetnici. Mi nosimo njezinu krunicu. Obnovimo molitveni žar molitve krunice. Krunica je moćno sredstvo protiv zloga. Obnovimo svoju vjeru i odanost Mariji. Pod tvoju se obranu utječemo sveta Bogorodice. Ne odbij nam molbe u potrebama našim, nego nas od svih pogiblih uvijek oslobodi. Djedice slavna i blagoslovljena, Gospođo naša, Posrednice naša, Zagovornice naša! Sa svojim nas Sinom pomiri, svojemu nas Sinu preporuči, svojemu nas Sinu izruči.« ■

Obilježena 27. obljetnica 3. gardijske brigade

U nedjelju, 29. travnja o. g. obilježena je u Đakovu 27. obljetnica osnutka 3. gardijske brigade Kune. Središnji program obilježavanja obljetnice organizirala je Udruga veterana 3. gardijske brigade – ogrankak Đakovo. Na obilježavanju su sudjelovali izaslanik predsjednika Vlade, potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević i zamjenik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general-pukovnik Drago Matanović.

Misno slavlje za sve poginule, nestale i umrle branitelje u Domovinskom ratu u katedrali sv. Petra u Đakovu predvodio je rektor bogoslovnog sjemeništa u Puli Piergiorgio De Angelius, koji je podsjetio kako su hrvatski branitelji branili napadnutu Hrvatsku s krunicama oko vrata, istaknuvši važnost očuvanja temeljnih hrvatskih vrijednosti i tradicije.

Program je nastavljen mimohodom veterana 3. gbr Kune i ostalih uzvanika prema spomen-obilježju hrvatskim braniteljima Đakova i Đakovštine, gdje su položeni vijenci i zapaljene svijeće za sve one koji su svoj život ostavili na oltaru domovine. U Domu kulture u Đakovu održana je potom svečana akademija, kojoj su, uz gore navedene, prisustvovali i savjetnik Predsjednice za branitelje Ante Deur, izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora Domagoj Mikulić, pomoćnik ministra hrvatskih branitelja Nenad Križić, savjetnik ministra unutarnjih poslova Zdravko Janić, gradonačelnik Đakova Marin Mandarić te ratni zapovjednik 3. gbr Kune umirovljeni general Mladen Kruljac. Nakon što je ministar Krstičević uručio posmrtno odlikovanje, Red bana Jelačića, jednom od zapovjednika postrojbi 3. gbr umirovljenom brigadiru Boži Blaževiću

ću, istaknuo je nemjerljiv doprinos ove gardijske brigade u ključnim operacijama Domovinskog rata (Maslenica, Bljesak, Fenix...). Naglasio je

kako je u zadnje vrijeme uveden niz promjena koje imaju za cilj modernizirati Hrvatsku vojsku i približiti je hrvatskom narodu i vojnicima. ■

FOTO: MORH/J. Kopi

Msgr. Petar Palić zaređen za hvarskega biskupa

U ponedjeljak, 30. travnja u gradu Hvaru, u katedrali svetog Stjepana I. pape mučenika, msgr. Petar Palić zaređen je za 56. hvarskega biskupa. Slavlje biskupskog ređenja predvodio je predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarški nadbiskup Želimir Puljić koji je bio glavni zareditelj, dok su suzaređitelji bili apostolski upravitelj Hvarske biskupije i dosadašnji hvarske biskup msgr. Slobodan Štambuk te dubrovački biskup msgr. Mate Uzinić. U koncelebraciji su bili i biskupi iz Hrvatske i inozemstva (s ređenjem ukupno 38/nad/biskupa), te brojni biskupijski i redovnički svećenici. Na slavlje biskupskog ređenja pristiglo je nekoliko tisuća vjernika koji su u potpunosti ispunili katedralu i središnji hvarske trgovine sv. Stjepana.

U misi ređenja, sama liturgija ređenja započeta je molitvom Duhu Svetome i potom predstavljanjem izabranika. Nakon što se msgr. Stanko Jerčić obratio glavnem zareditelju u ime prezbitera i puka Hvarske biskupije i nakon što je apostolski nuncij u RH msgr. Giuseppe Pinto pročitao Apostolski nalog o biskupskome imenovanju, glavni zareditelj msgr. Želimir Puljić održao je homiliju. Izrazio je radost zbog ređenja novoga biskupa, istaknuvši da svako duhovno zvanje spada u

područje "otajstva vjere". Posebno je spomenuo svjedočanstvo Petrova dugogodišnjeg župnika msgr. Nikole Dučkića koji je novoga biskupa uputio u sjemenište, a danas ga dopratio do oltara. Na kraju propovijedi predsjednik HBK je zaključio: »Ovaj otajstveni događaj dar je don Petru i njegovoj Hvarske biskupiji. Molimo neka i on bude velikodušno uzdarje Bogu, Crkvi i povjerenom puku ove časne Hvarske biskupije. Gospodin koji ga je pozvao i odabrao, neka do kraja izvede ono što je započeo na njegovu krštenju u Janjevu 1972. godine. Tako neka bude. Amen.«

Poslije homilije izabranik msgr. Palić, dopraćen do oltara od dvojice prezbitera msgr. Nikole Dučkića i don Marija Miglesa, pred klerom i pukom, na upit glavnog zareditelja izrekao je obećanja. Uslijedila je prostracija ređenika pred glavnim oltarom hvarske katedrale. Izmoljene su litanije svih svetih i potom je nadbiskup Puljić položio ruke izabraniku na glavu, a nakon njega su to učinili najprije suzaređitelji msgr. Slobodan Štambuk i msgr. Mate Uzinić, a onda svi (nad) biskupi koji su sudjelovali u slavlju biskupskog ređenja. Nadbiskup Puljić položio je na glavu izabranika evanđelistar te, dok su dvojica đakona stajala izabraniku zdesna i slijeva držeći eva-

nđelistar, izgovorio je molitvu ređenja u zajedništvu s drugim (nad)biskupima.

Nakon pomazanja glave uljem krizme koje je posvećeno na uskrsnu srijedu u župi Svetog Duha u Vrbanju i uručenog mu evanđelistara, biskup Palić primio je od glavnog zareditelja obilježja biskupske službe: prsten (dar vjernika Janjevaca), mitru (dar zagrebačke župe sv. Ivana XXIII., pape) i pastirski štap (dar svećenika Hvarske biskupije).

Na kraju euharistijskog slavlja biskupskega ređenja, pozdravnu riječ novozaređenom biskupu uputio je nadbiskup splitsko-makarski metropolit msgr. Marin Barišić, zaželjevši da Palićevo »svećeničko iskustvo, pastoralna svježina bude blagoslov za sve biskupe, svećenike, redovnice i vjerni puk ne samo ovo biskupije, nego čitave Splitske metropolije«. U ime svećenika Hvarske biskupije novog biskupa pozdravio je dekan Bračkog dekanata don Toni Plenković, a u ime vjernika laika gospoda Anna Sasović. Dosadašnji hvarska biskup msgr. Slobodan Štambuk zaželio je svome nasljedniku da »Božjim blagoslovom krene dalje za potrebe Svetе Bračko-hvarske-viške Crkve«. Posljednji je govorio novozaređeni hvarska biskup Petar Palić. Rekao je:

“Ja sam Petar, vaš brat!”

Parafrazirajući riječi starozavjetnog lika Josipa egipatskoga, stojim danas ovdje pred svima vama, draga braćo i sestre, a najprije pred vama, braćo svećenici, redovnici, redovnice i Kristovi vjernici laici ove Hvarske biskupije.

Ja sam Petar, Vaš brat po krvi, koja kola u meni od onoga časa kad je Gospodin odlučio pozvati me u život u jednoj prosječnoj janjevačkoj obitelji, koja je čuvala i još uvijek čuva živo sjećanje na svoje korijene od početka 14. stoljeća, one hrvatske i dubrovačke, na vjetrometini povijesnih kosovskih zbivanja.

Otkucaji tih janjevačkih srdaca koja ljube Crkvu, Domovinu i svoj hrvatski narod, još se uvijek čuju i mijesaju sa zvukom drugoga najstarijeg zvona u Hrvata, koje od 1368. godine do danas neprestano zvoni na zvoniku janjevačke župne crkve Sv. Nikole.

U zahvalnosti Bogu za dar života, dar svećeništva i poslanja koje mi je udijelio biskupskim ređenjem, stupio sam i danas Božjem žrtveniku, Bogu radosti svojoj, s osjećajima poniznosti, nedostojnosti i divljenja pred otajstvom njegove nazočnosti i njegove bezogranične ljubavi i milosrđa.

U ovome danu, što nam ga Gospodin dade, svoju za-

hvalu izričem svojim roditeljima, pok. ocu Antonu i nazočnoj majci Zori, koji su kao i svi janjevački roditelji bili moji prvi učitelji vjere, molitve i ljubavi prema Bogu, Crkvi i hrvatskom narodu. Zahvala i mojoj braći, nevjestama, nećacima i nećakinjama na njihovoj molitvenoj i svekolikoj podršci, kao i cijeloj rodbini, onima nazočnim ovdje danas i onima koji nisu mogli biti nazočni.

Papi Franji zahvaljujem za njegov izraz povjerenja postaviti me da budem predsjedateljem u ljubavi u Hvarskoj biskupiji. Preuzvišeni apostolski nuncije, molim Vas da papi Franji prenesete našu sinovsku odanost, ljubav i poštovanje.

Zahvaljujem na nazočnosti uzoritom kardinalu Vinku Puljiću, apostolskom nunciju msgr. Giuseppe Pintu, svim nadbiskupima i biskupima, redovničkim poglavaricama i poglavarima, kao i svim svećenicima, redovnicima i redovnicama, u čijem sudjelovanju u ovom slavlju ređenja prepoznam znak podrške meni osobno, ali i ovoj partikularnoj Crkvi u naviještanju Božje Riječi i izgradnji Kraljevstva Božjega.

Zahvalan sam i Vama, oče nadbiskupe Želimire, za Vašu blizinu i dobrohotnost i što sam po Vašim rukama primio red đakonata, prezbiterata i evo danas biskupski red, kojim sam uvršten u zbor apostolskih nasljednika. Zahvaljujem i svom dosadašnjem ordinariju msgr. Mati Uziniću na svekolikoj podršci, kao i svim svećenicima i vjernicima, a osobito hodočasnicima drage mi Dubrovačke biskupije, koja me je primila, oplemenila, izgradila, otvorila viđike i horizonte i koja će uvijek imati povlašteno mjesto u mom srcu i mojim molitvama. Dragi biskupe Slobodane! Vama zahvaljujem za današnji čin ređenja i osobito za skoro tri desetljeća dugo upravljanje ovom biskupijom. Neka Vam Gospodin, od kojega dolazi svaki dobar dar, bude nagrada i neka Vam daruje blagoslovljene i radošću ispunjene umirovljeničke dane.

Izraze zahvalnosti upućujem svim bivšim župnicima, časnim sestrama, vjeroučiteljicama, odgojiteljima i profesorima koji su mi svojim iskustvom i znanjem pomogli u duhovnom i intelektualnom rastu i razvoju, kao i svim prijateljima, iz prošlosti i sadašnjosti, iz Hrvatske i izvan Hrvatske, koji su mi bili podrška u životu, te svim suradnicima u svim mojim službama: od Dubrovnika do Zagreba.

Zahvalni pozdrav upućujem i svim vjernicima hodočasnicima, a osobito Janjevcima iz Janjeva, Zagreba, Kistanja i šire, kao i svim vjernicima i hodočasnicima zagrebačke župe sv. Ivana XXIII., pape, s Klake i iz Studentskoga grada. Također, svoj pozdrav i zahvalu upućujem svim vjernicima i hodočasnicima porijeklom iz Letnice. Draga braćo i sestre Janjevc i Letničani!

Neka nam baština iz koje smo potekli i koju nosimo u svojim srcima i svjedočimo svojim životom, bude trajni poticaj na iskreno i zauzeto življenje evanđeoskih vrjednota i vjernosti Bogu, Crkvi i svome narodu.

Zahvaljujem svim predstavnicima medija, pjevačkim zborovima, poslužiteljima, bratimima, volonterima i redarima, Hrvatskoj policiji, svim vjernicima i ljudima dobre volje Grada Hvara, ove hvarske župe i cijele biskupije, te svima vama, koji ste kroz Odbor za pripravu ređenja, pod vodstvom katedralnog župnika don Milija Plenkovića, učinili sve da ovo slavlje protekne dostoјanstveno. Gospodin vam uzvratio stostruko.

Zahvaljujem svima vama, predstavnicima društveno-političkog, kulturnog i znanstvenog života na čestitkama i naznačnosti i pozivam vas i potičem da, kloneći se svih podjela, svoj pogled usmjerimo prema budućnosti i odgovornim radom za dobro svih građana i vjernika naše Domovine pridonosimo boljštu društva u kojemu živimo.

Dragi svećenici, redovnici i redovnice, dragi vjernici Hvarske biskupije, rasprostranjene na otocima Hvaru, Braču i Visu! Ja sam Petar, vaš brat! Crkva me po papi Franji šalje da od danas budem vaš pastir, otac, brat, prijatelj i pratitelj na životnom putu. Bogata povijest i duhovni život ove biskupije baština je koju smo primili i koju moramo nastaviti čuvati, prenositi budućim pokoljenjima i na njoj graditi vlastitu budućnost. Kakva će ona biti, ovisi o nama samima. Živimo u vremenu velikih izazova. Iskustvo nas uči da često stojimo pred neizvjesnošću svoga poslanja, isto kao što su i apostoli one noći stajali pred neizvjesnošću svoga ribolova. Njihov je cijelonoćni ribolov ostao bezuspješan, srce ispunjeno gorčinom, a ruke prazne, sve do trenutka dok nisu, prepoznavši Gospodina Isusa i potaknuti Njegovom riječju, bacili ponovno mreže. Čin izvan svake ljudske logike, djelo izvan svakog razumskog utemeljenja.

Međutim, kad se radi s Gospodinom i u njegovo Ime, onda je upravo On taj koji naše napore i nastojanja čini djelotvornima. Otvorimo oči svoga srca da bismo mogli prepoznati Gospodina u uspjesima i neuspjesima, u punini i praznini životnih okolnosti, i bez straha krenimo prema Njemu i dopustimo mu da dođe k Nama, svjesni svoje grešnosti, ali i veličine dara njegova praštanja. S tom svješću i vjerom da je Uskrsnuli i danas s nama na lađi ove naše Hvarske Crkve, Crkve u našem narodu i sveopće Crkve, pozivam sve, da zagledani u lik naše najvjernije Odvjetnice i Majke, Blažene Djevice Marije, ohrabreni zagonvorom sv. Stjepana, pape, Prošpera, Jurja i svih svetica i svetaca, nastavimo služiti ljudima našega vremena, navještati i živjeti Radosnu vest spasenja i u licu braće i sestara, osobito marenih i potrebnih, otkrivamo lice samoga Krista.

In Verbo autem tuo!

Na tvoju Riječ, Gospodine Isuse Kristu, predajemo se tebi i tvome poslanju! Na Tvoju riječ, jer vjerujemo da si i danas s nama i među nama. Tebi, Uskrsnuli i Živi, slava i čast danas i u vjeke vjekova. Amen!

Na kraju euharistije svečanog biskupskog ređenja i udijeljenog svečanog blagoslova, otpjevana je hrvatska himna, a vjernici su se razišli s pjesmom "Kraljice neba". Liturgijsko pjevanje predvodili su hvarska katedralna zbor svete Cecilije, mješoviti zbor "Janjevo" iz Zagreba i župni zbor svete Cecilije iz Kistanja pod ravnanjem Klare Milatić. Za orguljama bio je Tomi Domančić. Pod misom su posluživali dvojica đakona, bogoslovi i bratimi iz Hvara. Svi sudionici slavlja su u rukama imali liturgijsku knjižicu za bolje praćenje i sudjelovanje u obredima. Vjernici na trgu pratili su obrede preko video zida. Hrvatska radio televizija izravno je prenosila obred biskupskoga ređenja iz Hvara. ■

Proslava dana kapelanije "Sv. Filip i Jakov" Policijske uprave zadarske

Policijska kapelanijska zajednica "Sv. Filip i Jakov" Policijske uprave zadarske proslavila je 3. svibnja 2018. svoje nebeske pokrovitelje, svete apostole Filipa i Jakova.

Tom prigodom djelatnici PU zadarske hodočastili su u crkvu posvećenu dvojici apostola u istoimenom mjestu pokraj Biograda na Moru. Misno slavlje u zajedništvu s desetak svećenika predvodio je msgr. Ratko Perić, mostarsko-duvanjski bi-

skup i apostolski upravitelj Trebinjsko-mrkanske biskupije. Biskup Perić je propovijedao o pozivu apostola i govorio o potrebi mladih ljudi našega vremena da se odazovu njegovu pozivu i postanu svjedoci Krista raspetoga i uskrsloga u suvremenom svijetu.

Nakon misnog slavlja uslijedilo je zajedničko druženje i agape u kripti crkve. ■

Obilježena 23. obljetnica "Bljeska" i blagoslovjen novi spomenik "Kristalna kocka vedrine" u spomen svim braniteljima stradalim u ovoj pobjedničkoj operaciji

U Okučanima je u utorak, 1. svibnja 2018., svečano obilježena 23. obljetnica vojno-redarstvene operacije "Bljesak" kojom je 1995. oslobođena zapadna Slavonija. Svečanosti je nazočila predsjednica Republike Hrvatske i vrhovna zapovjednica Oružanih snaga RH Kolinda Grabar - Kitarović, izaslanstvo Hrvatskog sabora predvođeno nješovim predsjednikom Goranom Jandrokovićem, izaslanstvo Vlade RH predvođeno predsjednikom Vlade Andrejem Plenkovićem, potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, načelnik Glavnog stožera OS RH general zbora Mirko Šundov te brojni drugi visoki državni, vojni i policijski dužnosnici, kao i predstavnici županija i općina, lokalne uprave i samouprave.

Program obilježavanja započeo je u 7.30 sati budnicom ulicama Okučana u izvedbi Orkestra Oružanih snaga RH.

Središnji događaj obljetnice bilo je otkrivanje spomen-obilježja "Kristalna kocka vedrine" u spomen svim braniteljima stradalim u ovoj pobjedničkoj operaciji. Spomenik je sastavljen od 51 kocke koje simboliziraju 51 branitelja poginulog i umrlog od posljedica ranjavanja u operaciji Bljesak. Kocke su ovom prigodom bile omotane hrvatskom trobojnicom, a zastave je skinulo 26 priпадnika Hrvatske vojske i 25 pripadnika MUP-a. Kod svake kocke potom je po jedno dijete unijelo i jednu crvenu ružu.

Spomenik "Kristalna kocka vedrine" je blagoslovio vojni ordinarij mons. Jure Bogdan koji je tom prilikom rekao: "Kao kršćanski vjernici svjesni smo da svaka žrtva u dimenziji Isusova križa i njegovog uskrsnuća ima svoj smisao, da se ništa od toga ne može i neće zaboraviti. Čovjek može zaboraviti, ali Bog ne zaboravlja, ne promiče Mu ni najmanja žrtva u ovom životu, a kamoli žrtva vlastitoga života. Bog sve vrednuje, Bog sve obil-

no nagrađuje. U tome svjetlu mi danas molimo za sve naše poginule i preminule redarstvenike, vojнике, branitelje koji su se izborili za slobodu našeg naroda i naše domovine, a posebno za hrvatske branitelje poginule u akciji Bljesak te od posljedica ranjavanja. Danas blagoslivljamo ovaj spomenik, ovaj znamen povijesti naše slobode s nadom da će biti živi govor vjere, ufanja i ljubavi s kojom su naši branitelji ugradili sebe u život naše domovine. Neka ovo bude spomenik slobode, istine i mira".

Nakon što su izaslanstva položila vijence u crkci Sv. Vida u Okučanima služena je misa zadužnica za sve poginule hrvatske branitelje i civilne žrtve

u Domovinskom ratu, a predvodio ju je požeški biskup mons. Antun Škvorčević uz koncelebraciju vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana i desetak svećenika. U svojoj propovijedi osvrnuo se na evanđelje dana, aktualnu situaciju hrvatske Domovine i na spomen svim poginulim žrtvama i žrtvama stradalim od posljedica ranjavanja. Izrekao je kako se mir u državi ne može graditi bez Isusa Krista. Ništa prolazno u životu ne može biti važnije od Boga, koji je vječan. Jedino po njegovom primjeru i riječima „Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem!“, možemo i mi biti djelitelji i graditelji mira u našoj Domovini. ■

FOTO: MORH

Misa zadušnica za dvanaestoricu hrvatskih redarstvenika poginulih u Borovom Selu

U srijedu, 2. svibnja 2018. u središnjoj vinkovачkoj crkvi Sv. Euzebija i Poliona služena je misa zadušnica za dvanaestoricu hrvatskih redarstvenika, pripadnika Specijalne policije Vinkovci koji su na taj dan 1991. godine mučki ubijeni u Borovu Selu.

Uoči mise zadušnice okupljenima se u crkvi sv. Euzebija i Poliona obratio domaći župnik msgr. Tadija Pranjić. Prisjećajući se tragičnih događaja, istaknuo je kako je ubojstvo dvanaestorice hrvatskih redarstvenika predstavljalo početak velikosrpske agresije na Republiku Hrvatsku i hrvatski narod i kako su na tom prostoru počinjeni nezapamćeni zločini, protivni međunarodnom humanitarnom i ratnom pravu te Ženevskim konvencijama. Naglasio je kako je Hrvatska vojska bila visoko moralna, etična, elitna, uspješna i kako je izvršila svoj zadatak u najsudbonosnijem i najtežem trenutku hrvatske povijesti.

Misu zadušnicu predvodio je generalni vikar Vojnog ordinarijata u RH don Marko Medo u koncelebraciji sedmorice svećenika i redovnika, među kojima su bili i vojni kapelani. Uz članove obitelji poginulih redarstvenika, njihove prijatelje i suborce te predstavnike braniteljskih udružiga, misi su prisustvovali izaslanik predsjednice RH i vrhovne zapovjednice Oružanih snaga RH Ante Deur, izaslanik predsjednika Vlade RH, ministar unutarnjih poslova Davor Božinović, ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved, ministrica regionalnog razvoja i fondova EU Gabrijela Žalac, glavni ravnatelj policije RH Nikola Milin, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general pukovnik Mirko Šundov, državna tajnica za europske i međunarodne poslove Terezija

Gras, predsjednik Hrvatske gospodarske komore Luka Burilović, saborski zastupnici Mladen Karlić i Stevo Culej, vukovarsko-srijemska župan Božo Galić, gradonačelnik Vinkovaca Ivan Bošančić, general Mladen Markač, načelnik PU vukovarsko-srijemske Fabijan Kapular, ratni načelnici PU vukovarsko-srijemske Ivan Buček i Stipe Rimac.

U homiliji je don Marko Medo podsjetio na izuzetno tešku situaciju u kojoj se Hrvatska našla početkom devedesetih godina. Ostavljena od ostatka svijeta i prepuštena samoj себi, jedini saveznik Republiki Hrvatskoj bio je papa Ivan Pavao II. Žrtva dvanaestorice poginulih redarstvenika duboko je simbolična i znakovita. Propovjednik je kazao da su oni predstavljali »ono najbolje što je Hrvatska tada imala« i kako su oni »primjer apostola koji su na Isusov upit prinijeli pet kruhova i dvije ribice, koje je Gospodin potom umnožio i njima nahranio tisuće ljudi«. Žrtvom ove dvanaestorice redarstvenika Gospodin je čudesno umnožio broj branitelja koji su doprinijeli čudesnom uskrsnuću Hrvatske. U nastavku je don Marko stavio naglasak na sadašnje ozrače u hrvatskom društvu i stvorenom negativnom stavu prema hrvatskim vrijednostima i tradiciji. Pozvavši se na riječi proroka Izajie, poručio je da se trebamo osloniti na Gospodina, jer onaj na čijoj je strani Bog nikad ne može izgubiti, makar čitavi svijet bio protiv njega.

Pjevanje je na misi predvodila policijska klapa "Sv. Mihovila" pod vodstvom Tomislava Veršića i domaći mješoviti pjevački zbor "Sv. Cecilija" s voditeljicom i orguljašicom prof. Dubravkom Vukovarac. ■

Misa zadušnica za ratnog ministra Gojka Šuška

U sklopu obilježavanja 20. obljetnice smrti ratnog ministra obrane Republike Hrvatske Gojka Šuška, ove godine su priređena brojna događanja, komemoracije, okrugli stol, a na HRT-u je premjerno prikazan dokumentarni film "Gojko Šušak – Pobjednik iz sjene". U srijedu, 2. svibnja 2018. na pokojnikovu grobu na zagrebačkom Mirogoju, članovi njegove obitelji, državna izaslansvta te predstavnici udruga iz Domovinskog rata položili su vijence i zapalili svijeće, a molitvu je predvodio generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo.

U četvrtak, 3. svibnja u večernjim satima, u samostanskoj crkvi Bezgrješnoga začeća Blažene Djevice Marije, u aveniji koja nosi ime Gojka Šuška u zagrebačkoj Dubravi, vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan predslavio je misu zadušnicu. U koncelebraciji su bili generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral MUP-a fra Frano Musić OFM, gvardijan samostana fra Svetozar Kraljević OFM i desetak drugih svećenika. Na misi se uz obitelj, branitelje, predsjednicu RH Kolindu Grabar-Kitarović te druge visoke državne i vojne djelatnike okupio velik broj vjernika. Misno slavlje animirala je svojim pjevanjem klapa HRM-e "Sveti Juraj". Kod oltara su asistirali bogoslovi Hercegovačke franjevačke provincije.

U homiliji se biskup Bogdan, potičući okupljene na razmišljanje o oporuci, osvrnuo na poglavljia

13-18. Ivanovog evanđelja, koja predstavljaju svojevrsnu Isusovu oporuku. U posljednjim satima uoči muke i smrti, Isus ustanovljuje sakramente euharistije i svetog reda. Biskup se, potom, osvrnuo na evanđelje koje smo čuli povodom blagdana sv. Filipa i Jakova, a koje je izvadak iz Isusove oporuke. Propovjednik se posebno zadržao na Isusovoj rečenici i glavnoj poruci: »Ja sam Put, Istina i Život«.

U završnom dijelu propovijedi, msgr. Bogdan prisjetio se pokojnoga Gojka Šuška. Upitao se koja je poruka i oporuka života i djela Gojka Šuška današnjim naraštajima. Istaknuo je kako je ministar Šušak, kao i predsjednik dr. Franjo Tuđman i neki drugi ondašnji hrvatski visoki dužnosnici preminuo od tumora. Opisao je životni put ministra Šuška i njegov povratak u domovinu u presudnim trenutcima za hrvatski narod i za stvaranje samostalne hrvatske države. Citirao je posmrtno slovo predsjednika Franje Tuđmana o važnosti i pomoći koju mu je pružio ministar Gojko Šušak u stvaranju slobodne i samostalne Republike Hrvatske.

Biskup je zaključio propovijed citirajući poruke Williama Perryja, tadašnjeg ministra obrane SAD-a, na sprovodu Gojka Šuška u Zagrebu, u kojima je naglasio njegovu presudnu ulogu za uspostavu slobode, mira i stabilnosti na našim prostorima. ■

Svetkovina sv. Dujma, zaštitnika grada Splita i Splitsko-makarske nadbiskupije

Svečanim euharistijskim slavlјem, koje je u po- nedjeljak, 7. svibnja na splitskoj rivi, uz sudje- lovanje više tisuća vjernika predvodio šibenski biskup Tomislav Rogić, Splitsko-makarska nadbiskupija i grad Split proslavili su svetkovinu svoga nebeskog zaštitnika sv. Dujma, biskupa i mučenika prvih kršćanskih stoljeća.

Pozdravnu riječ uputio je domaćin splitsko-ma- karski nadbiskup i metropolit Marin Barišić, pozdravivši predvoditelja slavlja i sve nazočne (nad)biskupe, provincijale, svećenike, provin- cijalke, redovnike i redovnice, gradonačelnika grada Splita, predsjednicu RH, splitsko-dalma- tinskog župana i izaslanika predsjednika Hrvatskog sabora, podpredsjednika Vlade i izaslanika predsjednika Vlade Republike Hrvatske, sabo- rske zastupnike i ministre, zapovjednika Hrvatske ratne mornarice, predstavnike društvenih, civilnih i vojnih vlasti i institucija, sve građane i

vjernike, a osobito sve hodočasnike i goste, kao i sve one koji su događaj pratili posredstvom Hrvatskog radija i televizije.

„Mi građani i vjernici grada Splita i Splitsko-ma- karske nadbiskupije, "potomci Dujma", slavimo svoga svetog zaštitnika. Sv. Dujam je duhovni otac svih naših malih obitelji, kao i dviju većih obitelji - Grada i Nadbiskupije. Obitelj nam je sigurnosna brana i membrana, koja i danas filtrira tokove podataka, more informacija, šumu znanja i uči nas mudrosti razborita i odgovorna života. Bez obitelji postajemo izloženi pojedinci, dostačni sami sebi bez potrebe i navike da živimo s drugim i za druge. Doista, čovjek bez obitelji je i siroče i siromah. Odgoj unutar obitelji je bitan za društvo u cjelini, a time i za naš Grad i našu Domovinu. Obitelj je izvor života i radosti, zalog budućnosti i temelj svake naše obnove. Posje- dočio nam je to i sveti Dujam koji je na vjetrome-

tini povijesti i u areni uzburkanog i podjelama opterećenog života osjećao, pratio i sudjelovao u svakodnevnim obiteljskim izazovima i poteškoćama, sve do mučeništva i predanja vlastitog života. Sveti Dujme, pomozi nam da uvidimo bogatstvo obitelji – izvora života i radosti”, kazao je nadbiskup Barišić, Dujmov 107. nasljednik te dodao: „zbog važnosti obitelji za našu Crkvu i naše društvo, s našim duhovnim ocem Dujmom i sa svim svetim zaštitnicima gradova i biskupija naše Domovine, u hodu smo prema Trećem nacionalnom susretu hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati 15. i 16. rujna ove godine u Dujmovim gradovima - Splitu i Solinu, pod geslom: ‘Obitelj – izvor života i radosti.’ Nadam se i vjerujem kako će baš ovaj događaj biti početak nove i snažne, duhovne i svake druge obnove u našem narodu. Vjerujem da će nas događaj nacionalnog slavlja obitelji osloboditi od siromaštva jer ćemo shvatiti da smo bogati: da imamo braću i sestre, te da ćemo uočiti da nismo siročad jer imamo Boga za Oca.”

U propovijedi je biskup Rogić istaknuo: „Radujemo se blagdanu svetoga Duje koji se mučeništvom proslavio. Raduju se anđeli na nebu, a mi u zajedništvu vjere i slavljenju svetih otajstava naslućujemo radost neba, ostvarene vječnosti - zauvijek u Bogu. Molimo se svetom Duji da svoga grada ne zaboravi, da nad njim bdije, a nama isprosi snagu vjere koja nevolje pobjeđuje i u vječnosti Kristu ustajava”. U homiliji je biskup Rogić govorio o svjedočanstvu vjere svetoga Duje koje je obučeno u slavu mučeništva. Snaga mučeništva, nastavio je mons. Rogić, „jest u ljubavi za Boga, u svjedočenju istine spasenja Božjeg po Isusu Kristu, u odlučnosti ostati Božji i po cijenu gubitka zemaljskog života. Zato se mučenicima divimo, zato im se molimo. Mučenici svjedoče snagu ljubavi. Toliko su bili za Boga, ljubili Boga i braću pored sebe, nošeni snagom vjere ustrajali su u kušnjama života!”

Podsjetio je kako je vrijeme svetog Dujma vrijeme progona i iskušenja, vrijeme kada su kršćani bili nepoželjni i nisu odgovarali tadašnjem društvu koje časti mnoge bogove. „Bili su kao neka prijetnja da donose drugačiji poredak društva i vrijednosti. Zato su ih pokušali zatrti, spriječiti, ukloniti. Prve je kršćane i svetoga Duju nosila zaledanost u vječnost. Nosila ih je snaga Uskrsnica, vjere u Krista koji dobrom pobjeđuje zlo, koji životom pobjeđuje smrt, koji ljubavlju svladava mržnju”, rekao je.

Naglasio je kako naše doba nosi nove izazove, kušnje, možda i progone, ali drugačije vrste.

„Istina, u nekim krajevima svijeta progoni su gotovo jednaki prvim stoljećima, a Crkva Božja uvijek iznova biva oprana krvlju mučenika. Stoji u Isusovim blaženstvima: Blago progonjenima zbog pravednosti, njihovo je kraljevstvo Božje! Ostati pravedan, ustrajno oduševljen za Krista Spasitelja, ostati svjedok Božje ljubavi i dobrote za čovjeka u ovome svijetu izazov je današnjeg vjernika”, rekao je. Pojasnivši što znači danas svjedočiti vjeru usprkos svim protivljenjima, vlastitim slabostima, drugačijoj logici svijeta koja se želi nametnuti kao jedina, kazao je: „Sačuvati čovjeka - sliku Božju, po Božjoj zamisli, usprkos onoj koja se nameće kao nova u nekoj apsolutnoj slobodi novog određivanja što je dobro a što zlo. Kao da se svijet ponovno nalazi pod stablom spoznaje dobra i zla, i želi biti sloboden od Boga i sam sebi biti bog, odbacujući svaku zadatost, stvorenost, odbacujući sam izvor života – Božju ljubav.” To onda ruši i sliku obitelji, stvara nerazumljive odnose u društvu i postavlja krivi cilj: trenutačna i brzo ostvariva sreća ma kako kratko trajala i ma kako u tome prošao brat i sestra posred mene. To su izazovi i kušnje (progoni) koji se nadvijaju na današnje kršćane, rekao je biskup. Propovijed je mons. Rogić zaključio molitvom svetome Duji da pomogne „svojim primjerom, svojim zagovorom, da ne budemo mlaki kršćani – učvrsti nam vjeru – ispravi životne pute – učvrsti spremnost da ljubimo jedni druge u sebedaru i spremnosti na žrtvu koja jedina dokazuje snagu ljubavi. Neka se to ostvaruje u kršćanskoj obitelji, među djecom i roditeljima, rodbini i susjedima, u cijelom narodu. Neka snaga vjere i pouzdanja prožme naš narod u svakom poslu koji obavljamo, u otvorenosti životu kao najdragocjenijem Božjem daru i neka to bude naš put u budućnost i naš put u vječnost. Neka nas u tome prate zagovori i primjeri svetaca i našeg naroda koji su to znali ostvariti i u drugim vremenima poput blaženog Alojzija Stepinca, a zagovor nebeske Majke Marije kojoj se naš narod toliko utječe, neće izostati.”

Uz domaćina nadbiskupa Barišića i predvoditelja slavlja mons. Rogića, u slavlju je sudjelovalo još deset nad/biskupa, biskupi Splitske metropolije: dubrovački Mate Uzinić, hvarske Petar Palić, kotski Ilija Janjić, potom predsjednik HBK i zadarški nadbiskup Želimir Puljić, naslovni ninski nadbiskup Martin Vidović, umirovljeni šibenski biskup Ante Ivas, umirovljeni hvarske biskup Slobodan Štambuk, banjolučki biskup Franjo Komarica, križevački biskup Nikola Kekić, vojni biskup u RH Jure Bogdan, generalni vikar mons. Miroslav Vidović, Metropolitanski kaptol na čelu s prepozitom mons. Nediljkom Antonom An-

čićem, katedralni župnik don Tomislav Ćubelić, provincijali fra Jure Šarčević, fr. Slavko Slišković i o. Srećko Rimac, padre Wojciech Zyzak, rektor Papinskoga sveučilišta Ivan Pavao II. u Krakovu te oko sedamdeset svećenika, kako dijecezanskih tako i redovničkih.

Svečana procesija sa svečevim moćima pod vodstvom don Jure Bjeliša, od prvostolnice do prigodnoga oltara na Trgu dr. Franje Tuđmana na splitskoj rivi, bila je i ove godine lijepo priređena, uključivši redovnici, crkvene i humanitarne udruge, vojsku, policiju, viteške udruge i udruge Domovinskog rata, kao i mnoge folklorne skupine grada i okolice. Kako bi ophod bio uronjen u molitvu, pobrinuo se animator slavlja dr. don Ante Mateljan. Ljepoti pobož-

nosti i slavlja uvelike su pridonijeli brojni redari pod vodstvom don Luke Vrljička te pjevanje mješovitoga zbara, sastavljenoga od mješovitoga pjevačkog prvosto-lnog zbara sv. Dujma i zbara Gospe od zdravlja, pod ravnanjem kapelnika splitske prvostolnice maestra don Šime Marovića, a uz pratnju spli-tskoga "Brass kvinteta" te orguljašku pratnju maestra don Ivana Urlića. Misa je završila himnom Domovini, za vrijeme koje su ovogodišnji prvopričešnici mahali hrvatskim zastavicama, a predvoditelj slavlja zavao je Božji blagoslov na sve hrvatske obitelji i domovinu Hrvatsku. Nakon pjesme Blaženoj Djevici Mariji, proslava Dana Grada i njegova zaštitnika sv. Dujma nastavila se bogatim kulturnim, zabavnim i drugim sadržajima. ■

Biskup Jure Bogdan predvodio proslavu blaženog Ivana Merza u bazilici Srca Isusova u Zagrebu

U četvrtak, 10. svibnja 2018. svečanom večernjom euharistijom u isusovačkoj bazilici Srca Isusova u Zagrebu, proslavljen je blagdan bl. Ivana Merza. Središnje euharistijsko slavlje predvodio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan. S njim u pratnji bili su generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo i đakon Vojnog ordinarijata don Branko Čagelj. U koncelebraciji su bili provincijal hrvatske provincije Družbe Isusove p. Dalibor Renić SI, župnik i superior p. Ivan Matić SI i drugi pateri isusovci. Za svečanu asistenciju pobrinuo se skolastik i obredničar misnog slavlja Zlatko Brauchler. Akademski zbor bazilike Srca Isusova u Zagrebu "Palma", pod ravnanjem dirigenta Franje Klinara, pjevanjem je uzveličao euharistijsko slavlje.

U propovijedi je biskup Bogdan govorio o bl. Ivanu koji je preminuo prije 90 godina na glasu svetosti. Biskup je citirao Maricu Stanković koja je o bl. Ivanu Merzu zapisala: »U njegovoj se blizini nije moglo misliti nešto grješno, nisko, pa ni manje vrijedno. Sve je to u njegovoj blizini nestalo. On je svojom pojmom, svojim govorom, svojim mirom dizao dušu u visine. Kad je razgovarao o najobičnijim dnevnim stvarima, poslovima, brigama, kad su mu ljudi pričali o najobičnijim svojim doživljajima, potrebama, pa čak i sitnim svađama, ni onda se nije izgubio i onda je ostao na visini, uvijek spremna da diže duše k Bogu. Na njemu se osjećala blizina Božja. (...) I zato je trebao samo jedan njegov pogled, samo jedan susret s njim, i najnemirnija duša smirivala se, utjешila se.«

Bl. Ivan Merz živio je ovdje, molio u klupama gdje i mi molimo, dosljedno je naslijedovao svoga Božanskog učitelja. U nastavku propovijedi biskup je govorio o njegovu veličanstvenu liku, kojeg je Crkva prepoznala te ga prije petnaest godina proglašila blaženim. Iako je umro mlad, u 32. godini života, mladima za koje je živio, ostavio je primjer svetosti i zauzetog vjernika laika. Osvrćući se na misna čitanja, propovjednik ih je povezao sa životom i likom bl. Ivana, koji je polazeći od sebe i mijenjajući sebe, nastojao i druge poticati na život svetosti. »Imao je veliku ljubav prema Papi i Crkvi«, rekao je biskup Bogdan i nastavio: »Iz čistoga i nepogrješivog izvora ka-

toličkoga nauka crpio je život, ohrabrenje i nadahnuće. Zajedno s Crkvom vjerovao je da se u Isusu Kristu nalazi ključ, središte i cilj sve ljudske povijesti.«

Biskup je u propovijedi naveo citate iz dnevnika bl. Merza o njegovom odličnom shvaćanju vremena u kojem je živio i o opasnostima koje su u njemu vrebale. I on je bio izložen opasnostima tijekom Prvog svjetskog rata, kada je susrećući se u oči sa smrću, duboko vatio za Bogom. Bog je uslišavao njegove molitve jer je bio poniran i jer je priznavao svoju grešnost, te je znao da bez Božje milosti ne može ništa. Biskup je nastavio govoriti o njegovoj svetosti: »Ivan nam pokazuje da se nitko ne rađa svecem, nego da se svecem postaje. To je dar Duha Svetoga. Samo se trebamo truditi, potpuno svjesno i slobodno, u potpunosti se otvoriti Kristu kako bi Njegovo svjetlo prosvijetlilo tmine našega razuma i srca.«

Govoreći o »procesu evanđeoskoga čišćenja« i preobrazbi bl. Merza, biskup Bogdan istaknuo je kako je došao do toga stupnja da je »postao svjetlo grada Zagreba i domovine Hrvatske«, svjetlo koje je svijetlilo svima oko njega. Jer ljubav prema Bogu i bližnjemu ne idu jedna bez druge. Bl. Ivan treba nam biti primjer u »izgradnji kršćanskoga identiteta«, toliko potrebnog u današnjem vremenu i na koji nas ovaj posvećeni laik potiče. On je uzor i poticaj brojnim obiteljima i laicima koji se trude živjeti po evanđeoskim načelima i koji promiču kulturu života. Tako su i u naše vrijeme mnoge laičke inicijative po primjeru bl. Merza stale u borbu i zaštitu kršćanskih vrijednosti od zaštite nerođenih, borbe za prava obitelji do poboljšanja političke situacije u narodu. Biskup je to nazvao »znakovima koji ulijevaju nadu«, naglasivši kako će te inicijative, koliko god one bile velikodušne, uspjeti samo ako budu prožete duhom molitve i predanjem Bogu. Na to nas potiče i primjer bl. Ivana koji je bio zagovaratelj kontemplativne molitve i koji je sam bio »mistični gromobran«. Blaženik je snagu najviše crpio u Euharistiji i ona mu je bila nadahnuće u radu. »Bez mistične molitve ovaj blaženik nam je nešvatljiv«, rekao je biskup.

U zaključku je msgr. Bogdan citirao Maricu Stanković koja je o njemu svjedočila uprocesu be-

atifikacije: »Kroz sve, pa i kroz najteže kušnje, prolazio je neiskazanom vedrinom i mirom. Dok smo se mi uzrujavali, on je molio. Dok smo mi vodili žučljive polemike, on je klečao pred Prešvetim. Dok smo mi ogorčeno napadali naše protivnike, on nas je svojom blagošću zadičivao«.

Pozvavši vjernike na naslijedovanje ovog blaženika, biskup je propovijed zaključio molitvom bl. Ivanu Merzu, zahvalivši mu riječima s vrpce jednoga od vjenaca na njegovu grobu: »Hvala ti, orle Kristov, što si nam pokazao put k Suncu«.

Na kraju euharistijskog slavlja, župnik p. Ivan Matić obratio se prisutnima. Zahvalio je biskupu Bogdanu svima koji su doprinijeli veličanstvenoj proslavi.

Nakon završnog blagoslova i prije otpusta vjernika, biskup Bogdan se u procesiji s koncelebrantima i asistentima uputio na grob bl. Ivana Merza, gdje su izmoljene litanije i zagovorna molitva. Misno slavlje završeno je pjesmom "Do nebesa nek' se ori". ■

Proslavljeni 20. obljetnica i Dan vojne kapelanje sv. Leopolda Bogdana Mandića

Svečanim euharistijskim slavlјem u petak 11. svibnja obilježena je dvadeseta obljetnica i Dan vojne kapelanje "Svetog Leopolda Bogdana Mandića", zaštitnika Zapovjedništva zapovjedništva za obuku i doktrinu "Fran Krsto Frankopan" (Z ZOD "F.K.F.") u Osijeku. Slavlje je predslavio vojni ordinarij u miru msgr. Juraj Jezerinac uz koncelebraciju vojnog kapelana i dekana Osječkog vojnog dekanata vlč. Ante Mihaljevića, vojnih kapelana vlč. Vladislava Mandure i vlč. Željka Volarića te svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije.

Slavlju je nazočilo oko 250 djelatnika ZOD "F.K.F." sa zapovjednikom brigadirom Željkom Šikićem, djelatnici Pješačke pukovnije, gardijsko-oklopno mehanizirane brigade bojne "Pume" i "Sokolovi", načelnik policijske uprave Osječko-baranjske g. Ladislav Bece, predstavnici Osječko-baranjske županije, predstavnici gradskog poglavarstva, te predstavnici zapovjedništava i uprava koje djeluju na području grada Osijeka, kao i obitelji poginulih pripadnika.

Zapovjednik ZOD "F.K.F." brigadir Željko Šikić svim je djelatnicima i pripadnicima čestitao dvadesetu obljetnicu i Svetkovinu Leopolda Bogdana Mandića i zahvalio svima koji su svojom nazočnošću došli uveličati ovo slavlje. Zahvalivši se Ocu biskupu na pastirskom pohodu u svom govoru osvrnuo se na povijest vojne kapelanje od njezina osnutka 10. veljače 1998. godine do danas, istaknuvši kako je upravo u ovoj dvorani u kojoj danas slavimo svetu misu tadašnji vojni ordinarij msgr. Juraj Jezerinac uveo u službu prvi vojni kapelan koji već dvadeset godina uspješno vodi ovu vojnu kapeliju. Imajući u vidu dušebržništvo u redovima Hrvatske vojske sa zadovoljstvom je istaknuo kako je ono prisutno od prvih dana Domovinskog rata i neraskidivo povezano s potrebotom pripadnika oružanih snaga da zbog prirode i zahtjeva vojnog poziva imaju priliku prakticiranja vjere i u postrojbama Hrvatske vojske. Također istaknuo je nadu da će se suradnja i zajedništvo nastaviti i u budućnosti, te je posebnu zahvalu uputio vojnog kapelanu vlč. Anti Mihaljeviću na svem trudu kojeg ulaže

u podizanju kvalitete vjerskog života pripadnika oružanih snaga.

Otac biskup je zahvalio, srdačno pozdravio sve okupljene i poveo misno slavlje rekavši kako nam je Crkva proglašenjem Leopolda Bogdana Mandića svetim dala uzor življenja i zagovornika posebno pripadnicima ove vojne kapelanje, te je ovo misno slavlje posebno prikazao za branitelje koji su dali svoje živote kako bi mi živjeli i tu žrtvu itekako cijenili. U svjetlu izrečenih Isusovih riječi "Ja sam pastir dobri" osvrnuo se na život i djelo sv. Leopolda Bogdana Mandića, čovjeka vjere, iza kojega su stajali uzorni roditelji, Bogu odani i koji su ga odgajali u ozračju vjere te ga prihvatali kao najveći Božji dar, darovan Crkvi i kao dar hrvatskom narodu.

Misno slavlje svojim pjevanjem uveličali su klapa "Sveti Juraj" Hrvatske ratne mornarice i pjevačko društvo "Baje" iz Ivanovca sa župnikom vlč. Andrijom Vrbanićem.

Prigodnim riječima vojni kapelan i dekan Osječko-vojnog dekanata vlč. Ante Mihaljević zahvalio je Ocu biskupu koji ga je primio u službu i braći svećenicima, zapovjedniku ZOD "F.K.F.", dosadašnjim pomoćnicima kapelana stožernoj narednici Miri Ćavar, umirovljenom satniku Zdravku Blaževiću, sadašnjem pomoćniku natporučniku Darku Bobanu, te svim suradnicima na potpori u pripremi i proslavi Dana kapelanje. Pridružio se riječima dobrodošlice na početku ovoga slavlja. "Prije dvadeset godina u ovoj dvorani tada mladi vojni biskup Juraj Jezerinac uveo me je u službu vojnog kapelana. Sada je biskup "mladi umirovljenik" a ja na putu prema mirovini. Iza nas su godine rada, nadam se puno dobrog i zato Bogu zahvaljujemo, a za propuste i pogreške tražimo oproštenje" istaknuo je vlč. Mihaljević. Na kraju potaknuo je sve pripadnike kapelanje, ako još nisu, da počnu moliti za novoga vojnog kapelana, te oca biskupa zamolio za blagoslov.

Slavlje je nastavljeno prigodnim svečanim objedom. ■

Proslava blagdana svetog Leopolda Bogdana Mandića i dvadeseta obljetnica svetišta u Zakućcu

Na blagdan sv. Leopolda Bogdana Mandića 12. svibnja 2018. godine vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan predvodio je svečano euharistijsko slavlje u Zakućcu pokraj Omiša. Tu se nalazi svetište sv. Leopolda, koje ove godine slavi dvadesetu obljetnicu osnutka. Tom prigodom i ove godine župnik župe sv. Petra Apostola Priko-Omiš dr. don Emanuel Petrov, pod čiju župu spada i ovo svetište je organizirao svečanu proslavu. Nakon trodnevnice, na sam blagdan upriličena je izložba na otvorenom o povijesti svetišta. Nakon procesije kroz Zakučac s kipom i moćima sv. Leopolda proslavljenja je svečana euharistija na kojoj se okupio velik broj vjernika. Uz biskupa Bogdana u koncelebraciji je bilo petnesetak svećenika.

Iako je sv. Leopold rođen u Herceg Novom 1866. godine, a preminuo u Padovi 1942. godine, preci

sv. Leopolda su stoljećima živjeli u Zakućcu kraj Omiša u zaseoku Mandići, gdje su došli iz Bosne bježeći pred Turcima. Njegov se pradjed iz Zakućca preselio u Herceg Novi. Taj stoljetni boravak njegovih predaka u Zakućcu bio je povod izgradnji ovog svetišta u čast sv. Leopolda. Svetište sv. Leopolda Bogdana Mandića smješteno je u podnožju visokih hridina, nedaleko od slapa Ilinca. Splitsko-makarski nadbiskup metropolit msgr. Ante Jurić je 12. svibnja 1998., na svečev blagdan, blagoslovio kameni križ visok 8,20 metara koji se nalazi na hridini iznad svetišta. Križ je odliven u armiranom betonu, a obložen je kamenom i mramorom. To je početak izgradnje budućega svetišta.

U podnožju hridina nalazi se špilja koja je uklopljena u buduće svetište i koju je već idejno osmi-

slio arhitekt Jerko Rošin. Ispred šipilje postavljen je brončani kip sv. Leopolda Bogdana Mandića visok 2 metra, rad ak. kipara Kažimira Hraste. Isti je umjetnik izradio svečev srebreni reljef. Na betoniranom prostoru ispred postavljen je oltar prema puku.

Biskup Bogdan je u homiliji podsjetio na veličanstvene događaje pobožnosti i molitve 2016. i 2017. godine kad je tijelo sv. Leopolda iz Padove prevezeno u našu domovinu. „Vjernici razumiju i osjete kad je svetac među njima. Pred spontanim izljevom pobožnosti i poštovanja prema relikvijama sv. Leopolda, nevjernici su se u čudu pitali što se to zbiva?!” - rekao je biskup.

Biskup je nadalje u homiliji govorio o životnome putu sv. Leopolda od rođenja u Herceg Novom do svete smrti u Padovi 1942. godine. Sveti Leopold franjevac kapucin se osobito istaknuo i došao na glas svetosti kao vrsni duhovni savjetnik, vođa mnogih duša, isповједnik u kapucinskom samostanu u Padovi.

Msgr. Bogdan je također istaknuo kako se sv. Leopold žrtvovao za jedinstvo Crkve na Istoču i Zapadu. Bio je istinski ekumenski radnik. To je smatrao svojim životnim poslanjem, "Da svi budu jedno". „Ostavši u Italiji shvatio je na koji će način vršiti svoj ekumenski apostolat te uskliknuo: "Odsada pa ubuduće svaka duša koja bude tražila moju službu bit će moj Istok." Kao dugogodišnji neumorni isповједnik on će sve svoje molitve, žrtve, napore prinositi na veliku nakanu: "Da svi budu jedno!" Stalno je molio Boga da se pravoslavni i katolici ne sukobljavaju, nego da se sve bolje slažu”, rekao je biskup. Leopold je bio karakterna osoba s izgrađenim ljudskim, vjerničkim i nacionalnim identitetom. Takav je bio uvijek i svugdje. I kad su od njega tražili da se odreče svoga državljanstva i svoga nacionalnog identiteta i prihvati talijansko državljanstvo, a bilo je to u jeku I. svjetskog rata, on je odlučno uzvratio „Krv nije voda”. Radi toga je trpio i morao je neko vrijeme otici u progonstvo. Biskup je također istaknuo i Lepoldov dar proro-

kovanja. Zbog njegove svetosti mnogi su vjernici hrlili do omiljenog sveca, od običnoga puka, do civilnih velikana. „Pred njim su klečali za sakrament pomirenja kardinali (i sam Albino Luciani kasnije papa Ivan Pavao I.), biskupi, sveučilišni profesori, akademici, jednostavnici i nepismeni ljudi. Svi oni podjednako su osjećali u njemu velikog čovjeka, Božji Duh koji u njemu i po njemu djeluje”, rekao je biskup.

Zato se i Padovom gdje je djelovao 40 godina nakon njegove smrti pronio glas "Umro je svetac". Njegovo je tijelo s gradskog groblja preneseno u kapucinski samostan u Padovi, gdje se i danas nalazi.

Propovjednik je dalje spomenuo kada je i kako proglašen blaženim i svetim. Ističući kako je Crkva i u naše vrijeme prepoznala i istakla njegov lik za primjer i štovanje, zajedno sa sv. Piom. "Posmrtni ostaci – relikvije sv. Lepolda Mandića i sv. Pija iz Pietrelcine bili su izloženi javnom štovanju i u bazilici Svetog Petra u Rimu od 3. do 11. veljače 2016. Ova dva sveca izabrana su kao zaštitnici izvanredne Svetе godine milosrđa te je njihovo cijelovito življjenje kršćanske vjere, svjedočenje Božjeg milosrđa i ljubavi i neumorno služenje braći po sakramantu pomirenja stavljeni za primjer vjernicima cjelokupne Crkve", napomenuo je biskup Bogdan. U zaključnoj misli biskup je govorio o sv. Leopoldu koji je propovjedao životom: "Svi su mogli razumjeti i cijeniti njegovu "propovijed", ponizni i moćni, učeni i neuki, koji su ga podjednako bez razlike tražili."

Na kraju je biskup Bogdan zamolio zagovor sv. Leopolda Bogdana kako bi uvijek ostali vjerni Kristu, dobrome pastiru.

Na koncu euharistijskog slavlja župnik don Emanuel Petrov je uručio zahvalnice svima koji su doprinijeli u izgradnji i razvitku svetišta. Zahvalio je i svima ostalima koji su na bilo koji način radili za svetište i na širenju pobožnosti sv. Leopoldu. Nakon svečanog blagoslova, druženje je nastavljeno u obližnjim prostorijama. ■

26. hrvatsko vojno-redarstveno-braniteljsko hodočašće u Lourdes 60. međunarodno vojno hodočašće u Lourdes (PMI) od 15. do 22. svibnja 2018.

U organizaciji Vojnog ordinarijata od 15. do 22. svibnja 2018. godine održano je 26. hodočašće Hrvatske vojske i policije u Lourdes u okviru 60. međunarodnog vojnog hodočašća.

Na ovogodišnjem hodočašću, čje je geslo bilo "Mir na zemlji" (*Pacem in Terris*), sudjelovalo je devet stotina hodočasnika iz Hrvatske i šezdesetak hodočasnika iz Bosne i Hercegovine. Glavni koordinator hodočašća bio je generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo. Zapovjednik hodočašća bio je zapovjednik Hrvatske kopnene vojske brigadni general Siniša Jurković, zamjenik zapovjednika hodočašća bio je pomoćnik načelnika Upravne policije Ivan Merćep. Hodočašće je započelo u utorak, 15. svibnja euharistijskim slavljem u crkvi Uzvišenja Svetoga Križa u zagrebačkom naselju Siget. Misno slavlje predvodio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure

Bogdan, a u koncelebraciji su bili generalni vikar don Marko Medo i dvadesetak vojnih i policijskih kapelana. Uz hodočasnike misi su nazočili potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, ministar branitelja Tomo Medved, predstavnici Ministarstva unutarnjih poslova, zapovjednik hodočašća brigadni general Siniša Jurković i zamjenik zapovjednika hodočašća Ivan Merćep. Misno slavlje pjevanjem je uveličala klapa Hrvatske ratne mornarice (HRM) "Sv. Juraj", koja već godinama sudjeluje na hodočašću.

Nakon euharistijskog slavlja i blagoslova hodočasnika, pripadnici Ministarstva obrane, oružanih snaga, unutarnjih poslova i branitelja, djelatnici Ministarstva pravosuđa, Ministarstva finansija – Carinske uprave, Državne uprave za zaštitu i spašavanje, Saveza povijesnih postro-

jbi Hrvatske vojske, vojni i policijski kapelani s pomoćnicima, djelatnici Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu (MORH), Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom (MUP), kao i zaposlenici Vojnog ordinarijata uputili su se u Lourdes. Vojni i policijski kapelani u autobusima su animirali i duhovno asisitirali hodočasnike.

Na putovanju prema Lourdesu u srijedu, 16. svibnja, hrvatski hodočasnici kojima su se pridružili pripadnici Oružanih snaga Federacije Bosne i Hercegovine, predvođeni vojnim biskupom msgr. Tomom Vukšićem, posjetili su Avignon.

Svetu misu je u katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije predvodio msgr. Tomo Vukšić. Nakon obilaska starog grada Avignona i papinske palače iz XIV. stoljeća, hodočasnici su u nastavku putovanja posjetili srednjovjekovnu utvrdu Carcassonne. U kasnim popodnevnim satima stigli su u Lourdes, gdje ih je dočekao hrvatski vojni izaslanik u Francuskoj brigadir Ivo Martinić. U večernjim satima organiziran je radni sastanak na kojem su msgr. Bogdan i msgr. Vukšić, zapovjednik hodočašća brigadni general Siniša Jurković, zamjenik zapovjednika hodočašća Ivan Merćep, generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko

Medo, zapovjednik kampa pukovnik Branimir Hamer i pukovnik Oružanih snaga BiH Predrag Visković, pozdravili prisutne te svatko sa svoga područja izvijestili o dosadašnjim aktivnostima u pripremi hodočašća kao i programu koji slijedi.

Sljedećeg "hrvatskog" dana, 17. svibnja u jutarnjim satima, hrvatski hodočasnici u svečanim odorama, u postroju, praćeni koračnicama orkestra Oružanih snaga RH krenuli su u Gospino svetište. Misno slavlje pred Spiljom ukazanja predvodio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, a s njim u koncelebraciji bili su vojni ordinarij u BiH msgr. Tomo Vukšić, generalni vikar Vojnih ordinarijata u RH i BiH don Marko Medo i msgr. Željko Čuturić te mnogobrojni vojni i policijski kapelani. Misno slavlje je i ovom prilikom uveličala klapa HRM-a "Sv. Juraj" i policijska klapa "Sv. Mihovil". U homiliji je biskup Bogdan govorio o Blaženoj Djevici Mariji - pomoćnici kršćana, istakнуvši posebnu privrženost vjernika njezinom liku. Osvrnuo se na događaj ukazanja Blažene Djevice Marije djevojčici Bernardo Soubirous 1858. godine. Istaknuo je da je za priznavanje autentičnosti Bernardičinog viđenja ključno bilo Gospino predstavljanje djevojčici riječima "Ja sam Bezgrešno Začeće", budući da je papa Pio IX. četiri godine prije ukazanja pro-

glasio dogmu o Marijinom Bezgrešnom začeću. Biskup je pozvao sve vjernike-hodočasnike na ustrajnu molitvu za sve osobe koji se nalaze u teškoćama: osamljene, ostavljene, patnike, bolesne i nezaposlene. Poželio je da se hodočašće odvija u vjerničkom iskrenom susretu svakog hodočasnika s Blaženom Djericom Marijom i njezinim Sinom.

Nakon tradicionalnog fotografiranja za službenu fotografiju hodočašća, vjernici su sudjelovali na pobožnosti križnoga puta na lurdskoj Kalvariji. Križni put prevodio je msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s msgr. Tomom Vukšićem, a na postajama križnog puta predmolili su biskupi, vojni i policijski kapelani, vojnici, policajci i branitelji. Hodočasnici su, noseći veliku zavjetnu svijeću, molili "Križni put oca i majke" kojeg je sastavila Marina Šimić i koji je tiskan u ovogodišnjem hodočasničkome vodiču. Pjevanje je animirala klapa HRM-a "Sveti Juraj" i policijska klapa "Sv. Mihovil". Na kraju pobožnosti, prigodni nagovor održao je msgr. Tomo Vukšić, nakon čega je u Gospinom svetištu brigadni general Siniša Jurković zapalio zavjetnu svijeću za sve poginule i pokojne pripadnike Oružanih snaga, Hrvatske policije i branitelja.

U popodnevним satima, hodočasnici su nazočili pokorničkom bogoslužju u crkvi Svete Bernardice. Prigodni nagovor i ispit savjesti predvodio je vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan. To je bila duhovna priprava za osobno pristupanje sakramentu svete ispovijedi. Biskup je naglasio da primanje sakramenta svete ispovijedi podrazumijeva ispravan stav vjernika koji se sastoji u njegovoj odluci da pred Bogom i službenikom Crkve raskajanog srca ispovijedi svoje grijeha. Nakon pokorničkog bogoslužja hodočasnici su pristupili osobnoj svetoj ispovijedi.

Sljedeće jutro, u petak, 18. svibnja, u Bazilici svete krunice održano je euharistijsko slavlje, tzv. hrvatska nacionalna misa, koju je predvodio vojni biskup u RH msgr. Jure Bogdan, uz koncelebraciju vojnog ordinarija u BiH msgr. Tomu Vukšiću, generalnih vikara u RH i BiH don Marka Medu i msgr. Željka Čuturića, te tridesetak vojnih i policijskih kapelana iz Hrvatske i BiH. Uz mnogobrojne hodočasnike, misi su nazočili hrvatski član Predsjedništva Bosne i Hercegovine Dragan Čović i ministrica obrane BiH Marina Pendeš. U hrvatskom izaslantsvu bili su državni tajnik u MORH-u Zdravko Jakop, pomoćnik ministra branitelja Dinko Tandara, glavni ravnatelj policije Nikola Milina, zapovjednik hodočašća i

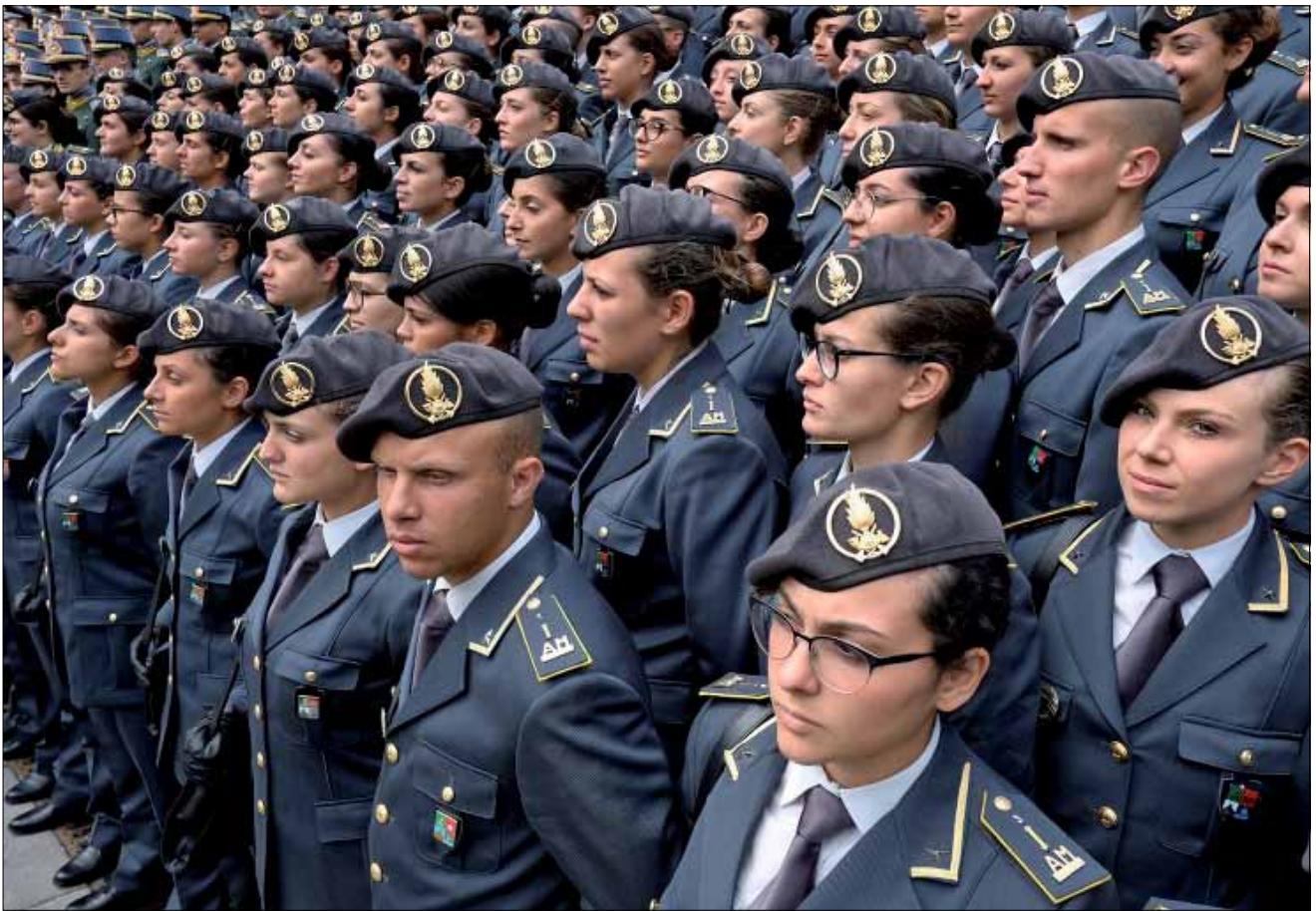
zapovjednik Hrvatske kopnene vojske brigadni general Siniša Jurković, zamjenik zapovjednika hodočašća i pomoćnik načelnika Upravne policije Ivan Merćep, glavna tajnica u MUP-u Sanda Šimić-Petrinjak, načelnica Ureda glavnog ravnatelja policije Adrijana Bago, veleposlanik RH u Francuskoj Filip Vučak, hrvatski vojni izaslanik u Francuskoj brigadir Ivo Martinić. Misno slavlje pjevanjem su uveličale klapa HRM-a "Sv. Juraj" i policijska klapa "Sv. Mihovil". Nakon mise, msgr. Jure Bogdan i glavni ravnatelj policije Nikola Milina posjetili su policijski i vojni kamp u Lourdesu, u pratinji zamjenika zapovjednika hodočašća Ivana Merćepa, glavne tajnice MUP-a Sande Šimić-Petrinjak, voditelja Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom (MUP) Marija Dokmanića i biskupskog vikara za pastoral MUP-a fra Frane Musića OFM. Dočekao ih je zapovjednik kampa pukovnik Branimir Hammer, zapovjednik postroja MUP-a Specijalne i Interventne policije Gordan Vlahović i vojni kapelan u kampu fra Mato Vincetić OFM. Biskup je obišao hrvatske policajce i vojnike, zaželjevši im ugodan i blagoslovljjen boravak.

U popodnevnim satima u podzemnoj bazilici Pija X. svečano je otvoreno 60. međunarodno vojno hodočašće te se u narednim danima pro-

gram hrvatskog hodočašća odvijao se u sklopu međunarodnog vojnog hodočašća. U svečanom mimohodu bazilikom su prodefilirala izaslanstva sa stjegovima zemalja zastupljenih na hodočašću, među kojima su bili i pripadnici Hrvatske vojske i policije. Pročitana je poruka pape Franje, u kojoj se u duhu gesla hodočašća "Mir na zemlji" (*Pacem in Terris*), ističe požrtvovna uloga vojnika u doprinosu postizanja mira i pravednog svijeta. Papa je pozvao vojnike da posebno štite i pomažu izbjeglice te da na njih gledaju kao na priliku za izgradnju budućnosti u miru. Na kraju svečanosti francuski vojni ordinarij msgr. Antoine de Romanet proglašio je hodočašće otvorenim i svjetлом donesenim iz Betlehema zapalio svjeću na kojoj su se nalazile zastave zemalja sudionica hodočašća.

U subotu, 19. svibnja, u jutarnjim satima, u crkvi Svetе Bernardice msgr. Jure Bogdan predvodio je svečano euharistijsko slavlje za hodočasnike iz Hrvatske i BiH. Koncelebrirali su vojni ordinarij u BiH msgr. Tomo Vukšić, generalni vikari Vojnih ordinarijata u RH i BiH don Marko Medo i msgr. Željko Čuturić te vojni i policijski kapelani iz Hrvatske i BiH. Kao i prethodnih dana misi je načinilo visoko hrvatsko izaslanstvo i izasla-nstvo iz BiH. U središtu biskupove propovijedi bilo je očin-

stvo. Nastavak je to na biskupovo razmatranje o obitelji i majčinstvu u bazilici sv. Pija X. Msgr. Bogdan istaknuo je važnost očinske figure koja otkriva veličajnost obiteljskih odnosa, ali koja u današnjem društvu nažalost sve više blijedi. Naslanjajući se na misli pape Franje kako je današnji svijet izgubio osjećaj očinstva, biskup je ohrabrio očeve i preporučio im da svakodnevni uzor nalaze u plemenitom i predanom očinstvu svetog Josipa.

Istog dana u popodnevnim satima, izaslanstva više od 40 zemalja sudionica 60. međunarodnog vojnog hodočašća odala su počast palim vojnicima u ratovima na trgu Champ Commun u Lourdesu. U sastavu hrvatskog izaslanstva bili su vojni biskup msgr. Jure Bogdan, državni tajnik u MORH-u Zdravko Jakop, pomoćnik ministra branitelja Dinko Tandara, glavni ravnatelj policije Nikola Milina, zapovjednik hodočašća i zapovjednik Hrvatske kopnene vojske brigdani general Siniša Jurković, zamjenik zapovjednika hodočašća i pomoćnik načelnika Upravne policije Ivan Merćep, veleposlanik RH u Francuskoj Filip Vučak i hrvatski vojni izaslanik u Francuskoj brigadir Ivo Martinić.

U nazočnosti visokih francuskih dužnosnika, francuski vojni biskup msgr. Antoine de Romanet položio je vijenac ispred spomenika marša-

la Focha. Nakon minute tišine za sve poginule vojнике izvedena je francuska himna "Marseljeza". U isto vrijeme Hrvatski ratni vojni invalidi sudjelovali su na sportskim igrama vojnih invalida. Vrhunac hodočasnicičkog dana uslijedio je u večernjim satima kada je upriličena marijanska procesija s kipom Gospe Lurdske i velikim križem sa svijećama. Ove godine organizacija svečane večernje procesije sa svijećama povjerena je Vojnom ordinarijatu Sjedinjenih Američkih Država. Procesiji - slavlju Svjetla, koje je započelo molitvom i blagoslovom ispred Spilje ukazanja, a koje je predvodio francuski vojni ordinarij msgr. Antoine de Romanet, nazočile su vojske svijeta i hodočasnici zemalja sudionica međunarodnog vojnog hodočašća. Hodočasnici s upaljenim svijećama, moleći krunicu na više jezika, prošli su u procesiji trgom Esplanade predvođeni velikim križem kojeg je nosila Zrinska garda iz Čakovca u pratnji hrvatskih policajaca s upaljenim bakljama te drugih vojnika i policajaca. Došavši na prostor ispred Bazilike svete krunice, u čijem središtu se nalazio Marijin lik kojeg su nosili pripadnici francuske žandarmerije, završnu molitvu i blagoslov izgovorio je francuski vojni ordinarij msgr. Antoine de Romanet.

Posljednji dan međunarodnog vojnog hodočašća, nedjelja 20. svibnja, ujedno i svetkovina Duhova, započeo je slavljem svete mise u bazilici sv. Pija X. Svetu misu predvodio je francuski vojni biskup msgr. Antoine de Romanet u zajedništvu s petnaestak vojnih biskupa, među kojima su bili i vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan i vojni ordinarij u BiH msgr. Tomo Vukšić te oko 280 vojnih i policijskih kapelana. Na misi se okupilo oko 15.000 hodočasnika i visoka izaslanstva zemalja sudsionica hodočašća, među kojima je kao i prethodnih dana bilo visoko izaslanstvo iz Hrvatske.

U homiliji je msgr. Romanet govorio o značenju Duhova, podsjetivši vjernike da svetkovina Duhova označava rođenje Isusa Krista za svakog vjernika. Duh Božji je vatra i život, snaga koja se prima i pretače u svakodnevni život i koja zauvijek obasjava.

Nakon svečane mise, vojni biskupi msgr. Bogdan i Vukšić s hrvatskim visokim izaslanstvom iz Ministarstva obrane, Ministarstva unutarnjih poslova i Ministarstva branitelja posjetili su hrvatski vojno-policijski kamp u Lourdesu. Pridružili su se zajedničkom objedu s hrvatskim vojnicima i policajcima na kojem su bili i zapovjednik kampa pukovnik Branimir Hamer i vojni kapelan u

kampu fra Mato Vincetić OFM. Klapa "Sv. Juraj" i policijska klapa "Sv. Mihovil" svojim su pjevanjem raspoloženje radosnog susreta u kampu učinili još veselijim.

U nedjelju, u popodnevnim satima, prigodnim je programom svečano zatvoreno 60. međunarodno vojno hodočašće. Završna svečanost održana je na trgu Esplanade ispred Bazilike svete Krunice. Vojne postrojbe država sudsionica sa zastavama posljedni su put prodefilirale i u pratnji vojnih orkestara odsvirale svoje poznate koračnice. Nakon pročitanih molitvi vjernika na stranim jezicima, uslijedila je zajednička molitva Oče naš. Na završetku svečanosti francuski vojni biskup msgr. de Romanet ugasio je svijeću koju je na otvorenju upalio svjetlom iz Betlehema. Vojnici su pozvani da se i sljedeće godine ponovno okupe na 61. međunarodnom vojnom hodočašću koje će se održati od 19. do 22. svibnja.

U kasnim popodnevnim satima održan je tradicionalan prijem u hotelu Christina u organizaciji Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj. Vojni biskup msgr. Jure Bogdan i zapovjednik hodočašća brigadni general Siniša Jurković zahvalili su domaćinu i organizatorima koji su doprinijeli uspješnosti hodočašća. Domjenku su uz visoko hrvatsko izaslanstvo nazočili francuski vojni bi-

skup msgr. Antoine de Romanet, slovački vojni biskup msgr. František Rábek, bosansko-hercegovački vojni biskup msgr. Tomo Vukšić te vojni i policijski kapelani iz Hrvatske i BiH. Na prijemu su bili i predstavnici Međunarodnog vojnog apostolata (AMI): predsjednik AMI-ja viceadmiral Matthieu Borsboom, potpredsjednik AMI-ja kapetan Frank Marcus, tajnik AMI-ja pukovnik Domenico D'Ortenzi i časnica za vezu Nelleke Swinkels-van de Vorst. Iste večeri msgr. Jure Bogdan održao je radni sastanak s predstavnima Međunarodnog vojnog apostolata na kojem su započeli dogовори vezani za organizaciju međunarodnog skupa koji će se u listopadu ove godine održati u Hrvatskoj.

Svetu misu sa svim hrvatskim hodočasnicima pred lourdsom špiljom predvodio je u pondjeљak, 21. svibnja u 7:30 sati msgr. Tomo Vukšić koji je i propovijedao. Nakon svete mise, u jutarnjim satima, hrvatski hodočasnici napustili su Lourdes.

Na povratak u Domovinu zaustavili su se u Padovi. U franjevačkom kapucinskom samostanu pomolili su se ispred relikvija hrvatskog sveca Leopolda Bogdana Mandića, nakon čega je generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo predslavio svetu misu u koncelebraciji vojnih i policijskih kapelana. U homiliji je propovijedao o proživljenoj i produhovljenoj osobnosti svetog Leopolda. Poručio je da bi se svi hodočasnici trebali ugledati u njegov skroman i samozatajan život. Nakon svete mise hodočasnici su posjetili baziliku sv. Antuna Padovanskog, crkvu svete Justine i središnji trg u Padovi i potom nastavili put za Zagreb.

U utorak, 22. svibnja završeno je 26. hodočašće Hrvatske vojske, policije i branitelja u Lourdesu. Vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan predvodio je zahvalnu molitvu i blagoslov hodočasnika u crkvi Uznesenja Svetog Križa u zagrebačkom Sigmatu. Biskup je zahvalio Bogu i Gospi Lurdskoj na primljenim milostima i svima koji su sudjelovali u organizaciji hodočašća. ■

Papa kardinalskom zboru pridružio 14 novih kardinala

Papa Franjo najavio je 20. svibnja o. g. konzistorij za imenovanje novih 14 kardinala. „S radošću najavljujem da će se 29. lipnja održati konzistorij za imenovanje 14 novih kardinala. Njihova provenijencija izražava univerzalnost Crkve koja nastavlja naviještati milosrdnu ljubav svim ljudima na zemlji”, rekao je Papa u svom obraćanju nakon molitve Kraljice neba, te naveo imena novih kardinala: Louis-Raphaël I. Sako, babilonski kaldejski patrijarh, mons. Luis Ladaria, prefekt Kongregacije za nauk vjere, mons. Angelo De Donatis, generalni vikar Rimske biskupije, mons. Giovanni Angelo Becciu, zamjenik za opće poslove Državnog tajništva i posebni delegat u Suverenom Malteškom redu, mons. Konrad Krajewski, apostolski milostinjar, mons. Joseph Co-

utts, nadbiskup Karachija, mons. Antonio dos Santos Martos, biskup Leiria-Fátima, mons. Pedro Barreto, nadbiskup Huancaya, mons. Desiré Tsarahazana, nadbiskup Toamasine, mons. Giuseppe Petrocchi, nadbiskup L'Aquile, mons. Thomas Aquinas Manyo Maeda, nadbiskup Osake.

Zajedno s članovima Kardinalskog zbora, papa je pridružio jednog nadbiskupa, jednog biskupa i jednog redovnika koji su se istaknuli u svojem služenju Crkvi. To su mons. Sergio Obeso Rivera, umirovljeni nadbiskup Jalape, mons. Toribio Porco Ticona, umirovljeni prelat Corcoora te o. Aquilino Bocos Merino, klaretinac. ■

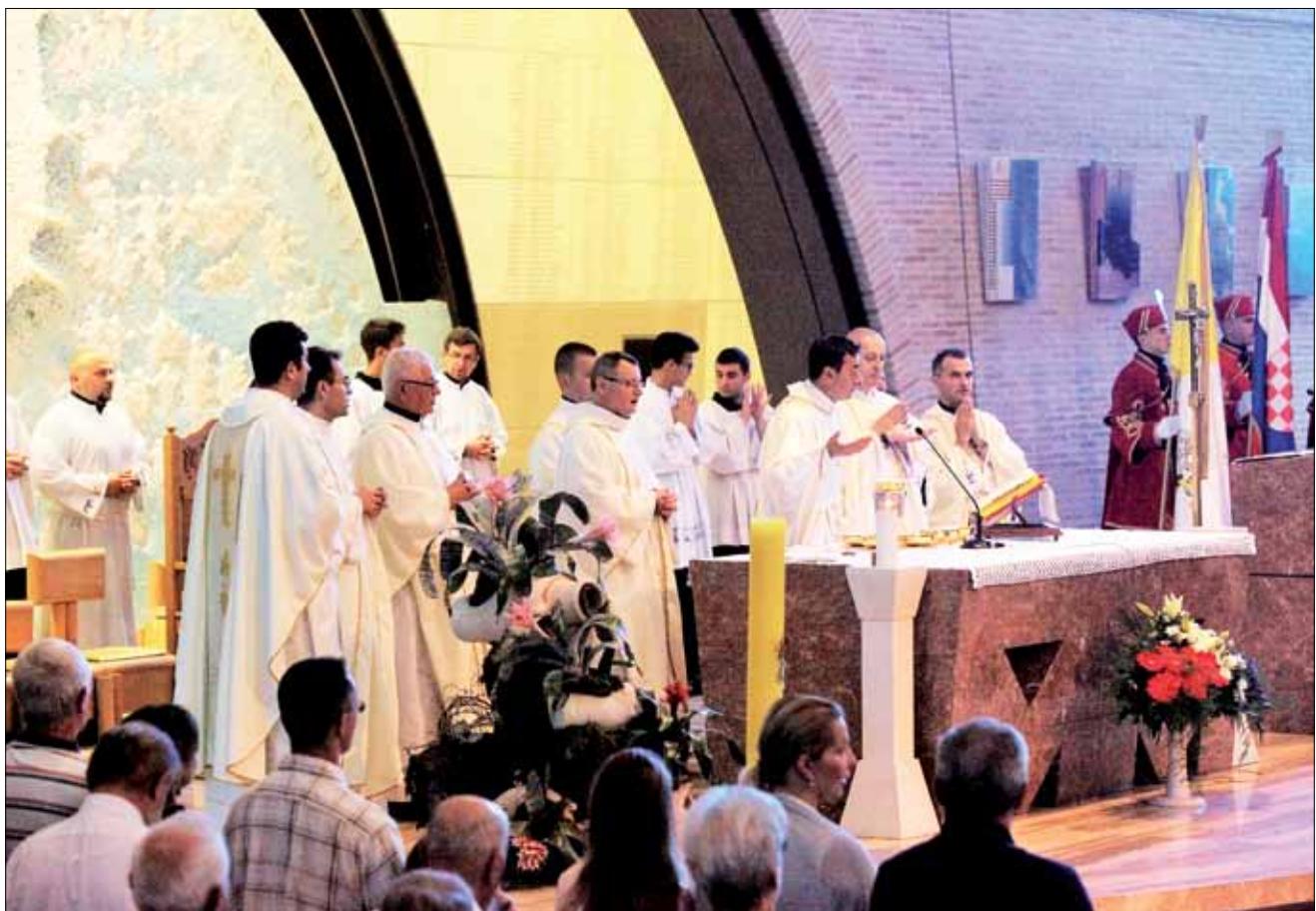
Uz Dan oružanih snaga RH u crkvi Sveta mati slobode služena misa

U sklopu obilježavanja Dana Oružanih snaga Republike Hrvatske, Dana Hrvatske kopnene vojske i 27. obljetnice formiranja Oružanih snaga Republike Hrvatske, tj. Hrvatske vojske, u nedjelju 27. svibnja u 11 sati u zavjetnoj crkvi Sveta Mati Slobode na zagrebačkom Jarunu, služena je sveta misa zadušnica za sve poginule i stradale u Domovinskom ratu. Svetu misu predvodio je generalni vikar Vojnog ordinarijata u RH don Marko Medo u zajedništvu s vojnim i policijskim kapelanicima.

Don Marko Medo uputio je u ime vojnog ordinarija u RH msgr. Jure Bogdana te vojnih i policijskih kapelana čestitku svim pripadnicima Oružanih snaga RH u povodu njihova dana, dana kada je formirana klica Hrvatske vojske. Naglasio je da ovaj dan predstavlja priliku da se potvrdi i osnaži vjera pripadnika Hrvatske vojske. U homiliji je istaknuto da se obilježavanje Dana

Oružanih snaga RH i današnja svetkovina Pre-svetog Trojstva duboko isprepleću. U današnjem starozavjetnom čitanju iz knjige Ponovljenog zakona Bog se jakom rukom i ispruženom desnicom zauzima za svoj narod. Ta se misao kroz povijest očitovala i u opstanku hrvatskog narodnog korpusa, pa se hrvatski narod stoljećima uspio održati na povijesnoj sceni. U razdobljima tlačenja i ratne agresije stvara se antagonizam. No, mala iskra ljubavi i prkosa rasplamsala je nardnu svijest te su Oružane snage ustrojene kao jamac obrane doma i domovine.

Svetoj misi nazočili su potpredsjednik Vlade RH i ministar obrane Damir Krstičević sa suradnicima, ministar zdravstva Milan Kujundžić, predstavnici Ministarstva unutarnjih polova RH i Ministarstva hrvatskih branitelja, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general zborni Mirko Šundov, zamjenik načelnika Glavnog stožera

general-pukovnik Drago Matanović, generali, admirali, časnici, dočasnici, vojnici pripadnici Oružanih snaga RH i djelatnici Ministarstva obrane RH. Na misi je pjevao zbor župe Sveta Mati Slobode.

Na kraju svete mise čestitke pripadnicima Oružanih snaga uputio je i v.d. župnika župe Sveti Mati slobode don Damir Stojić, istaknuvši da prema istraživanju javnog mnijenja Crkva i vo-

jska uživaju najveće povjerenje naroda. Nakon mise sudionici misnog slavlja uputili su se u procesiji do spomen-obilježja "Hrvatska pietà", gdje je izaslanstvo predvođeno potpredsjednikom Vlade RH Damicom Krstičevićem položilo vijenac i zapalilo svijeće za poginule i preminule pripadnike Oružanih snaga i Hrvatske vojske, odavši im počast i zahvalu uz miniju šutnje i zvuke mirozova. ■

Proslava sv. Euzebija i Poliona u Vinkovcima

Župa sv. Euzebija i Poliona u Vinkovcima i Policijska kapelanijska uprava (PU) vukovarsko-srijemske proslavile su u utorak, 29. svibnja o.g. svečanim euharistijskim slavlјem svoje nebeske zaštitnike – svetoga Euzebija, biskupa i svetoga Poliona, lektora, ranokršćanske mučenike iz doba Rimljana, u doba careva Gala, Valerijana i Dioklecijana. Svečano misno slavlje predvodio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan u suslavljaju četraestorice vojnih i policijskih kapelana i drugih svećenika među kojima su bili vlč. Željko Rakošec policijski kapelan i dekan, vlč. Stjepan Krekman dekan Vinkovačkog dekanata i fra Martin Dretvić OFMConv gvardijan samostana sv. Antuna Padovanskoga u Vinkovcima.

U pozdravnom obraćanju domaći župnik msgr. Tadija Pranjić istaknuo je kako je s područja Vu-

kovarsko-srijemske županije najviše poginulih i nestalih osoba u obrambenome Domovinskome ratu. „Još tražimo 494 osobe, među kojima su mnogi redarstvenici, naši policajci, koji su bili u temelju osnivanja Oružanih snaga RH-a, i nadamo se i čvrsto vjerujemo da će i naša Policijska uprava vukovarsko-srijemska, koja je po mome sudu najviše stradala, i nalazi se još uvijek u najtežem položaju, također dobiti svoga samostalnoga dušobrižnika. Molim Vas da na to mislite, Oče biskupe, na ovaj dio Hrvatske, na Slavoniju, koji je najteže prošao u Domovinskome ratu“, rekao je msgr. Pranjić.

Biskup Bogdan održao je propovijed osvijetljujući najprije povijesni kontekst u ranim stoljećima Crkve u vrijeme kad su živjeli sveti Euzebij i Polion. Povezao je to i s našim vremenom kad

se u raznim krajevima svijeta proljeva mučenička krv kršćana. Kao da toga nismo dovoljno svjesni! Čestitajući blagdan sv. Euzebija i Poliona biskup Bogdan je izrazio želju da primjer ovih dvaju svetaca postojanosti u kršćanskoj vjeri „sve do proljevanja krvi“ bude trajni izvor nadahnuća za krjeposni život, svim vjernicima Vinkovaca i uopće u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji na čelu s nadbiskupom Đurom. Čestitao je blagdan i svim vjernicima katolicima u Policijskoj kapelaniji sv. Euzebija i Poliona u PU vukovarsko-srijemskoj. „Spomen na sv. Euzebija, biskupa i Poliona, lektora - mučenike, već punih sedamnaest stoljeća pronosi svjetom slavu drevnoga grada Cibalae. Njihovo mučeništvo svjedoči o snazi i čvrstoći vjere kršćanske zajednice iz trećega i četvrtoga stoljeća u ovome gradu. Sve to podsjeća nas na prvu evangelizaciju u našim krajevima, na susret antičke filozofije i rimske religije s kršćanskom evandeoskom porukom“, rekao je vojni biskup. Istaknuo je kako nas mučeništvo sv. Euzebija i Poliona podsjeća na brojne ranokršćanske svjedoke vjere iz naših krajeva, Panonije i Ilirika: Siska, Cibalae (Vinkovaca), Srijemske Mitrovice, Salone (Solina), Istre, itd. i pojasnio je u čemu je bio Euzebijev i Polionov grijeh? „Njihov dosljedan kršćanski život i zauzeto apostolsko djelovanje, ovdje u Cibalama među kršćanima i pogonima, nisu mogli biti nezamijećeni. Upravo stoga su se našli na popisu onih koji su, za vrijeme velikih progona kršćana, stavljeni na kušnju. Od njih se tražilo da se žrtvuju poganskim bogovima (božanstvima). To bi značilo da se javno odreknu svoje kršćanske vjere. I kad su to odbili učiniti, na njih se sručila sva mržnja s poniženjima, uvredama i mučenjima. Budući da se nisu odrekli svoje vjere, osuđeni su na smrt.

Suđenjem i izvršenjem smrtne presude ugledno-m cibalskome biskupu Euzebiju i potom cibalskome lektoru Polionu vlast je odlučno htjela poručiti da nema nedodirljivih te da nema nikakva kompromisa s kršćanima. Oni moraju nestati s lica zemlje. Suđenjem biskupu Euzebiju i lektoru Polionu osuđeno je daleko više od dvojice ljudi. Osuđena je misao, ideja, poruka, sloboda izbora. Osuđen je kršćanski svjetonazor. Osuđena je jedna Crkva!“, kazao je propovjednik. Posebno je istaknuo kako sveci, mučenici nisu prošlost. „Gotovo svakodnevno do nas dopiru s raznih strana svijeta, poglavito iz Azije, s Bliskog Istoka i Afrike vijesti o osudama na smrt kršćana zbog toga što vjeruju u Isusa Krista i što su postojani u svome uvjerenju.“ Biskup Bogdan je također

rekao kako je Crkva od samih početaka prepoznavaла one koji su krjeposno živjeli, kao i one koji su položili svoj život za Boga. „Častila ih je i časti kao svece. U nevoljama i tjeskobama, u progostvima i u svako drugo vrijeme sveci su bili i ostali svjetionici kršćanskoj zajednici. Ako su oni mogli, zašto ne bismo i mi mogli kršćanski živjeti? Svetci nas pozivaju da slijedimo Isusa i Evanđelje u današnje doba koje je sve manje sklono Isusovoj poruci. Zar i mi svakodnevno ne doživljavamo kako se sukobljavaju materijalistički pogled na svijet i čovjek s kršćanskim objavljenom porukom?! Umjesto da se dijaloski traže najbolja rješenja za otvorena pitanja, u Zapadnoj kulturi sve više se pribjegava javnom linču kršćanskih svetinja i službenika. Ne biraju se ni riječi ni sredstva ni metode. U ime slobode govora sve glasniji je govor mržnje prema kršćanima, prema Crkvi. Kršćanski vjernik se znao i znat će i s time nositi. Odgovor je uvijek isti: život po vjeri, suočišten Kristu. Svetost života!“, rekao je vojni ordinarij. Poručio je kako je susret sa sv. Euzebjem i sv. Polionom, njihovim životom i svjedočanstvom vjere, nadahnuće i za naš kršćanski život i ustrajnost u vjeri, u zgodno i nezgodno vrijeme. „Oni nas potiču i obvezuju kršćanski živjeti. Pred Bogom i u životu prema Bogu nitko nas ne može zamijeniti, jer nitko umjesto nas ne može za nas vjerovati. Drugi se za nas mogu moliti, ali u konačnici mi smo oni koji odlučujemo o svom životu s Bogom“, zaključio je msgr. Bogdan.

Prije blagoslova biskup je rekao: „Danas slavimo svoje temelje, temelje kršćanskog svjetonazora u Vinkovcima a to su sveti Euzebije i Polion. Njihova mučenička krv ugrađena je u svijetu tradiciju kršćanstva na ovim prostorima. I mi danas znademo kome smo povjerovali, znademo tko su nam bili svjetionici kroz sedamnaest stoljeća. Biskup Euzebije i lektor Polion! Oni su to i danas. Ovaj grad i ova crkva prolazili su kroz mnoge nevolje i mnoga iskušenja i mnoge izazove. I danas je tako, ali upornost, žilavost, izdržljivost, opredijeljenost za ideale, neprolazne, trajne, vječne ideale, jamstvo su budućnosti. Ja vam na tome čestitam.“

Pjevanje je predvodio domaći mješoviti pjevački zbor „Sv. Cecilia“ uz orguljsku pratnju voditeljice profesorice Dubravke Vukovarac. Na misi su, među ostalim, sudjelovali gradonačelnik Vinkovaca Ivan Bosančić i njegov zamjenik Gabriel Šokić, zamjenik PU vukovarsko-srijemske Goran Lovrić i zapovjednik Interventne policije PU vukovarsko-srijemske Ivan Matić. ■

Proslavljenja svetkovina Majke Božje od Kamenitih vrata

Na poziv zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića euharistijsko slavlje svetkovine BDM Majke Božje od Kamenitih vrata u srijedu, 30. svibnja, u zagrebačkoj prvostolnici predvodio je nadbiskup i metropolit Genove i predsjednik Vijeća europskih biskupske konferencije kardinal Angelo Bagnasco. U koncelebraciji su bili nadbiskup Utrecht kardinal Willem Jacobus Eijk, predsjednik Papinske akademije za život nadbiskup Vicenzo Paglia, riječki nadbiskup Ivan Devčić, banjolučki biskup Franjo Komarica, varaždinski biskup Josip Mrzljak, sisački biskup Vlado Košić, križevački vladika Nikola Kekić, bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak, vojni ordinarij u RH Jure Bogdan, gospicko-senjski biskup Zdenko Križić, šibenski biskup Tomislav Rogić, zagrebački pomoćni biskupi Ivan Šaško i Mijo Gorski, te đakovačko-osječki nadbiskup u miru Marin Srakić, vojni biskup u miru Juraj Jezerinac i pomoćni zagrebački biskup u miru Valentin Pozaić. U koncelebraciji je bio i tajnik Apostolske nuncijature mons. Janusz Stanisław Blachowiak, kao i provincijali redovničkih zajednica te više od stotinu svećenika.

U pozdravnoj riječi kardinal Bozanić pozdravio je sve hodočasnike Majci Božjoj od Kamenitih vrata, zaštitnici Grada Zagreba, kao i sudionike 25. svjetskoga kongresa katoličkih liječnika koji se ovih dana održava u Zagrebu.

Obraćajući se predvoditelju slavlja, kardinal Bozanić je rekao: „Otvorena srca i riječima iskrene dobrodošlice pozdravljam Vas u ime nazočnih biskupa, svećenika, đakona, redovnika i redovnica te svega Božjeg naroda okupljenoga na ovom slavlju“. U znak zahvalnosti te kao spomen na posjet Zagrebu i ovo slavlje, kardinal Bozanić mu je uručio bistu bl. Alojzija Stepinca.

Na početku homilije se kardinal Bagnasco osvrnuo na velik broj vjernika te je naglasio kako njihovo sudjelovanje očituje „odanu pobožnost Presvetoj Djevici i pokazuje koliko je Bogorodica udomljena u vašim srcima“. Ukazujući na činjenicu da se svetkovina podudara s Marijinim počinjem svetoj Elizabeti koja postavlja pitanje: „Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega?“, kardinal je naglasio kako i mi s njom

postavljamo to pitanje jer „nas ovaj čašćeni Marijin lik, stoljećima čuvan u Kamenitim vratima i podsjeća da Bogorodica nastavlja pohađati jednostavne i vjerne ljude poput Elizabete. I baš kao tada, dolazi i danas da bi hranila vjeru donoseći Isusa. Ona nas, naime, vodi božanskom Djetetu koje je put, istina i život”.

U nastavku homilije kardinal Bagnasco se osvrnuo i na sekulaziram te upozorio kako su narodi i nacije danas zahvaćeni smrtonosnim individualizmom koji u ime posvemašnje slobode dijeli ljude jedne od drugih i svakoga osuđuje na tužnu osamljenost.

Krist je svjetlo naroda, a zatvarajući se Njemu gubimo hranu za dušu, gubimo dah, snagu za hod i hrabrost u protivštinama. To znači zamagliti cilj vječnosti, znači postajati zemaljskim latalicama, umjesto nebeskim hodočasnicima. Sve postaje sivo i teško, čak i najljepše i najveće stvarnosti. Maleni Isus što ga nosi i na kojega upućuje velika Majka, svjetlo je svijeta, most koji otvara prostor Bogu, početak i svršetak, središte svijeta i povijesti. On je Kralj novoga svijeta i tajna radosti; On je Otkupitelj i Učitelj čovječnosti koji nas poznaće i voli; On je naš Sudac i jednoga dana – tako se nadamo – naša blažena vječnost. Nikada nećemo prestati govoriti o Njemu, naglasio je, te nastavio: „Ne možemo šutjeti ni o blaženome kardinalu Alojziju Stepincu čiji se zemni ostatci časte u ovoj predivnoj katedrali. Ove godine slavimo 120. obljetnicu njegova rođenja i 20. obljetnicu njegove beatifikacije. Poznata je njegova duboka pobožnost prema Majci Božjoj, zbog koje je žarko preporučivao molitvu svete krunice, Evanđelja moljenog s Marijom, kako osobno tako i u obiteljima. Znamo koliko se on povjeravao moćnom zagovoru Presvete Djevice kod Božjega Srca.

Možemo reći da blaženi Alojzije Stepinac, u određenom smislu, daje glas duši hrvatskog naroda. Njegov glas izražava duh Hrvatske, duh oblikovan njezinim jezikom, njezinom kulturom, njezinom predajom i njezinom poviješću. To bogatstvo nije ostalo samo u prošlosti, ono je prisutno i u sadašnjosti; nije mrtvo nego je plodonosno, sposobno nadahnuti zajednicu života koja ima lice i dušu. Ako je, dakle, ta baština vrednota i

vjere življena i prenošena s jednoga naraštaja na drugi, tada narod ima nešto lijepo i veliko, istinito i plemenito reći i ponuditi drugim narodima, kako bi hodili zajedno u znaku poštovanja i bratske blizine. Samo na duhovnim i etičkim temeljima moguće je osjetiti da se živi u pomirenem domu”.

Kardinal je vjernike potaknuo da ne zaborave svoje podrijetlo, jer „zaboraviti znači umrijeti, ne znati tko smo i kamo idemo. Naši su korijeni Evanđelje: ono je utkano u tijek povijesti i ljudskost čini plodonosnom, otvara je Bogu i bližnjemu, oblikuje osobnu i kolektivnu svijest, svijest obitelji i nacije. Zbog toga kršćanstvo nije prošlost nego novost. Kršćanska zajednica treba rasti u vjeri, u molitvi, u katehezi, u uzajamnoj dobrostivosti, u hrabrosti. Samo će tako biti znak novoga dana, znak nade za sve”.

Presveta Djevica pokazuje nam Isusa, svjetlo bez zalaza: donosi ga na svijet snažnom nježnošću svoga majčinstva. Pouzdajmo se u nju i nastavimo biti hodočasnici Kamenitih vrata koja čuvaju Marijinu prisutnost za Crkvu zagrebačku, za grad Zagreb, za svekoliki narod koji je časti i zaziva kao Kraljicu Hrvata, riječi su kojima je kardinal Bagnasco zaključio homiliju.

Nakon poprične molitve, kardinal Bagnasco je još jednom ohrabrio vjernike da čuvaju vjeru svojih pređa koji su im ju povjerili i za koju su trpjeli. „Predajte tu baklju vašoj djeci, vašoj mlađeži i bit će sretni. Vaše svjedočanstvo vjere također je i za nas snaga, koja povezuje nas pastire. Vi, sveti Božji narod, utvrđite našu vjeru, naš poziv. Nastavite biti bliži nama, kao što smo i mi, pastiri bliži vama. Sada ćemo ići na kratko hodočašće za likom Majke Božje, taj kratki hod izražava naš hod s ove zemlje prema nebu. Ne bojte se, ona velika Božja Majka s nama je”, potaknuo je predsjednik Vijeća europskih biskupske konferencije.

Usljedila je procesija s čudotvornom slikom Majke Božje od zagrebačke prvostolnice preko Trga bana Josipa Jelačića do Kamenitih vrata, gdje je posvetnu molitvu izmolio kardinal Bozanić, a blažoslov vjernicima udijelio kardinal Bagnasco. ■

Održana raščlamba 26. hrvatskog vojnog, policijskog i braniteljskog hodočašća u Lourdes

Vojni ordinarijat u RH organizirao je i proveo 26. hodočašće hrvatske vojske, policije i branitelja Gospa Lurdskoj u Lourdes, od 15. do 22. svibnja 2018. godine. Nakon provedbe hodočašća, u četvrtak, 7. lipnja 2018., djelatnici Vojnog ordinarijata u RH, Ministarstva obrane i Oružanih snaga RH, Ministarstva unutarnjih poslova, vojni i policijski kapelani i pomoćnici kapelana, djelatnici MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu u RH i MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom u RH, te pre-dstavnici ostalih ministarstava i službi koji su aktivno sudjelovali u organizaciji i provedbi, održali su raščlambu hodočašća u Vojnom ordinarijatu.

Vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan u svom obraćanju istaknuo je da je raščlamba mjesto i trenutak da se proanalizira organizacija i provedba hodočašća i da će se o tome voditi računa kod organiziranja slijedećeg hodočašća u Lourdes. Zamolio je sve prisutne da iznesu svoja zapažanja, ocjene i sugestije vezane uz ovogodišnje međunarodno hodočašće. Svojom ulogom svećenici kapelani dali su na poseban način duhovni pečat ovom hodočašću. Svi hrvatski hodočasnici su svojim ljudskim, vjerničkim i profesionalnim držanjem, u svojim vojnim, policijskim vatrogasnim i drugim odorama lijepo predstavili svoj narod i Republiku Hrvatsku na ovome važnome međunarodnome događaju.

Ovogodišnji zapovjednik hodočašća general bojnik Siniša Jurković izrazio je zadovoljstvo provedbom hodočašća te zahvalio djelatnicima Vojnog ordinarijata, vojnim i policijskim kapelanicima i ostalim službama na trudu i zalaganju da hodočašće bude uspješno s vojničkog, ljudskog i vjerničkog aspekta. Radi se o kompleksnoj i zahtjevnoj aktivnosti. Zacrtani ciljevi su ostvareni a svi smo zajedno s 14 000 vojnika i policajaca iz cijelog svijeta poslali poruku mira u svijet „Pacem in terris“.

Generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo izvijestio je o pripremama i provedbi hodočašća kao najveće godišnje pastoralne aktivnosti Vojnog ordinarijata, a koju je vojni izaslanik RH u Francuskoj Republici brigadir Ivo Martinić ocijenio kao najbolje predstavljanje Hrvatske vojske u svijetu. Kritike s ranijih hodočašća su uvažene i povratne informacije su pozitivne. Vojni i policijski kapelani su kao voditelji grupa odradili velik i zahtjevan posao, kao i djelatnici Ordinarijata i pomoćnici vojnih i policijskih kapelana koji su zajedno provodili aktivnost. Uputio je zahvalu i biskupskom vikaru za pastoral u MUP-u fra Frani Musiću OFM. Ovogodišnje izmjene u programu hodočašća pozitivno su ocijenjene te su hodočasnici posebice istaknuli pozitivnim što je boravak u Lourdesu zaključen zajedničkom svetom misom u Lurdskoj špilji ukazanja.

Voditelj MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom Mario Dokmanić prenio je pozdrave glavnog ravnatelja policije Nikole Milina i zamjenika zapovjednika hodočašća za MUP Ivana Merćepa. Pukovnik Branimir Hammer, kao zapovjednik hrvatskog kontingenta u vojnom kampu izvijestio je o aktivnostima provedenima u vojnem kampu od njegova podizanja, prihvata hodočasnika, sudjelovanja u programa međunarodnog hodočašća pa sve do zatvaranja kampa i povratka u domovinu. Vojni kapelan u kampu bio je fra Mato Vincetić OFM te je uz duhovnu skrb pomagao i u vojničkim zadaćama.

U nastavku su se obratili predstavnik Pravosudne policije Damir Žeželja, predstavnica Carijske uprave Gea Jelić, predstavnica Hrvatske vatrogasnog zajednice Katice Valečić i zapovjednik Orkestra OS pukovnik Miroslav Vukovojac-Dugan. Vojni i policijski kapelani, koji su na hodočašću sudjelovali kao voditelji grupa i autobusa, iznijeli su svoje dojmove i zapažanja kako bi i naredno hodočašće bilo uspješno provedeno. Na rasčlambi su zacrtane smjernice za pripremu 27. hodočašća koje će biti održano u svibnju 2019. godine, također u Lourdesu. ■

Ministar obrane Damir Krstičević posjetio Vojni ordinarijat

Potpredsjednik Vlade i ministar obrane Republike Hrvatske Damir Krstičević posjetio je danas, 11. lipnja 2018. Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj. Domaćin posjeta bio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, a posjetu su nazočili posebni savjetnik ministra Božo Kožul, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general zbora Mirko Šundov, zapovjednik Hrvatskog vojnog učilišta "Dr. Franjo Tuđman" general-bojnik Mate Pađen, zapovjednik Hrvatske kopnene vojske general-bojnik Siniša Jurković, zapovjednik Hrvatske ratne mornarice komodor Ivo Raffanelli, zapovjednik Hrvatskog ratnog zrakoplovstva brigadni general Mate Mikić, zapovjednik Zapovjedništva specijalnih snaga brigadni general Perica Turalija. Susretu su također nazočili generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral u MUP-u fra Frano Mušić OFM, vojni i nekoliko policijskih kapelana. Odsutna su bila tri vojna

kapelana koja se nalaze na dužnostima u mirovnim misijama (Vujičić, Rajić i Savić).

Nakon pozdrava okupljenima i predstavljanja vojnih kapelana, vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan upoznao je predstavnike Ministarstva obrane i Oružanih snaga s ustrojem Vojnog ordinarijata, personalnom popunom i operativnim razmještajem vojnih kapelana te glavnim projektima, pastoralnim aktivnostima i zadaćama Vojnog ordinarijata u 2018. godini: međunarodnim, nacionalnim i regionalnim, odnosno granskim hodočašćima, održavanjem duhovnih vježbi za djelatnike Oružanih snaga i bračne parove, duhovno-rekreativnim ljetnim programima za dječu i mlade, aktivnostima permanentnog obrazovanja djelatnika i drugim aktivnostima. Istaknuo je i programe permanentnog obrazovanja i formacije za vojne kapelane kao i projekte kojima Vojni ordinarijat promiče duhovni i kulturni rast

Hrvatske vojske, zaključivši pritom: "Svećenici Vojnog ordinarijata rade na korist naših vojnika i cijelog hrvatskog naroda i hrvatskog društva u cjelini." Msgr. Bogdan također je najavio otvaranje dviju novih kapelanija u Našicama i Varaždinu.

Načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general zbora Mirko Šundov zahvalio je svim kapelanim i zapovjednicima na njegovovanju međusobne suradnje u postrojbama u kojima djeluju: "Zapovjednik pomaže kapelanu u pastoralnom radu, a kapelan zapovjedniku u upravljanju postrojbom. Takva suradnja doprinosi dobrim rezultatima u obavljanju široke lepeze aktivnosti naše vojske. Možemo biti zadovoljni postignućima", zaključio je.

Ministar Krstičević je predstavio postignuća Ministarstva obrane i Hrvatske vojske u 2017. godini te prioritete za 2018. godinu. Ministar se prisjetio ključne uloge koju je Katolička Crkva imala u Hrvatskoj vojsci tijekom povijesti i u Domovinskom ratu: "Vojnici su odlazili na bojište s krunicom oko vrata kako bi na taj način osjetili pouzdanje u Božju snagu. Ona je i danas potrebna kako bi se mogli nositi s izazovima na radnom mjestu." Naglasio je važnost suradnje Crkve i vojske danas, dva desetljeća kasnije. To znači da svatko od nas ima svoju odgovornost i nadležnost, ali nam je cilj isti: izgrađivati integralne osobnosti i time jačati vojsku i državu. Ako nema partnerstva s Vojnim ordinarijatom, nema ni jake vojske.

Kao jednu od najvažnijih zadaća Hrvatske vojske u prošloj, ali i ovoj godini ministar je izdvojio pomoći civilnim institucijama. "Želimo da to bude najvažnija zadaća naše vojske", kazao je. "Puno je izazova: požari, poplave, ekološke katastrofe, itd. No, mi moramo biti na terenu uz svoj narod i pomoći im kada zatreba. I to je također naša zadaća."

Ministar Krstičević predstavio je Sustav domovinske sigurnosti kojim se svi resursi povezuju kako bi se omogućilo pravodobno reagiranje u nesrećama. "Cilj nam je uspostava učinkovitog sustava u kojem će sve sastavnice biti komplementarne u jačanju sigurnosti i stvaranju sigur-

nog okružja", objasnio je ministar te istaknuo važnu ulogu Vojnog ordinarijata u Sustavu domovinske sigurnosti: "Vojni ordinarijat ima veliku odgovornost dušobrižništva za vojnike, policijace i vatrogasce. Svojim djelovanjem doprinosi razvoju zajedništva i solidarnosti."

Jedan od prioriteta za 2018. je i novi operativni raspored koji uključuje povratak vojske u Sinj, Varaždin, Ploče, Pulu i Vukovar, gdje će se ponovno održavati svečanost završetka vojne obrazovne godine. "Vojska mora biti blizu narodu kako bi mogla pravovremeno reagirati kada mu zatreba pomoći", rekao je ministar. "Preustroj treba podupirati efikasno, racionalno i učinkovito izvršenje zadaća. Kapelani nam mogu pomoći da dobro postavimo novi operativni raspored."

Ministar Krstičević najavio je i djelovanje na nastavku povratka digniteta Domovinskog rata u Ministarstvu obrane i Hrvatskoj vojsci. U tu svrhu ceremonija Velike smjene počasne straže vraćena je na Trg sv. Marka u Zagrebu, a dvorane u Ministarstvu te na Hrvatskom vojnom učilištu, kao i pojedine vojarne odnedavno nose imena znamenitih osoba i postrojbi iz Domovinskog rata. "Želimo da mladi osjete važnost tog dijela naše povijesti", izjavio je ministar. "Bez poštovanja prošlosti ne možemo se usmjeriti prema budućnosti i odrediti identitet, a bez identiteta nema jake vojske."

Za sve pripadnike Hrvatske vojske važna su novost izmjene Zakona o službi u Oružanim snagama Republike Hrvatske, kojima se poboljšavaju uvjeti rada i života. U sklopu godine spremnosti i aktivnosti hrvatskog vojnika po svim bi vojarnama trebali biti uređeni športski objekti. "Šport i vjera jednako su važni. Vojnici se moraju baviti športskim i humanitarnim aktivnostima da izdrže sve teške i složene zadaće u svom poslu", kazao je ministar Krstičević.

Zaključno, ministar je istaknuo čovjeka kao osnicu Hrvatske vojske te pozvao kapelane i zapovjednike postrojbi da zajednički pružaju potporu vojnicima i jačaju njihovu motivaciju. "Budite hrabri i surađujte!", poručio im je. ■

KRONIKA VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA

OŽUJAK 2018.

Zagreb, 1. ožujka 2018., četvrtak. Danas je organiziran svečani ispraćaj 8. hrvatskog kontingenta u misiju potpore miru "Resolute Support" (O-dlučna potpora) u Afganistanu. U kapeli Vojne kapelane "Sv. Petra i Pavla" u vojarni „Pukovnik Marko Živković“ na Plesu misno slavlje je predvodio i propovijedao vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s vojnim kapelanom o. Zoranom Vujičićem DI, koji s kontingentom odlazi u Afganistan.

Istoga dana navečer biskup je u Ordinarijatu primio dr. Jörga Bastena iz Renovabisa iz Freissinga u Njemačkoj.

Zagreb, 4. ožujka 2018., nedjelja. U župnoj crkvi BDM Majke Božje, Remetinec – Blato u Zagrebu, biskup je predvodio misno slavlje i propovijedao. Tijekom misnoga slavlja krstio je Nikolu Pribanića, peto dijete u obitelji Dalibora i Andreje Pribanić. U koncelebraciji kao i pri obredu krštenja bio je župnik domaćin vlč. dr. sc. Stjepan Rusan, uz asistenciju đakona VO don Branka Čagelja.

Istoga dana navečer biskup je predvodio svečano misno slavlje u crkvi Gospe Lurdske u Zagrebu kod franjevaca Presvetog Otkupitelja iz Splita. Toga dana, 4. ožujka, obilježavala se 53. obljetnica smrti Časnog sluge Božjeg oca Ante Antića OFM. U misi je koncelebriralo više svećenika a velika kripta crkve bila je ispunjena vjernicima.

Zagreb, 7. ožujka 2018., srijeda. Povodom desete obljetnice ustrojavanja Vojno-zdravstvenog središta u Kliničkoj bolnici "Dubrava" u Zagrebu uprličen je prigodni program. Msgr. Jure Bođan je u 9.00 sati predvodio koncelebriranu sv. misu i propovijedao. Na sv. misi je bio zapovjeđnik Vojno-zdravstvenog središta brigadir Mario Dadić, zaposlenici VZS, medicinsko osoblje bolnice i bolesnici. Prisutne je na početku mise pozdravio bolnički kapelan u KB "Dubrava" fra Zoran Senjak OFM. U koncelebraciji je bio biskupski vikar za pastoral MUP-a i Redarstvenih službi RH fra Frano Musić OFM i kapelan u KB „Dubrava“ fra Zoran Senjak OFM. Đakonirao je đakon VO don Branko Čagelj.

Nakon svete mise u velikom amfiteatru KB "Dubrava" održana je svečanost obilježavanja obljetnice. Na svečanosti su održali govore zapovjednik Vojno-zdravstvenog središta brigadir Mario Dadić, ravnatelj KB "Dubrava" doc. dr. sc. Srećko Marušić, dr. med., zapovjednik Zapovjeđništva za potporu general-bojnik Mladen Fuzul i načelnik GSOS RH general zbora Mirko Šušnđov. Na svečanosti su bili i ostali visoki časnici, zdravstveni djelatnici KB Dubrava, načelnici odjela Stožera Zapovjedništva Zzp-a, zapovjednici i prvi dočasnici Zzp-a. Svečanost obilježavanja desete obljetnice VZS-a svojim je nastupom uveličala Klapa HRM-a "Sv. Juraj".

Istoga dana poslijepodne biskup je primio skupinu svećenika iz Splitsko-makarske nadbiskupije.

Zagreb, 8. ožujka 2018., četvrtak. U sjedištu Hrvatske biskupske konferencije biskup je predsjedao sjednicom Komisije HBK i BKBiH za hrvatski martirologij i biskupijskih povjerenika za popis žrtava.

Zagreb, 9. ožujka 2018., petak. U sjedištu Hrvatske biskupske konferencije biskup je bio na činu objavljivanja novog hvarskog biskupa msgr. Petra Palića. Na činu objavljivanja još su bili: apostolski nuncij u RH nadbiskup msgr. Giuseppe Pinto, predsjednik HBK msgr. Želimir Puljić nadbiskup, msgr. Petar Palić, msgr. Janusz Stanislaw Blachowiak prvi tajnik apostolske nunciature u RH i djelatno osoblje u HBK.

Zagreb, 11. ožujka 2018., nedjelja. Prijepodne, u kapelici Vojnog ordinarijata u Zagrebu biskup je predvodio sv. misu s narodom i propovijedao. Koncelebrirao je don Marko Medo.

Poslijepodne biskup msgr. Bogdan je predvodio križni put na Ksaveru za vojsku i policiju. Uz vojne i policijske kapelane u pobožnosti križnog puta sudjelovali su i provincijal franjevaca trećoredaca glagoljaša svetog Jeronima fra Ivo Martinović TOR, provincijski vikar, gvardijan i župnik župe sv. Franje Ksaverskog fra Ivan Paponja TOR. U molitvi su bili i aktivni policajci, pripadnici OS RH, branitelji, vatrogasci, njihove obitelji i brojni drugi vjernici, među kojima je bio i potpredsjednik vlade i ministar obrane RH Damir Krstičević.

Zagreb, 12. ožujka 2018., ponedjeljak. U Vojnome ordinarijatu biskup je primio potpredsjednika vlade RH i ministra obrane Damira Krstičevića i generala zbora Mirka Šundova zajedno sa suradnicima. Poslijepodne primio je dr. Stipu Kljajića.

Sarajevo, 13. ožujka 2018., utorak. Zajedno s izabranim hvarskim biskupom msgr. Petrom Palićem oputovao u Sarajevo. U sarajevskoj prvostolnici sudjelovao u koncelebriranoj sv. misi biskupa HBK i BK BiH. Misu je predvodio vrhbosanski nadbiskup metropolit kardinal Vinko Puljić. Propovijedao je nadbiskup zadarski msgr. Želimir Puljić. Dva Puljića predsjednici su dviju biskupskih konferencija.

Sarajevo, 14. ožujka 2018., srijeda. Sudjelovao na zasjedanju dviju biskupskih konferencija. Članovi Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine i Hrvatske biskupske konferencije održali su svoje dvadeseto redovito godišnje zajedničko zasjedanje, u Nadbiskupskoj rezidenciji u Sarajevu pod predsjedanjem nadbiskupa metropolita vrhbosanskog kardinala Vinka Puljića, predsjednika BK BiH i nadbiskupa zadarskog msgr. Želimira Puljića, predsjednika HBK. U radu zasjedanja sudjelovala su 24 člana dviju Biskupskih konferencija. Sudionike je na početku pozdravio apostolski nuncij u BiH nadbiskup Luigi Pezzuto.

Poslijepodne biskup je oputovao u Split, zajedno s msgr. Petrom Palićem izabranim hvarskim biskupom. Obojica biskupa u Splitu su odsjeli u rezidenciji msgr. Marina Barišića.

Split, 16. ožujka 2018., petak. Zajedno s msgr. Petrom Palićem sudjelovao na znanstvenome simpoziju na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu, koji je organiziran pod naslovom "Ecce Homo! Medicinski i teološki pristupi". Organizatori simpozija su Hrvatsko katoličko liječničko društvo, podružnica Split i Katolički bogoslovni fakultet u Splitu. Simpozij je zamišljen na način da petnaest liječnika i petnaest teologa obrade po jednu od postaja križnoga puta.

Na simpoziju su predavanje održali dvojica biskupa (Bogdan i Palić). Svi predavači su dostavili svoja predavanja prije pa je svatko dobio i zbornik simpozija. Istoga dana biskup je oputovao za Zagreb.

Zagreb, 17. ožujka 2018., subota. Zajedno s msgr. Jurjem Jezerincem i don Markom Medom iz Vojnog ordinarijata biskup je bio na čestitanju imendana apostolskome nunciju msgr. Giuseppeu Pinto. Na imendanskome objedu bili su još kardinal Josip Bozanić, umirovljeni pomoćni biskup msgr.

Valentin Pozaić DI, msgr. Mijo Gorski pomoćni zagrebački biskup, vladika križevački msgr. Nikola Kekić, msgr. Petar Palić izabrani biskup hvarski, msgr. Fabijan Svalina iz Hrvatske biskupske konferencije, prvi savjetnik apostolske nunciature u RH msgr. Janusz Stanislaw Blachowiak i apostolski nuncij Giuseppe Pinto.

Zagreb, 18. ožujka 2018., nedjelja. U Zaprešiću je i ove godine Ratna škola "Ban Josip Jelačić", po dvadeseti put proslavila blagdan svoga zaštitnika svetog Josipa. U sklopu proslave, svečano misno slavlje predvodio je i propovijedao msgr. Jure Bogdan, u Novim dvorima ispred kapelice sv. Josipa. Koncelebrirali su župnik župe sv. Petar iz Zaprešića don Ivan Frkonja i župnik župe BDM, Kraljice apostola p. Vinko Sudar SAC, uz đakoniranje don Branka Čagelja. Na misi je pjevala klapa HRM-a "Sv. Juraj". Na misi su bili i visoki predstavnici među kojima načelnik Glavnog stožera OS RH general zbora Mirko Šundov, izaslanik potpredsjednika Vlade i ministra obrane državni tajnik MORH-a Zdravko Jakop, gradonačelnik grada Zaprešića Željko Turk, te drugi vojni, policijski i civilni dužnosnici.

Nakon svete mise nazočni su se uputili do grobnice obitelji Jelačić, gdje su predstavnici grada, MORH-a, OS RH i branitelja položili vijence i zapalili svijeće. Nakon toga okupljenima se prigodno obratio državni tajnik u MORH-u Zdravko Jakop. Ovaj događaj su uveličali Puhački orkestar Zaprešić, Zaprešićke mažoretkinje „Jelačićke“ i Kuburaško društvo „Ban Josip Jelačić“, koje je svečano pucalo iz kubura i topa.

Poslijepodne biskup je u Vojnome ordinarijatu primio msgr. Vjekoslava Huzjaka, bjelovarsko-križevačkog biskupa.

Zagreb, 19. ožujka 2018., ponedjeljak. U kapelici Vojnog ordinarijata slavio sv. Misu i propovijedao u čast sv. Josipa sa svim djelatnicima u Ordinarijatu. Koncelebrirao je msgr. Juraj Jezerinac.

Varšava 20. - 23. ožujka 2018., utorak - petak. Biskup msgr. Jure Bogdan zajedno s don Markom Medom, biskupskim vikarom za pastoral u MORH-u i GS OS RH boravio je u Poljskoj i Litvi. S biskupom su u izaslanstvu koje je pohodilo hrvatske vojnike u Poljskoj i Litvi još bili: Tomislav Ivić, državni tajnik u MORH-u, general Drago Matanović, zamjenik načelnika Glavnog stožera OS RH, Nikica Lemić i Dražen Jonjić.

Zagreb, 25. ožujka 2018., Cvjetnica, nedjelja
Muke Gospodnje. Biskup je prijepodne predvo-

dio obrede Cvjetnice u kapelici Vojnoga ordinarijata. Koncelebrirali su msgr. Juraj Jezerinac, don Marko Medo i don Marin Drago Kozić.

Zagreb, 27. ožujka 2018., utorak. Na kolegiju u Vojnome ordinarijatu biskup je na kraju objavio dva imenovanja, umirovljenje o. Jakova Mamića OCD generalnog vikara i imenovanje novog generalnog vikara Vojnog ordinarijata don Marka Mede. Obojici je odmah uručio dekrete. Dosadašnji generalni vikar o. J. Mamić OCD vršit će službu generalnog vikara do 31. ožujka uključno. Novi generalni vikar don Marko Medo stupa na službu 1. travnja o.g.

Zagreb, 28. ožujka 2018., srijeda. Biskup je primio sveučilišne profesore iz Splita: prof. dr. sc. Marka Trogrlića i prof. dr. sc. Hrvoja Relju.

Zagreb, 29. ožujka 2018. Veliki Četvrtak. Svetu misu posvete ulja biskup je predvodio i propovijedao u kapelici Vojnog ordinarijata. Koncelebrirali su umirovljeni vojni ordinarij msgr. Juraj Jezerinac, generalni vikar o. Jakov Mamić OCD, biskupski vikar za pastoral u MORH-u don Marko Medo, pastoralni vikar u MUP-u o. Frano Musić OFM te dekan i ostali, gotovo svi vojni i policijski kapelani. Na misi su bili prisutni također i pomoćnici kapelana, djelatnici Vojnog ordinarijata, djelatnici MUP-ove Samostalne službe za suradnju i MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu. Asistirali su đakon don Branko Čagelj i bogoslovi Vojnog ordinarijata.

Biskup je zahvalio ocu Jakovu Mamiću OCD na njegovome djelovanju u Vojnome ordinarijatu i posebice na njegovoj službi generalnog vikara. O. Jakov je također uzeo riječ te svima zahvalio za pomoć i potporu u službi i sve je zamolio za oproštenje za eventualne propuste i nedosta-tke u vršenju svoje službe. Sudionici sv. mise bili su i na zajedničkome ručku u Ordinarijatu.

Istoga dana, biskup je u kapelici Ordinarijata predvodio misu Večere Gospodnje. S njim u koncelebraciji bili su vojni biskup u miru msgr. Juraj Jezerinac, novoimenovani generalni vikar don Marko Medo, policijski kapelan don Marin Drago Kozić i vojni kapelan p. Dragan Majić DI. Asistirali su đakon i bogoslovi Vojnog ordinarijata. Na obredima je sudjelovao velik broj vjernika koji su ispunili kapelicu i predvorje Ordinarijata. Prigodnu homiliju je održao don Marko Medo. Nakon homilije biskup Bogdan je oprao noge dvanestorici "apostola". Šestorica od njih su iz Ministarstva obrane a šestorica su iz Ministarstva unutarnjih poslova. Tako je ovaj sugestivni obred i gesta pra-

nja nogu što ju je Isus učinio u Dvorani posljednje večere, po prvi put bila i u Vojnome ordinarijatu. Prvi "apostoli" za pranje nogu u Vojnome ordinarijatu bili su: pripadnici Oružanih snaga RH general-bojnik Slaven Zdilar, brigadir Mate Matanović, kapetan bojnog broda Slobodan-Ivan Bandalo, brigadir Miro Zeljko, pukovnik Mladen Getz i satnik Damir Petrinec te polaznici 13. naraštaja Policijske škole "Josip Jović" Zvonimir Kušurin, Željko Rajšl, Matija Stipetić, Josip Stjepanović, Dino Vidović i Ante Vladić.

Nakon završetka obreda Večere Gospodnje, u kapelici Ordinarijata održana je "Getsemanska ura" koju su animirali don Marko Medo i bogoslovi Vojnog ordinarijata s vjernicima koji su ostali u molitvi i klanjanju Presvetoj Euharistiji. Istovremeno biskup se zadržao s "apostolima" u vijećnici Ordinarijata.

Zagreb, 30. ožujka 2018., Veliki Petak. Obredi Muke Gospodnje u kapelici Vojnog ordinarijata počeli su u 19.00 sati. S msgr. Bogdanom sudjelovali su msgr. Juraj Jezerinac, don Marko Medo, don Marin Drago Kozić, o. Drago Majić DI.

Plitvička jezera - Zagreb, 31. ožujka 2018., Velička subota. Prijepodne, je na Plitvičkim jezerima obilježena 27. obljetnica akcije "Plitvice" i pogibija hrvatskog redarstvenika Josipa Jovića. Na komemoraciji je sudjelovao vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan koji je predvodio molitvu za pokojnog Josipa Jovića, za sve hrvatske branitelje i one koji su položili život za slobodnu Hrvatsku. S biskupom su bili biskupski vikar za pastoral u MUP-u fra Frano Musić OFM, policijski kapelan u Gospiću don Mario Vazgeč i vojni kapelan u Gospiću don Ivan Blaževac. Uz Jovićevu obitelj, rodbinu iz rodnog mu mesta Aržano kraj Imotskog i mjesnog aržanskog župnika don Antu Čipčića, prijatelje i suborce, skupu su nazočili predsjednica RH Kolinda Grabar-Kitarović, izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora i potpredsjednik Hrvatskog sabora Miljan Brkić, izaslanik predsjednika Vlade RH i ministar unutarnjih poslova Davor Božinović, izaslanik potpredsjednika Vlade i ministra obrane, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general zbor Mirko Šundov sa suradnicima, glavni ravnatelj policije Nikola Milina te predstavnici braniteljskih udruga i sudionici akcije "Plitvice". Tijekom komemoracije izaslanstva iz državnog vrha su na spomen-obilježju posvećenom Josipu Joviću položila vijence i upalila svijeće. Komemorativni skup svojim pjevanjem uveličala je klapa MUP-a "Sv. Mihovil".

Vazmeno bdijenje u Vojnom ordinarijatu započelo je u 20.00 sati blagoslovom ognja ispred zgrade Vojnog ordinarijata. S biskupom msgr. Bogdanom koncelebiral su vojni biskup u miru msgr. Juraj Jezerinac, don Marko Medo, bisku-pski vikar za pastoral MUP-a fra Frano Musić OFM, don Marin Drago Kozić, policijski kapelan i o. Drago Majić DI, vojni kapelan. U asistenciji su bili đakon don Branko Čagelj i bogoslovi Vojnog ordinarijata. Kapelica i predvorje su bili puni vjernika. U tijeku obreda biskup je podijelio sakramenat Potvrde petorici odraslih vjernika. Na kraju mise biskup je svima zaželio sretan Uskrs i blagoslovio hranu koju su vjernici donijeli na blagoslov.

TRAVANJ 2018.

Zagreb, 1. travnja 2018., nedjelja uskrsnuća Gospodnjega. Biskup je slavio sv. misu u kapelici Vojnog ordinarijata prijepodne i propovijedao. Koncelebrirali su umirovljeni biskup msgr. Juraj Jezerinac, generalni vikar don Marko Medo, o. Drago Majić DI, vojni kapelan i don Marin Drago Kozić, policijski kapelan. Poslijepodne biskup je otpustovao u Dalmaciju.

Radošić, 2. travnja 2018., Uskrsni ponedjeljak. U Radošiću u Šibenskoj biskupiji biskup je u 10.00 sati na Kozjaku (Malački) predvodio molitvu za hrvatske branitelje iz Radošića i Kaštela. Od velikog križa i izuzetno lijepog spomenika palim hrvatskim braniteljima "puca" veličanstveni pogled na Kaštela, Split, Trogir, Brač, Hvar, Vis i srednjodalmatinske otoke.

U crkvi sv. Jure u Radošiću biskup je predvodio sv. misu za poginule hrvatske branitelje i za sve žrtve bačene u Kevinu jamu u Radošiću. Koncelebrirali su župnik u Radošiću i Lećevici fra Dušan Džimbeg OFM i don Mate Škarčić, župnik župe Kraljice mučenika u Radunu (Kaštela).

Nakon sv. mise biskup je sa župnikom i više svećnika koji su u međuvremenu pristigli te mnoštvom vjernika kod Kevine jame izmolio molitvu za sve žrtve bačene u jamu. U cjelokupnome programu na Malački i u Radošiću liturgijsko pjevanje predvodila je klapa HRM "Sveti Juraj" uz orguljašku pratnju Ivana Šćepanovića.

Zagreb, 3. travnja 2018., utorak. Biskup je primio ministra hrvatskih branitelja Tomu Medveda sa suradnicima. U svojstvu predsjednika povjerenstva za martirologij Hrvatske Biskupske Konferencije i Biskupske Konferencije Bosne i Hercegovine informirao je prisutne o djelovanju povjerenstva. Ministar Medved i suradnici izvjestili su biskupa o istraživanjima poginulih i nestalih u Domovin-

skome ratu, kao i drugih žrtava II. svjetskog rata i porača. U razgovoru su se dotakli i drugih aktualnih tema u hrvatskome društvu.

Valbandon (kraj Pule), 3. – 6. travnja 2018., (utorak – petak). Biskup je sudjelovao u cjelokupnome programu permanentnog obrazovanja svećenika Vojne biskupije u policijskome odmaralištu Valbandon kraj Pule. Srijeda, 3. travnja bila je posvećena tematskim izlaganjima i razgovoru na iznesene teme. Istog dana biskup je predsjedao sjednicom Prezbiterorskog vijeća Vojnog ordinarijata. U četvrtak, 4. travnja organiziran je cjelodnevni izlet u Kopar u Sloveniji i u Oprtalj u Istri. Svećenike s biskupom je primio u svojoj rezidenciji koparski biskup msgr. Jurij Bizjak. Petak, 3. travnja prijepodne bio je posvećen aktualnim zbivanjima i pastoralnim programima u Vojnome ordinarijatu.

Zagreb, 8. travnja 2018., nedjelja. Prijepodne biskup je s narodom slavio sv. misu i propovijedao u kapelici Vojnog ordinarijata. Koncelebrirali su msgr. Juraj Jezerinac i o. Drago Majić DI.

Zagreb, 9. travnja 2018., ponedjeljak. Ove godine Blagovijestseslavidašas. Biskup je u kapelici Vojnog ordinarijata slavio sv. misu i propovijedao. Na misi su bili djelatnici iz ureda u Vojnome Ordinarijatu.

Zagreb, 10. travnja 2018., utorak - 12. travnja 2018., četvrtak. Biskup je sudjelovao na zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije.

Zagreb, 13. travnja 2018., petak. Prijepodne primio je sestru Petru Marijanović, provincijalku sestara Služavki malog Isusa. Dvije sestre služavke malog Isusa djeluju u Vojnome ordinarijatu: s. M. Jelena Burić i s. M. Gordana Miškić.

Bruxelles, 14. travnja 2018., subota – 16. travnja ponedjeljak. Na prijedlog i poziv admirala Predraga Stipanovića, stalnog vojnog predstavnika RH pri NATO-u i EU-u u Bruxellesu, biskup je s generalnim vikarom don Markom Medom boravio u pastoralnom pohodu vojnim predstavnicima RH pri NATO-u i EU-u u Bruxellesu. Uz domaćina admirala Predraga Stipanovića, koji je sva tri dana bio s gostima iz Hrvatske, biskup se susreo s Matom Škrabalom, hrvatskim stalnim predstavnikom veleposlanikom pri Europskoj Uniji.

U nedjelju, 15. travnja, biskup Bogdan služio je za hrvatsku zajednicu svetu misu i propovijedao u kapelici Marcellinus Champagnat, u koncelebraciji s fra Tomom Andrićem OFM, voditeljem Hrvatske katoličke misije u Bruxellesu i don Markom Medom, generalnim vikarom.

U popodnevnim satima, biskup Bogdan je, u pratnji kontraadmirala Predraga Stipanovića i generalnog vikara don Marka Mede, posjetio Brugge, gdje je razgledao povijesne znamenitosti i susreo se s Linom Verbeekeom, ugle-dnim odvjetnikom i počasnim konzulom RH za Flandriju. U Bruxellesu se u večernjim satima susreo se s veleposlanikom Marijom Nibilom, stalnim predstavnikom RH pri NATO-u.

U ponedjeljak, 16. travnja, posljednjeg dana pastoralnog pohoda hrvatskim vojnim predstavnicima pri NATO-u i EU-u u Bruxellesu, biskup Bogdan blagoslovio je "hrvatske" urede zgrade novog NATO-ovog zapovjedništva. Uz veleposlanika Marija Nobila i kontraadmirala Predraga Stipanovića, blagoslovu su prisustvovali i drugi hrvatski službenici. Nakon blagoslova, biskup Bogdan razgledao je nove prostore u kojima rade naši službenici i zgradu novog NATO-ovog zapovjedništva. Uz Afganistan, Poljsku i Litvu, ovo je bio treći višednevni pastoralni pohod biskupa Bogdana pripadnicima Oružanih Snaga RH koji žive i rade izvan granica Hrvatske. Istoga se dana biskup s generalnim vikarom don Markom vratio u Zagreb.

Rim, 17. - 19. travnja 2018., utorak - četvrtak. Izabrani hvarske biskup msgr. Petar Palić i vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan boravili su u Rimu. U Rimu su odsjeli u Zavodu sv. Jeronima. Msgr. Palić se priprema za biskupsko ređenje u Hvaru 30. travnja o.g. Msgr. Bogdan je radi potreba biskupije pohodio više različitih ureda Svetе Stolice.

Zagreb, 22. travnja 2018., nedjelja. Na poziv Udruge zagrebačkih Poljičana "Sveti Jure" povodom blagdana sv. Jurja, biskup je slavio sv. misu i propovijedao u crkvi svete Katarine na Gornjem gradu u Zagrebu. Poslije mise sudjelovao je na programu i druženju u Poljičkim dvorima, Ilica br. 48.

Zagreb - Rim, 23. travnja 2018., ponedjeljak. Slavio svetu misu u kapelici Vojnog ordinarijata zajedno s msgr. Jurjem Jezerincem i djelatnicima Ordinarijata. Obojica biskupa danas slave imenad. Pod misom je propovijedao msgr. Bogdan. Poslijepodne oputovao u Rim. Biskup je odsjeo u Zavodu sv. Jeronima.

Rim, 24. travnja 2018., utorak. U Hrvatskoj crkvi svetog Jeronima, u 19 sati predvodio sv. misu i propovijedao. S biskupom su koncelebrirali o. Jakov Mamić OCD, bivši generalni vikar Vojnog ordinarijata, don Marko Medo, generalni vikar, o. Frane Musić OFM, biskupski vikar u MUP-u, don Božo Radoš, rektor Zavoda i crkve sv. Jeronima, don Marko Đurin i više hrvatskih svećenika studenata

iz Zavoda sv. Jeronima. Na sv. misi su sudjelovali: ministar unutarnjih poslova Republike Hrvatske dr. Davor Božinović, ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved, državni tajnik MORH-a Tomislav Ivić, ravnatelj Hrvatske policije Nikola Milina, general Drago Matanović, zamjenik načelnika Glavnog stožera OS RH, više pomoćnika ministara iz Ministarstva obrane, unutarnjih poslova i hrvatskih branitelja, Ratna škola "Ban Josip Jelačić", XX. naraštaj s brigadirom Krešimirom Trstenjakom. Ukupno šezdesetak osoba. Rektor Zavoda sv. Jeronima je za sve sudionike priredio domjenak.

Rim - Zagreb, 25. travnja 2018., sv. Marko. Danas je 21. obljetnica utemeljenja Vojne biskupije. Biskup je na generalnoj audijenciji na trgu sv. Petra predvodio izaslanstvo iz Vojnog ordinarijata, Ministarstva obrane, Ministarstva unutarnjih poslova, Ministarstva hrvatskih branitelja i Ratne škole "Ban Josip Jelačić", XX. naraštaj. Svi sudionici (šezdesetak osoba) su se fotografirali sa Svetim Ocem Franjom.

Nakon audijencije biskup je sa sudionicima hodočašća pohodio baziliku sv. Petra. Osobito se zadržao kod oltara s relikvijama sv. Ivana Pavla II. i kod groba apostolskog prvaka sv. Petra. Poslijepodne je oputovao u Zagreb.

Split, 28. travnja 2018., subota. Povodom obilježavanja 27. obljetnice utemeljenja 4. gardijske brigade biskup je slavio sv. misu i propovijedao kod spomen kapelice sv. Križa na Dračevcu u Splitu. Uz brojne hrvatske branitelje misi su prisustvovali izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora, potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general zbora Mirko Šundov, predstavnici državnih, županijskih i gradskih vlasti, obitelji poginulih, nestalih i umrlih branitelja, udruge proizašle iz Domovinskog rata, generali, admirali, časnici, dočasnici, vojnici te mnogobrojni vjerni puk. U koncelebraciji su bili vojni kapelani fra Božo Ančić OFM, fra Ilija Mikulić OFM, župnik u Međašima don Andelko Dukić i drugi svećenici. Biskup je istoga dana navečer sudjelovao na svečanoj akademiji u Muzeju hrvatskih arheoloških spomenika u Splitu. Akademija je organizirana povodom 27. obljetnice utemeljenja 4. gardijske brigade.

Solin - Hvar, 29. travnja 2018., nedjelja. U svetištu Gospe od Otoka u Solinu predvodio sv. misu, propovijedao i podijelio sakramenat sv. potvrde 149 mladića i djevojaka. Zajedno sa župnikom don Rankom Vidovićem pohodio Samostan stara Služavki malog Isusa u Solinu i susreo se sa

sestrama i s osobama s posebnim potrebama o kojima brinu sestre.

Poslijepodne oputovao je na Hvar. U večernjim satima sudjelovao u hvarsкоj katedrali u Hvaru na svečanoj akademiji povodom ređenja novog hvarskega biskupa msgr. Petra Palića.

Hvar - Zagreb, 30. travnja 2018., ponedjeljak. U katedrali sv. Svetog Stjepana I. pape, u Hvaru, msgr. Petar Palić zaređen je za hvarskega biskupa. Slavlje biskupskega ređenja predvodio je predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić. U koncelebraciji je bilo 38 (nad)biskupa iz Hrvatske i inozemstva: msgr. Želimir Puljić, nadbiskup zadarski glavni zareditelj, msgr. Mate Uzinić, biskup dubrovački suzareditelj, msgr. Slobodan Štambuk, umirovljeni biskup hvarske - suzareditelj, kardinal Vinko Puljić, nadbiskup metropolit vrhbosanski, msgr. Giuseppe Pinto, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, msgr. Nikola Eterović, apostolski nuncij u Njemačkoj, msgr. Martin Vidović, apostolski nuncij, msgr. Franjo Komarica, biskup banjalučki, msgr. Ratko Perić, mostarsko-duvanjski biskup i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanjski, msgr. Tomo Vukšić, vojni ordinarij u Bosni i Hercegovini, msgr. Pero Sudar, pomoćni biskup vrhbosanski, msgr. Đuro Hranić, nadbiskup metropolit đakovačko-osječki, msgr. Marin Srakić, nadbiskup metropolit đakovačko-osječki u miru, msgr. Antun Škvorčević, požeški biskup, msgr. Vjekoslav Huzjak, bjelovarsko-križevački biskup, msgr. Josip Mrzljak, varaždinski biskup, msgr. Nikola Kekić, vladika križevački, msgr. Ivan Šaško, pomoćni zagrebački biskup, msgr. Mijo Gorski, pomoćni zagrebački biskup, msgr. Ivan Devčić, riječki nadbiskup metropolit, msgr. Dražen Kutleša, porečki i pulski biskup, msgr. Ivica Petanjek OFM Cap., biskup krčki, msgr. Zdenko Križić OCD, gospičko-senjski biskup, msgr. Marin Barišić, nadbiskup splitsko-makarski i metropolit, msgr. Tomislav Rogić, šibenski biskup, msgr. Ante Ivas, šibenski biskup u miru, msgr. Rrok Gjonlleshaj, nadbiskup barski, msgr. Zef Gashi SDB, umirovljeni nadbiskup barski, msgr. Ilija Janjić, kotorski biskup, msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj, msgr. Kiro Stojanov, skopski biskup, msgr. Dodë Gjergji, biskup iz Prištine na Kosovu, msgr. Ivan Penzeš, biskup subotički, msgr. Stanislav Zore OFM, nadbiskup metropolit ljubljanski u Sloveniji, msgr. Wilhelm Krautwasc hl, biskup Graz-Seckau u Austriji, msgr. Ludwig Schwarz OSB, umirovljeni biskup iz Linza u Austriji, msgr. Egidije Živković, biskup iz Gradišće u Austriji i novozaređeni biskup msgr. Petar Palić. U koncelebraciji je sudjelovalo oko 200 svećenika.

Na slavlje biskupskega ređenja pristiglo je nekoliko tisuća vjernika koji su u potpunosti ispunili katedralu i središnji hvarske trg sv. Stjepana.

Poslijepodne biskup je s drugim biskupima te visokim predstavnicima vojnih, policijskih i civilnih vlasti, s brodom Hrvatske ratne mornarice oputovao u Split. U večernjim satima se vratio u Zagreb.

SVIBANJ 2018.

Okučani, 1. svibnja 2018., utorak. Biskup je sudjelovao u Okučanima na obilježavanju 23. obljetnice ratne operacije "Bljesak" kojom je oslobođen taj dio naše domovine. Blagoslovio je novi spomenik "Kristalna kocka vedrine" u spomen svim braniteljima stradalim u ovoj pobjedničkoj operaciji. Svečanosti je naznačila predsjednica Republike Hrvatske i vrhovna zapovjednica Oružanih snaga RH Kolinda Grabar-Kitarović, izaslanstvo Hrvatskog sabora predvođeno njegovim predsjednikom Goranom Jandrokovićem, izaslanstvo Vlade RH predvođeno predsjednikom Vlade Andrejem Plenkovićem, potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, načelnik Glavnog stožera OS RH general zboru Mirko Šundov te brojni drugi visoki državni, vojni i policijski dužnosnici, kao i predstavnici županija i općina, lokalne uprave i samouprave.

Nakon što su izaslanstva položila vijence u crkvi sv. Vida u Okučanima služena je u mjesnoj župnoj crkvi sv. misa zadušnica za sve poginule hrvatske branitelje i civilne žrtve u Domovinskom ratu. Misu je predvodio i propovijedao požeški biskup msgr. Antun Škvorčević uz koncelebraciju vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana i desetaka svećenika. Pod misom je pjevala klapa HRM sv. Juraj.

Zagreb, 3. svibnja 2018., četvrtak. U sklopu obilježavanja 20. obljetnice smrti ratnog ministra obrane Republike Hrvatske Gojka Šuška, biskup vojni ordinarij služio je sv. misu za pokojnika u samostanskoj crkvi hercegovačkih franjevaca Bezgrješnoga začeća Blažene Djevice Marije, u zagrebačkoj Dubravi. U koncelebraciji su bili generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral MUP-a fra Frano Musić OFM, gvardijan samostana fra Svetozar Kraljević OFM i desetak drugih svećenika. Na misi se uz obitelj, branitelje, predsjednicu RH Kolindu Grabar-Kitarović te druge visoke državne i vojne djelatnike okupio velik broj vjernika. Misno slavlje animirala je svojim pjevanjem klapa HRM-e "Sveti Juraj". Kod oltara su asistirali bogoslovi Hercegovačke franjevačke provincije.

Mainz - Offenbach, 5. svibnja 2018., subota. Na poziv župnika fra Ante Bilića OFM, franjevca splitske provincije Presvetog Otkupitelja, biskup je prijepodne u Njemačkoj u Mainzu slavio sv. misu i podijelio sakramenat sv. potvrde 31 krizmaniku i krizmanici.

Istoga dana poslijepodne s početkom u 15 sati slavio je sv. misu u Kelkheimu, u crkvi sv. Dionizija, u Hrvatskoj katoličkoj župi Main-Taunus kod fra Ante Markovića OFM (franjevac splitske provincije Presvetog Otkupitelja). Pod misom je biskup podijelio sakramenat sv. potvrde 32 krizmanika. Navečer je stigao u Offenbach.

Offenbach, 6. svibnja 2018., nedjelja. U župnoj crkvi sv. Josipa u Offenbachu na Majni biskup je slavio sv. misu u Hrvatskoj katoličkoj župi kod fra Tomislava Dukića. Pod misom je podijelio sakramenat sv. potvrde 63 krizmanika. Poslijepodne oputovao je u Zagreb.

Split, 7. svibnja 2018., ponedjeljak. Rano ujutro biskup je oputovao u Split i sudjelovao na proslavi sv. Dujma zaštitnika grada Splita i Splitsko-makarske nadbiskupije (procesija i sv. misa). Procesiju i sv. misu predvodio je msgr. Tomislav Rogić šibenski biskup. U koncelebraciji su sudjelovali nad/biskupi: splitsko-makarski nadbiskup i metropolit msgr. Marin Barišić, msgr. Mate Uznić (Dubrovnik), msgr. Petar Palić (Hvar), msgr. Ilija Janjić (Kotor), msgr. Želimir Puljić (Zadar), msgr. Martin Vidović (Rim), umirovljeni šibenski biskup msgr. Ante Ivas, umirovljeni hvarska biskup msgr. Slobodan Štambuk, banjolučki biskup msgr. Franjo Komarica, križevački biskup msgr. Nikola Kekić, vojni biskup u RH msgr. Jure Bogdan i brojni svećenici. Procesiju i sv. misu izravno je prenosila Hrvatska radio-televizija.

Zagreb, 8. svibnja 2018., utorak. Prijepodne sudjelovao u Ministarstvu obrane na kolegiju kojem je predsjedao podpredsjednik Hrvatske vlade i ministar obrane Damir Krstičević.

Slunj - Zagreb, 10. svibnja 2018., četvrtak. Biskup je predvodio misno slavlje i propovijedao na vojnom poligonu „Eugen Kvaternik“ u Slunjku povodom proslave Dana kapelanje bl. Ivana Merza. Koncelebriralo je petnaestak svećenika, među kojima vojni kapelan iz Slunja don Milenko Majić. Istoga dana navečer biskup je predvodio sv. misu i propovijedao u Zagrebu, u bazilici Presvetog Srca Isusova u Palmotićevu. U bazilici se nalaze relikvije bl. Ivana Merza te je slavlje završeno molitvom pred oltarom s relikvijama. U koncelebraciji je bio provincial Hrvatske pokrajine Družbe

Isusove o. Dalibor Renjić DI, superior i župnik o. Ivan Matić DI i još nekoliko svećenika.

Zakučac kraj Omiša, 12. svibnja 2018., subota. U 18.00 sati biskup je predvodio procesiju kroz mjesto i sv. misu s propovijedu u svetištu sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zakučcu kraj Omiša. Svetište ove godine obilježava dvadesetu obljetnicu utemeljenja. Uz domaćeg župnika don Emanuela Petrova koncelebriralo je petnaestak svećenika. Pradjed sv. Leopolda je preselio iz Zakučca u Herceg Novi gdje je svetac rođen. Iste večeri biskup se vratio u Zagreb.

Zagreb, 15. svibnja 2018., utorak. Biskup je u zagrebačkoj crkvi Uzvišenja sv. Križa u Sigetu predvodio sv. misu i propovijedao hodočasnicima koji danas polaze na hodočašće u Lourdes. Ovo je 26. hodočašće kojeg organizira Vojni ordinarijat u Lourdes. Ove godine ima oko devet stotina hodočasnika. S biskupom su koncelebrirali svećenici Vojnog ordinarijata koji prate hodočasnike. Nakon sv. mise biskup je blagoslovio hodočasnike. S 18 autobusa krenuli su na put u Lourdes. Glavni koordinator hodočašća je generalni vikar VO don Marko Medo. Hodočasnike su došli ispratiti podpredsjednik vlade RH i ministar obrane Damir Krstičević, ministar branitelja Tomo Medved, predstavnici Ministarstva unutarnjih poslova... Zapovjednik hodočašća je brigadni general Siniša Jurković, zapovjednik Hrvatske kopnene vojske, a zamjenik zapovjednika hodočašća Ivan Merćep, pomoćnik načelnika Uprave policije u Ravnateljstvu policije.

Lourdes, 16. svibnja 2018., srijeda. Zajedno s đakonom don Brankom Čageljem biskup je preko Pariza doputovalo u Lourdes. U poslijepodnevnim satima dočekao je hodočasnike iz Hrvatske. U 20.30 sati predsjedao je radnome sastanku zajedno s msgr. Tomom Vukšićem, vojnim ordinarijem iz BiH. Uz riječi dobrodošlice, svima dane su upute svim sudionicima hodočašća za sutrašnji dan.

Lourdes, 17. svibnja 2018., četvrtak. Misno slavlje pred spiljom ukazanja za sve hrvatske i bosansko-hercegovačke hodočasnike predvodio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, a s njim u koncelebraciji bili su vojni ordinarij iz BiH msgr. Tomo Vukšić, generalni vikari Vojnih ordinarijata u RH i BiH, don Marko Medo i msgr. Željko Čuturić, vojni i policijski kapelani i ostali svećenici koji su se pridružili hodočašću. Misno slavlje pjevanjem je uveličala klapa "Sveti Juraj". Nakon svete mise uslijedilo je tradicionalno fotografiranje za službenu fotografiju 26. vojno-redarstvenog hodočašća u Lourdes.

Zajedno s msgr. Vukšićem biskup je predvodio pobožnost križnoga puta na Lourdskoj kalvariji. Po završetku pobožnosti križnog puta sudjelovao je u prinošenju i paljenju zavjetne svijeće u svetištu. Poslijepodne biskup je predvodio pokorničko bogoslužje u bazilici sv. Bernardice i s ostalim svećenicima ispovijedao hodočasnike.

Lourdes, 18. svibnja 2018., petak. Svetu misu za sve hrvatske hodočasnike u bazilici Kraljice svete krunice predvodio je i propovijedao msgr. Tomo Vukšić. Biskup je koncelebrirao s ostalim svećenicima.

Poslije mise biskup je s ravnateljem policije gosp. Nikolom Milinom obišao kamp s hrvatskim vojnicima i policajcima. Istoga dana poslijepodne biskup je u bazilici svetog Pija X. sudjelovao s drugim biskupima, svećenicima i hodočasnicima na svečanome otvaranju 60. međunarodnog vojnog hodočašća.

Lourdes, 19. svibnja 2018., subota. Misno slavlje u bazilici svete Bernardice za sve hrvatske hodočasnike predvodio je i propovijedao vojni biskup u RH msgr. Jure Bogdan, a koncelebrirali su vojni ordinarij u BiH msgr. Tomo Vukšić, generalni vikari Vojnih ordinarijata u RH i BiH, don Marko Medo i msgr. Željko Čuturić, te tridesetak vojnih i policijskih kapelana iz Hrvatske i BiH.

Istoga dana poslijepodne, na jednome od lourdskih gradskih trgova, biskup je sudjelovao s drugim biskupima i izaslanstvima na odavanju počasti palim vojnicima. Poslije svečanosti odavanja počasti palim vojnicima biskup je sudjelovao na međunarodnoj konferenciji o miru.

Zajedno sa svim hodočasnicima te biskupima i svećenicima, biskup je sudjelovao u 21.00 sat u procesiji sa svijećama. Završnu molitvu s blagoslovom izgovorio je novi francuski vojni ordinarij msgr. Antoine de Romanet.

Lourdes, 20. svibnja 2018., nedjelja, svetkovina Duhova. Posljednji dan 60. međunarodnog vojnog hodočašća u Lourdes, u nedjelju 20. svibnja na svetkovinu Duhova, započeo je slavljem svete mise u podzemnoj bazilici sv. Pija X. Svetu misu je predvodio francuski vojni biskup msgr. Antoine de Romanet u zajedništvu s petnaestak vojnih biskupa, među kojima su bili i vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan te vojni ordinarij u BiH msgr. Tomo Vukšić i oko 280 vojnih i policijskih kapelana.

Predvoditelj slavlja i propovjednik bio je msgr. Antoine de Romanet. U bazilici je bilo oko petnaest tisuća hodočasnika.

Nakon svečane mise u bazilici sv. Pija X., visoko izaslanstvo iz Ministarstva obrane RH, Ministarstva unutarnjih poslova RH i Ministarstva hrvatskih branitelja posjetili su hrvatski vojno-policijski kamp u Lourdesu. S njima u pratnji bili su vojni biskupi msgr. Jure Bogdan i msgr. Tomo Vukšić te više vojnih i policijskih kapelana. Nakon što su se susreli s vojnicima i policajcima u kampu kojemu je zapovjednik i ove godine Branimir Hamer, a kapelan fra Mato Vincetić OFM, pridružili su se zajedničkom objedu s hrvatskim vojnicima i policajcima.

Biskup je poslijepodne sudjelovao na trgu ispred bazilike Svetе krunice svečanome zatvaranju 60. međunarodnog vojnog hodočašća. Istoga dana, u 18 sati, održan je tradicionalni prijem u hotelu Christina kojeg organizira Vojni Ordinarijat u Republici Hrvatskoj. Tom su prilikom vojni biskup msgr. Jure Bogdan i zapovjednik ovogodišnjeg hodočašća brigadni general Siniša Jurković pozdravili prisutne brojne uzvanike.

Iste večeri je msgr. Bogdan održao radni sastanak s predstavnicima Međunarodnog vojnog apostolata koji u listopadu 2018. godine organiziraju svoj godišnji međunarodni znanstveni skup. Simpozij će se održati u Hrvatskoj.

Nakon toga, na poziv msgr. Tome Vukšića, sudjelovao je na prijemu i druženju u hotelu s vojnim hodočasnicima iz Bosne i Hercegovine.

Zagreb, 21. svibnja 2018., ponедjeljak. Vojni ordinarij u BiH msgr. Tomo Vukšić predvodio je za sve hrvatske hodočasnike u 7.30 sati misno slavlje u spilji Gospinih ukazanja u Lourdesu. On je i propovijedao. Koncelebrirao je msgr. Bogdan i svi vojni i policijski kapelani. Nakon ove sv. mise hodočasnici su napustili Lourdes te su preko Padove krenuli za domovinu. Istog dana biskup se zrakoplovom preko Pariza vratio u Zagreb.

Zagreb, 22. svibnja 2018., utorak. U zagrebačkoj crkvi Uzvišenja sv. Križa u Sigetu biskup msgr. Jure Bogdan predvodio je u 17.15 sati zahvalnu i blagoslovnu molitvu sa svim hodočasnicima povratnicima iz Lourdesa. Nakon toga hodočasnici su krenuli svojim kućama.

Zagreb, 23. svibnja 2018., srijeda. Poslijepodne u 16.00 sati biskup je primio o. Ivana Matića DI superiora i župnika iz Palmotićeve u Zagrebu. Došao je u pratnji gospodina Đereka, predstaviti Bratovštinu Marijanskog zavjeta za Domovinu.

Zagreb, 24. svibnja 2018., četvrtak. Biskup je u Vojnome ordinarijatu primio generala Matu Ostovića.

Split, 26. svibnja 2018., petak. U Divuljama u Kaštelima kraj Splita biskup je zajedno s o. Ivom Topalovićem, vojnim kapelanom i dekanom obišao vojni kompleks u Divuljama. Susreo se sa zapovjednikom i drugim službenicima i djelatnicima. U kapelici u Divuljama je slavio sv. misu i propovijedao.

Kaštel Stari Radun, 26. svibnja 2018., subota. U 10 sati u Kaštel Starome, u Radunu na padinama Kozjaka, u župnoj crkvi Kraljice mučenika biskup je predvodio svetu misu i propovijedao.

Svetoj misi prethodila je procesija padinama Kozjaka do poznate starohrvatske crkve sv. Jure od Raduna iz X. stoljeća. U slavlju je koncelebriroao mjesni župnik don Mate Škaričić i više drugih svećenika. Župu Kraljice mučenika u Radunu osnovao je blagopokojni splitsko-makarski nadbiskup metropolit msgr. Ante Jurić, a danas je obilježila dvadesetu obljetnicu utemeljenja.

Slivno (Imotski), 27. svibnja 2018., nedjelja, svetkovina Presvetog Trojstva. Biskup je prije podne u Slivnu imotskome predvodio sv. misu i propovijedao. Koncelebrirao je župnik fra Željko Tolić OFM, negda provincijal Provincije Presvetog Otkupitelja u Splitu i fra Zoran Kutleša OFM.

Zagreb, 28. svibnja 2018., ponedjeljak, Dan hrvatske vojske. U pratinji generalnog vikara don Marka Mede, biskup je sudjelovao od 12. do 14. sati na svečanoj akademiji u koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski u Zagrebu, povodom 27. obljetnice osnutka Hrvatske vojske. Na akademiji je bila predsjednica RH Kolinda Grabar Kitarović, predsjednik Sabora RH Gordan Jandroković, predsjednik vlade RH Andrej Plenković, gotovo svi ministri hrvatske vlade, vojni vrh, generali, admirali, razni vojni predstavnici iz drugih zemalja, hrvatska vojska, itd. Koncertna dvorana Vatroslav Lisinski bila je ispunjena do posljednjeg mjesta.

Vinkovci, 29. svibnja 2018., utorak.. Policijska kapelacija Policijske uprave (PU) vukovarsko-srijemske i župa sv. Euzebija i Poliona u Vinkovcima proslavile su svećanim euharistijskim slavljem svoje nebeske zaštitnike – svetoga Euzebija, biskupa i svetoga Poliona, lektora, ranokršćanske mučenike. Svečano misno slavlje predvodio je vojni ordinarij u RH-a msgr. Jure Bogdan u susavlju četrnaestorice vojnih i policijskih kapelana i drugih svećenika među kojima su bili msgr. Tadija Pranjić, mjesni župnik, vlč. Željko Rakošec, policijski kapelan i dekan, fra Mato Vincetic OFM, vojni kapelan iz Vinkovaca, vlč. Stjepan Krekman, dekan Vinkovačkog dekanata i fra Martin Dretvić OFM-Conv., gvardijan samostana sv. Antuna Padovanskoga u Vinkovcima. Biskup Bogdan je održao i homiliju. Pjevanje je predvodio domaći Mješoviti pjevački zbor „Sv. Cecilija“ uz orguljsku pratnju voditeljice profesorice Dubravke Vukovarac. Na misi su, među ostalim, sudjelovali gradonačelnik Vinkovaca Ivan Bosančić i njegov zamjenik Gabrijel Šokić, zamjenik PU vukovarsko-srijemske Goran Lovrić i zapovjednik Interventne policije PU vukovarsko-srijemske Ivan Matić.

Zagreb, 30. svibnja 2018., srijeda. U Zagrebačkoj katedrali slavi se svečano Gospa od Kamenitih vrata. Svetu misu predvodio je nadbiskup metropolit talijanske biskupije Đenove. U koncelebraciji su bili: nadbiskup metropolit zagrebački kardinal Josip Bozanić, nadbiskup Utrecht kardinal Wiлем Jacobus Eijk, predsjednik Papinske akademije za život nadbiskup Vicenzo Paglia, riječki nadbiskup metropolit Ivan Devčić, đakovačko-osječki nadbiskup u miru Marin Srakić, banjolučki biskup Franjo Komarica, varaždinski biskup Josip Mrzljak, sisački biskup Vlado Košić, križevački vladika Nikola Kekić, bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak, vojni ordinarij u RH Jure Bogdan, vojni biskup u miru u RH Juraj Jezerinac, gospičko-senjski biskup Zdenko Križić OCD, šibenski biskup Tomislav Rogić, zagrebački pomoćni biskupi Ivan Šaško i Mijo Gorski, pomoćni zagrebački biskup u miru Valentin Pozaić SI. U koncelebraciji je bio i prvi tajnik Apostolske nuncijature u RH msgr. Janusz Stanislaw Blachowiak, kao i provincijali redovničkih zajednica, te više od stotinu svećenika. Nakon mise je uslijedila procesija s Gospinom slikom do Kamenitih vrata.

ADRESAR VOJNOG ORDINARIJATA

Vojni ordinarijat u RH
Ksavrska cesta, 12
HR - 10 000 ZAGREB
tel: +385 1 4670 660 (59) (centrala)
faks: +385 1 4670 662
www.vojni-ordinarijat.hr
vojni.ordinarijat@morph.hr

Samostalni odjel za potporu Vojnom ordinarijatu (MORH)

Vojni ordinarijat u RH
Ksavrska cesta, 12
HR - 10 000 ZAGREB
tel: +385 1 4670 660
faks: +385 1 4670 662

Msgr. Jure BOGDAN, vojni ordinarij

Msgr. Juraj JEZERINAC, vojni ordinarij u miru

Don Marko MEDO, generalni vikar
spec. 68 632
marko.medo@morph.hr

Fra Frano MUSIĆ OFM,
biskupski vikar za pastoral MUP-a i
Redarstvenih službi RH
fmusic2@mup.hr

Robert STIPETIĆ, kancelar
spec. 68 642
robert.stipetic@morph.hr

Dragan LOGARUŠIĆ, ekonom
spec. 68 631
mob: +385 99 5793 911
dragan.logarusic@morph.hr

S. M. Gordana MIŠKIĆ,
tajnica Vojnog ordinarijata
spec. 68 638
gmiskic@morph.hr

Vladimir KRPAN,
osobni tajnik generalnog vikara
spec. 68 635
vladimir.krpan@morph.hr

Lidija ŠANTEK, informatički izvršitelj
spec. 68 643
mob: 098/9208 827
santek127@gmail.com

Marta TOMIĆ,
savjetnik za međunarodnu suradnju
spec. 68 633

Bojnik Petar KLARIĆ, voditelj Odjela
spec. 68 634
perica.klaric@morph.hr

Marija VUKOVOJAC,
viša stručna savjetnica za organizaciju
spec. 68 637
marija.vukovojac@morph.hr

Branka ŠANDRO,
viša stručna suradnica za potporu
spec. 68 641
branka.sandro@morph.hr

Marina BUZUK, stručni referent
spec. 68 630
marina.buzuk@morph.hr

Nenad VERIGA, stručni referent
spec. 68 640
nenad.veriga@morph.hr

**Samostalna služba za suradnju s
Vojnim ordinarijatom (MUP)**

Policjska akademija

Avenija Gojka Šuška, 1
HR - 10 000 ZAGREB
tel: +385 1 2426 525 (spec. 26525)
faks: +385 1 2426 496 (spec. 26496)

Mario DOKMANIĆ, voditelj Službe
tel: +385 1 2426 525 (spec. 26525)
mob: 099/7031 578 (spec. 85620)
mdokmanic@mup.hr

Mato TOPIĆ, policijski službenik za
međunarodnu vjersku suradnju
tel: +385 1 2426 527 (spec. 26527)
mob: 091 4554 649 (spec. 82649)
mtopic@mup.hr

Josip ZAGORŠČAK, policijski službenik za
međunarodnu vjersku suradnju
tel: +385 1 2426 523 (spec. 26523)
mob: 098 470 781 (spec. 84484)
jzagorscak@mup.hr

Branko ŠARKANJ, policijski službenik za
organizaciju i potporu
tel: +385 1 2426 528 (spec. 26528)
mob: 091/4563 958 (spec. 82958)
bsarkanj@mup.hr

Darko ŠANTEK, policijski službenik za
organizaciju i potporu
tel: +385 1 2426 529 (spec. 26529)
mob: 091/4565 464 (spec. 82644)
dsantek@mup.hr

Sanja VRKLJAN HORVAT,
administrativna tajnica
tel: +385 1 2426 525 (spec. 26525)
svrkljan@mup.hr

Vojne kapelaniјe

ZAŠTITNIK KAPELANIJE	POSTROJBA
„Sveti Ivan Pavao II“ 22. listopada	MORH I GS OS RH Stančićeva 6, Zagreb
„Bl. Alojzije Stepinac“ 10. veljače „Sv. Andđeli čuvari“ 2. listopada	Zapovjedništvo HKoV, Karlovac Inženjerijska pukovnija, Karlovac
„Gospa Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta“ 11. rujna	Mehanizirana bojna „Pauci“ vojarna „Kralj Zvonimir“, Knin
„Sv. Martin Tourski“ 11. studenoga	Zapovjedništvo specijalnih snaga, Delnice
„Sv. Petar i Pavao“ 29. lipnja	Zapovjedništvo HRZ 91. zrakoplovna baza, Zagreb
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	Zapovjedništvo HRM Središte za obuku HRM, Split
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	Flotila HRM, Obalna straža Pomorska baza Split, Split
„Sv. Ivan od Križa“ 14. prosinca	SOD, Velika Buna
„Sv. Ilij Prorok“ 20. srpnja	Mehanizirana bojna "Gromovi" GMB, i Mehanizirana bojna "Tigrovi" GMB, Petrinja
„Kraljica svete Krunice“ i „Sv. Ivan Kapistran“ 7. listopada	GOMBR, Vinkovci
„Uzvišenje svetog Križa“ 14. rujna	Gardijska mehanizirana brigada, Knin
„Sv. Franjo Asiški“ 4. listopad	1. motorizirana bojna „Vukovi“ voj. „Eugen Kvaternik“, Gospic
„Sv. Leopold Mandić“ 12. svibnja	Zapovjedništvo ZOD „FKF“ Osijek
„Bl. Ivan Merz“ 10. svibnja	Središte za borbenu obuku SHb poligon „Eugen Kvaternik“, Slunj
„Sv. Valentin“ 14. veljače	Počasno-zaštitna bojna, Zagreb

KONTAKT	KAPELAN	POMOĆNIK KAPELANA
tel: 01/486-1345 faks: 01/456-7986	don Marko MEDO mob: 091/2044-009	bojnik Srećko ŽMALEC srecko.zmalec@morph.hr tel: 01/456-8080, mob: 091/7635-866
tel: 047/626-388 faks: 047/626-536 tel: 047/626-603 faks: 047/626-622	don Vladislav MANDURA, dekan Karlovac vlado.mandura@gmail.com mob: 091/586-3400	narednik Daniel RADINOVIC tel: 047/626-536, mob: 098/186-3426 satnik Dražen ČULIG drazen.culig@morph.hr, mob: 091/8811-862
tel/faks: 022/617-841	fra Ilija MIKULIĆ OFM mob: 098/432-607	pozornik Marko BUZUK marko.buzuk@morph.hr, mob: 091/533-8266
tel: 051/652-806 faks: 051/652-940	p. Mirko VUKOJA SI mob: 099/6226-236	satnik Anton ŽIC anton.zic@morph.hr, mob: 098/917-0427
tel: 01/6228-862 faks: 01/6228-484	o. Viktor GRBEŠA OCD mob: 098/9737-473	vojnik Lorenc TOMKIĆ mob: 098/946-7773
tel: 021/354-913 faks: 021/354-323	don Branimir PROJIĆ branimir.projic@morph.hr mob: 098/510-737	narednik Manda SARTORI tel: 021/354-323, mob: 099/767-7330
tel: 021/354-160 (650) faks: 021/354-650	o. Jozo MRAVAK OP mob: 091/579-4868	desetnik Dario RAJČIĆ mob: 098/744-330
tel: 01/2025-830 faks: 01/2025-879	vlč. Željko SAVIĆ mob: 091/973-2698	Nenad VERIGA mob: 098/906-0816
tel: 075/221-415 faks: 075/221-278	don Antonio MIKULIĆ mob: 098/1830-484	natporučnik Mario BARIŠIĆ mob: 098/886-306
tel: 032/348-460 faks: 032/348-460	fra Mato VINCETIĆ OFM mob: 099/308-2203	satnik Adam DAKIĆ adam.dakic@morph.hr tel: 032/348-352, mob: 091/725-8290
tel: 022/617-810 faks: 022/617-722	fra Božo ANČIĆ OFM mob: 098/760-979	stožerni narednik Borislav LAPENDA mob: 091/172-8512
tel/faks: 053/577-20	vlč. Ivan BLAŽEVAC mob: 098/9084-983 iblazevac@yahoo.com	
tel: 031/236-623 faks: 031/236-841	vlč. Ante MIHALJEVIĆ, vd dekan Osijek; ante.mihaljevic@morph.hr mob: 098/269-599	natporučnik Darko BOBAN darko.boban@morph.hr tel: 032/236-862
tel: 047/626-824 faks: 047/626-846	don Milenko MAJIĆ mmajic@morph.hr mob: 098/924-1483	
tel: 01/4566-344 (367) faks: 01/4566-368	o. Zdravko BARIĆ SMM, dekan Zagreb; mob: 091/576-2764 zdravko.baric64@gmail.com	

ZAŠTITNIK KAPELANIJE	POSTROJBA
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	HVU „Dr. Franjo Tuđman“, Zagreb
„Sv. Gabrijel arkandeo“ 29. rujna	Središte za obuku HRZ 93. zrakoplovna baza, Zadar
„Sv. Ivan Krstitelj“ 24. lipnja	SzO i DL i DŠ HVU Požega
„Sv. Obitelj“ 28. prosinca	ZZP, Zagreb
„Sv. Antun Padovanski“ 13. lipnja	Pukovnija Vojne policije
„Sv. Sebastijan“ 20. siječnja	Zapovjedništva Oklopne i Tenkovske bojne “Kune” - GOMBR, Đakovo

KONTAKT	KAPELAN	POMOĆNIK KAPELANA
tel: 01/3786-004 (272) faks: 01/3784-657	p. Zoran VUJIČIĆ DI mob: 098/337-162	poručnik Marijan PULJIZ mob: 099/2486-662
tel: 023/358-209 (239) faks: 023/358-209	o. Ivo TOPALOVIĆ SVD, dekan Split; mob: 098/423-533	satnica Vinka ROGIĆ vinka.rogic@morph.hr, mob: 098/532-045
tel/faks: 034/245-117	vlč. Željko VOLARIĆ mob: 098/340-798	satnik Antun MANDIĆ amandic@morph.hr, mob: 091/786-1333
tel: 01/6631-318 faks: 01/6631-296	vlč. Slavko RAJIĆ slavko.rajic@morph.hr mob: 098/1632-359	satnik Damir SEDLAR mob: 091/943-0134
tel: 031/839-166 faks: 031/839-156	p. Drago MAJIĆ SI mob: 098/186-6901	natporučnik Mato KULAŠ mob: 092/ 174-9036

Polijske kapelaniye

ZAŠTITNIK KAPELANIJE	POSTROJBA
„Majka Božja Kamenith vrata“ 31. svibnja	MUP PU zagrebačka Petrinjska 20, 10 000 Zagreb
„Sv. Mihovil arkandeo“, podružnica Split 29. rujna	MUP PU splitsko-dalmatinska 2. policijska postaja, 21 000 Split
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	MUP Policijska akademija Av. G. Šuška 1, 10 000 Zagreb
„Sv. Vid“ 15. lipnja	MUP PU primorsko-goranska Đure Šporera 4, 51 000 Rijeka
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	MUP Zagreb Sjedište i Ravnateljstvo, Ul. grada Vukovara 33
„Bl. Miroslav Bulešić“ 6. studenoga	MUP PU istarska Trg Republike 1, 52 100 Pula
„Sv. Juraj“ 23. travnja	MUP PU varażdinska Ivana Milčeca 10, 42 000 Varaždin
„Sv. Matej“ 21. rujna	MUP PU bjelovarsko-bilogorska Vlahe Paljetka bb, 43 000 Bjelovar
„Sv. Jeronim“ 30. rujna	MUP PU osječko-baranjska Trg Lavoslava Ružičke 1, 31 000 Osijek
„Sv. Luka evanđelist“ 18. listopada	MUP PU šibensko-kninska Velimira Škorpika 5, 22 000 Šibenik
„Sveti Filip i Jakov, apostoli“ 3. svibnja	MUP PU zadarska Andrije Hebranga bb, 23 000 Zadar
„Sveti Marko Križevčanin“ 7. rujna	MUP PU koprivničko-križevačka Trg Eugena Kumičića 18, 48 000 Koprivnica
„Sveti Hrvatski mučenici“ 9. rujna	MUP PU ličko-senjska Ulica Hrvatskog sokola 2, 53 000 Gospić
„Sv. Josip“ 19. ožujka	MUP PU karlovačka Trg hrvatskih redarstvenika 6, 47 000 Karlovac
„Sv. Vinko Palloti“ 22. siječnja	MUP PU požeško-slavonska Josipa Runjanina 1, 34 000 Požega
„Sv. Kvirin Sisački“ 4. lipnja	MUP PU sisačko-moslavačka Rimska 19, 44 000 Sisak
„Sv. Euzebij i Polion“ 29. svibnja	MUP PU vukovarsko-srijemska Glagoljaška 27b, 32 100 Vinkovci

KONTAKT	KAPELAN	POMOĆNIK KAPELANA
tel: 01/4563 295 (293) faks: 01/4563 699	don Marin Drago KOZIĆ	Mišo JOSIPOVIĆ mob: 099/2292-432 (spec. 85 546) mjosepovic@mup.hr
tel: 021/215-659 faks: 021/307-512	fra Žarko RELOTA OFMConv., dekan Split Mob: 099/4965-535 (spec. 86867)	Luka GALIĆ tel. 021/307 511, (spec. 40 511) fax. 021/307 512 mob: 098/9591-333
tel/faks: 01/2426-490 (spec. 26 490)	fra Frano MUSIĆ OFM mob: 099/2584-982 (spec. 86011)	Luka NORAC KEVO tel. 01/2426 526, (spec. 26 526) mob: 091/4563-866
tel: 051/430-495 faks: 051/430-687	vlč. Pavao MOKRI	
tel: 01/6122-712 (715) faks: 01/3788-653	p. Stjepan HARJAČ SI, dekan Zagreb mob: 099/2113-891 (spec. 84048)	Vinko BAKULA tel: 01/3788 853, (spec. 88 853) mob: 091/4563-805
	vlč. Ilija JAKOVLJEVIĆ , dekan Rijeka mob: 099/4965-534 (spec. 86866)	
tel.: 042/372-392 (spec. 86 087)	vlč. Ivica HORVAT , dekan Varaždin; tel/faks: 042/749-400 mob: 099/2680-732 (spec. 86088)	
	vlč. Damir VRABEC mob: 099/4965-536 (spec. 86868)	
	vlč. Željko RAKOŠEC , dekan Osijek; zrakosec@mup.hr mob: 099/7065-885 (spec. 85682)	
fax: 022/347-284	don Darko POLJAK mob: 099/2680-733 (spec. 86089)	
	don Martin JADREŠKO 091/5483 350 (privatni broj)	
	vlč. Ozren BIZEK mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	
	don Mario VAZGEČ mob: 091/580-2174	
tel.: 047/664-143 faks: 047/664-385	vlč. Andrija MARKAČ mob: 098/213-393	Senka STAROVEŠKI tel.: 047/664-460
	vlč. Željko VOLARIĆ mob: 098/340-798	
	don Ivan BORIĆ 099/2680 735 (spec. 86091)	
	vlč. Željko RAKOŠEC , dekan Osijek; zrakosec@mup.hr mob: 099/7065-885 (spec. 85682)	

ZAŠTITNIK KAPELANIJE	POSTROJBA
“Sv. Marko evanđelist” 25. travnja	MUP PU brodsko-posavska Ivana Mažuranića 9, 35 000 Slavonski Brod
“Sv. Vlaho” 3. veljače	MUP PU dubrovačko-neretvanska Dr. Ante Starčevića 13, 20 000 Dubrovnik
“Sv. Nikola biskup” 6. prosinca	MUP PU krapinsko-zagorska Matije Gubca 53, 49210 Zabok
“Sv. Franjo Asiški” 4. listopada	MUP PU međimurska Jakova Gotovca 7, 40 000 Čakovec
“Bl. Alojzije Stepinac” 10. veljače	MUP PU virovitičko-podravska Trg bana Josipa Jelačića 19, 33 000 Virovitica

KONTAKT	KAPELAN	POMOĆNIK KAPELANA
	vlč. Davorin ANĐIĆ mob: 099/4965-533 (spec. 86865)	
	fra Ivo KRAMAR OFM mob: 091/1112 204 (privatni broj)	
tel.:049/225235(74235)	o. Zrinko NIKOLIĆ SMM	
	vlč. Vjekoslav VIDAČEK mob: 098/246-092	
	vlč. Ozren BIZEK mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	

SADRŽAJ

PRVOSLOV	207
SVETA STOLICA	209
Poruka za Dan posvećenja klera 2018	209
Kongregacija za kler	209
Poruka pape Franje za 60. međunarodno vojno hodočašće u Lourdes	211
Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2018	212
HRVATSKI BISKUPI	214
Priopćenje s XX. redovitoga godišnjeg zajedničkog zasjedanja BK BiH i HBK	214
Priopćenje s 56. zasjedanja Sabora HBK	216
Izjava HBK o ratifikaciji Konvencije Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji	218
Priopćenje Stalnog vijeća HBK	219
Priopćenje sa zasjedanja Komisije HBK i BK BiH za hrvatski martirolog i povjerenika za popis žrtava	220
Priopćenje Komisije „Iustitia et pax“ HBK o arbitražnom sporu s Republikom Slovenijom i o održavanju usmene rasprave 2. svibnja 2018. o slovenskom zahtjevu za mišljenjem Europske komisije	221
Poruka splitsko-makarskog nadbiskupa Marina Barišića za Nedjelju Dobrog Pastira 2018	222
Poruka biskupa Petanjka za Nedjelju turizma	223
PROPOVIJEDI I GOVORI	224
Put križa vojske, policije i branitelja na Ksaveru kod franjevaca trećoredaca	224
Sv. misa u čast sv. Josipa	226
Propovijed na Uskrnsni ponедjeljak	228
Propovijed u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima	230
Bl. Ivan Merz zagledan u Krista – zagledan u nebo	232
Propovijed za 20. obljetnicu svetišta sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zakućcu	235
26. hodočašće hrvatske vojske, policije i branitelja u Lourdes i 60. međunarodno vojno hodočašće (PMI)	238
Uloga i značenje oca u obitelji	240
Svetkovina Presvetog Trojstva	243
Homilija na misi biskupskoga rođenja msgr. Petra Palića	246
Propovijed varaždinskog biskupa Josipa Mrzljaka povodom 120. obljetnice rođenja bl. kardinala Alojzija Stepinca	248
Propovijed predsjednika HBK nadbiskupa Želimira Puljić na komemoraciji bleiburške tragedije	251
Istina, pravda, solidarnost i sloboda - prepostavke da Isusov mir postane i traje kao društvena stvarnost	254
Presveta Djevica pokazuje nam Isusa	257
Sveti Kvirin Sisački	258
ODREDBE VOJNOG ORDINARIJATA	261
DEKRETI I IMENOVANJA	268

IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI 269

Duhovne vježbe u Valbandonu	269
Križni put Hrvatske vojske i policije na zagrebačkom Ksaveru	270
Biskup Jezerinac predvodio misu u povodu Papina dana	273
Uvođenje u službu don Martina Jadreška.....	274
Predavanja na preduputnoj obuci	275
Duhovne vježbe pripadnika GOMBR-e i ZZOD-a.....	276
Proslava svetog Josipa, zaštitnika Ratne škole "Ban Josip Jelačić"	277
Dan policijske kapelaniјe "Sveti Josip"	279
Sprovod stožernog generala Petra Stipetića	280
Uvođenje u službu novog policijskog kapelana vlč. Vjekoslava Vidačeka.....	281
Biskup Košić primio djelatnike PU sisačko-moslavačke.....	282
Biskup Jure Bogdan u pastoralnom pohodu hrvatskim vojnicima u Poljskoj i Litvi.....	283
Cvjetnica u Policijskoj akademiji	285
Cvjetnica u Vojnom ordinarijatu	286
Hodočašće Križu Kalnas (Brdo Križeva)	287
"Sudjelovao sam na predsinodskome zasjedanju mladih u Rimu"	289
Don Marko Medo novi generalni vikar Vojnog ordinarijata u RH	291
Misa posvete ulja u Vojnom ordinarijatu	293
Misa Večere Gospodnje u Vojnom ordinarijatu	294
Obredi Velikog petka u Vojnom ordinarijatu.....	297
27. obljetnica akcije "Plitvice" i pogibije hrvatskog redarstvenika Josipa Jovića	298
Vazmeno bdijenje u Vojnom ordinarijatu	300
Uskrs u Vojnom ordinarijatu.....	302
Položen kamen temeljac za vojnu kapelu	303
Proljetni susret svećenika Vojnoga ordinarijata u Valbandonu	303
Druga sjednica Prezbiteralskog vijeća Vojnog ordinarijata	305
Biskup Bogdan u pastoralnom pohodu hrvatskim vojnim predstavnicima pri NATO-u i EU-u	306
Zagrebački Poljičani proslavili blagdan sv. Jure	307
Svetkovina svetog Jurja u Vojnom ordinarijatu	308
Vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan i hrvatsko izaslanstvo u Rimu i Vatikanu od 23. do 28. travnja 2018.....	309
Biskup Bogdan služio svetu misu za poginule, nestale i umrle pripadnike 4. gardijske brigade u Splitu	314
Obilježena 27. obljetnica 3. gardijske brigade	315
Msgr. Petar Palić zaređen za hvarskega biskupa.....	317
Proslava dana kapelaniјe "Sv. Filip i Jakov" Policijske uprave zadarske.....	320
Obilježena 23. obljetnica "Bljeska" i blagoslovljen novi spomenik "Kristalna kocka vedrine" u spomen svim braniteljima stradalim u ovoj pobjedničkoj operaciji	321
Misa zadušnica za dvanaestoricu hrvatskih redarstvenika poginulih u Borovom Selu	323
Misa zadušnica za ratnog ministra Gojka Šušku.....	325
Svetkovina sv. Dujma, zaštitnika grada Splita i Splitsko-makarske nadbiskupije	326
Biskup Jure Bogdan predvodio proslavu bl. Ivana Merza u bazilici Srca Isusova u Zagrebu	330
Proslavljeni 20. obljetnica i Dan vojne kapelaniјe sv. Leopolda Bogdana Mandića	332
Proslava blagdana svetog Leopolda Bogdana Mandića i 20. obljetnica svetišta u Zakućcu	333
26. hrvatsko vojno-redarstveno-braniteljsko hodočašće u Lourdes i 60. međunarodno vojno hodočašće u Lourdes (PMI) od 15. do 22. svibnja 2018.....	335
Papa kardinalskom zboru pridružio 14 novih kardinala.....	349
Uz Dan oružanih snaga RH u crkvi Sveta mati slobode služena misa	350
Proslava sv. Euzebija i Poliona u Vinkovcima.....	352
Proslavljeni svetkovina Majke Božje od Kamenitih vrata.....	354
Održana raščlamba 26. hrvatskog vojnog, policijskog i braniteljskog hodočašća u Lourdes	356
Ministar obrane Damir Krstičević posjetio Vojni ordinarijat	357
 KRONIKA VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA.....	359

ADRESAR VOJNOG ORDINARIJATA.....	368
Vojne kapelaniјe	370
Policijске kapelaniјe.....	374
SADRŽAJ	378

